A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

TAMIL MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

MAHĀMAHŌPĀDHYĀYA VIDYĀVĀCASPATI

S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A., I.E.S. (*Retired*)

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS (*Retired*)

AND

VIDYĀSĀGARA VIDYĀVĀCASPATI

P. P. SUBRAHMANYA SASTRI, B.A. (Hons.) (Oxon.), M.A. (Madras),

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS.

(*Prepared under the authority of the Government of Madras*)

Volume IV—Religion and Philosophy (Śaivism)

MADRAS:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1937.

PRICE, 3 *rupees* 10 *annas*.]

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

TAMIL MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

MAHĀMAHŌPĀDHYĀYA VIDYĀVĀCASPATI

S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A., I.E.S. (*Retired*)

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS (*Retired*)

AND

VIDYĀSĀGARA VIDYĀVĀCASPATI

P. P. SUBRAHMANYA SASTRI, B.A. (Hons.) (Oxon.), M.A. (Madras),

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS.

(*Prepared under the authority of the Government of Madras*)

Volume IV—Religion and Philosophy (Śaivism)

MADRAS:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1937.

TABLE OF TRANSLITERATION.

—	Consonants.	Semi-vowels, sibilants and aspirate.	Vowels.	Diphthongs.
Gutturals	k, kh, g, gh, ṅ...	h, ḥ ...	a, ā ...	e, ē, ai.
Palatals	c, ch, j, jh, ñ ...	y, ś ...	i, ī ...	
Linguals	ṭ, ṭh, ḍ, ḍh, ṇ ...	r, r̤, l, s ...	ṛ, ṛi ...	
Dentals	t, th, d, dh, n ...	l, l̤, s ...	ḷ, ḷi ...	
Labials	p, ph, b, bh, m...	v ...	u, ū ...	o, ō, au.

INTRODUCTION

This is the fourth volume of the Descriptive Catalogue of the Tamil Manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, and has been prepared on the same lines as the third volume of this series already issued; and the pages of this volume and the serial numbers of the manuscripts noticed in this volume, are in continuation of those found in that volume. Attention is drawn below to a few of the more important works described in this volume.

Tanikai Nārpā Valangal, *No.* 1642.—Verses in four different kinds of metres, namely, *Venpā*, *Kalitturai*, *Viruttam*, and *Koccahakkalippā*, in praise of God Subrahmanya of Tiruttanikai. The poem is also in the *Antādi* form, the last word of a verse being made the first word of the next following verse. The author, whose name is made out to be "Ārumugan" from the last verse of the poem, calls the poem a "garland of verses," and by concluding the poem with the words, "முத்திக்கு வித்தகனே," which are almost the same words as "முத்திக்கு வித்தாய்," with which he commences the poem, he has made it a garland, whose two ends do not hang loose, but are knit together. To his deep devotion he adds a mastery of the art of composing easy, simple and charming verses.

Tanikai Yārruppadai, *No.* 1643.—A poem in the *Ārruppadai* style, in praise of God Subrahmanya of Tiruttanikai, by Kacciyappa Munivar of Tiruvāvaduturai. The whole poem is in the form of an *Ahaval*, containing 418 lines. This copy contains only 47 lines from lines 184 to 230. May be useful for purposes of collation as far as it goes, and is a fragment of a work of much devotional and literary value.

Tiruccendil Antādi, *Nos.* 1644 *to* 1647.—This is a poem, in the *Antādi* style, in praise of God Subrahmanya of

Tiruccendūr by Śivappirakāśa Svāmigaḷ. The following stanza is found in the colophon in manuscript No. 1645 :—

> தென்னயன் மாற்கரியான் றேசிகனெனுஞ் செந்திலற்குச்
> சொன்னயன் றேருஞ் சிவப்பிரகாசன் றொடர் நிலைப்பா(த்)
> தன்[ன](னை)யன்பாக நிரோட்டத் தைந்தேழ் செய்யுட்டா னுரைத்
> தான்
> சின்னயன் முன்னவன் றாள்போற்றி [னை]ம[த்த](ற்ற) துஞ் செப்பி
> னனே(ராக)

From this it is made out that the first thirty-five ("ஐந்தேழ்") stanzas were composed by Śivappirakāśa Svāmigaḷ, and that Cinnayyan, "after worshipping the feet of his predecessor" Śivappirakāśa Svāmigaḷ, composed the remaining sixty-five stanzas and rounded off the total of the verses into a hundred. Cinnayyan also seems to have had considerable skill in composing highly artificial verses of the *Nirōṭṭa* and *Yamaka* types. The stanza beginning with the words, "தென்னயன்" is found in the beginning in manuscript No. 1646. Only the first thirty stanzas are found in the printed edition, and according to the stanza "தென்னயன்" etc., five more will have to be added to them, and the first thirty-five stanzas will have to be marked off as the work of Śivappirakāśa Svāmigaḷ.

Tiruvaguppu, Nos. 1656, 1657 *and* 1658.—A poem in praise of the feet, lancet, arms, peacock—vehicle, etc., of God Subrahmaṇya by Tiru Aruṇagirināthar, the celebrated devotee of God Subrahmaṇya and author of the *Tiruppugal*. There are twenty-five stanzas ("வகுப்புகள்") in the *Vaṇṇa-viruttam* style, in Ms. No. 1656, on the first leaf of which a note is found to the effect that only the first eighteen stanzas are the production of Tiru Aruṇagirināthar, and that the remaining stanzas are not his. Ms. No. 1657 contains twenty-five stanzas, but five of them are not found in Ms. No. 1656. Ms. No. 1658 is the same as Ms. No. 1657, but wants three leaves in the beginning. All the 25 *Vaguppus* have been published.

Kāśikkālabhairavar Padikam, No. 1686.—An unprinted poem in praise of Kālabhairava, a manifestation of God Śiva, worshipped in a shrine at Kāśi or Benares. The name of the author is not given. The style is simple and forcible.—

பரிவினுடன் யான்மூழ்கு தீர்த்த மெல்லாநினது
பண்புதரு கங்கை யென்பேன்
பகரவரு மூத்தலத் தெத்தலமு மூத்தநின்
பத்தர் பணி காசி யென்பேன்
* * * * * *
காசியெனு மொரு வாரணாசி நக ரானந்த
கால வயிரவ நாதனே !

(I will earnestly call all the sacred waters in which I bathe, O! Lord, Thy holy Ganges; I will call every sacred place, in any of the three wide worlds, by the name of Kāśi, that is worshipped by Thy Devotees . . . O! Blissful Lord Kālabhairava of Kāśi, otherwise known as the glorious city of Benares"). Such are the words of the author of this poem, who was born and bred in a place separated by a distance not less than a thousand miles from Kāśi, and who spoke Tamil, a tongue not in general vogue at or near Kāśi. In this way, from a very early period in the history of India, her unity, at least in matters religious, has been vividly present in the minds of her children, to whatever corner of her vast area they might belong.

Cidambarac Ceyyuṭkōvai, Nos. 1693, 1694 *and* 1695.—A poem in praise of God Śiva, worshipped under the name of Śrī Naṭarāja at Chidambaram, by Kumaragurupara Svāmigaḷ, a great Śaiva devotee, an honoured name in Tamil literature and the founder of the Tiruppanandal Math. Though apparently devotional, the poem is also highly literary in aim and method. It is a useful and valuable manual for helping in the learning and teaching of Tamil prosody (யாப்பு). The stanzas of this work are written with a view to illustrating Tamil metrical compositions such as the *Veṇpā, Āśiriyappā, Kalippā, Vañcippā, Marutpā* and their divisions, namely, *Tāḻiśai, Tuṟai* and *Viruttam.* Every

stanza is followed by an explanation, in prose, of the metrical peculiarities illustrated by it. Though the work has been printed, these three manuscript copies of it will be found useful for the purpose of collation.

Śiva Kṣēttira Śiva Nāmappahroḍai, No. 1699.—This is a poem, in praise of God Śiva and Goddess Pārvati, worshipped in the various recognized Śaiva shrines, and mentioning the different names by which they are called there. The author of the work is Koṟṟavaṅguḍi Umāpatiśivācāryar. Both in the beginning and in the end and in the introductory stanza, this work is said to belong to the *Pahroḍai* kind of composition, but the work has been printed under the name of *Śiva' Kṣēttira Śiva Nāmak Kalivenpā.* Further the six *Kaṇṇis* at the end of this copy are different from those found in the printed edition, and the *Veṇpā* beginning with the words " சரணமென்றுன் " is not found in the printed edition.

Saundariya Lahari, No. 1736.—A rendering in Tamil verse, of the *Saundarya Laharī* of Śrī Śaṅkarācārya in Sanskrit, by Vīraik Kavirāja Paṇḍitar, to whom Piramātarāyan is said to have orally translated it. It is in praise of Goddess Śakti, the Consort of God Śiva, and is considered to be as efficacious, as the spells sacred to that Goddess, in propitiating Her. The style is good. The next following No. 1737, is a commentary on this by Ellappa Nayinār of Tāḻainagar, who is himself the author of several literary works of merit. Both the text and the commentary have been printed.

Naraśiṅgap Pattu, No. 1760.—The author of this short poem is a namesake of the great *Śaiva* saint, Tirujñānasambandhar of Śīrkāḻi and there the similarity between the two ends. Both in its style and subject-matter, this poem has nothing in common with any of the recognised verses of the great *Śaiva* saint.

Māṇikka Suvāmi Veṇpā, No. 1806.—A metrical treatise on the *Śaiva* religion and philosophy. In the colophon of

this manuscript, the work is referred to by the title given above. In the last verse of this work, the name of the author is given as "மாணிக்க வாசகனார்." Here and there metrical irregularities are found in the stanzas (*Veṇpās*). But it is worthy of note that this work stresses spiritual knowledge (ஞானம்) as the only means of attaining salvation to the exclusion of other means such as conduct (சரியை). May be of interest to the students of Indian philosophy in general, and the *Śaiva Siddhānta* in particular.

Śiva Yōga Dīpikai, No. 1823.—A word-for-word rendering in Tamil of the Sanskrit work *Śivayōgapradīpikā* by Sadāśiva Yōgīśvara (described under Nos. 4384 and 4385 of the Descriptive Catalogue of Sanskrit Manuscripts, Vol. IX). The numbers of the verses in the Sanskrit original are given against their equivalents in the translation. The name of the translator is not known; but the style of the translation is good. Though this work has been printed, this copy, being complete, may be found useful for the purpose of collation.

Kapilar Ahaval, No. 1826.—A poem in the *Ahaval* style, condemning caste and its distinctions, by Kapilar, whom tradition makes one of the brothers of the famous Tiruvaḷḷuvar, the author of the *Tirukkuṟaḷ*. It may be noted in passing that this manuscript and manuscripts Nos. 1834 (*Aḷukaṇi Siddhar Pāḍal*), 1835 (*Iḍaikkāṭṭu Siddhar Pāḍal*), 1836 (*Ēnādic Ciddhar Pāḍal*), and 1839 (*Kudambaic Ciddhar Pāḍal*) differ from their corresponding printed editions.

As in the case of similar volumes previously published, the present volume also is furnished with a subject index, an author index, and a general index.

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS,
13th April 1937

P. P. SUBRAHMANYA SASTRI,
Curator.

CONTENTS.

CLASS V—RELIGION AND PHILOSOPHY.

(2) Śaivism—B, Stôtras.

CONTENTS.

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

TAMIL MANUSCRIPTS

VOLUME IV.

CLASS V—RELIGION AND PHILOSOPHY

1. GAṆAPATI.

---

2. SAIVISM—DSTŌTRAS.

No. 1621. கணபதியாசிரியவிருத்தம்.

GAṆAPATIYĀŚIRIYAVIRUTTAM.

Substance, palm-leaf. Size, 9¾ × 1 inches. Pages, 20. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

A eulogy in ten stanzas on Vināyaka, the son of God Śiva and Pārvatī. Although a note is appended in the beginning that the work is by Auvaiyār, the style of the composition does not warrant such a statement.

Beginning:

ஔவையாரருளிச்செய்த கணபதியாசிரிய விருத்தம்.

துதிகொண்ட நின்னடி தொழுங்கருணைதா
　　தமிழ் தொடுக்கின்ற வெகுவித்தைதா
துன்பங்களணுகாத வின்பங்கடா
　　நல்ல சுகசீவனப் பெருமைதா
பதிகொண்டபுத்திர மித்திர களத்திராதியர்
　　பரிந்துதா வந்தவரெலாம்
பசியாறவெப்பொழுது முசியாமலன்னம்
　　படைக்கின்ற கனபவுசுதா
மதிகொண்ட பிரபைவதன வல்லபை யிடத்தனே
　　வலிய பதினொரு கரவனே
மத்தப் பிரமத்த[வ]னே சித்தப் பிரசித்தனே
　　வசீகரக் கிருபையாளனே
குதிகொண்ட மததாரை தகுதியெனவே பெருகு
　　குஞ்சரத் திருமுகவனே
குணபதீ ஸ்ரீமகாகணபதீ விகடதட
　　கும்பகெம்பீர தரனே. (க)

End:

சீறுகிற பகைஞர்குல நிர்மூலமாகத்
    திரிபுவனங்கள்வந்து தொழவே
சித்த வித்தியாதரர் தமிழ்க்கிறை கவித்துவந்
    திகுதிகெண வுதவியதனைப்
பேறுடு படிப்பவர்கள் கிளைவாழவே வரும்
    பிரசண்ட கவிராச ராசப்
பிரபுராசவசிகரந் தந்தென்னை யன்புடன்
    பிரபல . . . . யாளுவாய்
ஆறுசமயங்களினு மாபூசை . . . . . .
    . . . . . . தொப்பை வயிறு
அழகான செம்பவள மேனிப்பிரகாசனே
    யடியார்கருளவாசனே
கூறரிய முப்பத்து முக்கோடி தேவர்பணி
    குஞ்சரத் திருமுகவனே
குணபதீ ஸ்ரீமகாகணபதீ விகடதட
    கும்பகெம்பீர தரனே. (௧0)

(கு-பு.) —

இது விநாயகர் விஷயமான தோத்திரம். "குணபதீ ஸ்ரீமகாகணபதீ விகடதட கும்பகெம்பீரதரனே" என்னும் மகுடத்தையுடைய பத்துச் செய்யுட்களாலாயது. ஔவையார் இயற்றியதாக நூலின் முதலிற் குறிக்கப்பட்டிருப்பினும், செய்யுள் நடை தாழ்ந்ததாகவிருத்தலால் அன்னோர் வாக்கல்லவென்று தோன்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1622. கற்பகப்பிள்ளையார் துதி.
KARPAKAPPILLAIYĀRTUDI.

Pages, 9. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 204*a* of the MS. described under No. 478.

Complete in ten stanzas.

A eulogy on Karpakavināyakar, worshipped in a shrine near the western entrance of the temple in Cidambaram.

Beginning:

சீர்வந்த சித்திரவித்தாரகவி மழை . . . . .
    திகுறதமெனவே பொழியவுஞ்
செகதலந்தனின் மன்ன(ர்)மண்டலிகர்
    மெ(ச்ச)வெகு செல்வமேயுண்டாகவுந்
தார்வந்த பரிமளப் புட்பகெந்தக்கலச
    தனவசிப மங்கையரெலாஞ்

சம்போக மதராசனென்றென்னை மெச்சவுஞ்
சர்வ(வ)சிகரமுதவுவீர்
நீர்வந்த நாளிகேரப் பெருங்காயுட
னிறைகரும்புங் கடலையு
நெய்யொழுகு மதிரசமு முப்பழ மொடப்பறுகர்
நெடியகெச முகவழகனே
கார்வந்த சோலைசூழ் தில்லைமேற் கோபுரக்
கனகதிரு வாயிறனிலே
கனகச் சதங்கை(கள்) கலகலென நடனமிடு
கற்பகப் பிள்ளை யாரே. (௧)

End:

(வையக)ம் விளங்கவரு நா[ய](யி)றுந் திங்களும்
வஞ்சகச் செவ்வாய் புதன்
வரும் வியாழம் வெள்ளி சனி ராகு(வுங்) கேதுவும்
வக்[கிற](ர)வகை விகடவிஷமஞ்
செய்யினு[ம்]ந[ஷ](க்ஷ)த்திர மூவொன்ப துங்கரண
சித்தயோ காதிவிகடஞ்
செய்யினும் விக்கினம் வாராமலே பெருஞ்
செல்வமு மெனக் கருளுவீர்
தையலுமை பரமக[ல்]யாணி பகவதிகவுரி
சங்கரி பவானி யருளுஞ்
சற்புத்[தி]ர கெசவத்[த]ர சித்திரவிக சிதம்பரம
தருணபர் சாங்குச தரக்
கையனே தில்லைச் சிதம்பரந் தன்னின்மேற்
கனகதிரு வாயில்தனிலே
கனகச் சதங்கை(கள்) கலகலென நடனமி[ட்]டு
கற்பகப் பிள்ளையாரே. (௧௦)

முற்றும், ஆநந்தவல்லமை துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல், சிதம்பரம் மேலக்கோபுரவாயிலுள்ள கற்பகவிநாயகர் விஷயமான தோத்திரமாகவுள்ள பத்துப் பாடல்களையுடையது. "கனகச் சதங்கைகள் கலகலென நடனமிடு கற்பகப்பிள்ளையாரே" என்பதை மகுடமாக வைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது. செய்யுள் நடை தாழ்ந்தது. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியிற் பத்துப் பாடல்களும் உள.

No. 1623. காசித்துண்டிவிநாயகர்பதிகம்.
KĀŚITTUṆḌIVINĀYAKARPADIKAM.

Pages, 10. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 9*a* of the MS. described under No. 283.

Complete in ten stanzas.

A eulogy on Tuṇḍivināyagar or Gaṇapati as worshipped in the sacred shrine at Kāśi or Benares. The author is Sivañānadēśikar of Dharmapuram. This work has been printed under the name of Kāsittuṇḍivināyakartiruvaruṭpā.

Beginning :

ஓங்கார வடிவான வுன்பாத தாமரையு
முபயபரி புரமறைகளு
முதிக்கின்ற செங்கதிர்க ளொருகோடி திகழொளியு
முத்தூள நீற்றினொளியும்
பாங்கார் கெசானனமு முக்கரமும் வளர்புயப்
பவளா சலங்க ளன்கும்)
பாசமுட னங்குசங் கொம்போ ரிலட்டுகம்
பட்சமொடு வைத்த கரமு
நீங்காத வருண்மாரி பொழியுந்த்ரி யம்பகமு
திறையுமுக மதமாரியு
நீள்சடா டவியும்வெண் பிறையுமொரு தொந்தியு
நெஞ்சினொரு நாளுமறவேன்
காங்கேயன் மகிழ்தமைய னேகங்கை நதிபெருகு
காசிவாழ் துண்டிராச
கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வேயருட்
கருணாநிதிக் கடவுளே.

End :

தேகபாரம்பொறுக் கப்படுவ தில்லையென்
செய்குவேன் றெய்வமேயுன்
றிருவடித் தாமரையை நம்பினே னீயலாற்
றிக்குவே றில்லை யுலகி
லாகமாகாதுசீ யென்றரு வருத்தபேர்க்
கருள்வே னெனுஞ்சொல் பொய்யோ
வையவுனை மறவாத வானந்த வாழ்வன்றி
யமரர்வாழ் வும்விரும்பேன்
பாகமே யில்லாத நான்வாரணாசியிற்
பரவுமொரு மணிகன்னிகைப்
பாகீரதிக்குள் ளநாயாச மாகவெய்ப்
பாரம்விட வருளளிப்பாய்
காகமா தியசரா சரமெலாங் கதிபெறுங்
காசிவாழ் துண்டிராச
கணபதி யெனும்பெரிய குணமேருவேயருட்
கருணாநிதிக்கடவுளே (௧௦)

(கு-பு.)—

இது காசியிலுள்ள துண்டிவிநாயகரது துதி; 10 பதினொன்கு சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தங்களாலாகியது; எளிய நடையுள்ளது; இந்தப்

பிரதியில் நூல் பூர்த்தியாயிருக்கிறது. நூலாசிரியர் தருமபுரவாதீனத்தைச் சார்ந்த சிவஞானதேசிகர். இதற்கு, "காசித்துண்டி விநாயகர் திருவருட்பா" என்ற பெயர் அச்சுப்பிரதியில் காணப்படுகிறது.

No. 1624. பிள்ளையாரகவல்.
PIḶḶAIYĀRAGAVAL.

Pages, 7. Lines, 12–13 on a page.

Begins on fol. 52*a* of the MS. described under No. 1143.

Complete in one Agaval stanza.

A work in praise of God Vināyaka. The authorship is attributed to Auvai.

Beginning:

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பும் பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கொம்பும்
வேழ முகமும்வெண் ணுதற்சிந்தூரமு
மைந்து கரமு மங்குச பாசமும்

End:

அணுவுக் கணு வா யப்பா லுக் கப்பாலாய்க்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமு நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
யஞ்சக் கரத்தி னரும்பொரு டன்னை
நெஞ்சக் கருத்தி னிலைதெளி வித்துத்
தத்துவ நிலைமையுந் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விணையடி சரணம்.

(கு-பு.)—

இது விநாயகர் அகவலென்று அச்சிடப்பட்டு வழங்குகின்றது. விநாயகர் துதி. ஔவையார் வாக்கென்பர். இந்தப் பிரதி பூர்த்தியாகவுள்ளது.

No. 1625. புதுவைமணற்குளவிநாயகர்துதி.
PUDUVAIMAṆAṚKUḶAVINĀYAKARTUDI.

Pages, 8. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 8*a* of the MS. described under No [illegible]56.

Contains only eight stanzas out of 11.

A eulogy on Maṇaṟkuḷavināyakar, worshipped in Puduvai. The name of the author is not known.

Beginning:

சந்திர சடாதரனே கனனே கன்ற[ந்த]த்துவாதீதனிரா
தாரன் செயலாலுயரிர[சி](ச)தவே தண்டந்தனி லொருநாள்
சுந்தர நவமணிமண்டப மேந்துசுவ[த்தா](ரா)னைத் தொழுது[த்]
தோன்றுஞ் சித்தி[ரை]ர யானையிரண்டு சுயம்பெறுமானைகளாய்
விந்தையுடன் விளையாடப்பார்[ப](வ)திமெய்யுள் மகி(ழ்வாக)
வேதாந்தத்தொளிர் பிரணவவுருவாய் மேவியகடகளி(றே)
வந்தனைசெய்பவர் சந்ததம்வா[ழ்க](ழ)வரந்தருகற்பகமே
மகிக்குள்மிகும் புதுவைக்குள் விளங்குமணற்குளவை(வங்கரனே). (க)

* * * *

நாற்றிக்கோர்புகழ் சுந்தரனூர்சிவ நாழித்தமி[ழ்]ழோதி
நாடித்தேடி(த்)தனங்கள்திரட்டி நலம்பல நிலவியமுத்
தாற்றி[ப](ற்)போடத் திருவாரூர்க் கமலாலய வாவித[னை](னி)
லண்டர்துதிக்க வெழுந்ததனத்திரளாகிய கட்டிதனை
நீற்றக்கோர் பெறுதெண்டினர் சிந்தைநிறுத்(திடுவணிகனென)
நிலவுதராசுரை கல்லுடன்வந்து நிறுத்துத் திறமையுட(ன்)
மாற்றிட்டேநிச ரூபமதாகி வரந்தரு கற்பகமே
மகிக்குள்மிகும் புதுவைக்குள் விளங்குமணற் குளவைவங்கரனே. (அ)

(கு-பு.)—

இந்நூல், புதுவை நகரில் உள்ள 'மணற்குள விநாயகர்' என்னும் விநாயகரது தோத்திரமாக வமைந்துள்ளது. "மகிக்குள் மிகும் புதுவைக்குள் விளங்குமணற் குளவைவங்கரனே" என்பதை மகுடமாக வமைத்துப் பாடப் பெற்றுளளது. பதினொரு பாடலுடையது. இந்தப் பிரதியில் எட்டுப் பாடல்களேயிருக்கின்றன. ஆசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. ஏடுகள் றதியில் முறிந்துள்ளன.

No. 1626. புதுவைமணற்குளவிநாயகர்துதி.

PUDUVAIMAṆAṞKUḶAVINĀYAKARTUDI.

Pages, 11. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 66*a* of the MS. described under No. 495.

Complete.

Same work as the above.

End:

வேதாகம[ல]கலையாரம்பத்திலு மிகுசிறு பர்லார்க்கே
வித்தையாரம்பந் தனிலுந்தேவர் விளங்கியபூசையினுங்
காதார்[க்]கண்ணியர் மங்கலமதிலுங் காசினிமன்னர்முடி
கவினுறவேயணி போதினுமேர்முன் கட்டியவேளையினு

மேதாகிலும்விதை வித்திடுபோதினு மிசை[ந்த]பலதொழிறனிலு
    மிறைவாதின் பெயர்சொல்[லு]வாதுலகினி லிசைத்திடுவாருளரோ
மாதார்பாக ரளித்திடுபேறே மதகரிமாமுகனே
    மகிக்குள்மிகும் புதுவைக்குள்விளங்கு மணற்குளவைங்கரனே. (கக)

Colophon:

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது மூன் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1627. மூத்தநாயனார் இரட்டைமணிமாலை.

MŪTTANĀYANĀR IRAṬṬAIMAṆIMĀLAI.

Pages, 2. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 21*a* of the MS. described under No. 208.

Contains 4 stanzas only.

A eulogy on God Vināyaka composed in stanzas of Veṇbā and Āsariyappa kind. It forms one of the varieties of poems known as 11 Tirumuṟai. By Kapiladēvar.

Beginning:

வெண்பா.

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கு—முருவாக்கு
மாதலால் வானோரு மானை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை. (க)

End:

வாழைக்கனி பலவின்கனி மாங்கனி தாஞ்சிறந்த
கூழைச்சுருள் குழையப்ப மெள்ளுண்டை யெல்லாந்துறுத்தும்
பேழைப்பெரு வயிற்றோடும் புகுந்தென்னுளம் பிரியான்
வேழத்திரு முகத்துச் செக்கர்மேனி விநாயகனே. (௪)

(கு-பு.)—

இது விநாயகக்கடவுள் விஷயமாக, கபில தேவராற் செய்யப்பட்டது. பதினோராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. வெண்பா, ஆசிரியப்பா ஆகிய இவ்விரண்டு பாக்கள் முறையே தொடுத்துவர அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப்பட்ட இருபது பாக்கள்கொண்ட இரட்டைமணிமாலை. இந்தப் பிரதியில் 4 பாடல்களே இருக்கின்றன. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1628. விநாயகர்பஞ்சரத்திநம்.

VINĀYAKARPAÑCARATTINAM.

Pages, 5. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No 225.

Complete

A eulogy on God Śelva vināyakar, as worshipped in a place called Vānai.

Beginning :

விகசித பரிபுர சரணத் தழகும் வெண்டைய மணிகாடும்
விரிபொன் ணொளிதிக ழுத்தரி யத்தொடு மிளிர்பொன் னரைஞாணும்
பகரு ம்ருகமத வயிறொடு மார்பும் பணைபொற் றோளழகும்
பங்கய விரன்மே லங்குச பாசப் படையுந் துவளிடையும்
மகரச் செவியும் புகர்முக மதியும் மலர்பொற் சுடர்நுதலும்
மகுடச் சிகரத் திருமுடி யுடனே வந்தெனை ரட்சிப்பாய்
சிகாக் கடதட விகடோற் கடகத் திரிகட தடவிகடத்
திருவளர் வானைப் பதிநற் பதிவரு செல்வ விநாயகனே. (க)

End:

. . பயிகுந்திட பூத பிசாசுக ளாட்டிடு காட்டேறி
. . கமைசனைத் திடைவிடு பம்பு வலக்குறு ருவிருட்சி
. . . . பிரம ராட்சச வீர நலக்குறு சூன்னி(ய)மும்
. . . . பிணிபு மெனையணு காமற் றற்காத் தருள்புரிவாய்
சற்பணி பூஷணி நித்யகல் யாணி சமரத் தபிராமி
சாமளி கோமளி யாமளி பெற்றிடு தந்தி முகத்தரசே
சிற்பர கடதட விகடோற் கடகத் திரிகட தடவிகடத்
திருவளர் வானைப் பதிநற் பதிவரு செல்வ விநாயகனே. (ரு)

இந்தப் பஞ்சரத்நம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வானை என்னுமூரிலுள்ள செல்வவிநாயகக் கடவுள் துதி. வானையென்பது இன்ன இடத்திலுள்ளதென்று தெரியவில்லை; இந்தப் பிரதியில் நூல் பூர்த்தியாயுள்ளது.

No. 1629. விநாயகர்பஞ்சரத்திநம்.

VINĀYAKARPAÑCARATTINAM.

Substance, paper. Size $8\frac{3}{8} \times 6\frac{5}{8}$ inches. Pages, 14. Lines, 16–17 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, not old.

Begins on fol. 141*a*. The other works herein are Kēraḷautpatti, 1*a* and 161*a*, a history of Pandiya kings 125*a*, Sivakāmiyammaitudi 144*a*, Samudravilāsam 151*a* Kāñci Varadarājasvāmikōil

kaipidu 179*a*; Āṟukāḍumāhātmiyam 215*a*, 302*a*, Muppandōṭṭiyulā 219*a*, 285*b* & 298*a*, Guruliṅgasaṅgamaviḷakkam 266*a*.

Complete.

Same work as the above, being a copy made from it.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதியைப் பார்த்தெழுதப் பெற்றது. அதிலுள்ளவளவே இதிலுமிருக்கிறது.

No. 1630. வேழமுகம்.

VĒḶAMUKAM.

Substance, palm-leaf. Size 15⅝ × 1⅛ inches. Pages, 7. Lines, 3 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

Similar to the above.

The benedictory stanzas in the beginning commence with the expression Veḷamukam, after which the work is so called. The first 12 lines begin with each of the successive letters of the 12 vowels and the next 18 lines with each of the 18 consonants, respectively, of the Tamil alphabet.

Beginning:

வேழ முகத்து விநாயகனைத்தொழ
வாழ்வு மிகுத்து வரும்.

வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத்தொழத்
துன்னி[யே]யோடுந் தொடர்ந்த வினைகளே.

சிந்தையிற் றெழுவது கணபதி செயசெய
சீறிய வானைக் கன்றே செயசெய
அன்புடை யமரரையாள்வாய் செயசெய
ஆவித் துணையே கணபதி செயசெய
இண்டைச் சடைமுடி யிறைவா செயசெய
ஈசன் றந்தருண் மகனே செயசெய

End:

வஞ்சனை பலவுந் தீர்ப்பாய் செயசெய
அழகிய வானைக் கன்றே செயசெய
இளமத யானை முகத்தாய் செயசெய
இரகுபதி விக்ன விநாயகா செயசெய
அனந்தலோ டாகிலும் பள்ளியிற் பிள்ளையார்.

Colophon:

(?)[சிற்று] முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் 12-உயிரெழுத்துக்களையும் 18-மெய்யெழுத்துக்களையும் முறையே ஒவ்வோரடியின் முதலில் வைத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விநாயகர் விஷயமானது. இந்நூற் காப்பின் முதலில் 'வேழமுகத்து' என்று தொடங்குதலால் இது வேழமுகமென்னும் பெயரையுடையதாயிற்று. இது, இப்போது மிக்க இளமைப்பருவத்தில் தமிழ் மட்டும் பயிற்றும் திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்களிற் சில இடத்துப் பயிலப் பெற்று வருகிறது. அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனிறுதியில் சரசுவதி ஸ்தோத்திர விஷயமான சில அடிகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

2- SUBRAHMAṆYA.

No. 1631. கதிர்காமத்தேவாரம்.

KADIRKĀMATTĒVĀRAM.

Pages, 9. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 46*a* of the MS. described under No. 131.

Complete in eleven stanzas.

A poem in praise of Murugakkaḍavuḷ or God Subrahmaṇya, as worshipped in Kadirkamam or Kadirmalai near Jaffna in Ceylon. The name of the author is not given. The work has not been printed.

Beginning:

கெங்கையுயர் பருப்பதங்க டிரிந்து[ள](மு)ன்று
கேதார முந்திரிந்து கேள்வி யன்றி,
யங்கமெனுந் திருக்கோவி லீசனுசா
னலசனைபமுத லோங்காரக் கம்ப நாட்டி(க்)
கங்கு(ல்)பகல் மும்மலத்தே சங்க டந்து
கதிரொளியைத் திருவுரு[ை]வச் சிலையான் மன்னைக்
குங்குமமென் குழலுமையாள் குன்றில் வேந்தைக்
கும்பிட்டே[ன்] னென்பிறவி பின்விட் டேனே. (க)

End:

சிரெட்டுக் கெட்டாத கலைக்குள் ளானை(ச்)
சிற்[ப்]பரனைச் சி ந்[ப்]பரத்தில்[த் தில்லை] நடஞ்செய்[கு]வானை
யோரெட்டாய் நின்றகதிர் காமத் தானை
யொருமுகனை யறுமுகனை யொளிக்குள் ளானைப்
பேரிட்ட சூரனையும் புலன்க[ளாய்](ளை)ந்து(ம்)
பொடிபடுத்தி நிலைநிறுத்தும் புகழு ளானைக்
கூறிட்ட கதிர்மலைக் குமர வேளைக்
கும்பிட்டே [ன்யெ](னெ)ன்பிறவி பின்விட் டேனே. (யக)

கதிர்காம(த்)தேவாரம் மு[த்து](ற்று)ம்.

(த-பு.)—

இது * கதிர்காமமென்னுந் தலத்திலுள்ள முருகக்கடவுள் விஷயமான தோத்திரம். "கும்பிட்டே னென்பிறவி பின் விட்டேனே" என்னும் மகுடத்தையுடைய 11 பாடல்களாலாயது. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

No. 1632. கதிர்மலைக்குமரவேள்துதி.
KADIRMALAIKKUMARAVEḶTUDI.

Pages, 11. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 44*a* of the MS. described under No. 1296.

Complete.

A eulogy on Murugakkaḍavuḷ or God Subrahmaṇya in twelve stanzas. The sixth and the 12th stanzas of this work almost agree with the 11th and tenth stanzas, respectively, of the work described above. There is nothing to show the identity of the authorship of these two works.

Beginning:

அடிக்கெழுந்தாதி மூலத் தருள்வெளி திறந்து காட்டிப்
பிடித்தெழு[த்]துயிற் கண்ணுணைப்பேசு மோங்கார ஞானக்
கடிக் கனலெழுப்பி ஞானக் கதிர்மலை காண் போர்க்கென்றுங்
கொடுத்திடுஞ் சித்தி முத்திக் குரு[வே](லை) முன் கும்பிட்டோமே. (க)

அரகரவென் றனுதினமுந் தொழுதே நின்றே
ஞருயிர்சென் றணைந்து முக மாறுளானைச்
சிரநடுவி லிருபதமுந் திருந்த[ஞ](நா)ட்டிச்
சிவாயவுயி ரோங்காரத் தீபமே[த்தி](ற்றி)ப்
பரவெளியி லொளிமதியோ டிரவி சூழப்
பங்கயப்பூங் கதிர்மலையாள னெங்கள்
குருபரனை யமரர் தொழுங் குமரவேளைக்
கும்பிட்டே னென்பிறவி பின் விட்டேனே. (உ)

End:

அருமறையா யாரமுதாய் முடிவிலாத
வற்புத மாயான வெள்ளமாகி ஞானத்
திருவுருவாய்ச் சிவஞான போதமாகிச்
செங்கமலத் . . ஞருத்திச் சிறந்த கோல
மருவுருவாய்(க்) கதிர்மலை வடிவுமாகி
லாசமா யடியார்கள் வாழ[க] நாளுங்
குருவுருவாய் வந்தருளுங் குமரவேளைக்
கும்பிட்டே னென்பிறவி பின் விட்டேனே.
திருச்சிற்றம்பலம். (யஉ)

---

* இத்தலம் ஈழநாட்டிலுள்ளது. 'கதிர்மலை' என்பதும் இதுவே.

(கு-பு.)—

இதுவும் மேற்சொன்ன முருகக்கடவுள் விஷயமான துதியே. முன்பிரதி போலவே "கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்விட்டேனே" என்ற மகுடத்தை யுடைய 12 செய்யுட்களாலாயது. இதுவும் இதுகாறும் அச்சிடப்படவில்லை.

இந்தப் பிரதியிலுள்ள 6, 12 ஆம் பாடல்கள் முன்பிரதியில் முறையே 11, 10-ஆம் பாடல்களோடு சற்றேறக்குறைய ஒத்திருக்கின்றன. இந்நூலி ரண்டும் தனித்தனி இருவர் பாடியிருக்கலாமெனத் தோற்றுகிறது. இது கவனிக்கத்தக்கது.

No. 1633. கந்தரந்தாதி உரையுடன்.
KANDARANDĀDI WITH COMMENTARY.

Pages, 83. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 32*a* of the MS. described under No. 355

Complete.

The text is the same as that described under No. 244.

The commentary is stated to be by Villiputtūr Āḻvar, who composed the famous Tamil metrical Bhāratam. Both the text and the commentary have been printed.

Beginning:

கங்கையுந் தும்பையுங் கொன்றையுஞ் சூடுமைக் கண்டரிட
மங்கை யுமையருள் மைந்தனைக் கந்தனை வாழ்த்துவன்யான்
பங்கயன் மாலமரேசர் நின்றேத்தும் பதிக்கிரியிற்
செங்கழுனிப் பிள்ளைபாத மெப்போதுமென் சென்னியதே.

வாரணத் தானைய யனை (. . . . . . .) திறை
கொண்ட யானையை வாழ்த்துவனே.

என்றது, வாரணத்தானை - ஐயிராபதத்திந்திரனையும், அயன் - பிரமா வையும், விண்ணோரை - தேவர்களையும், மலர்க்கரத்து வாரணத்தானை - தாமரை மலர்போன்ற கையிலே சங்கேந்திய திருமாலையும், மகத்து வென்றோன் மைந்தனை - யாகத்திலே வென்ற மகதேவர் மைந்தனை, துவசவாரணத்தானை - கோழிக் கொடியுடைய முருகனை, துணை நயந் தானை - துணையாக விரும்பினானை, வயலருணை - பழனஞ்சூழ்ந்த அருணகிரி நகரியில், வாரணத்தானைத் திறைகொண்ட யானையை - [வெ]கசமுகா சுரனை வென்றவனுக் கிடுதிறையான கப்பங் கொண்ட ஆனைமுகவனாகிய கண பதியை, வாழ்த்துவனே - துதி செய்வனென்றவாறு.

உண்ணாமுலை யுமை (. . . . .) சரணனக்கே.

என்றது, உண் - கண்ணுண்ணும், ஆ - பசுக்களையும், முலை - முல்லை நிலத்தையுமுடைய, உ - உந்த, மை - மேகநிறம் போன்ற நிறத்தையுடைய மாலுக்கு, மைந்து - வலிக்கும் ஆசு - உவராகிய குற்றத்துக்கும், அரண் - இருப்பிடமான, அம்பார் - கடலிடத்துத் தானவர், உயிர்சேர் - உயிரை யறுத்து, உள் - தேவர்களுளத்தில், நாம் - அச்சத்தை, உலையும் - கெடுக்கும், ஐ - சுவாமியே, மைந - ஆட்டை, தாசா - அடிமையாகவுடைய வக்கினிபக

வான், அண் - அணுகிய, நம் அருணைவெற்பாள் - நம்முடைய அருணையில் வாழ்பவள், உண் - உண்மை, ஆம் - ஆகிய, முலையும் - கற்புடைமைக்கு, ஐ - அழகிய, மை - அஞ்சனம், தா - தாவிய - சர - அம்பனைய கண்ணில், நந்தணமும் - கிருபைக்கும்,* ஒப்பில் - இணையில்லாத, உண்ணுமுலை யுமை மைந்தா - உண்ணுமுலையென்னும் உமாதேவியுடைய குமாரனே, சரணம் - உனது சீர்(ப்)பாதங்களிலே, சரணுனக்கே - உனக்குச் சரணம் புகுந்தே னென்றவாறு. (உ)

End :

சேதக மொன்றுமனுதி (. . . . .)
உயிர்ச் சித்திரமே. (என்றது) சேத - சேதமான, கம் - தலை, - ஒன்றும் - நிலைபெற்ற, ஆதியும் - ஆதிப்பிரமாவும், தாதையும் - அவன் தாதையாகிய திருமாலும், தேடரியார் - தேடிக் காண வரிய மகதேவர், சேய் - குமாரன், தக - தகுதியுடனே, மொன்று - முழங்கும், சதங்கை யங்கிண்கிணி - சதங் கையும் அழகிய கிண்கிணியும், செச்சையந்தாள் - வெட்சிமாலையும் பொருந் திய சீர்(ப்)பாதத்தை, செது - சிவந்த, அகம் - இருதயத்தை, ஒன்றும் வகை பணியாய் - கூடும் வகை பணித்தருளாய், இனித் தீவினைச் சேதகம் - பொல் லாத வினையாகிய சேற்றிலே, ஒன்று மறியாதுழல் - ஒரு நன்றியுமறியா மற்றமொறும், உயிர் - உயிருக்கு, சித்திரமே - சித்திரப் பாவாயென்ற வாறு. (சக)

(* * * *)

செல்வந் திகழுமல நெ(ஞ்சமே) யவன் தெய்வ மின்னூர்
செல்வந் திகழு நம தின்மை தீர்க்கும் வெங்கூற்றுவற்குச்
செல்வந் திகழுந் திருக்கையில் வேல்தினை காத்த செல்வி
செல்வந் திகழு மணவாளனல்குந் திருவடியே.

என்றது, செல் - சென்று, வந்தி - தெண்டன் பண், கழுமலம் - சீகாழி யை, நெஞ்சமே - நெஞ்சே, அவன் - அவனுடைய, தெய்வ மின் - தெய்வ யானையார், ஊர்செல் - ஊர்கின்ற மேகமானது, வந்து - விரைந்து வந்து, இகழும் - பிறரிகழப்பட்ட, நமதின்மை - நமதில்லாமையை, தீர்க்கும் - போக்கும், வெங்கூற்றுவற்குச் செல் - வெவ்விய காலனுக்கு நடக்கின்ற, வந்தி - கொடுமையை, கழும் - கழுவும், திருக்கையில்வேல் - அழகிய கையில் வேலாயுதம், தினை காத்த செல்வி - தினையைக் காத்த வள்ளி நாயகிக்கு, செல்வந் திகழுமணவாளன் - செல்வமாக விளங்கு நாயகன், நல்கும் - தரு வன், திருவடியே - அழகிய சீர்ப்பாதத்தை எ-று. (க00)

Colophon :

கந்த ரந்தாதி யுரை யெழுதி நிறைவேறினது. முற்றும்.

விஷு-ஹு மார்கழிமீ உஎ௳ சின்னயன் எழுதினது.

(கு-பு.)—

இந்நூலின் மூலம் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக் 244-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந் துள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இதன் நூறு பாடல்களும் உரையுடன் இருக்கின் றன. இவ்வரிய வுரையை இயற்றியவர் பாரதம் பாடிய வில்லிபுத்தூராழ்வா ரென்பவர். இவ்வுருரையில்லாவிடின் இந்நூற்குப் பொருள் கொள்ளுதல் மிகக்கடினம். இது இவ்வுரையுடன் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1634. கந்தரலங்காரம்.

KANDARALAṄKĀRAM.

Pages, 20. Lines, 5—8 on a page.

Begins on fol. 12*a* of the MS. described under No. 239.

Complete.

Same work as that described under R. No. 70 (*c*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. I, which was copied from this MS.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 70 (c) நம்பர் பிரதிக்கு மூலப் பிரதி. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1635. குமரபுரக்குமரன்துதி.

KUMARAPURAKKUMARANTUDI.

Substance, palm-leaf. Size, 10 × 1 inches. Pages, 26. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

A poem in 11 stanzas in praise of God Subrahmaṇya of Kumarapuri.

Beginning:

வேழமுகனே விமலன் றிருமகனே
பேழை வயிறுடைய பெம்மானே—சூழும்
வினைபோக்கு மாறுமுக வித்தகனைப் பாட
நினைவாக்கு வாய்கருத்து ணின்று.

வேதன் மாற்கரிய சிவன்கை மாங்கனிக்கா
வேலவ னுலகினை வலமாய்
வேண்டியே வருமுனிறை பதம்வணங்கி
மெய்க்கனி கைக்கொளுத்தமனே,

கோதில தொருகொம் பிருசெவி மும்மதங்
கூறு நால் வாயினைங் கரனே
குஞ்சர முகனே யாகு வாகனனே
குமரவேள் துணைவ நிர்க்குணனே,

மோதக நாளி கேரமுப்பழந்தேன்
முக்கியமாம் பாகுகற் கண்டு
முறுக்கவல் கடலை வடை யதிரசமு
முதற்பல பட்சண மருந்தும்

ஆதியே குமரபுரி யுறைபவனே
அடியவ ரிதையம் வாழ்பவனே
அந்தரி கவுரியருளு மற்புதனே
ஆதிசுந்தர விநாயகனே.
திங்களொடு கங்கையணி சங்கரர் திகம்பரர்
சிதம்பர நடம்பயிலுவார்
செஞ்சடைய ரஞ்சுமுகர் நஞ்சிலைகந்தரர்
தினம்பரவு மன்பரிதையர்
மங்கையொரு பங்கினரகங் குளிரவுந்தரு
மகன் செகம் வணங்குபதனே
வஞ்சனைகள் மிஞ்சுமசுரன்குல மடங்கலு
மடங்கவருளுங் கடவுளே
குங்கும மிலங்குமுலை மங்கையிருவர்க்குமனு
கூலகுகனே சண்முகனே
குஞ்சித பதம்பரவுமன்பர் கணகங்குளிர்
கொளும்படி வரும்பரமனே
செங்குவளையுங் கமலமுங் கமுகுடன் கதலி
தென்னை வனமும் பலவுஞ்சூழ்
திருமாது நிறைகுமர புரமேவு தனிமுதல்வ
செயமேவு குமரேசனே. (க)

End:

தரணியெங்கும் புகழு மொருவனே யறுமுகவ
சரவணோற்பவ முருகனே
தந்திமுகனுக் கிளையகந்தநின் பொன்னின
சதங்கை கிண்கிணிகளாடும்
சரணபங்கய நம்புதரு சுப்பிரமணியநிதி
தனையனண்ணு மலைநிதி
சகோதரன் வேலநிதி யருணைசலேந்திரனருள்
தனையனெனு முரு(க)ப்பவே
ளுரைகள் பிசகாதவன் தொப்பைநிதி சந்திரநிதி
யுயர்ராமநிதி யிவ்வூரி
லுள்ளவர்கள் முதலான சகலவுயிருங்காக்கு
முரிமையுன்பரமாகுமே
சிரமணிகள் பொருதுமா பரணமுட னடியிணைகள்
சேவிக்க வருள்புரிகுவாய்
திருமாது நிறைகுமர புரமேவு தனிமுதல்வ
செயமேவு குமரேசனே. (கக)

ஆதிமறை நான்குடனாறங்கம் வாழி
யரியநூல் பலகலை புராணம்வாழி
நீதிதவறா மன்னர் செங்கோல்வாழி
நீணிலத்தில் நான்குவர்ணம் நிலையாய்வாழி

பூதலத்திற் குமரநகர்வாழி யிந்தப்
புரமத(ளி)ல் வாழ்ந்திடு புண்ணியர்கள்வாழி
மாதவர்கள் புகழ்சைவம் வீரசைவம்
வைஷ்ணவர்கள் கவிஞர்களும் வாழிவாழி.

(கு-பு).—

இது * குமரபுரியிலுள்ள குகப்பெருமான் விஷயமானதுதி. "திருமாது திறை குமரபுரமேவு தனிமுதல்வ செயமேவு குமரேசனே" என்பதை மகுடமாகவுடைய 11 பாடல்களாலாயது. பாடல்கள் சாதாரணமான நடையுடையவை. இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதி பூர்ணமாகவுளது.

No. 1636. குமரனகவல்.
KUMARANAGAVAL.

Pages, 2. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 7b of the MS. described under No. 374.

Complete.

A eulogy on Kumārasvāmi or Murugakkaḍavuḷ. It consists of one Agaval of 32 lines. The name of the author is not given.

Beginning:

அருளா லுலகத் தமர்ந்தினி தளித்த
தெருளாப் பருவத்தி[றி](ரி)யம்பிகை குமார
கங்கை மைந்தா கார்த்திகைச் சிறுவா
மங்கை பங்கர் வழிபடு தேசிகா
வண்ணமரகத வாள்மயில் வாகனு
கண்ணன் மருகா கணபதி சகோதரா,

End:

சிந்தாமணியே சேயேபோற்றி
சரவணபவனே சண்முகாபோற்றி
குரவணி மார்பா குகனே போற்றி
போற்றி போற்றி யென்றுபுக(ழ்)ந்துனை
யே[ற் று][த்து)வார்முன் னிமைப்பினின் வருகவே.

சரவணபவசண்முகசிவாய.
அகவல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முருகக்கடவுளின் துதியாகவுள்ள ஓரகவல். 32 அடிகளாலாயது. நடை நன்றாகவிருக்கிறது. இயற்றியவர் பெயர்தெரியவில்லை.

---

* இவ்வூர் இன்னவிடத்துளதென்றும், இன்னபெயரால் வழங்குவதென்றும் தெரியவில்லை.

No. 1637. குமரனகவல்.
KUMARANAGAVAL.

Pages, 4. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 17*a* of the MS. described under No. 301.

Complete.

Similar to the above.

Beginning:

பொன்னிறமேனியும் பொற்பமர் முடியு
மின்னறு முகமும் வி[ளி](ழி)ப(ன்)னிரண்டு[ம்]
நீறணிநெற்றியு நீணகைவாயும்
பூரணு வ . விடைக்கூரிய மூக்கு
மாரஞ்செறிந்த வணிதிகழ் க[ளு](ழு)த்தும்
பாரகுண்டலமும் பற்றிய குழையும்,

End:

நின்னையு[ம்] நின்னு(னை)ட(த்) தெய்வ(ய)ானையு
மன்னுயிர் வலப்[பத](புறம்) வள்ளி[ஞ](நா)யகியு(ம்)
பச்சைமயிலும் பதிந்தென் னிருதயத்
திச்சைப்படியே யினிதமர்ந்தருளி
யென்னையாண்டு நின்னருளளித்து(ப்)
பொன்னை வா[ன்](ழ்)க்கை[யை] மெய்ப்பொருள் த[ன்]னையருளே.

அருளே யமுதே [அமுதே] யயில்வேலரசே
பொருளேகும . . . .
. . . . . . வஞ்சநெஞ்சன் பொல்லாமயக்கமறுத்
தஞ்சலென வந்தாண் டருள்.

(கு-பு.)—

இதுவும் முருகக்கடவுள் விஷயமான துதி. இதில் ஓரகவலும், இறுதியில் ஒரு வெண்பாவும் இருக்கின்றன. "நின் அறுமுகமும் பன்னிருவிழியும் பன்னிருதோளும் மயிலுமுதலிய கோலத்தோடு என் நெஞ்சிற் பதிந்திருந்து என்னைக்காப்பாயாக" எனவேண்டிக்கோடலாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது. நடைசாதாரணமானது. பூர்ணமாகவிருக்கிறது.

No. 1638. குயிற்பத்து.
KUIṞPATTU.

Page, 6. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 22*a* of the MS. described under No. 1185.

A treatise in ten stanzas written in praise of Murugakkaḍavuḷ of Tiruppōrūr. The author is Cidambarasvāmigaḷ. The stanzas are addressed to the cuckoo, who is asked to invoke God Subrahmaṇya.

Beginning :

நன்றருளுத வைங்கர வன்றுணைவனை
    நனிபனி மலைமகண் மகனைக்குகனை
மன்றினுளாடிய கொன்றைச்சடைமுடி
    மன்னனுவப்புறு பொன்னங்குழவியைக்
கன்று குறுந்தடியாய் விளவெறிதரு
    கண்ணன் மருகனை யெண்ணுந்து[illegible]யைக்
குன்றுதொறாடிய போரூரிறையைக்
    கூவாய் வரநீ கூவாய் குயிலே. (க)

மறைமுடி குலவிய பிரமரசத்தினை
    மருவடி யவருளமலர் வாசத்தினை
நிறைசர வசரவுயிர்ப் புரணத்தினை
    நிமலகதிக் கொருவித்தினை முத்தைச்
சிறைமயிலுதய சடானன ரவியைத்
    தேவர்க டொழவரு தேவைக்காவைக்
குறைவறு வளநிறை போரூரி(றை)யைக்
    கூவாய் வரநீ கூவாய்குயிலே. (உ)

End :

சூரனுரங்கி[ற](ர)வுஞ்ச பொருப்புந்
    துணிபடவடிவேல் விடுவோயென்றுஞ்
தாரணி பன்னிருபுயனே யென்றுந்
    சரவணனே சண்முகனே யென்றுந்
தேர்நவவீரர்கள் துணைவாவென்றுந்
    தேவர்கள் சேனுபதியேயென்றுங்
கூரறிவினர் புகழ் போரூரிறையைக்
    கூவாய்வரநீ கூவாய்குயிலே. (௰)

(கு-பு.)—

இது திருப்போரூர்ச் சன்னிதிமுறையிலுள்ள பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப்பெற்றிருக்கிறது. பிரதி மிகச் சிதைவுற்றிருக்கிறது.

No. 1639. சத்துருசங்காரமாலை.
ŚATTURUSAṄGĀRAMĀLAI.

Pages, 21. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 29*a* of the MS. described under No. 1074.

Contains 1 to 20 stanzas.

A eulogy on God Subrahmaṇya in which the supplicant desires that he may become proficient in eight different kinds of sorcery and also that he may have the power to cure the bites and stings of the fferent kinds of venomous creatures.

Beginning :

சித்திரத்தம்பனம் மோகனம் பேதனம்செய வசியம்
மித்திரசாதனம் சத்துருமாரணம் வில்விலக்கல்
குத்திரமான விடந்தீர்த்த வோரெட்டுங் கூடச்செய்யும்
சத்துருசங்கார வேல்மாலைக் கைங்கரன்தாள் துணையே.

சூதாடும் வித்தைத்தொழில் விட்டுப் பொய்விட்டுத் துக்கம்விட்டு
வாதாடு தர்க்கத்தின் சாஸ்திரம்விட்டு மலர்சிறந்த
காதாடுகுண்டலமாறுமுகமுங் கருத்துள்வைத்தால்
ஏதாடும்வேலு மயிலாடுமெட்டெட்டுமொடிடுமே. (க)

End :

சில்விஷக்காலிகள் தேள்விஷம் பூரான்செய்யான் கடிகள்
மல்விஷங்கள் தட்டுக்காலி விரியன் மலையரவம்
பல்விஷநாகம் புடையன் சுருட்டை பலபலநாய்
சொல்விஷந் தீர்த்தருள் வேலாமணி மந்திரசுவாதியனே. (௰க)

கண்டு மிருந்தென்ன காணுதபோதுங் களரியிலும்
மிண்டுகள்பேசிய சண்டாளமூர்க்கர் தம்வீம்படங்கத்
துண்டுத்தொழுவில்தடைத்ததட்டிச் சுருங்கும்படி
தெண்டனைசெய்திடும் வேலாதிருச்செந்தூர்ச் சேவகனே (உ௰)

(கு-பு.)—

இது சுப்பிரமணியக் கடவுள்விஷயமான தோத்திரம். ஸ்தம்பனம், மோகனம், பேதனம் முதலிய எட்டுவகை வித்தைகளும் சித்திக்கும் வண்ணம் அருள்செய்யும்படி பிரார்த்திக்கும் 20 செய்யுட்களையுடையது. செய்யுள் நடை சாதாரணமானது. இயற்றியவரின்னாரெனத்தெரியவில்லை. இஃது அச்சிடப்படவில்லை.

No. 1640. சரவணபவானந்தர்பதிகம். ŚARAVAṆABAVĀNANDARPADIKAM.

Pages, 6. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 270*a* of the MS. described under No. 572.

Contains 7—12 stanzas.

A eulogy in an easy style on Murugakkaḍavuḷ alias God Subrahmaṇya. The work has been printed.

Beginning:

கல்லா லெறிந்துமுண் ணெச்சிலைத் தந்துபின்
 கண்ணைப் பறித்துவைத்துங்
கருதுவகை சொல்லியுஞ் செய்யசிறு மைந்தனைக்
 கறிசமைத் தூணமைத்தும்
வில்லா லடித்துமோர் பாயலிற் றன்னுடைய
 விரதஞ் செலுத்துவித்தும்
வேலையிற் றாரெணு சுழன்றும் பிரானுக்கு
 மெய்யன்ப னெனநடந்தும்

நல்லா ரெனப்பேறு பெற்றார்க ளதுபண்டை
நாட்செய்த பூசையீச
னன்கிருபை யாமெனக் குன்கிருபை யல்லாது
நாடுவது வேறுமுளதோ
சல்லாப வுல்லாச வில்லேறு வல்லாள
சரசகோ பாலன்மருகா
சதுமறைக ளோதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
சரவணப வானந்தனே. (எ)

End:

கண்ணோறு வாராது பிணியொன்று சேராது
கவலைப் படாதுநெஞ்சங்
கலியா(து) சலியாது நலியாது மெலியாது
கலியென்ற பேயடாது
விண்ணோறு மணுகாது கன்ம(வி)னை தொடாராது
விஷமச் சுரம்வராது
வெய்யபூ தம்பில்லி வஞ்சனைக டொடாரா
விஷம்பரவு செந்துமடாரா
வெண்ணோறு சனனங்கள் கிடையாது காலபய
மெள்ளளவு மேயிராதிவ்
வேழைக் கிரங்கியரு டெய்வமுனை யல்லாம
லின்னுமொரு தெய்வமுளதோ
தண்ணோறு கங்கைமலை மங்கையரு டங்கமே
சரசகோ பாலன்மருகா
சதுமறைக ளோதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
சரவணப வானந்தனே. (கஉ)

Colophon:

சுப்பிரமணியர் விருத்த முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முருகக்கடவுள் துதி ; 12 கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தங்களை யுடையது ; எளிய நடையுள்ளது ; அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் 7 முதல் 12 வரையிலுள்ள செய்யுட்களே காணப்படுகின்றன.

No. 1641. சஷ்டிகவசம்.

SAṢṬIKAVACAM.

Pages, 16. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 36*a* of the MS. described under No. 1059.

Incomplete.

A eulogy on Murugakkaḍavuḷ *alias* God Subrahmaṇya made with a view to secure his protection. The work has been printed and the author is stated therein to be Dēvarayasvāmi,

Beginning:

ஓம் :
சஷ்டியை நோக்கச் சரவணபவனார்
சிஷ்டருக்குதவுஞ் செங்கதிர்வேலோன்
பாதமிரண்[டும்](டில்) பன்மணிச்சதங்கை
கீதம்பாடக் கிண்கிணியாட
(மை)மயனடஞ்செய் மயில்வாகனனார்
கையில்வே லாலெனைக் கா[ர்]க்கவென் றுகந்து
வரவர வேலா யுதனார் வ[ரவே](ருக)
வருகவருக மயிலோன் வருக
விந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேற் கந்தனும் வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகணினைவோன் வருக.

End:

கதிர்வேலிரண்டு கண்களைக்காக்க
விதிசெவியிரண்டையும் வேலவன்காக்க
நாசிகளிரண்டையு நல்வேல்காக்க
பேசியவாயைப் பெருவேல்காக்க
முப்பத்திருபல் முனைவேல்காக்க
செப்பியநாக்கைச் செவ்வேல்காக்க
கன்னமிரண்டுங் கதிர்வேல்காக்க
வெண்ணிளங்கழுத்தை யினியவேல்காக்க
சேரிளமுலைகளைத் திருவேல்காக்க
வடிவேலிருதோள் வளம்பெறக்காக்க
பிடரிகளிரண்டையும் பெருவேல்காக்க
அழகுடைமுதுகை யருள்வேல்காக்க.

(* * * *)

(கு-பு.)—

இது முருகக்கடவுள் விஷயமான துதி. தேவராயசுவாமி யென்பவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெற வில்லை. இது அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1642. தணிகைநாற்பாவலங்கல்.

TAṆIKAINĀṞPĀVALAṄGAL.

Substance, palm-leaf. Size, 11½ × 10 inches. Pages, 42. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

A eulogy on Murugakkaḍavuḷ of Tiruttaṇikai. It is written in four different kinds of composition known as Veṇbā, Kalitturai, Viruttam, Koccakakkalippā. The author is likely to be Ārumugan.

Beginning:

வெண்பா.

நூற்பாவலங் கொண்டோர் நோக்கு தணிகாசலற்கு
நற்பாவலங்க லொன்று நான்சூட்ட—வற்பாக
வுய்க்குஞ் சரமுகத்தா னோர்மதனைப் பார்த்தான்சேய்
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் காப்பு.

கலித்துறை.

வெண்பாக் கலித்துறை மேவும்விருத்த மகவவென்றே
பண்பாகச் செய்வது நாற் பாவலங்கல் பரவுமந்தத்
தொண்பாவினைக் கொச்சகமாக வோத வுவகைதந்தாய்
திண்பார்தொழுந்தணிகாசலனே யிதுன் செய்கையதே.

வெண்பா.

முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்த தணிகாசலனே
யத்திக்குப் பின்வந்த வண்ணலே—சித்திக்கு
முன்னவனே யன்பார் மொழிதமிழுக் கின்பமுறு
மன்னவனே வென்கண் மணி. (க)

கலித்துறை.

மணிவண்ண மாலயணிந்திரன் மாதவர் வந்தித்தந்நா
ளணிவண்ண மாமலரர்ச்சித்த ஞேக்கி யருள்புரிந்த
திணிவண்ண வேற்றணி காசலநின் பொற்றிருவடியே
யணிவண்ண மெய்யன்பெனக்குத் தந்தாளப் பரமுனக்கே. (உ)

End:

விருத்தம்.

ஐயனின தருளன்றி யணுவுமசை யாதெனுஞ்சீ ரறிந்து நாயேன்
மையலுற மதிமயங்கி யுழலுவதென் கொடுவினையின் வலியோ மற்றும்
வெய்யகலி காலவியல்போ வறியே னினித்தெளிய விரைமென்போதார்
செய்யவயல் சூழ்தணிகைச் சிகரவரை மீதமர்ந்தோய் செப்புவாயே. (கக)

கொச்சகக் கலிப்பா.

செப்பியநாற் பாவலங்கற் றென்றணிகைக் கோவேநின்
னொப்பில்பதஞ் சூட்டி யுவப்புறுமுன் னறுமுகன்
மெய்ப்புகுநற் சிந்தைதனில் வீற்றிருப்போய் காத்தருள்வாய்
முப்புவன மும்பரவு முத்திக்கு வித்தகனே. (௪0)

(கு-பு.)—

இது, திருத்தணிகையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகக்கடவுள் விஷயமான துதி. வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், கொச்சகக் கலிப்பா ஆகிய 4 வகையமந்த செய்யுட்களாலானமையின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது. இதை இயற்றிவர் 'ஆறுமுகன்' என்னும் பெயரையுடைய ஒருவராயிருக்குமென்று தோற்றுகிறது. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாகவிருக்கிறது.

No. 1643. தணிகையாற்றுப்படை.
TAṆIKAIYĀṚṚUPPAḌAI.

Substance, palm-leaf. Size, 8½ × 1¼ inches. Pages, 4. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old

Contains 46 lines from 184th line to 230th.

A kind of Prabandam technically known as Āṛṛuppaḍai. It is a eulogy on Murugakkaḍavuḷ and consists of one Agaval stanza containing 418 lines. By Kacciyappamunivar of Tiruvāvaḍuturai.

Beginning:

பாப்புக் கோளாதிப் பல்வகைக் கடிஞரும்
பேய்க்கோட் படுநரும் பித்துமிக் கூர்நரு
முறுப்புக் குறைநரு மொண்குண மிழநரு
மின்ன ப.'.றிறத் தெனைவரு மின்றிக்
கல்வி வேட்டவருங்க ரன் முளை(வீ)ழ்நரு
செல்வம் வீழ்நருந் தேய நாடுநரு
மலர்முலை மடவார் கலவிகா முறுநரு
மிரண்டறு கலப்பி னின்ப நச்சுநரு
மினைய பல்வேறு தினைவின ரெவரும்
வாட்டுவ தணைப்பவும் வேட்டன மணப்பவும்
மேற்கொண் டெழுந்து மேனு ணோர்ந்த
பொற்கிழித் திரளும் பூந்துகின் முடையும்

End:

விண்டு தீர்த்த மேவரக் குளியா
தலரவ னிருஞ்சுனை யழிபுனன் முழுகா
தெத்துயர்த் திரளு மத்தினத் தகற்றுஞ்
சரவணப் பொய்கைத் தடம்புன றளைந்து
மென்மெலக் குன்ற மீமிசை யிவர்ந்து
காலை நண்பகன் மாலை முப்பொழுதும்

(*   *   *   *)

அடியிடப் படாது (வாரிடை வீதி)
(யொரு)க்குபு பை[ய]ப்பைய வொருமுறை சூழ்ந்து
துவுமெண் . . . .

(*   *   *   *)

(கு-பு.)—

இது திருத்தணிகையிலுள்ள முருகக்கடவுள் விஷயமானது. திருவாவடுதுறைக் கச்சியப்ப முனிவராற் செய்யப்பட்டது. 418 அடிகள் கொண்ட ஓரகவலாவாயது. இந்தப் பிரதியில் 184 முதல் 230 வரையில் உள்ள 46 அடிகளே இருக்கின்றன. ஏனைய சிதைவுற்றுப் போய்விட்டன.

இந்நூலாசிரியர் தம் மாணுக்கராகிய கந்தப்பையருக்கு உண்டான குன்ம நோயைத் தீர்ப்பித்தற்பொருட்டு இந்நூலைப் பாடினரென்ப.

No: 1644. திருச்செந்திலந்தாதி.

TIRUCCENDILANDĀDI.

Pages, 30. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 94 *a* of the MS. described under No. 355.

Complete.

A eulogy on Murugakkaḍavuḷ or God Subrahmaṇya as worshipped in Tiruccendūr. The work consists of 100 stanzas, of which stanzas 1-35 are the production of Śivappirakāśasvāmigaḷ of Tuṟaimaṅgalam, the author of the remaining stanzas being made out as Śinnayyan. The first thirty stanzas have been printed. The stanzas in this work are so composed that words involving labial sounds are studiously avoided and that words having the same sound are repeated in each of the four lines of the quattrain The work is also called Tiruccendūr-andādi and Tiruccendinirōṭṭakayamakavandādi.

Beginning:

திருச்செந்துாரந்தாதி.

நிரோட்டகம்.

கொற்ற வருணனை நின்றன் றுழக்கிய கொக்குருவைச்
செற்ற வருணனையன்ன செவ்வேற்படைச் செந்திலர்க்கு
முற்ற வருணனை யந்தாதியென்று முதிர்மதப்பேர்
பெற்ற வருண்னை யானனத்தாதியைப் பேசுவனே.

யானைக்கண்டங்கரி சென்றேத் தெழிற்செந்தி லின்றடைந்தே
யானைக்கண்டங்கரி யற்கங் கயிலையை யேய்ந்ததகை
யானைக்கண்டங்கரி சேரெண்டிக் காக்கின்ற கீநலிசை
யானைக்கண்டங்கரி தாகிய சீர்க்கதி யெய்தினனே. (க)

(* * * *)

காயங்கலைய நலியந்த கனலை காலஞ்செய்ய
காயங்கலைய தளானில நீரழல் காற்யறழிலா
காயங்கலைய னலரி சித்தாயினன் காதலழ
காயங்கலைய திருஞ்செந்தி லாயென்க கன்றனெஞ்சே. (கo)

End:

தனக்கீரங் கார்த்திகையீயச் சரத்தடத்தே திசழ்கந்
தனக்கீரன் சந்தக்கலைஞனிசை தனக்கே யிலசசந்
தனக்கீர நேரத்தி ஞக்கக்கிராதர் தனையைய கண்டன்
தனக்கீரத் தாலென்னை யாண்டனனெந்தை தயாநிதியே. (ா)

(கு-பு.)—

இது திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளி யிருக்கும் முருக்கடவுள் விஷய மானது. இந்நூலின் செய்யுட்கள் 100. முதன் முப்பத்தைந்து செய்யுட்களை, துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும் ஏனையவற்றைச் 'சின்னயன்'

என்பவரும் இயற்றினதாகத் தெரிகிறது. முதல் முப்பது செய்யுட்கள் மட்டும் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. செய்யுள் நடை சிறந்தது.

இதற்கு, "திருச்செந்தினிரோட்டக யமகவந்தாதி" என்றும் "திருச்செந்தூரந்தாதி" என்றும் பெயருண்டு. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் ஒருபுறம் முறிந்துள்ளன.

No. 1645. திருச்செந்திலந்தாதி.

TIRUCCENDILANDĀDI.

Substance, palm-leaf. Size, $16\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 18. Lines, 6–8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete

Same work as the above.

Colophon:

"தென்னயன் மாற்கரியான் றேசிகனெனுஞ் செந்திலற்குச்
சொன்னயன் றேருஞ் சிவப்பிரகாசன் றொடர்நிலைப்பா(த்)
தன்[ன](னை)யன்பாக திரோட்டத்தைந் தேழ்செய்யுட் டாலுரைத்தான்
சின்னயன் முன்னவன் ருள்போற்றி[ல]ம[த்த](ற்ற)துஞ் செப்பினனே.
(௱க)

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் நூறு செய்யுட்களும் இருக்கின்றன. காப்புச் செய்யுளை அடுத்து,

"ஆரும்பரவுஞ் சிவப்பிரகாச வமலன் செஞ்சொற்
சேரும்பனுவலி லென்புன்சொற்பா னண்ணிச் சீருற்றதால்
நீரும்பயனண்ணிற் பா(னிற) மாமலி நீண்மலர்சேர்
நாரும்பரிமளமா மென்னுஞ் சொன்னிலை நாட்டியதே."

என்னுஞ் செய்யு ளொன்றுளது.

No. 1646. திருச்செந்திலந்தாதி.

TIRUCCENDILANDĀDI.

Substance, palm-leaf. Size, 12×1 inches. Pages, 96. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Contains 1-96 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் 96 பாடல்களே இருக்கின்றன. 'தென்னயன்' என்னும் பாட்டு முதலில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1647. திருச்செந்திலந்தாதி.
TIRUCCENDILANDĀDI.

Substance, palm-leaf. Size, 8¾ × 1¼ inches. Pages, 81. Lines, 4–6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 15a. The other work herein is Tōttiramālai, 1 a.

Contains 1 to 96 stanzas. The stanza beginning with Tennayan is not found here.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. 96 செய்யுட்களே இதிலும் உள்ளன. 'தென்னயன்' என்ற பாடல் இதிலில்லை.

இறுதியில்,

"அத்தத்தை நாடி திறைந்திந்தியச் செயலற்றலறி
அத்தத்தை நாடியலா னத்தைத்தாரத்தை யாரதினே
அத்தத்தை நாடினேயாரு செந்திற்றேனே யானறினந்தோ
அத்தத்தை நாடிங்க ளாண்டான கந்தனே யண்டினரே."

என்னும் ஒரு கட்டளைக் கலித்துறை ஓரேட்டில் எழுதப்பட்டுளது.

No. 1648. திருத்தணிகைக்குமரன்பதிகம்.
TIRUTTAṆIKAIKKUMARANPADIKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 12⅞ × 1 inches. Pages, 11. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1a. The other works herein are Paḻani Śivasubramaṇiyarpadikam 6a, Mannippākai Subramaṇiyarpadikam 11a, Paḻanimalaivaḍivēlarpadikam, 15a, Tiruppōrūrsannidimuṟai 19a.

Complete.

A eulogy in ten stanzas on Murugakkaḍavuḷ or God Subrahmaṇya, worshipped in the shrine at Tiruttaṇikai. A portion of the last line of each stanza is repeated.

Beginning:

பூமேவு கற்பகப் பதிமேவு வானவர்
புரந்தரனயன் கரியமால்
புடைமேவ விருசரண மலர்மேவு குலிசபரி
புரஞ்சிமிற சுருதிகுலவ
நாமேவு மதுரமொழி வள்ளி தெய்வானையு
நயந்திரு மருங்குதிகழ
ந(ை)றமேவு தாரணிந் தொளிர்மவுலி யுஞ்சடா
னனமுமருள் பொழிநயனமுந்

தாமேவு வேல்கொடு நெறித்துலவு செங்கண்மைத்
தகரேறி மணிமறுகுலாய்த்
தந்தையனை கண்குளிர வருபவனி காணவிழி
சதகோடி யெனினுமுளதோ
தேமேவு கொன்றையணி பரமசிவ[றி](னி)ட மருவு
தேவியருள் ஞானமணியே
சித்திரநட[ந]ச் சிறை மயி[ல்ப்](ற்)பரி நடத்திய
திருத்தணி மலைக்குமரனே. (க)

End :

குலிசன மரர்களாதி யடியர்துய ராறிடக்
கொடியதிருதர்க ளஞ்சிடக்
குரைகழ[ர்ச்](ற்) சுருதியொலி கணகண கணீலெனக்
குமுறவுரகனு நெளியநீ

(* * * *)

திலதமணி திருநுதற் பரமசிவனிட மருவு
தேவியருள் ஞானமணியே
சித்திரநட[ந]ச் சிறை மயிற்பரி நடத்திய
திருத்தணி மலைக்குமரனே. (ய)

மறையாக மாதிபல கலைவாழி மூவுலகும்
வாழி யந்தணர்கள்வாழி
மன்னர் செங்கோனெறி வழாதுவாழி தொண்(டை)ட
வளநாடு மிகவும்வாழி
பிறைத[வி](வ)ழ் திருத்தணிகை மலையு[ம்] நதிகளுமேவும்
பெரியோர்கள் பலரும்வாழி
பிரசமொழி வள்ளி தெய்வானை திருமங்கலியம்
பெருகொளி சிறந்துவாழி
நறிய செங்கழுநீர் விநாயகன் பதம்வாழி
நடனமா மயிலும்வாழி
ஞானவடி வேல்வாழி குக்[கி](கு)டக் கொடிவாழி
நன்னீப மாலைவாழி
உறுதுணைய ஞபற்[ச] சகாய கணபதிவாழி
யுமைவாழி யரனும்வாழி
ஒளிமருவு பதம்வாழி யெனது தமிழின்குமர
வுனதருட் கடல்வாழியே. (யக)

வேலுமயிலுந்துணை.

(ந-பு.)—

இது தணிகாசலத்திலமர்ந்திருக்கும் முருகக்கடவுள் விஷயமான துதி. "பரமசிவனிட மருவு தேவியருள் ஞானமணியே, சித்திரநடச் சிறைமயிற் பரிநடத்திய திருத்தணி மலைக்குமரனே" என்ற மகுடத்தை யுடைய 10 கழி நெடிலாசிரிய விருத்தப்பாவாலாயது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுளது.

No. 1649. திருப்புகழ்.

TIRUPPUGAL.

Substance, palm-leaf. Size, 13½ × 1½ inches. Pages, 384. Lines, 8-9 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, new.

Contains only 400 stanzas.

A eulogy on God Murugakkaḍavuḷ as worshipped in the various holy shrines : by Aruṇagirinātar, who is said to have flourished more than 460 years ago. This well-known work consists on the whole of 16,000 stanzas, out of which 1,200 stanzas are printed as being extant.

Beginning :

எல்லாரு ஞானத் தெளிஞரே கேளீர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில் வீரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செவி.

திருப்புகழ் படிப்பவர்கள் சிந்தை வலுவாலே
யொருத்தரை மதிப்பதிலை யுன்ற னருளாலே
பொறுப்புக மிகப்பொருது வென்றுமயில் மீதே
தரித்தரு டிருத்தணியினின்ற பெருமானே.

(* * * *)

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
யத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர—வெனவோதும்
முக்கட் பரமற்குச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
முப்பத்து முவர்க்கத் தமரு—மடிபேணப்
பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
வொற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி—லிரவாகப்
பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வது—மொருநாளே,
இத்தித்திசை வொக்கப் பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
திக்கொக்கந டிக்கக் கழுகொடு—கழுதாடத்
திக்குப்பரி வட்டப் பயிரவர்
தொக்குத்தொகு தொக்குத்தொகு தொகு
சித்ரப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக—வெனவோதக்
கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்குகு குக்குக்குகு குகு
குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென—முதுகூகை
கொட்புற்றெழ நட்புற்ற வுணரை
வெட்டிப் பலியிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல—பெருமாளே. (க)

End :

மு[த](தி)ரவுழை[யும்](யை) வனத்தில் விரவியடியை யழுத்து
முதிய கயல்கள் கயத்தி—னிடையோடி
முரணவளரும் விழிக்கு(ள்) மத[னை](ன)விரது பயிற்றி
முறைமை கெடவு மயக்கி—வருமாதர்
மதுரவமுத மொழிக்கு மகுடகளப மு[ளை](லை)க்கு
வலிய அடிமை புகுத்தி—விடுமாய
மனதையுடைய வசட்டுமனிதன் முழுதுபுரட்டன்
மகிழ வுனது பதத்தை—யருள்வாயே
சதுரன்வரையை யெடுத்த நிருதனுடலைவதைத்துச்
சகட மருத முதைத்த—தகவோடே
தழை[யை](யு)மரமு நிலத்திலமடிய வமரைவிளைத்த
தனுவை யுடைய சமர்த்தன்—மருகோனே
அதிரமுடுகியெதிர்த்த வசுரருடலை வதைத்து
அமரர் சிறையை விடுத்து—வருவோனே
யரியபுகழை யமைத்த பெரியபழனிமலைக்கு
ளழகு மயிலை நடத்து—பெருமாளே. (கூ௱௬௰௬)

(அ)கல்வினையுட்சார்சட்சம
யிகளொடு வெட்காதட்[இ](ஒ)டு
மறிவிலி[த](வி)த்தாரத்தன மவிதார
அஙில்கமழ்கத்தூரித்தனி
யணைமிசை லகக்கா சுக்கள
வருள்பவர் நட்பே கொட்புறு - மொருபோதம்
பகலிரவிற் போதிற்பணி
பணியற மிட்டாவெட்டிய
பரமமயச்சோதிச்சிவ - மடைவானின்
பழனிதனிற் போயுற்பலம்
விளைவினைகட் சேர் வெட்சிகு
ரவுபயில் . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் முருகக்கடவுளின் தோத்திரவிஷயமானது. முழுதும் சந்தவிருத்தங்களாலாயது. அருணகிரிநாதரென்னும் புலவர் பெருமானாற் செய்யப்பட்டது. இவர் முருகக்கடவுளின் அருள்பெற்றவர். அதனாலேயே பாடுந்திறமையும் பெற்றவர். பலதலங்களிலும் சென்று ஸ்ரீகுகப்பெருமான்மீது இவர்பாடியபாடல்கள் 16,000 என்ப. அவற்றுள் இப்போது அச்சில் வெளிவந்துள்ளவை 1,200 பாடல்களே. பாடல்கள் யாவும் சந்தச்சுவையும் பொருட்சுவையும் மிக்கவை. இவர் காலம் சுமார் 450 வருடங்கட்கு முந்தியதெனச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்தப் பிரதியில் உள்ள பாடல்கள் 400.

No. 1650. திருப்புகழ்.
TIRUPPUGAḶ.

Substance, palm-leaf. Size, 14 × 1⅛ inches. Pages, 102. Lines, 5-6 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Incomplete.

Same work as the above. The eulogistic stanzas in this MS. have reference to God Subrahmaṇya worshipped in Śendil, Paḻani and Trichinopoly.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. ஆயினும் இதில், செந்தில், பழநி, திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய சில தலங்களின் திருப்புகழே உள்ளன. முதலில் 6 ஏடுகள் இல்லை. இறுதியிற் பல ஏடுகள் இல்லை.

No. 1651. திருப்புகழ்.
TIRUPPUGAḶ.

Substance, palm-leaf. Size, 16⅝ × 1 inches. Pages, 62. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains only 55 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் சுமார் 55 திருப்புகழ்ச் செய்யுட்கள் உள்ளன. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1652. திருப்புகழ்.
TIRUPPUGAḶ.

Substance, palm-leaf. Size, 17½ × 1½ inches. Pages, 92. Lines, 4-7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains nearly 100 stanzas.

Same work as the above.

The scribe adds.

அப்பாசாமி கையெழுத்து.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றதே. இதில் நூறு செய்யுட்கள் உள்ளன. ஏடுகள் பல சிதைந்துள்ளன. 23-வது எண்ணமைந்த ஏடு இல்லை.

No. 1653. திருப்புகழ் (பஞ்சரத்தினம்).
TIRUPPUGAḶ (PAÑCARATTINAM).

Pages, 6. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 66*a* of the MS described under No. 1315.

Contains only one to three stanzas.

Same work as the above. In the heading, the name Pañcarattinat-tiruppugaḻ is found.

Beginning:

மலடிவ[யத்தி](யிற்றி)ல் மகன்போலே யொரு
புதையிலெடுத்த தனம்போலே யொரு
வயிரமடித்த களம்போலே யிள முலைமாதர்
வலியவணைத்த சுகம்போலே கதி
ரொளிவிடு[ற](ர)த்தின வடம்போலே பரி
மள மெழுபுஷ்[ப்]ப வனம்போலே சுர—நதிபோல

*   *   *   *

யமரர் தமக்கு விருந்தே கான்மயில்
குதிரை நடத்துந் துரங்கா யோக—முருகோனே. (க)

End:

*   *   *   *

கற்பி[ற்று](த்து)ப் பாருலகேழையு மொக்கப்பொற்றுள்விளையாடிய
கச்சிக் கச்சாலையில் மேவிய பெருமாளே.

*   *   *   *

கள்ளார்ந்த செ(ம்)மைக் கமலம் புரைபாதா
வுள்ளாய்ந்த வன்' ர்க் கொளியானே—விள்ளாத
சோலை சூழ் கச்சிதனில் சூரியன்மால் பூசித்த
வாலையா[யெ](லென்)ன்னை யினியாள்.

(கு-பு.)—

இதில் பஞ்சரத்நத் திருப்புகழ் என்றுகூறப்படுகின்ற ஐந்து திருப்புகழ்ப் பாடல்களுள் மூன்று பாடல்கள் உள்ளன. இவையும் அருணகிரி நாதரா லே பாடப்பெற்றவை.

இதன் 69-வது ஏட்டில் 68-வது ஏட்டிலுள்ளதே திரும்ப எழுதப்பட்டுள்ளது.

No. 1654. திருப்போரூர்ச்சந்நிதிமுறை.
TIRUPPŌRŪRCCANNIDIMUṞAI.

Pages, 254. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 312.

Complete.

Same work as that described under R. No. 78(*a*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. I, but without the Pāyiram stanza.

At the end of the work there are two pages containing stanzas extolling the greatness of Tiruppōrūr in the Chingleput district

Beginning :-

ஈராறு வேணி யிறைவனார் புத்திரனை
யீராறுகையர்க் கிளையானை—யீராறு
கையானைப் போரூரிற் காங்கயனை யன்பர்க்குக்
கையானை நெஞ்சே கருது.

அண்டகோ டிகளுடன் றந்தவுட லியாவையு
மரியமறை முதல கலையு
மக்கரமு மெய்ப்பதமு மைங்கலையு மந்திரமு
மானபத கதியு மவருக்
(* * * *)
பண்டைமா மலதிமிரம் விண்டுபோர் தக்கிரண
பானுகோ டிகளென்னவே
பழுவடிய ரககமல மகலாது நின்றொளி
பரப்பியா னந்த முதவி
விண்டுவே முதலான வண்டர்மா முனிவர் நரர்
விக்கின மக[த்த](ற்றி)பாளும்
மேன்மைதரு போரூரி னிம்பநீ ழற்குலவு
வேழமுகனிரு சரணமே.

End;

நாவலர் நெஞ்சஞ் தாவுறு மின்பனலநீபர்
வோவற வென்று மோதுற வெண்ண முடையோர்கா
நீவையினங்கம் பாவையினங்கஞ் செயுநீத
னுவிறைமைந்தன் போரியை வந்திங்கடைவீரே. (ஸ)

ஆறுமுகந் துணை.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 78 (a) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. அந்தப் பிரதியிலுள்ள பாயிர அகவல் இதிலில்லை. நூல் முடிந்தவுடன் போரூரின் பெருமையைக்குறித்த சில பாடல்கள் இரண்டு பக்கங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1655. திருப்போரூர்ச்சந்நிதிமுறை.

TIRUPPŌRŪRCCANNIDIMURAI.

Pages, 410. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 19*a* of the MS. described under No. 1648.

Complete.

Same work as that described above.

Foll. 124 to 133 and 152 are wanting.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் நூல் முற்றுமிருக்கிறது. 124–133, 152ஆகிய எண்களமைந்த ஏடுகள் இல்லை.

No. 1656. திருவகுப்பு.
TIRUVAGUPPU.

Pages, 110. Lines, 7-9 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 127.

Incomplete in 25 stanzas.

A work eulogising the feet, arms, lancet, peacock vehicle, etc., of God Subrahmaṇya; by Aruṇagirinātha. In the first leaf of this MS. a note is made to the effect that one to eighteen stanzas alone are the production of Aruṇagirinātha and that the remaining stanzas are not his.

Beginning:

கணபதிதுணை.

முதலாவது - சீ[ர்]பாத வகுப்பு.

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தனன தன தனன தன தனதான தானதன
உததியிடை கடவுமர கதவருண குலதுரக
வுபலளித கனகரத சதகோடி சூரியர்கள்
உதயமென வதிகவித கலபகக மயிலின்மிசை
யுகமுடிவி னிருளகல வொருசோதி வீசுவதும்

* * *

மடியமலை பிளவுபட மகரசல நிதிகுறுகி
மறுகிமுறை யிடமுனியும் வடிவேல னீலகிரி
மருவுகுரு பதியுவதி பவதிபக வதிமதுர
வசனிபயி ரவிகவுரி யுமையாள்த்ரி சூலதரி
வனசைமது பதியமலை விசையைதிரி புரைபுனிதை
வனிதையபினவை யனகை யபிராம நாயகிதன்
மதலைமலை கிழவனறு பவனபயனு பயசதுர்
மறையின்முத னடுமுடிவின் மணநாறு சீறடியே. (க)

சீர்பாதவகுப்பு முற்றிற்று.

இரண்டாவது தேவேந்திர சங்கவகுப்புச் சொல்வோம்.

End:

இனி இருபத்தைந்தாவது திருப்பரங்கிரி வகுப்பு.

தானதந்தன தானதந்தன தானதந்தன தானதந்தன
தானதந்தன தானதந்தன தனதானன,

சாதியுங்குல மாவதுங்குடி யாவதுஞ்சன மாவதுங்கிளை
தாரமுந்திர பாலரும்பிர தானமும்பெரு காண்மையும்பெறு
தானமும்பகு மானமுஞ்சிவ ஞானமும்பல கோலமும்புரி தொழிலோடுமே
* * * *
வானரங்கதிர் தாவுதண்டலை மேவுகொண்டலை யூடுநின்றலை
மாவினங்களி கூருநண்பொடு கோகனஞ்செறி பாலவந்திகழ்
பேர்சிறந்திரு மூவர்விஞ்சையர் சூழ்பரங்கிரி முருகேசனே. (க)
(உயடு)

திருப்பரங்கிரிவகுப்பு முற்றிற்று.
திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது முருகக்கடவுளின் பாதம், புயம், வேல், மயில், வீரம் முதலியவற்றைத் தனித்தனி சிறப்பித்துக் கூறுவது. சந்தக்கவி பாடுவதில் வல்லவரான அருணகிரி நாதராற் செய்யப்பட்டது. இதில் 25 வண்ண விருத்தங்களாலாகிய 25 வகுப்புக்கள் உள. அவையாவன :—

(1) சீர்பாத வகுப்பு.
(2) தேவேந்திரசங்க வகுப்பு.
(3) வேல் வகுப்பு.
(4) திருவேளைக்காரன் வகுப்பு.
(5) பெருத்தவசன வகுப்பு.
(6) பூதவேதாள வகுப்பு.
(7) பொருகளத்தலகை வகுப்பு.
(8) செருக்களத்தலகை வகுப்பு.
(9) போர்க்களத்தலகை வகுப்பு.
(10) திருஞானவேழ வகுப்பு.
(11) திருக்கையில்வழக்க வகுப்பு.
(12) வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு.
(13) சேவகன் வகுப்பு.
(14) வேல்வாங்கு வகுப்பு.
(15) புய வகுப்பு.
(16) சித்து வகுப்பு.
(17) கடைக்கணியல் வகுப்பு.
(18) சிவலோக வகுப்பு.
(19) மயில் வகுப்பு.
(20) கொலு வகுப்பு.
(21) வீரவாள் வகுப்பு.
(2) சிவகிரி வகுப்பு.
(23) திருந்செந்தில் வகுப்பு.
(24) திருப்பழனி வகுப்பு.
(25) திருப்பரங்கிரி வகுப்பு.

என்பன.

இந்தப் பிரதியின் முதலேட்டில்,

"சீர்பாத வகுப்பு முதல் பதினெட்டே அருணகிரிநாதரால் பாடப்பட்டவையென்று பலருஞ் சொல்லு[கு](கி)ரார்கள். அப்படியே பழமையான பல பிரதிகளிலிருக்கின்றன. சில பிரதிகளிலே இருபத்தொன்று முப்பத்திரண்டு வரைக்கும் அதிகப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகளைக் குறித்து ஆலோசிக்கும்போது பதினெட்டுக்கு மேற்பட்டவை அவர் வாக்குக்களாகத் தோன்றவில்லை. அவ்வாமலும், அவைகளிலே சில சந்தச் சிதைவுகளாயும் அகவல்களாயும் இருக்கின்றன. இப்படியிருக்கையால் அந்தப் பதினெட்டையும் முன்வைத்து மற்றவைகளிலே சந்தமுடைய ஏழு வகுப்புக்களை அவற்றின் பின் வைத்துப் பதிக்கப்பட்டன. திருத்தணிகை சரவணப்பெருமாளையரால் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டன. அதைப்பார்த்து விளம்பி௵ பங்குனி௴ முதல் தேதி திருக்காஞ்சிபுரம் பிள்ளைபாளையத்தைச் சேர்ந்த அக்கணம் பாளையத்தெருவிலிருக்கும் செங்குந்தமரபில்[த்]தோன்றிய மத்தூர் மணியப்ப முதலி எழுதிக்கொண்ட வகுப்பு (உயடு)" —என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் இவற்றிற் பின்னுள்ள ஏழுவகுப்புக்கள் அருணகிரி நாதராற் செய்யப்பட்டனவல்ல எனக்கருதற் கிடமுண்டு,

No. 1657. திருவகுப்பு.
TIRUVAGUPPU.

Pages, 85. Lines, 9–10 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1196.

Contains 25 Vaguppus.

Slightly different from the work described above. Five Vaguppu contained herein are not found in that MS.

End:

ஓதி.

அரிதிரு மருகா முக்கணன் மகனே
ஆனைக்கிளைய வயில்வேல் முருகா
அடியேன் வல்வினையகற்றிடு மொருகை
திரிபுரமெரி செய நகைப்பவன் மகனே
முகனே முனிவர்கள்வந்து வணங்கிட
அந்திர மந்திரமகண்ட முதிர்ந்திட(ப்)
பரிவேல் மிகவொடு பாதாளலோகமும்
புகுந்தாராய்ந்து விடுமொருகை.

(* * *

சிவசுப்பிரமணியன் திருப்பழனி வருகுமரன்
சரவணேற்பவன் வெண்ணீறுதானே.

கரவகுப்பு முற்றும்.

பிரம்ம விலாசமே நித்தியபரிபூரணம். சச்சிதாநந்தமே நித்தியபரிபூரணம். வேலு மயிலுந்துணை. குமரனே தெய்வம். ஆறுமுகங் குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியினும் சிறிது வேறுபட்டது. இதிலும் 25 வகுப்புக்களிருக்கின்றன. அவற்றிற் சில முன் பிரதியில்லாதன. அவை வருமாறு :—

உபதேச வகுப்பு.
சொரூப வகுப்பு.
மணவாளன் வகுப்பு.
பூதசங்கார வகுப்பு.
கர வகுப்பு.

No. 1658. திருவகுப்பு.
TIRUVAGUPPU.

Substance, palm-leaf. Size, 13 × 1½ inches. Pages, 91. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Wants three leaves in the beginning.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதியைப் போன்றதே. இந்தப் பிரதியின் முதலில் மூன்று ஏடுகள் இல்லை. ஓரேடு முறிந்திருக்கிறது. இது மிகப்பழைய பிரதி.

No. 1659. பழனிப்பத்து.

PAḺANIPPATTU.

Pages, 10. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 6*a* of the MS. described under No. 1648.

Complete in 12 stanzas.

A eulogy on God Subrahmaṇya as worshipped in the sacred shrine at Paḻani. The work has not been printed. It may be noted that the last stanza of this work agrees in meaning with the eleventh stanza of the Tanikaippattu. This raises a presumption for the inference as to the identity of the authorship of these two works.

Beginning :

பூமருவு வேதனுந் திருமருவு மாலும்
　　புரந்தரனு மிமையோர்களும்
புடைமருவ மகிழ்வள்ளி தெய்வானை யென்னுமிரு
　　பூவையிரு பாலுமருவத்
தேமேவு நீபமா லிகைமருவு தோள்களுஞ்
　　செய்யமணி மவுலியாறு(ந்)
திருமுகக் கருணையும் பரிபுரச் சரணமுஞ்
　　செங்கையணி வடிவேலுமாய்
மீமருவு சேவலங் கொடியாட
　　மென்சிறை விரித்தாடு மயிலேறியே
விளையாடி வருபவனி தெரிசனந்தந்தெனது
　　வினைதீர வருள்புரிகுவாய்
தூமருவு பூதியணி வேதியர் தபோதனர்கள்
　　சூழ்பழனி மாநகரில் வாழ்
சொற்சுருதி நாடரிய சிற்சுகசொரூபசிவ
　　சுப்பிரமண் யக்கடவுளே. (க)

End :

ஓதும்வே தாகம புராண(ம்)பல கலைவாழி
　　யுலகமீரேழும் வாழி
யுமைவாழி யரன்வாழி மாலயன் குலிசனிமை
　　யோர்கண்முனிவோர்கள் வாழி
பூதிசா தனம்வாழி வேள்வியந் தணர்வாழி
　　புரவலர்க ணீதிவாழி
புகழ்பெறும் பழனியங் கிரியு நதி களுமேவு
　　புனிதர்களு மிகவும் வாழி
யாதிகண பதிவாழி சேவலங் கொடிவாழி
　　யணிநீப மாலைவாழி
மயிலைவகுற வள்ளிதெய் வானைதிரு மங்கலிய
　　மருளொளி சிறந்து வாழி

சோதிவடி வேல்வாழி மயில்வாழி திருவருட்
　　யேதிரு மேனிவாழி
சுப்ரமண் யக்கடவு ளௌனது தமிழ்மாலையணி
　　துணைமலர்ப் பதம்வாழியே. (கஉ)

(கு-பு.)—

இது, பழனியில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக் கடவுளின் துதி ; பன்னிரண்டு ஆசிரிய விருத்தங்களாலாகியது. இந்நூல் அச்சிடப் பெறவில்லை. இதன் இறுதிச் செய்யுளும் தனிகைப்பத்தின் 11-ஆம் பாடலும் சொல்லாலன்றிப் பொருளால் சிறிதும் வேறுபாடுடையனவல்ல. இதனால் இவ்விரு நூலும் செய்தவர் ஒருவராயிருக்கலாமென்று கருதுதற்கும் இடமுண்டு.

No. 1660. பழனிமலைக்குமரன் துதி.
PALANIMALAIKKUMARANTUDI.

Pages, 20. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 19*a* of the MS. described under No. 1074.

Complete.

Similar to the work described above. The name of the author is not given. The work has not been printed.

Beginning :

அன்னையும் பிதாகுரு தெய்வமென் றன்னையே
　　யனுதினமுந் துதிகள்புரியும்
அன்பருடையுடல மதிற்றுன் பவினைவருவதே
　　னந்தவினை வந்தபிணியும்
சின்னபின் னமுமாகச் சிதறவே யடித்திடுஞ்
　　சிங்காரமான வேலா
தேவர்துயர்தீரவே யசுரரைவதைத்திடும்
　　சென்னிமலை யதிகாரனே
வன்னமயில் மீதிலே வள்ளிதெய்வானையுடன்
　　மணக்கோல மாகவேதான்
வந்துகா[ஷி](ட்)சிகள் முத்திதந்திடவிது வேளை
　　வரமுதவிக்காய குருவே
பன்னகக்கண்[ணிட](ண னுடை)ம[று](ரு)கனே யுமைபெ[த்ச](ற்ற)
　　பரமரகசிய முதல்வனே
பழமையாகிய வேதமுனிவரண்டர்கள் சூழும்
　　பழனிமாமலைக்குமரனே. (க)

End :

ஔவனு[த்தரி](ற்றறி)ந்தோது மடியார்கள் வணிகரில்
　　அழகானபைபயி அந்தை(?)யான்
அநுதினமு மறவாமல் பூசைபுரியும் நல்ல
　　வன்பனுன் சிதம்பரபூபன்

மௌவாக வந்ததொரு வருணகிரி முத்தய்யன்
மகிபனண்ணுமலைக்கு
வருந்துணைவன்சாமி யிடமனதுயர்பிணி யகல
வரமு[த்]தவ[மறுள]வேணுமை[ய்]யா
எவ்வுயிருநீயன்று எள்ளுக்குளெண்ணெ[ப்]போல்
[யி] இருக்கின்ற ஞானகுருவே
யீராறு காமுள்ள வேலனே கோலகலகவியின் ?
எழுதின செந்தமிழ்(ப்)பாடலைப்
[ை](ெ)ப(ர)வமாகவே நீ[று](ரு)முட்கொண்டு ரட்சியும்
பரமரகசிய முதல்வனே
பழமையாகியவேத முனிவரண்டர்கள் சூழும்
பழனிமாமலைக்குமரனே. (யஉ)

(கு-பு).—

இதுவும் பழனியிலுள்ள சுப்பிரமணியக் கடவுள் விஷயமானது. "பழமையாகிய வேத முனிவரண்டர்கள் சூழும், பழனிமாமலைக் குமரனே" என்னும் மகுடத்தையுடைய 12 கழிநெடிலாசிரிய விருத்தங்களாலாயது. செய்யுள் நடை தாழ்ந்தது. பிழைகள் மிகுதியாகவுள. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. அச்சிடப்படவில்லை. இந்தப் பிரதியிற் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1661. பழனிமலைவடிவேலர்பதிகம்.

PAḺANIMALAIVAḌIVĒLARPADIKAM.

Pages, 7. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 15*a* of the MS. described under No. 1648.

Complete in eleven stanzas.

Similar to the work described above. The name of the author not given.

Beginning :

மலர்மகுட மோரார்று மலர்வதன மோராறு
மலர்சுடிகை யோராறுமே
மலர்மதிக மோராறு மலருமுடி யோராறு
மலர்பவள வாய்களாறு
மிலகுசெவி யீராறு மிலகுகுழை யீராறு
மிலகுவிழி யீராறுநீ
ளிலகுகரமீராறு மிலகுபடையீராறு
மிலகுபுய மீராறுமே
வனமருவுபுரிநூலு மரைநூலு மயின்மேலு
மன்னையரிரண்டுபாலு
மணிநூபுரக்காலும் வடிவேலுமாகவந்
தடியேனையஞ்சலென்பாய்

பலவமரர் பலமுனிவர் பலசுருதி பலமிருதி
பலகலைகள் புகழ் முதல்வனே
பழமறை சொல்லிய சீல[ர்]தொழுமவர்களனுகூல
பழனிமலை வடிவேலனே. (க)

End :

தரியிரவியுதையமதுகண்டு வை[க](ய)ாபுரி
தனி(ற்)கண்டு சத்திகண்டு
சண்முகப்புனல்கண்டு நியமாதிகண்டுபின்
சரவணப்பொய்கையாடி

யருள்பெருகு மாவின(ந)[ன்]குடிகண்டு கயிலாய
ரம்மை பெரியம்மையைக்கண்
டம்பமலை கண்டடிவிடும்பன்சன்னிதிகண்
டனேககண்கா[ஷஷி](ட்சி)கண்
கருணைகண்டருள்வள்ளி தெய்வானையைக்கண்டு
களிகண்டிருக்கு முன்றன்
கமலபாதங்கண்ட பேறொருக்காலுமக்
காலனைக்கண்டிடுவரோ

ப[ரு](ரி)திவலி கண்டவன் வலிகண்ட தம்பிதன்
ப[ல](ர)ாக்கிரமங்கண்டதுரையே
பழமறை சொல்லிய சீல தொழுமவர்க[லனு]'ளனு)கூல
பழனிமலை வடிவேலனே. (மிக)

சுப்பிரமணிய சுவாமியார் துணை.

(கு-பு.)—

இதுவும் பழனித்தலத்திலுள்ள குமரக்கடவுள் விஷயமான துதி. "பழமறைசொல்லிய சீல தொழுமவர்களனுகூல பழனிமலை வடிவேலனே" என்னும் மகுடத்தையுடைய 11 கழிநெடிலாசிரிய விருத்தங்களாலாயது. செய்யுள் நடை நன்றாகவிருக்கிறது. இந்தப் பிரதி பூர்த்தியுடையது. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. அச்சிடப்படவில்லை.

No. 1662. பழனிவேலர்துதி.

PALANIVĒLARTUDI.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{8}$ × $1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 9. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Similar to the above. The name of the author is not given.

Beginning :

அறுமுகமும் பன்னிரண்டு கையும் வேலு
மலங்கார வாபரண மணிந்த மார்புந்
திருமுகமும் வெண்ணீறு புனைந்த மெய்யுஞ்
செகமெலாம் புகழ்படைத்த சுப்பிர மண்யா

முருகசர வணபவனே கார்த்தி கேயா
முக்கண்ணர் புத்திரனே யுக்ர வேலா
விருவருமேயு னைப்பணிந் தோம் பழனி வேலா
விதுசமய மடியாரை ரட்சிப் பாயே. (க)

End:

அத்திமுகக் கணபதிக் கிளைய வேலா
வறுமுகனே தணிகையிலே யமர்ந்த வாசா
வித்தைபுத்தி போதாத மூட னானும்
வேலவனே யுன்னருளாற் கவிகூயப் போலே
பத்துமே பதிவாகப் பாடிச் சொன்னேன்
பைந்தமிழாற் பிழைகண்மனம் பொறுத்தே யாள்வாய்
சத்தியமா வுனைப்பணிந்தோ நாங்க ளையா
சண்முகமே யிதுசமயம் ரட்சிப் பாயே. (கக)

சுபமஸ்து.

(கு-பு.)—

இதுவும் பழனியில் எழுந்தருளிய முருகக்கடவுள் விஷயமான துதி. செய்யுள் நடை நன்றாக இல்லை. இதில் இது பூர்த்தியாக இருக்கிறது. இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை.

No. 1663. பழனிவேலர்துதி.

PAḶANIVĒLARTUDI.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 7. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Begins on fol. 46*a*. The other works herein are Dakṣiṇāmūrtivākyam 1*a*, Dakṣiṇāmūrtiñānaaḍukkunilai. 10*a*, Bōgarpūjāvidiparipūraṇam 19*c*, Ānandakkaḷippu 37*a*, Aruṇācalēśartudi 43*a*, Meyñanakkuravañji 50*a*, Ahattiyar Rattinaccurukkam 58*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1664. போரூர் ஆறுமுகன்குறுங்கழிநெடில் விருத்தம்.

PŌRŪR ĀṞUMUHAN KUṞUṄGAḺINEḌILVIRUTTAM.

Pages, 7. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 25*a* of the MS. described under No. 1185.

Complete.

. Same work as that described under R. No. 293(n) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2, Tamil. After the end of this work there is a stanza in praise of God Murugakkaḍavuḷ and another stanza in praise of Mayilai Saṛguruvānandar.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக் 293 (n) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உளது. இது முடிந்த பின்னர் முருகக்கடவுள்விஷயமான வேறொரு பாடலும், மயிலைச் சற்குருவானந்தர் விஷயமான அம்மானைப் பாடலொன்றும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1665. போரூர் ஆறுமுகன்குறுங்கழிநெடில் விருத்தம்.

PŌRŪR ĀṞUMUHANKUṞUṄGAḺINEḌILVIRUTTAM.

Pages, 5. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 124*a* of the MS. described under No. 271.

Complete.

Same work as the above and this is the original of the work described under R. No. 293 (n) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. மூவருடத்திய காட்லாக் 293 (n) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. அதிலுள்ள அளவே இதிலும் இருக்கிறது.

No. 1666. மயில்விருத்தம்.

MAYILVIRUTTAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13¼ × 1¼ inches. Pages, 10. Lines, 5 on a page. Character, Telugu. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Complete in 13 stanzas.

A eulogy on the peacock vehicle of God Subrahmanya: by Aruṇagirinātar. The language of the work contains a large admixture of sanskrit words.

Beginning:

நடக்கின் நிலமதிரும் நற்சிறகால் வீசி
யடக்கி[ய]னருவரைகள் நீரும்—விடக்கழியில்

கந்தண்ண ரெங்கள் கயிலாய வாழுமையாள்
மைந்தனு ரேறு மயில்.

* * * *

சந்தன பாளித குங்கும புளகித சண்பக கடகபுயச்
சமரச சிகாவல குமரசடானன சரவண குரவணியுங்
கொந்தள பாரகிராத புராதனிகொங்க வெனப்பரவும்
கூதள சீதள பாதள மௌக்கருள் குஞ்சரி மஞ்சரிதோய்
கந்தக்ருபாகர கோமளகும்பகராதிபமோகரத
கரமுகசாமர கர்ணவிலாச கபோலவிதானமதத்
தெந்தமகோதர மூஷிகவாகன சிந்துரபத்மமுகச்
சிவசுத கணபதி யிக்னவிநாயக தெய்வசகோதரனே. (க)

End:

சோதியிமவேதண்ட கன்னிகையர் தந்தவபி
நயதுல்ய சோமவதன
துங்கத்ரிசூலதரி கங்காளி சிவகாமசுந்தரி
பயந்ததிரைசே
ராதிமுதல்மூதண்ட வண்டபகிரண்டங்கள்
யாவுங்கொடுஞ் சிறகினு
னணையுந்த னது பேடை யண்டங்களென்ன வே
யணை க்குங் கலாபமயிலாம்
நீதிமறை யோதண்ட முப்பது முக்கோடி
நீத்தரும் பரவு கிரியாம்
நீலகிரி யேலவ நிராலம்ப நிர்ப்பய
நிர்வ்யாகுலன் சங்குவாள்
மாதிகிரி கோதண்ட தண்டந்தரித்தபுயல்
மாதவன் முராரி திருமால்
மதுகனிடதாரி திருமருகன் முருகன் குமரன்
வரமுதவுவாகை மயிலே. (மக)

எந்நாளுமொருசுனையி லிந்த்ர நீலப்போ திலங்கிய
திருத்தணியில்வாழ்
எம்பிரா னிமையவர்கள் தம்பிரானே[ரு](று)மொரு
நம்பிராணுளமயிலைப்
பன்னு மடிபரவு மருணகிரிநாதன்
பகர்ந்தவதிமதுரசித்ரப்
பாடல்தரு மாசறு விருத்த மொரு பத்தும்
படிப்பவர்களாதி மறைநூல்
மன்னுன்முகம் பெறுவரன்னமே றப்பெறுவர்
வாணி[ு]தழுவப்பெறுவரால்
மகராலயம் பொருதவு வண்மேறப்பெறுவர்
வாரி[ஸ]ச மங்கையுடன்வா
ழுந்நாயகம் பெறுவரயிராவதம் பெறுவ
ரமுதாசனம் பெறுவர்மே
லாயிரம்மிறை தொழுவர் சீர்பெறுவர் பேர் பெறுவ
ரழியாவரம் பெறுவரே. (கட)

Colophon:

ஸ்ரீசிவாய குரவேநம சிவாய குரவேநம
சர்வதாரி ஸம்வத்சரம் சோமவாரம் புதச்
சேரிவோ(வ்) ராசின மயிலு விருத்தம் ஸம்பூர்ணம்
குமாரசுவாமினி யொக்க வாகன அயின நெமிஷி ஸ்தோத்திரம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முருகக்கடவுளின் வாகனமாகிய மயிலின் தோத்திர ரூபமானது. காப்புச் செய்யுளிரண்டும் நூற்பயன் கூறும் இறுதிச் செய்யுளொன்றும் நீங்கலாக, பத்து விருத்தங்களையுடையது. நூலாசிரியர் அருணகிரிநாதர். செய்யுள் நடை சிறந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இதில் வடமொழிப் பதங்கள் மிகுதியாக விரவியுள்ளன.

No. 1667. மயிலாசலத்தந்தாதி.

MAYILĀŚALATTANDĀDI.

Substance, palm-leaf. Size, 12 × 1 inches. Pages, 108. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Complete.

A eulogy on God Subrahmaṇya, as worshipped in Mayilācalam or Mayilam (in the South Arcot district). From the last stanza of the work, its author is made out as Cinnayadēśikar of Pōykaippākkam. Two stanzas are added at the end in praise of the author and his work, by his son and grandson whose names are given as Paccayappa and Sabhāpati. After the end of the work, there are three leaves containing some stray stanzas.

Beginning:

இந்தா ரிதழியணிந்தா ருயர்ந்த விமையவர்கள்
சிந்தா குலங்கெடத் தந்தாய் மயிலைச்சிகரிவந்த
நந்தா விளக்கன்ன கந்தாவுன் மீதினிலுயடியே
னந்தாதி கூறவுன் செந்தாளென் சிந்தையமைத்தருளே.
வெயிலவரைக் கந்தப்பூங் காத்தாற்பற்றி வெம்பணி(யிற்)
பயிலவரைக் கந்தமாகப் புனையும் பகட்டிபசே[வம்](ம)
யயில்வரைக் கந்தரனேர் குரல்வள்ளி யின[ரவை](ன்பரி)ன்பார்
மயிலவரைக் கந்த(ரந்தா)தி யான்சொல்ல வந்தருளே.

* * * *

சீர்தந்த வாரிசப் பொன்னுந் தனவுந் திகழு முத்து
நேர்தந்த வாணியும் வாழ்மயி லாசல நேயக் கந்த
ஞர்தந்த வாதி சயம்பெறு[ெ]வள்ளிதெய் வானைபதி
யோர்தந்த வானைக் கிளையோரென் பு(ந்தி)யி (லுள்)ளவரே. (க)

End:

வரும்பத்தரை யங்கைமாவுக் கிளவல் மயில வெற்பன்
விரும்பத்தரை யும்வணங்கச்செய் தேசிகன்மெய் யன்புள்ள
பெரும்பத்தரைத் தன்றிரு வடியைப் பிரியாம னரைத்
திரும்பத்தரை யிற்பிறவா தளிப்ப னற்சீருளே. (கoக)

Colophon:

நாகம் புகழ் மயிலாசலக் கந்தனற் புலவன்
ராகம் பெறுமுத்தமிழ் தேர்ந்த நீரும் பண்பார் புலவ
ராக மிகவும் பெரியோர் சிறியன் சொற்கன்பு செய்வீர்
தேகங் கருத்துத் திடங்கவி யென்பெயர் சின்னையனே.

(இச்)செ(ய்)யுள் இந்நூல் செய்தவருடைய புத்திரராகிய பச்சையப்ப வுபாத்தியாயரால் சொல்லப்பட்டது.

" தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் மறைதேர்ந் துரைத்த
மெய்ம்மைப் பொருளுணர் மேதாவியன் வியன்மாமயில
சையத்தினன் குகன்மீதி லந்தாதித் தமிழுரைத்தான்
செய்முத்தமார் பொய்கைப் பாகையன் சின்னைய தேசிகனே."

இச்செய்யுள் இந்நூல் செய்தவருடைய பேரராகிய சபாபதி வுபாத்தியாய ராற் சொல்லப்பட்டது.

" இன்பம் பொருந்தி யிருவினைக் கட்டறுத் திம்மையுற்ற
சன்ம முடிவிற் சமனனு காவணஞ் சார்வுர்முத்தி
சின்மய போதச்சிவ குருநாதற்குச் சின்னையன் சொன்
மன்மயிலாசலத் தந்தாதியி னென்றை வாழ்த்தினரே."

(கு-பு.)—

இது மயிலம் என்னுந் தலத்தில் எழுந்தருளிய முருகக்கடவுள் விஷய மானது. பொய்கைப்பாக்கம் சின்னைய தேசிகரால் இயற்றப்பட்டதென்று இறுதிச் செய்யுட்களால் விளங்குகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற் றும் இருக்கிறது. இதன் பின்னர், இரண்டேடுகளில் தனிப்பாடல் நான்கு எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1668. மயிலாசலத்தந்தாதி.
MAYILÂSALATTANDÂDI.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{5}{8} \times 1$ inches. Page, 104. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது, முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள் ளது. இறுதியில் உள்ள சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் இதில் இல்லை.

No. 1669. முருகன் துதி.
MURUGANTUDI.

Pages, 6. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 19*a* of the MS. described under No. 1197.

Complete.

A eulogy on God Subrahmaṇya also called Murugakkaḍavuḷ.

Beginning :

சுப்பிரமணியர் பேரில் வ[ரு](ர)முருகாற்றுப்படை.

ஹரிஓம் ஆம் அய்யும்
ஓம்க்ராங் கிரீயும் குரோம்
அய்யுங் கிலியுஞ் சதாசிவ சண்முக
சர வணபவ சண்முகபவ சயலொளிபவ
திரிபுரபவ திகழொளிபவ
பரிபுரபவ பவமொழிபவ
கயலொளிபவ சரவணபவ வசீகரபவ
ஆயகாய நமசிவாய ஓம் கார்த்திகை ஆய
மயூரவாகனுய தெய்வானை நாயக
வள்ளிமணவாளா ஆறுமுகவா
பன்னிருகரவா ஆடையாபரணு

End :

பலதுஷ்ட தேவதைகள் சங்கரித்துவிடு
சங்கரித்துவிடு சகல தோஷங்களையும்
சகல பாவங்களையும் சகல வியாதிகளையும்
சகல விஷங்களையும் நிர்த்தூளியாக்கிவிடு
வாவா சரவண மயில்வீரா தண்டைக்
காலா த[ர்ப்](ற்)பராதீதா சரணம் சரணம்
சுப்பிரமணிய சுவாமி சரணம்.
ஓம் சிவசரணம்.

Colophon :

வ[ரு](ர)முருகாற்றுப்படை முற்றும்.

(த-பு.)—

இது முருகக் கடவுள் விஷயமான துதி; பாட்டு மிகப்பிழையுள்ளதாகக் காணப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

No. 1670. முருகன் துதி.
MURUGANTUDI.

Pages, 3. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 111*a* of the MS. described under No. 1214.

Contains eight stanzas.

Similar to the above.

Beginning :

செப்புவது முன்னைச் சினமிறக்கப் போகாது
அப்புமுத லுப்பெனமெய் யானதே—தப்புமது
காட்டி லருவுருவாய்க் ? கருணைவடி வேல்முருகன்
நாட்டிலக லாதுருவே நா[டில்](டு). (க)

End:

[யெ](எ)ன்றே யென்னுமெண்ணுமெண் தான்
உன்றே வுன்னு முள்ளுமுள் ளான்
பின்றே பின்னும் பிறவாணிற வான்
முன்றே முன்னு முருகன்முனி வேல். (௯)

* * * *

ஆமென்று மோமென்று மஞ்செழுத்தென்று மகண்டமென்று
மோமென்ற பீடத்தொதுக்கினையே யும்பர் தேடரிய
மாவென்றும் வாவென்றும் நாவென்று நீயெண்ணி வைத்ததெல்லாம்
(நீ)யென் றிருத்தினையே யெனையாளுஞ் செயசிங்கமே. (அ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் முருகக் கடவுள் விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் எட்டுப்பாடல்களேயுள்ளன. பெயரின்னதென்றும் இயற்றியவ ரின்னாரென்றுந் தெரியவில்லை.

No. 1671. முருகன்துதி.
MURUGANTUDI.

Pages, 52. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 40*a* of the MS. described under No. 1074.

Similar to the above.

Beginning:

முருகா வென்றுன்னை யிருகரங்கூப்பி முடியில் வைத்தா
லிருகாலம் பொய்த்த வினைவருமோ வெளியேன் பிழையே
தருகாமற் காப்பதுன் கடன்காண் மயிலமே கவர்ணன்
மருகாகுறப்பெண் மணாளா திருத்தணிமலைக் கந்தனே. சரவணபவன். (௧)

End:

ஓராறு சென்னி யொருமுருகா வென்பவர்க்குத்
தீராத வல்வினைகள் தீருமே—கூருக(க்)
கொக்கரை(ப்) பிடித்திழுத்துக் கொக்கர்கொட்ட மிட்டடக்கி
விக்கிரமத் திருக்கரத்தில் வேல்.

(கு-பு.)—

இதில், பலதலங்களிலுமுள்ள சுப்பிரமணியக் கடவுளைப் பொதுவாகத் துதிக்கும் பலபாடல்கள் உள. இவற்றுட்பெரும்பாலன கட்டளைக் கலித்துறைகளே. இரண்டொரு வெண்பாக்களேயுள. செய்யுள் நடை சாதாரணமானது.

No. 1672. வேல்விருத்தம்.
VĒLVIRUTTAM.

Pages, 9. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 83*a* of the MS. described under No. 127.

Complete in ten stanzas.

A eulogy on the chief weapon called Vēlāyudam of God Murugakkaḍavuḷ. by Aruṇagirinātar. The work has been printed.

Beginning :

வேல்விருத்தம்.

மகரமள றிடைபுரள வுரககண பணம்வலி
　　மதியுமிர வியுமலையவே
வளரெழிலி குடரழல [யி](வி)மையவர்க ளுகல
　　மகிழ்வுபெற விருசிறையவாம்
சிகரவரை மனமறுக மறுகுதொறு நுளைமகளிர்
　　செழுநெலொடு தரளமிடவே
சிகரபகி ரதிமுதல நதிகள்கதி பெறவுததி
　　திடரடைய நுகரும்வடிவேல்
தகரம்ருக மதமிதென மணமருவு கடகலுழி
　　தறுகவுளு மொருவனெயிறுந்
தழல்செவியு நுதல்விழியு முடையதொரு கடவுண்மகிழ்
　　தருதுணைவ னமரர்குயிலுங்
குமரமலை யெயினர்குல மடமயிலும் மெனுமிருவர்
　　குயமொடமர் புரியுமுருகன்
குமரனறு முகவனிகல் நிருதர்நிசி சரரணிகள்
　　குலையவிடு கொடியவேலே. (௧)

End :

வலாரிய லவாகுல [ணி](நி)லாதக லவேகவியன்
　　மலாரிய நாலுணிலை [ணு](நூ)ல்(?)
வலானலை கிலாணலை விலான்மலை
　　விலாநிலை மனோ[லை](ல)ய முலாசமுறவே
[வு](யு)லாவரு கலோவம காரா[லை](ல)ய கிலாகர
　　மிலோமிரலை நீர்நிலைவுலா
வுலோகவலி சாலசுரர் லோகமன லேறிடவி
　　லோதலவி நிலாவுகுலைவேல்
சிலாவட நலோதல தலோதல சிலீமுக
　　ணிலாசனி விலார்
சிலாமல ரெலாமல ரெலாமதி யலோதிம
　　திசேயொழி கலாப முகில்தன்
விலாசகவி யாணகலை மேருமுலை சோபமிடு
　　மேவியவி லாசவகலன்
விலாழியி ணிலாளியகல் வாணிலன லாறவிடு
　　வேளிளை ஞனார்கைவேலே. (௰)

Colophon :

வேல்விருத்தம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முருகக்கடவுளின் ஆயுதமாகிய வேலின் சிறப்பைக்கூறுவது. பந்துச்சந்த விருத்தங்களாலாயது. இதனை யியற்றியவர் அருணகிரி நாதர். இந்தப்பிரதியில் இதுமுற்று மிருக்கிறது. இறுதிச் செய்யுள் மிகப் பிழை படவெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூல் அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது.

No. 1673. மண்ணிப்பாகைநகர்ச்சுப்பிரமணியன்பதிகம்.

MAṆṆIPPĀKAINAGARCCUPPIRAMAṆIYANPADIKAM.

Pages, 8. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 10*b* of the MS. described under No. 1648.

Complete in ten stanzas.

A eulogy on God Subrahmaṇya as worshipped in a place called Maṇṇippākai.

Beginning:

பூமேவு கற்பக(ப்) பதிமேவு குலிசனும்
போதின்மேவுங் கமலனும்
பொன்மேவு மார்பனும் விண்மேவு தேவரும்
புகழ்மேவு தவமுனிவருந்
தாமேவு துயரக[ள](ல) வொளிமேவு கயிலையிற்
றழன்மேவு விழியாறினுந்
தாமேவு பொறியாறு மலர்மேவு சரவணத்
தடமேவு திருவுருவமாய்த்
தேமேவு வேலெடுத் தடமேவு சூரர்குல[ஞ்]
சிந்தலைச் சிதறவிடுவாய்
செடிமேவு பாசவினை பொடியாக வந்துனது
திருவருட் கருணைபுரிவாய்
தூமேவு தவமுனிவ ரெண்டிசைக் கிறையவருஞ்
சூழ்மண்ணிப் பாகைநகர்வாழ்
சொற்பொருளின் வடிவான தற்பர[க] கல்யாணசிவ
சுப்பிரமணியக் கடவுளே. (௧)

End:

பிணையுண்ட விழிவள்ளி தெய்வானை யென்னுமிரு
பிடியுண்டு வேலுமுண்டு
பேரருட் கடலான நீயுண்டு சன்[ன](னி)திப்
பிரபலமத னேகமுண்டு
கணையுண்டு சிலையுண்டு விழிபுருவ மெனவைத்த
கவரிதன் பாலுமுண்டாய்க்
கடுவுண்ட நாதனுங் குட்டுண்ட வேதன்முற்
கட்டுண்ட மாயனிமையோர்
[யி](இ)ணையுண்டெனற் கரிய நின்சேவை தெண்டனிட்
டின்பமுண்டாய் மகிழ்ந்தார்
[யி](இ)டருண்ட வெளியேனை யஞ்சலென வுனையன்றி
யெவருண்டெனக் கருள்செய்வாய்
துணையுண்டு வேல்நமக் கிணையில்லை யென்றன்பர்
தொழு(மண்ணிப்) பாகைநகர்வாழ்
சொற்பொருளின் வடிவான தற்பர கல்யாணசிவ
சுப்பிரமணியக் கடவுளே.

வேலுமயிலுந் துணை.

(கு-பு.)—

இது மண்ணிப்பாகை என்னும் ஊரிலுள்ள சுப்பிரமணியக்கடவுள் விஷயமான துதி. பத்துப் பாட்டாலாயது. ஒவ்வொரு பாட்டும் இறுதியில் 'சொற்பொருளின் வடிவான தற்பர கல்யாணசிவ சுப்ரமணியக் கடவுளே' என்பதை மகுடமாக வுடையது. செய்யுள் நடை சாதாரணமானது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

---

3. ŚIVA.

No. 1674. அருணாசலேசர்கலித்துறை.
ARUṆĀCALĒŚARKALITTUṞAI.

Pages, 4. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 56*a* of the MS. described under No. 186.

Complete.

A poem in ten stanzas of Kalitturai metre in praise of God Aruṇācalēśar of Tiruvaṇṇāmalai. Herein the author asks his mind to become a fit object of offering to God Aruṇācalēśar or to remain at least near him by being born in a corner of Tiruvaṇṇāmalai.

Beginning:

முடியாச் செனன மெடுத்தென்ன பெற்றென்ன முத்தியில்லை
விடியாப்பொழுது விடிகின்றதில்லை யிம்மேதினியி
லடியார்க்கடியான் றிருவடியான் றுய[ர் தன்னை]ராற்ற வந்த
படியர்ச் சமைந்து தி[ல்லே](றி)ருவண்ணாமலைப் பாதையிலே.

End:

ஊனாகிநின்று வுருவெடுத்தே னிவ்வுலகத்திலே
மாணர் கலவி மயக்கத்திலெய்தி மயங்குவனோ [வெள்ளை வாழ்வித்
வானோர்கள் போற்று மருணாசலரபிடேகத்திற்குத் [திடாய்]
தேனாய்ப் பிறந்து[ல்லே]நி றிருவண்ணாமலை யீசனுக்கே.

(கு-பு.)—

இது, திருவண்ணாமலையிற் கோயில்கொண்டிருக்கும் ஈசுவரன் விஷயமானது. இதில் மனத்தை நோக்கி, "அருணாசலேசருக்கு உபயோகப்படக் கூடிய ஒரு பொருளாக நீ ஆகவேண்டும்; அல்லது அருணாசலத்திலாவது அதன் சார்பிலாவது ஒரு பிறப்பைப் பெற்று நிற்கவேண்டும்" என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. இக்கருத்து, முதிர்ந்த பக்தியைக் காட்டுகிறது. இதிலுள்ள செய்யுளின் தொகை 10. செய்யுளில் பிழைகள் பலவுள. பிரதி சிதிலமாக விருக்கிறது.

No. 1675. அருணாசலேசர்கலித்துறை.
ARUṆĀCALĒŚARKALITTUṞAI.

Pages, 7. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 5*a* of the MS. described under No. 418.

Same work as the above, but with some variations in the reading.

(த-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. அதிலுள்ள அன்வே இதிலும் இருக்கிறது. இவ்விரண்டிற்கும் பாடபேதங்கள் சில உள.

No. 1676. அருணாசலேசர்விருத்தம்.
ARUṆĀCALĒŚARVIRUTTAM.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 5. Lines, 7 or 8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 43*a*. The other works herein are Dakṣināmūrtivākyampadināṟu 1*a*, Dakṣināmūrtiñāna Aḍukkunilai 10*a*, Bōgarpūjāvidhi 19*a*, Ānandakkaḻippu 37*a*, Meyñānakkuravañji 50*a*, Agattiyarrattinaccurukkam 58*a*.

Complete.

A eulogy on God Aruṇācalēśar of Tiruvaṇṇāmalai exhorting Him to come to the help of supplicant at the time of his death. The stanzas of this work are written in Āśariyaviruttam.

Beginning:

நினைவாகி மூல நிலையாகி நேச
நிசரூபமான வடிவே
மனமா[ய்கை](யை)மூடி யறிவே கலங்கி
மனமே மயங்கி வெகுவா
யினமோடிருந்து வவதிக்குலைந்து
எமதூத ரோடிவருமுன்
மனவேகமாக வருணசலேசர்
வரவேணுமெ[ந்த](ன்ற)னருகே. (க)

End:

அடிமூலவட்ட மதிவாறுதிட்ட
மரிதானவெள்ளை விடைமேல்
துடியானசத்தி சிவஞானமூலஞ்
சுகமான போகமதனு
வடியார்களுள்ளங் களிகூர்ந்துமேவு
மரனேயுன்னும மறவேன்
வடிவானசோதி யருணசலேசர்
வரவேணுமெ[ந்தத](ன்றன)ருகே. (கo)

Colophon:

முற்றிற்று.

(த-பு.)—

இது திருவண்ணுமலை அருணசலேசர் விஷயமான துதி; 'மரண காலத்தில் எனக்கு அனுக்கிரகிக்க வரவேண்டும்' என்று ஒருவர் பிரார்த்திப்பதாக உள்ளது. "அருணசலேசர் வரவேணுமென்றனருகே" என்பதை மகுடமாகவைத்துப் பாடப்பட்ட பத்து செய்யுட்கள் இதில் உள்ளன. இயற்றியவரின்னரெனத் தெரியவில்லை.

No. 1677. அவிநாசிநாதர் துதி.
AVINĀŚINĀTARTUDI.

Page, 8. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 161*a* of the MS. described under No. 383.

Contains stanzas 1 to 15.

A eulogy on God Avinaśinātar, a form of Śiva worshipped in Avināśi, Coimbatore district. The supplicant herein prays to Avināśinātar to come to his protection before the servants of Yama (the God of Death) approach him

Beginning:

அருமேவு பூவிலுறைவோனு மாலு
　　மறியாத வேத வடிவே
திருமேனி மீ[தில்](து)திருநீறணிந்து
　　சிவகாமிவல்லியுடனே
கருமேனிகொண்டு பொருகாலனூதர்
　　கடிகாதவோ[டி](டு) வருமுன்
மருமேவு சோலை ய[வ](வி)நாசிநாத[ர]
　　வரவேணுமெ[ந்த](ன்ற)னருகே. (௧)

End:

காவாய்புகுந்த கனைய[ந்த](ன்ற)னக்கு(க்)
　　கனிவந்துதாயரழவே
பரிவாய் வள[த்து](ர்த்த)தனையன் றிரும்ப(ப்)
　　பணிரண்டுவயதினுடனே
விரைவாய்மணஞ்செய் தருளும்படிக்கு
　　மிகுபாடல் நம்பி பு[கி](க)ர
வரவாயளிக்கும[வ](வி)நாசிநாத[ர]
　　வரவேணுமெ[ந்த](ன்ற)னருகே. (௧௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது அவிநாசி என்னுந் தலத்திலுள்ள சிவபெருமான் விஷயமான துதி. அப்பெருமானை 'அருகில்வந்து கிருபை செய்யவேண்டும்' எனப் பிரார்த்தித்து "அவிநாசிநாதவரவேணுமென்றனருகே" என்பதை மகுடமாகவும் அகராமுதலிய எழுத்துக்களை முறையே முதலெழுத்தாகவுமமைத்துப் பாடப்பெற்றுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் 15 பாடல்களே இருக்கின்றன. பாடல்கள் சாமானிய நடையுடையன. 14, 15 ஆம் பாட்டுக்கள் முன்பின் கைமாற்றி எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1678. அவிநாசிநாதர் துதி.
AVINĀŚINĀTARTUDI.

Pages, 4. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 123*a* of the MS. described under No. 1157.

Contains the first ten stanzas.

Same work as the above.

(த-பு.) —

இது முன் பிரதி போன்றது. ஆயினும் இதில் முன் பிரதியிலுள்ள முதற் பத்துச் செய்யுட்கள் மட்டும் இருக்கின்றன.

No. 1679. அவிநாசிநாதர்துதி.
AVINĀŚINĀTARTUDI.

Pages, 5. Lines, 80 on a page.

Begins on fol. 38*a* of the MS. described under No. 1294.

Contains the first ten stanzas.

Same work as the above.

(த-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. செய்யுட்கள் அதில் உள்ள அளவே இதிலும் இருக்கின்றன.

No. 1680. ஆயிரத்தெட்டுச்சிவாலயப்பாடல்.
ĀYIRATTEṬṬUŚIVĀLAYAPPĀḌAL.

Pages, 4. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 46*a* of the MS. described under No. 186.

Incomplete.

In praise of the sacredness and religious sanctity of 1,008 holy Śaiva shrines. The MS. under notice contains a portion only and a few of these shrines, including especially Madura, are described and eulogized herein.

Beginning:

அருணகிரி காசிகா ளத்திகாஞ்சி
யாலங்கா டிடைமருது ராரூர் வேளூர்
திருமுதுகுன் றெற்றியூர் குடந்தை காழி
செங்காடு வெண்காடு திருவையாறு
தருமபுர மாவடுதூர் தண்ட லேயூர்
சாயக்காடு மறைக்காடு சத்திமுற்றம்
பொருவில்வலஞ் சுழி யதிகை வீரட்டானம்
பூந்துருத்தி வெண்ணெய்நல் லூர் கண்டிகொல்கா.

End:

சரமசா திரந்தரனே போற்றி போற்றி
சந்த்ரகுலதுரந்தரனே போற்றி போற்றி
சருகிகுண . . . .
. . . . மூ விலேச்சூலப் படையாய் போற்றி

தரையிலெண்ணெண் விளையாடல் புரிந்து சங்கத்
தமிழ்வாணர்க்காய்நின்ற தலைவா போற்றி
யருளரசனெனு மதுரை நீதா போற்றி
யாதிசொக்க நாதனே போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொக்கனென் றொருகாலோதத் துயர்கெடும் பவங்கடேருந்
சொக்கனென் றொருகாலோதச் சுருதிபல்லாண்டு சொல்லுஞ்
சொக்கனென் றொருகாலோதத் தொலைவிலாச் செல்வமுண்டாஞ்
சொக்கனென் றொருகாலோதச் சொ[ற்](ர்க்)கமு மெளிதா
[மன்றே

(கு-பு.)—

இதில், சிறந்த சிவாலயங்கள் ஆயிரத்தெட்டில் சிலவற்றைக் கூறிப் பின்பு மதுரையைப் புகழ்ந்து கூறி 'இத்தகைய பல தலங்களிலும் அடியார்க்கருள் புரியும்பொருட்டு வீற்றிருக்கும் பிரானே போற்றி' என மதுரைச் சொக்க நாதர் துதியும் அமைந்துள்ளது. செய்யுள் நடை தாழ்ந்தது. பிழைகள் பலவுள. இதனிறுதியிலுள்ள "சொக்கனென்றொருகாலோத" என்னுஞ் செய்யுள் வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடலில் உள்ளதாகும்.

No. 1681. உதவுப்பத்து. UDAVUPPATTU.

Pages, 5. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 15*a* of the MS. described under No. 314.

Complete.

This is the original of the work described under R.No. 302 (e) of the Triennial Catalogue of MSS., Part II, Tamil.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 302 (e) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1682. கச்சபேசர்தோத்திரம், KACCAPĒŚARTŌTTIRAM.

Pages, 4. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 435*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete in ten stanzas.

A eulogy on Kaccapēśar, a form of Śiva, worshipped in a shrine at Conjeeveram. At the end of the work there are three stanzas giving the date of death of Kacciyappamunivar and Śivañānamunivar.

Beginning :

திருமாலொடு நான்முகன் தேடித் திகைத்துவாட
வருமாமறை மீதுநின் னன்ப ரகத்தினுள்ளு
மருவாரும்ப லாசின்றண் ணீழலு மன்னியென்றும்
பெருவாழ்வுற லென்கச்சபேசம் பிறங்குதேவே. (க)

பிறங்கும் புலனைந்தின்வழிப் பெயர்ந்தோடியோடிக்
கறங்கு கன்னச்சுழலு மென்னுள்ளங் கலங்கிடாம
னிறங்கொண்ட நின்பாதத்தழுந்த நிறுத்தியாளா
யறங்கொண்டொளிர் கச்சபேசத்தழகம்மை வாழ்வே. (உ)

End :

அன்றேமலத் தாண்டனைபேரின் பளிப்பையென்றே
யுன்றாள்கடு நித்தித காறுமின் பொன்றுகில்லே
னன்றேங்குறுங்கச்சபேசத்துறை நம்பனே நீ
யின்றாகிலும் பேரின்ப வெள்ளத் திருத்தி யாளே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது காஞ்சீபுரத்தில் உள்ள கச்சபேசரென்னும் சிவபிரான் விஷயமானது. இதில் உள்ள செய்யுட்கள் பத்து. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இது வரை அச்சிடப்படாதது. இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை

இந்நூல் பூர்த்தியான பின், திருவாவடுதுறைக் கச்சியப்பமுனிவர், சிவஞான முனிவர் ஆகிய இருவரும் சமாதியடைந்த காலத்தைக் குறிக்கும் 3 பாடல்கள் உள. அவை வருமாறு :—

“ ஏர்தருசாலிவாகன சகாத்தமாயிரத்தெழுசதத் தொருபத்
திரண்டின்மேற் சாதாரணவருடத்தோடியை தருசித்திரைத்திங்கள்
சார்தருதெய்திபத்திஞெ[ன்]டான்று தகுஞ்செவ்வாய்வாரம் பூர்வத்துச்
சத்தமிபுனர் பூசத்திருநாளிற் சார்தருகும்பலக்கினத்திற்
சீர்தருதுறைசை நமசிவாயன்றன் திருப்புகழுலகினிற்றுலக்கித்
திகழ்ந்துளகச்சியப்ப தேசிகனற்றிருப்பெருங்காஞ்சியினெய்திச்
சேர்தருமடியார் தமக்க கவிருளைத்தினகரன் முன்னிருளென்னத்
திருந்துதன்னருளாலகற்றி வீடுறுத்திச் சிறந்தபூரணத்தடைந்தனனே.

மன்னும் விசுவா வசு மே டத்திங்க[ள்]
ஞன்னிரவி நாட்பகலோ தாயிலியந்—தன்னிற்
றிருவாள னெங்கோன் சிவஞான தேச(வ)ன்
திருமேனி நீங்குந் தினம்.

வருடஞ்சா தாரணவா மன்னு திங்கண் மேடந்
திருநாட் புனர் பூசஞ் சேர்ந்தார்க்—கருளாற்
கருவே ரறுத்தருளெங் கச்சியப்ப தேவன்
றிருமேனி நீங்குந் தினம்.

No. 1683. கச்சபேசர்தோத்திரம்.
KACCAPĒŚARTŌTTIRAM.

Pages, 6. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 54a of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.(—

இது முன் பிரதி போன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1684. கச்சபேசர்தோத்திரம்.
KACCAPĒŚARTŌTTIRAM.

Pages, 6. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 4a of the MS. described under No. 337.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதுமுன் பிரதிபோன்றது. முற்றுமிருக்கிறது. பிரதி சிதிலமாயிருக்கிறது.

No. 1685. கச்சியானந்தருத்திரேசர்கீர்த்தனை.
KACCIYĀNANDARUTTIRĒŚARKĪRTTANAI.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 434a of the MS. described under No. 1272.

Complete.

A musical composition in praise of Ānandarudrēśar, a form of God Śiva, worshipped in Conjeeveram. This work has not been printed and the name of the author is not given.

Beginning :

(பல்லவி)

எனிந்தப் பெண்ணணிணையிடத்திலேவைத்தங்
கிருக்கிறீர் மெசாலுமையரே

(அநுபல்லவி)

தேனந்துமலர்செறி வானந்த முயர் சோலை
தானந்த முறுங்கச்சி யானந்த ருத்திரேசரே (எனிந்தப்)

End :

(சரணம்)

இமையகிரியுதவு முமையிடத்தி லுயிர்
இன்பந்தழையு மென்றோ,
எழையடியார்க் கெல்லாந்தமது
ளத்திருணீக்கிச்

சமயிரு வினையாக்கிச் சமையமீதென நோக்கிச்
சத்தினிபாதமாக்கவோ—
ஏனிந்தப் பெண்ணினை (. . . . . . .) ஆன
ந்தருத்திரேசரே—(ஏனிந்தப்)

Colophon:

கீர்த்தனை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது காஞ்சீபுரத்திலுள்ள ஆனந்தருத்திரேச ரென்னும் சிவபிரான்மீது இயற்றப்பட்டது. நல்ல நடையுடையது. இஃதின்னு மச்சிடப்படவில்லை. இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை.

No. 1686. காசிக்காலபைரவர்பதிகம்.
KĀŚIKKĀLABAIRAVARPADIKAM.

Pages, 7. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 14*a* of the MS. described under No. 283.

Wants four stanzas in the beginning.

A work in verse in praise of Kalabhairava, a manifestation of Śiva, worshipped in a shrine at Kāśi or Benares. The name of the author is not given. The work has not been printed.

Beginning:

குருதுடனைம்பன்னு வோர்பயந் துய்யவே
கோகனக னோர்சிரத்தைக்
கொய்துசெங்கையிற் பிடித்துநின் றுயருள்
கோவிலுறை லிங்கவடிவிற்
றருகேச மில்லாத பொய்பயந் துய்யவே
சண்டனை யுதைத்தடித்தாய்
சங்கம துரோகிகள் பயந்திடப் பச்சைமா
றனையுரித் தேதரித்தா
யுருவான மூவடிவி லன்பிலோர்க் கின்னநீ
யுக்ரதிரி சூலம்வைத்தா
யுன்கருணை ரசமிகுங் கோபரசம் வீரச
மொருவர்களுரைக்க வசமோ
கருநீல கண்டகங்காதரா த்ரியம்பகா
கயிலாச கிரிகாவலா
காசியெனு மொருவாரணாசிநக ரானந்த
காலவயிரவநாதனே (௬)

End:

பரிவினுடன் யான்மூழ்கு தீர்த்தமெல்லாநினது
பண்புதரு கங்கையென்பேன்
பகாவருமுத்தலத் தெத்தலமு முத்தநின்
பத்தர்பணி காசியென்பேன்

குருலிங்க சங்கமத் தின்பூசை நின்பதங்
கும்பிடுதே லென்று[ளே](ழை)ப்பேன்
கொள்ளைமா தவமெலா நின்னடியர் தாடலைக்
கொள்வதே யென்றுகொள்வேன்
(அரிபி)ரமர் பணிகாசி நகரையென் மரணபரி
யந்தமக லாதிருந்தே
யதிமதுர கவிமாலை யாலுனை யலங்கரித்
தானந்த வுல்லாசமாய்க்
(கரு)ணையங் கடலிற் படிந்துவினை யாடக்
கடாட்சம்வைத் தருள்குருபரா
காசியெனு மொருவார ணாசிநக ரானந்த
காலவயி ரவநாதனே. (கக)

(கு-பு.)—

இது காசி க்ஷேத்திரத்திலுள்ள காலவைபரவமூர்த்தியின் துதி; சுவையமான நடையுடையது; "காசியெனுமொரு வாரணாசி நகரானந்த, காலவயிரவ நாதனே" என்னும் மகுடத்தையுடைய செய்யுட்களாலாகியது; இந்தப் பிரதியில் முதல் நான்கு செய்யுட்கள் இல்லை. இ'.து இதுவரை அச்சிடப் படவில்லை. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1687. காயாரோகணேசர்தோத்திரம்.
KĀYĀRŌHAṆĒSARTOTTIRAM.

Pages, 6. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 57*a* of the MS. described under No. 270.

Complete in ten stanzas of Andādi form of composition.

A eulogy on Kāyārōhaṇēsar, a form of God Śiva as worshipped in a shrine at Conjeeveram.

Beginning:

பூமே லயனுந் திருமாலும் புள்ளைப் புள்ளும் பன்றியுமாய்த்
தாமேல் கீழும் பறந்தகழ்ந்துந் தமது வலியாற் காண்பரியாய்
காமே லோங்குங் திருக்காஞ்சிக் காரோணத்தென் கண்குளிர
நீமே வியிருந் துன்னருளா லின்னைக் காண்பித் ததற்புதமே. (க)

End:

வாயிற் றுதிக்கு மெனைமயல்செய் மாயை யகற்றி வெளிசெய்து
பேயாய்ப்பிரமம்யா னென்னும் பித்தற்றன்னை ருளீந் திறமாய்த்துத்
தாயா யிரங்கிப் பேரின்பந் தாராய் காஞ்சிக்கா ரோணத்
தூயாய் மறையின் முடிமீதுந் தொண்ட ருளத்து மலர்பூவே. (கo)
திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது காஞ்சிபுரத்துள்ள காயாரோகண மென்னுந்தலத்திலமர்ந்திருக்கும் சிவபெருமான் விஷயமான தோத்திரம். அந்தாதித்தொடையாகவுள்ள பத்துச் செய்யுட்களாலாயது. செய்யுள் நடை நன்றாகவிருக்கின்றது. இயற்றியவர் பெயர் விளங்கவில்லை.

No. 1688. காயாரோகணேசர்தோத்திரம். KĀYĀRŌHAṆĒŚARTŌTTIRAM.

Pages, 2. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 425a of the MS. described under No. 1272.

Complete.

Same work as that described above.

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுயிருக்கிறது.

No. 1689. காயாரோகணேசர்தோத்திரம். KĀYĀRŌHAṆĒŚARTŌTTIRAM.

Pages, 4. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 33a of the MS. described under No. 1185.

Contains the first six stanzas and a portion of the seventh stanza.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் முதலாறு பாடல்களும் ஏழாவது பாடலின் முதலடியும் உள்ளன.

No. 1690. கைலாசத்திருப்பதிகம். KAILĀSATTIRUPPATIKAM.

Substance, palm-leaf. Size, $8\frac{1}{8} \times 1$ inches. Pages, 14. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 58a. The other work herein is Nakṣattiramālai 1a.

Complete.

A poem in eleven stanzas in praise of God Śiva Some of the stanzas are found to be the same as those found in the Kadirkāmattēvāram, described under No. 1631. The ending lines of the stanzas in both the works also agree. At the end of the work there is a stanza of Sundaramūrtināyaṉār.

Beginning:

கரைமருவுந் திருமழுவு முழையு மேந்திக்
கட்செவியுங் குண்டலமுங் குழையு மாடத்
திரைமருவு சடைமுடியு மிதழித் தாருஞ்
சிறுபிறையும் வரியரவுஞ் சீறி யாடத்
திருமருவு மாலயனுந் தேடிக் காணுத்
திருவுருவின் சிலையானைத் தேவர் தேவைக்
குரைகடல்சூ முலகாளுங் குன்றில் வேந்தைக்
கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்விட் டேனே. (க)

End :

தானந்த மானதிரு வடிவு கொண்டு
சற்குருவாய்த் திருவடியென் றலைமேல் வைத்த
வானந்தக் கூத்துகந்து வந்து தோன்றி
யருநரகப் பிறவிதனைக் கப்பா லாகி(த்)
தேனந்து மலர்ச்சோலைக் குன்றில் வேந்தைத்
திருவுருவின் சிலையானைத் தேவர்தேவை
நானந்த மானசிவ வீடளிக்கு
நாடரிய பரமகுரு நடி னோர்க்கே. (கக)
முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சிவபெருமான் துதி; இந்நூற் பாடல்களிற் பெரும்பாலும், 'குன்றில் வேந்தை' என்றும், 'திருவுருவின் சிலையானை' என்றும் வருகின்றன. இது பதினொரு பாடல்களாலாகியது. முதலில் உள்ள பத்துப்பாடல்களும் "குன்றில்வேந்தைக் கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்விட் டேனே" என்ற மகுடத்தை யுடையன.

இந்நூல் முற்றுப்பெற்ற பின்பு, "முத்தாமுத்தி தரவல்ல" என்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் தேவாரம் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது.

இந்நூலுக்கும் 1631 நம்பரில் வந்துள்ள கதிர்காமத் தேவாரம் என்னும் நூலுக்கும் மகுடம் ஒன்றாயிருப்பதோடு, இந்நூலின் 1, 2, 6, 7, 9-வது செய்யுட்கள் ஷை தேவாரத்தின் 2, 4, 1, 5, 6-வது பாடல்களோடு ஒத்திருக்கின்றன; இது கவனிக்கத்தக்கது.

No. 1691. கைலாசநாதர்தோத்திரம்.
KAILĀSANĀTARTŌTTIRAM.

Pages, 6. Lines, 10-11 on a page.

Begins on fol. 87*a* of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as that described under R. No. 293 (g) of the Triennia Catalogue of MSS , Vol. II.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக் 293 (g) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முழுதுமிருக்கிறது.

No. 1692. கைலாசநாதர்தோத்திரம்.
KAILĀSANĀTARTŌTTIRAM.

Pages, 4. Lines, 9-10 on a page.

Begins on fol. 34*a* of the MS. described under No. 271.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

No. 1693. சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை.

CIDAMBARACCEYYUṬKŌVAI.

Substance, palm-leaf. Size, 9⅞ × 1½ inches. Pages, 42. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, new.

Begins on fol. 38*a*. The other works herein are Śalliyanūl 1*a*, Oṭṭiyanūl 26*a*.

Complete.

A eulogy on God Śiva, worshipped under the name of Naṭarāja in the sacred shrine at Cidambaram. The stanzas of this work are written with a view to illustrating the different kinds and classes of metrical composition in Tamil poetry. The author is Kumara Guruparasvāmigaḷ. The work has been printed. Each stanza is followed by explanation in prose of the metres, etc., illustrated by it.

Beginning:

பூங்கொன்றைக் கண்ணியான் பொன்மன் றிறைஞ்சிடுக
வாங்கொன்றைக் கண்ணி யவர்.

இது, சீர்முழுதும் எதுகை யொன்றத் தொடுத்தமையாற் றலையாகெதுகை, 'பூங்கொன்றைக் கண்ணியான்' எ-ம் 'பொன்மன் றிறைஞ்சிடுக' எ-ம் வெண்சீர்வெண்டளையும் இயற்சீர்வெண்டளையும் விரவிவருதலின் இஃதொழுகிசைச்செப்பலோசைத்து; இதனானேவெண்பா இரண்டடிச்சிறுமை யுடைத்தென்பதூஉங் கொள்க.

இதனுட் கண்ணியவர் என்னும் ஒருமொழியைக் கண்ணி யெனவும் அவரெனவும் வகையுளி செய்து சீர்கொள்ளப் படுதலின் இது மலரென்னும் வாய்பாட்டான் முடிந்த ஒருவிகற்பக் குறள்வெண்பா. (க)

அறனன்று மாதவ னென்ப துலகெந்தை
தாள்காணார் நாணுக் கொள.

இது இருவிகற்பக்குறள்வெண்பா. மோனை முதலியதொடையும் தொடை விகற்பமும் போலாது தொடுத்தமையால் இது செந்தொடை. (உ)

கண்ணுதல் காட்சி கிடைத்த விழிக்கில்லை
வெல்கூற்றின் ஞேற்றங் கொளல்.

இதுவுமது.

அனுவெழுத்தால் இணைமோனை யமைத்து எனைத்தொடையும், தொடை விகற்பமும்போலாது தொடுத்தமையால், இது செந்தொடை. (௩)

End:

அரசியல் கோடா தானடியார்ப் பேணு
முரசிய ஞானவேன் மன்னர்—பரசோன்
கழலிணை பொதுவில்காப் பாக
வழிவழி சிறந்து வாழியர் பெரிதே.

இது முன்னர் வெண்பாவும் பின்னர் அகவலும் புறநிலைவாழ்த்தாய் வருதலின் புறநிலைவாழ்த்துமருட்பா. வெள்ளடியும் ஆசிரியவடியும் சமமாகவின் இது சமனிலை. (அக)

(* * * *)

வம்மி னமரங்காண் மன்றுடையான் வார்கழல்கண்
டெம்மி னுறுதி பிறிதில்லை—மெய்ம்மொழிமற்
றென்மொழி பிழையாதாகும்
பின்வழி நுமக்குப் பெரும்பயன் றருமே.

இது வாயுறை வாழ்த்துமருட்பா. (அ௩)

வாழ்த்துமின் றில்லை நினைமின் மணிமன்றந்
தாழ்த்துமின் சென்னி தலைவற்கு—வீழ்த்த
புறநெறி யாற்று தறநெறி போற்றி
நெறியின் றொழுகுதிர் மன்ற
துறையறி மாந்தர்க்குச் சூழ்கட னிதுவே.

இது செவியறிவுறூஉ மருட்பா.

மருட்பா முற்றும். (அச)

Colophon :

சிதம்பர[ஞ்](ச்)செய்யுட்கோவை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள நடராசப்பெருமான் விஷயமானது. குமரகுருபர சுவாமிகளாற் செய்யப்பட்டது. வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா என்னும் பாக்களையும், அவற்றின் இனமாகிய தாழிசை, துறை, விருத்தங்களையும் விளக்கும் செய்யுட்களையுடையது. ஒவ்வொரு பாட்டின்கீழும் அவ்வவற்றின் சீர், தளைப்பாகுபாடு முதலிய இலக்கணக்குறிப்பு எழுதப்பெற்றுளது. இந்நூல் அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது.

No. 1694. சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை.

CIDAMBARACCEYYUṬKŌVAI.

Substance, palm-leaf. Size, $12\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{4}$ inches. Pages, 46. Lines, 8—10 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1695. சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை.

CIDAMBARACCEYYUṬKŌVAI.

Pages, 29. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 86.

Wants 1 to 57 stanzas in the beginning.

Same work as the above.

(க-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. முதலில் 57 செய்யுட்கள் இதில் இல்லை.

No. 1696. சிந்தாமணீசர் துதி.

CINTĀMAṆĪSARTUDI.

Pages, 6. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 90*a* of the MS. described under No. 270.

Complete.

A eulogy in ten stanzas on Cintāmaṇīśar, a form of God Śiva. The name of the author is not given.

Beginning:

வாழ்ந்தி டும்முயிர் காளின்னும் பேரின்ப
 வாழ்வும்வேண் டிடினீவிர்
சூழ்ந்தி டுஞ்சிந்தா மணிச்சிவன் சினகரஞ்
 சூழ்ந்தவன் றுணைத்தாளிற்
றாழ்ந்தி டுஞ்சிவ காமசுந் தரியுடன்
 றவளமால் விடையேறிப்
போந்து பேரின்ப வாழ்வுமீந் தும்பவம்
 பொடிபடுத் திடுவானே.

End:

அகலு மிவ்வுட னீர்க்குமி ழியினென
 வறிவுறு துடன்மெய்யாய்ப்
புகலு கின்றசத் தாதியாம் விடங்களைப்
 புசித்திடு கின்றேனை
யிகவ கன்றசிந் தாமணி யீச்சுர
 னிலகுந்தன் னருளாலே
யுகல ரும்பர மானந்த வின்னமு
 தூட்டிவாழ் வித்தானே.

Colophon:

சிந்தாமணீச்சுரன் றோத்திரம் முற்றும்.

(கு.பு.)—

இந்நூல் சிந்தாமணீசர் விஷயமாகப் பாடப்பெற்ற பத்துப்பாடல்களை யுடையது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. அச்சிடப்படவில்லை. இறுதியில் 'சிந்தாமணீச்சுரன் ஸ்தோத்திரம்,' எனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இஃதின்னதலத்தீசன் நாமம் என்பது தெரியவில்லை.

No. 1697. சிந்தாமணீசர் துதி.
CINTĀMAṆĪŚARTUDI.

Pages, 6. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 96*a* of MS. described under No. 270.

Complete

Same work as the above.

(கு.பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதி போன்றது. இதில் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1698. சிந்தாமணீசன் கழிநெடில்விண்ணப்பம்.
CINTĀMAṆĪSANKAḺINEḌILVIṆṆAPPAM.

Pages, 2. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 93*a* of the MS. described under No. 270.

A stanza of prayer addressed to Cintamaṇīśar with a view to confer the 4 Puruṣārthas, i.e., Dharma, Artha, Kāma and Mōkṣa on Śivasūrya, son of Muttukkālatti. At the end of the work there is a leaf containing, stanzas in praise of Ambalavānadēśikar and others.

Beginning:

ஏருரு சிந்தா மணிச்சிவன் கோவி விலங்குற விமையமீன் றெடுத்த
வெழி[ல](ற்)சிவ காம சுந்தரி யொடுநின் றிலங்குசிந் தாமணீச் சுரனே,

End:

சீருறுஞ் சிவசூ ரியனவன் றனக்குச் சிறந்துள வறம்பொரு ளின்பம்
செழித்திட நல்கி மேலும்பே ரின்பச் செல்வநல் வாழ்வுமீந் தருளே.

சிவமயம்.

(கு.பு.)—

இது, சிந்தாமணீசுரரை நோக்கி (முத்துக்காளத்தி என்பவரது குமாரனை சிவசூரியனுக்கு) நாற்பொருளையுங் கொடுக்க வேண்டுமென்று விஞ்ஞாபனம் செய்துகொண்ட செய்யுளாதலின் இப்பெயர் பெற்றது.

95*a* ல் மீட்டும் இச்செய்யுள் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன் அம்பலவாண தேசிகர் முதலானோர் விஷயமான சில பாடல்கள் ஓர் ஏட்டில் உள்ளன.

No. 1699. சிவக்ஷேத்திரசிவநாமப்பஃறொடை.
ŚIVAKṢĒTTIRAŚIVANĀMAPPAḤṞOḌAI.

Pages, 44. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 187*a* of the MS. described under No. 1123 wherein this work was omitted to be given in the list of other works.

A eulogy on God Śiva and Goddess Pārvatī worshipped in the various recognized Śaiva shrines, mentioning the different names by which they are called there. The author of the work is Koṟṟavangudi Umāpatiśivācāriyar. Both in the beginning and in the end, and in the introductory stanza the work is said to belong to the Paḥroḍai kind of composition, but the work has been printed under the name of Śivakṣētrśivanāmakkaliveṇbā.

Beginning:

சேத்திர[ஞ](நா)மப் பஃறொடை.

நன்மை மிகுந்தசிவ நாமப் பஃறொடையைச்
சொன்மொழியி னாலே துதிப்பதற்குப்—பன்மைத்
திருப்பதிக டோறுந் திகழ்களிற்றின் றாளை
விருப்பதிக மா[க]நெஞ்சே வேண்டு.

சிவசுத கணபதி திருவடி சரணம்.

பொன்னி வ(டகரையி)ற் பொன்னம் பலக்கோயின்
மன்னுசிவ காமி மகிழ்ந்தேத்த—நன்னடன
மாடுஞ் சபாபதியே யம்மையுமை கண்குளிர
நாடுந் திருமூல நாயகா—நீடுதிரு
வேட்கள மாநகரின் மேவுநல்ல நாயகிக்கு
வா[ட்](ழ்க்)கைபுரி பாசுபத மன்னவா—வாக்கமிகு

End:

எண்ணிலாக் கால மிசைந்துன் றனைமறந்து
கண்ணிலார் போலக் கலங்கினேன்—பண்ணுதவ
மில்லாக் கொடும்பாவி யேயெனினு நன்னெறியா
னில்லாக்கல் லாப்பொல்லா நெஞ்சுடைய—புல்லனே
யாகினுமென் மீது மருட்கிருபை வைத்துனது
போகசிவா நந்தமலர்ப் பொற்பாதத்—தேகமாய்ப்
பந்த மறவினையும் பாக்கியமும் பேரன்புந்
தந்தருளு[ந் தா](ன்று)ளே சரண்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரணமென் றுன் றண்மலரைச் சாருமெளி யேற்குன்
னருளையன்றி வேறுமர னுண்டோ—கரணங்
கடந்தபர மானந்தக் கண்ணுதலே யுன்பே
ரடைந்தசொற்பா மாலையுங்கொண் டாள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

Colophon:

சேத்திரநாமப் பஃறொடை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சிவதலங்களையும் அவ்வத்தலங்களில் சுவாமிக்கும் தேவிக்கும் உள்ள திருநாமங்களையுங் கூறித் துதிப்பது. கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியாராற் செய்யப்பட்டது. சிறந்த நடையுடையது. அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் ஈற்றிலுள்ள 6 கண்ணிகள் அச்சுப்பிரதியினின்றும் வேறுபடுவதோடு, 'சரணமென்றுன்' என்னும் வெண்பா அச்சுப்பிரதிகளிலில்லை.

இந்தப் பிரதியின் முதலிலும் இறுதியிலும் 'சேத்திரநாமப் ப∴றொடை' என்றும், காப்புச் செய்யுளில் 'சிவநாமப் ப∴றொடை' என்றும் இந்நூல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சுப் பிரதியில் 'சிவக்ஷேத்திர சிவநாமக் கலி வெண்பா' எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

No. 1700. சிவப்பிரகாசச்சிவவீரபத்திரர்துதி.
ŚIVAPPIRAKĀŚACCIVAVĪRABADDIRARTUDI.

Pages, 6. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 33*a* of the MS. described under No. 82.

Complete in twelve stanzas.

In praise of God Vīrabhadra, also called Śivaprakāśa, worshipped in the Vīraśaiva Mutt at Turaiyūr or Turaiśai.

Beginning :

நீர்மலி வேணி யிறைவனைப் பரவ
நெடியமா லயன்புரு கூத
னிகரில் வானவர்க ளெண்டிசைப் பாலர்
நிகழ்முடித் தக்கனே முதலோ
ரோர்பெறப் பணியுங் காலையிற் றக்க
னிறையமைத் திலனெனக் கறுவி
யெழின்மக மியற்றத் தேவிமே வுதல்கண்
டிழித்துரை யவன்சொல விறைவி
யாரழ லதனிற் குளித்திட வதுகேட்
டர(ன்) சினங் கொளச்சினத் துதித்தங்
கண்டகோ ளகையிற் றனிமுடி யறைய
வாயிரஞ் சிரத்தொடும் வருவோய்
சீர்திகழ் துறையூர்த் திருமட மீது
சிறந்தசிங் காதனத் தமர்ந்த
சிவப்பிர காச மெனப்பெயர் படைத்த
சிவவீர பத்ரசின் மயனே. (க)

End :

சைவமே முதல சமயமா றினுக்குந்
தலைமைய தாகுநல் வீர
சமயமென் றியாரு முலகிலோ தரிக்கத்
தரித்தனை சிவனைநின் றலையின்

மெய்வகைச் சமய விதியெலா மெடுத்து
விளம்பினை யிச்சம யத்தோர்
வேண்டிடுங் கரும மளித்தனை யுனையே
விரும்பினோர் தமைவிரும்பி னெவை
யையமு மெமது சிவப்பிர காச
னனுதினம் வினவுகா ரியத்தை
யருளியே பக்கத் துணையதா யமரு
மங்களங் காங்கவை போகா
செய்யதார் துறைசைத் திருமடமதனிற்
சிறந்தசிங் காதனத் தமர்ந்த
சிவப்பிர காச மெனப்பெயர் படைத்த
சிவவீர பத்ரசின் மயனே. (௰உ)

சிவப்பிரகாசன் றிருவடிவாழ்க.

(கு-பு.)—

இது துறையூரிலுள்ள வீர சைவ மடத்திலிருக்கும் வீரபத்திரக் கடவுள் விஷயமான துதி. இப்பாடல்களால் இம்மூர்த்திக்குச் 'சிவப்பிரகாசம்' என்ற ஒரு பெயருண்டென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியிலுள்ள செய்யுட்கள் 12. இதில் இந்நூல் பூர்த்தி உள்ளது. செய்யுள் நடை நன்றாயிருக்கிறது.

No. 1701. சிவபெருமான்துதி.
ŚIVAPERUMĀNTUDI.

Pages, 5. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1426.

Contains seven stanzas, of which the last four stanzas are taken from the Tiruviḷayāḍarpurāṇam.

A eulogy on God Śiva.

Beginning:

கையார் மழுவெம் படையாய் சரணம்
கருணைக்கடலே சரணஞ் சரணம்
பையா டரவத் தணியாய் சரணம்
படர்செஞ் சடையாய் சரணஞ்சரணம்
மையார் கலிவந்தற நொந்திட வான்
மழைமஞ் செனவே வருநஞ்[ை]சயிலு
மையா சரணஞ் (சரணம்) மெனையா
ளமலாவிமலா சரணஞ் சரணம். (க)

(* * * *)

தொத்தாரி தழிச் சடையாய் சரணம்
சுருதிப் பொருளே சரணஞ்சரணம்
சத்தாகிய சிற் குணனே சரணஞ்
சமனுக்கொரு வெஞ்சமனேசரணம்

முத்தா ரிளவெண் ணகையம் பிகை தன்
முறுகுந் தவசிந் தனைகண் டருளு
மத்தா சரணஞ் சரண(ம்) மெனையா
ளமலாவிமலா சரணஞ் சரணம். (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியாய் சரணஞ் சிறியாய் சரணம்
கரியாகிய வெங்கணனே சரணம்
அரியா யெளியா யடிமாறி நடம்
புரிவாய் சரணம் புனிதாசரணம். (௪)

End:

இருளாய் வெளியாய் சரணம் மெனையும்
பொருளா கநினைந் துபுரந் தயன்மால்
தெருளா தநடந் தெரிவித் தெனையா
ளருளா சரணம் மழகா சரணம். (௭)

(கு-பு.)—

இது சிவபெருமான் விஷயமான துதி. இதில் 7 செய்யுட்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுள்; பின்னுள்ள 4 செய்யுட்கள், திருவிளையாடற் புராணத்து மாறியாடின படலத்துள்ளவை; முதன் மூன்று செய்யுட்க ளின்னவிடத்துள்ளவையெனத் தெரியவில்லை.

No. 1702. சுந்தரானந்தமூர்த்திபதம்.
SUNDARĀNANDAMŪRTTIPADAM.

Pages, 3. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 7*a* of the MS. described under No. 1074.

Complete.

A eulogy on God Śiva written in a kind of rhythmic composition called Padam.

Beginning:

சுந்தரானந்த மூர்த்தியே ஓம்
அரகரசிவசிவ—ஆதிபராபர
சுந்தரானந்த மூர்த்தியே
சுந்தரானந்தசிவ—சந்திராதித்தகுரு
மந்திரா மூலமணி—மந்திரா யோகமுயர்
சுந்தரனே சிவ—சந்திர சேகர
மந்திரமாமணி மந்திர மூலனே—சுந்தரா

End:

சங்கரானந்த மயமே—சிவ சங்கரலிங்க . . . . .
பொங்கமாயின்றருள்—சிங்கம்வேல் சுப்பிரமணியனும்.

(* * *

எங்குங் காணும லுனை யிகபர முழுமுத
லென்னை மகத்துவ லெவ . . . . . ர பரமறக ? சிவவஸ்துவே—சுந்தரா

(த-பு.)—

இது சிவபெருமான் விஷயமான தோத்திரம். 'பதம்' என்னும் ஒருவகை இசைப்பாவாலாயது. நடை சாதாரணமானது. பிழைகள் மிகுதியாகவுள.

No. 1703. சொக்கநாதர்வெண்பா.

SOKKANĀTARVEṆBĀ.

Pages, 10, Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 12 *a* of the MS. described under No. 1390.

Incomplete.

A eulogy on Sokkanātar, a form of God Śiva, worshipped in Madura. Each stanza ends with the word Sokkanāta in the end. The name of the author is not given. The work is printed.

Beginning:

நீயே பரமசிவ னானக்கால் நின்மலனே
நாயே னுளமகிழ நன்றாகப்—பேயேன்
கருத்தடங்க நின்கருணை காட்டியின்ப வெள்ள
மருத்திடுவை சொக்கநா தா. (க)

புண்கட்டு தோலைப் புதுக்கி மயக்கமுறக்
கண்கட்டு வித்தைபோற் காட்டுவாய்—பண்கட்டுப்
பூணுவேன் றன்னையினிப் பூ(ர)ணத்திற் பூணவருள்
தாணுவே சொக்கநா தா. (உ)

End:

அடியார் பரிபாக மெல்லா மறிந்த
படிகீழ்ப் பரமேற் பரத்திற்—கொடுபோ'
யிருத்திடுவை . . . சொலினு மேலாய போக
மருத்திடுவை சொக்கநா தா. (சஅ)

வாழை மலத்தில் வருந்தி மிகவுடைந்த
வேழையே[ா]ற் கையோ விரங்குவாய்—கோழையனுய்ப்
போனேன் புல . . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இது, மதுரையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சொக்கநாதக் கடவுள் விஷயமான துதி. தம்மை நல்வழிப் படுத்தி யாட்கொண்டு கிருபை செய்யுமாறு சொக்கரை வேண்டிப் பாடப்பெற்றுளது. வெண்பாவாலாயது. செய்யுள் நடை நன்றாக விருக்கிறது. ஒவ்வொரு வெண்பாவும் இறுதியிற் "சொக்க நாதா" என்னும் விளியை யுடையது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் அபூர்த்தியா யிருக்கிறது. இது அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது.

No. 1704. சோதிப்பத்து.

ŚŌTIPATTU.

Pages, 5. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 20*a* of the MS. described under No. 314.

Complete.

Same work as that described under R. No. 302 (*g*) which was copied from this MS.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 302 (g) நம்பர் பிரதியின் மூலப் பிரதி. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1705. தக்ஷிணாமூர்த்தித்துதி.

DAKṢIṆĀMŪRTTITUDI.

Pages, 3. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 121*a* of the MS. described under No. 270.

Complete in ten stanzas.

In praise of God Dakṣiṇamūrti or Śiva as worshipped in a place called Agaram. The name of the author is not known.

Beginning:

திருக்காஞ்சி நகர்வயி னென்றுஞ் சிறந்த் செல்வப்
பெருக்காம கரத்தைக் கைலேப் பிறங்கலென்றே
தருக்கா யுறைந்தாலடி நீழலிற் றங்கிநால்வர்க்
கிருக்கோதி யருளிய வெந்தையை யே[ற்று](த்து)வாமே. (க)

End:

விளங்குந் திருக்காஞ்சி யின்மேவகரம் பதியா
யுளங்கொண் டுறைதக்ஷிணா மூர்த்தி யொருவனேநங்
களங் கந்தவிர்த்தாள் பவனுமெனவே கசிந்து
விளங்கு மனனே நினைவேறிலே மேற்றிருவே. (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

Colophon:

அகரப்பதி தக்ஷிணாமூர்த்தி தோத்திரம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது காஞ்சீபுரத்து அகரமென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தி விஷயமான தோத்திரம். நடுத்தரமான வாக்கமைந்த பத்துப் பாடல்களாலாயது. இந்தப் பிரதியிற் பூர்ணமாக விருக்கிறது. இயற்றிய வர் பெயர் தெரியவில்லை.

No 1706. தருமேசன்தோத்திரம்.
DARUMĒSANTŌTTIRAM.

Pages, 8. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 63*a* of the MS. described under No. 270.

Complete in ten stanzas.

A eulogy in Andadi form of composition on Darumēśan, a form of God Śiva, as worshipped in a shrine at Conjeeveram.

Beginning:

மதிபுனலார் பொற்சடையும் விழிமூன்றுங்
கறைமிடறும் வளர்திண் டோளுங்
கதிர்மழுமா னபயவர தம்பொருந்து
கரநான்குங் கவின்முந் நூலுந்
துதிபெருகு மகிலாண்ட நாயகியா
ளிடப்புறமுந் துகளில் காஞ்சிப்
பதிமருவு தருமேசன் பரிபுரப்பா
தமுமுளத்துப் பதித்து வாழ்வாம். (க)

End:

இசைபெருகுந் திருக்காஞ்சி யிடத்தொளிருந்
தருமேசத் தெந்தா யுன்ற
னசையெனேயுன் றிருவடிக்கீ ழுறநினைதன்
மலத்தினசை நவிவித் தென்னை
யிசைதருகா மாதிகளி லியக்கியரும்
பவக்கடற்கே யிழிப்ப தென்றால்
வசைதரும்ம் மலமறுத்துன் னசை . டிய
வெனையடிக்கீழ் மதித்தாட் கொள்ளே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, காஞ்சிபுரத்திலுள்ள தருமேசனென்னும் சிவபெருமானுடைய துதி. செய்யுள் நடை நன்றாக இருக்கிறது. செய்யுள் பத்தும் அந்தாதியாக அமைந்திருக்கின்றன. இந்தப் பிரதி பூர்த்தி உள்ளது; சில ஏடுகள் செல் லரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1707. தருமேசன்தோத்திரம்.
DARUMĒSANTŌTTIRAM.

Pages, 4. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 423*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதன்கண் இப்பாடல்கள் பத்தும் உள்.

No. 1708. திகிரிவனப்பத்து.

TIGIRIVANAPPATTU.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 11*a* of the MS. described under No. 314.

Complete in ten stanzas.

Same work as that described under R. No. 302(*c*) of the Triennial Catalogue of Tamil MSS., which work was copied from this one.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக் 302 (c) நம்பரில் வந்துள்ள பிரதியின் மூலப் பிரதி. இதில் இந்நூற் பத்துச் செய்யுளும் உள்ளன.

No. 1709. தியாகராசர்துதி.

TIYĀGARĀŚARTUDI.

Pages, 7. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 51*a* of the MS. described under No. 257.

Complete.

A treatise in ten stanzas eulogizing the greatness of God Śiva, worhipped under the names, Tiyāgarājar in Tiruvōṟṟiyūr near Madras. The work has not been printed. Each stanza ends with one and the same attributes of God Śiva.

Beginning:

திருவணி புவியி லறிவொடு சனனஞ்
சேர்ந்திடத் தீவினை யகற்றிச்
சிரமுனை வணங்கக் கதைசெவி கேட்கச்
சிந்தையிற் சந்தத நினைக்கக்
கரங்களாற் பூசை பண்ணிட நாவாற்
களிப்புறத் தோத்திரஞ் செய்யக்
கண்களாற் காணக் கால்வலம் புரியக்
கருணையாற் காப்பதுன் கடனே
சிரத்துடன் மாலை கொன்றைவெள் ளெருக்குச்
சிறந்திடு மதிநதி புலித்தோல்
செங்கையின் மழுமான் பாசமங் குசமுஞ்
செழித்திடச் செஞ்சடர் முடியு
மருவுரு வாகி யெழுத்தறி வித்த
வையனே யொற்றியூ ரமர்ந்த
வரகர சிவனே த்யாகவை போகா
வத்தனே பத்மதாண் டவனே, (க)

End :

வேடனு யுதைத்து மெச்சிலைக் கொடுத்தும்
விளங்கவே கல்லினு லெறிந்தும்
வில்லினு லடித்து மோர் பிழை செய்தான்
மிகத்தய வளித்தருள் புரிந்தாய்
மூடனு யடியேன் செய்பிழை யநேக
முற்றுமே பொறுத்தெனை யாள்வாய்
முதுமறை புகழத் திருவருள் பரவு
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தேடரி தாக மாலயன் றனக்குச்
சித்தசன் றன்னையே வென்று
திகழுமுப் புரத்தை யெரித்திட நகைத்துச்
செங்கைமான் மழுவினைத் தரித்து
ஆடர வணிந்து மதிநதி புனைந்து
மன்புட னொற்றியூர் தனில்வா
ழரகர சிவனே த்யாகசை வபோகா
வத்தனே பத்மதாண் டவனே. (௧௦)

முற்றும்.

திருவொற்றியூர் தியாகராயர் . . . . . . ரக்ஷிக்கவும்.

(கு-பு.)—

இது, "அரகர, சிவனே, த்யாக, சைவபோகா, அத்தனே, பத்மதாண்டவனே" என்ற விளிகளை ஒவ்வொரு செய்யுளி னீற்றிலும் மகுடமாகப் பெற்றுள்ள ஒரு பதிகம்; திருவொற்றியூர்த் தியாகராஜமூர்த்தியினது துதி; செய்யுள் நடை நடுத்தரமானது. இந்தப் பிரதியில் பூர்த்தியாகவுள்ளது. அச்சிட்டதன்று.

No. 1710. தியாகேசர்திருவிளையாட்டகவல்.
TIYĀGĒŚAR TIRUVIḶAIYĀṬṬAGAVAL.

Pages, 4. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 78*a* of the MS. described under No. 1125.

Complete.

A eulogy on Tiyagēśar, by referring to the various miraculous deeds of God Śiva narrated in the Tiruviḷaiyāḍarpurāṇam. The composition of the work is not of the Agaval kind but of the nature of the Kaliveṇbā.

Beginning :

தியாகேசர் திருவிளையாட்டகவல்-

கனங்குழை (திருக்க)ச்சூர் கருணை கஞ்ச னுட்சியார்க்குத்
தினங்களிக்க ஞானமூர்த்தத் தியாகேசர் - மனங்களிக்க
மதுரை யாண்ட வித்தகர் பாண்டியர்க்குக்
குதிரை பிடிக்க மனங்கொள்வாரோ - யெதிரெதிரே

பெருத்த திருப்பள்ளியிலே பெண்ணுக்குத் தாயாய்
மருத்துவமுஞ் செய்ய மனம் (வை)[ய்]த்தீர் - பொருத்தமுடன்
பெண்ணே செய்தகுறை போதாதோ வைகையிலே
மண்ணே சுமக்கவுனே வைத்தாரோ - அண்ணே(ர்)ஞர்
கண்ணனிடு கறிக்கு(க்) காலாலுதையுண்டீர்
ப[ண்ணி](ன்றி)க் குட்டிக்குந் தாயாய்ப் பால் கொடுத்தீர் - எள்ள (ள)வும்

End :

நெஞ்ச மிரங்காதா னீயே கெதியென்றால் -
வஞ்சமென்ற சொல்லுமக்கு வரலாமோ - தஞ்சமென
நீரே கெதியென்று நி[ட்](ச்)சயமாய் நம்புவோர்க்கு(க்)
கூரேதா யென்று யெ (?) னே விடலாமோ - வேறேயொரு
திக்கா ரெனக்குமூர்த தியாகேசா
தற்காரு முன்பாதஞ் சரணம்.

(கு-பு.)—

இது திருக்கச்சூர்த் தியாகராஜர் விஷயமான துதி; நடை தாழ்ந்தது. பிழைகள் மிகுதியாகவுள. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உளது.

இதன் முதலில் 'தியாகேசர் திருவிளையாட்டகவல்' என்று இதற்குப் பெயர் குறிக்கப்பட்டிருப்பினும், பாடல் கலிவெண்பாவாகவுளது; அகவல் அன்று.

No. 1711. திருமேற்றளித்தோத்திரம். TIRUMĒṞṞAḶITTŌTTIRAM.

Pages, 4. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 67*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete in ten stanzas.

A eulogy on God Śiva as worshipped in Tirumēṟṟaḷi in Conjeeveram. The name of the author is not given. The work has not been printed.

Beginning :

தேவேதிரு மேற்றளி மேவிய தெய்வமேநின்
பூவாரடி யைத்தொழு தன்பொடு பூசைசெய்யே
னுவார வழுத்திலே னெஞ்சினு னுட்டகில்லே
னுவாவடி யேனுய்யு மாறென்னருள் செய்வாயே. (க)

End :

காட்டாயுனைக் காட்டியபின் னெனைக் காட்டிநின்றே
கூட்டாயுன்றன் ஞேடெனைக் கூட்டிநற் கோதில்பேரின்
பூட்டா யெனே யுன்னுளுறக்கி நீ யோங்கி நில்லாய்
சேட்டார் மதில் சூழ் திருமேற்றளித் தேவதேவே.
திருமேற்றளித் தோத்திர முற்றும். (ம)

(கு-பு.)—

இது காஞ்சீபுரத்திலுள்ள திருமேற்றளி என்னுந் தலத்தெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமான் விஷயமான துதி. 10 பாடல்களாலாயது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. அச்சிடப்படவில்லை. இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை இத்தப் பிரதி பூர்த்தியுடையது.

No. 1712. திருமேற்றளித்தோத்திரம். TIRUMEṞṞAḶITTŌTTIRAM.

Pages, 6. Lines, 9-10 on a page.

Begins on fol. 60*a* of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் ஷை பத்துப் பாடல்களும் உள.

No. 1713. திருமேற்றளித்தோத்திரம். TIRUMEṞṞAḶITTŌTTIRAM.

Pages, 6. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 337.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதிற் பத்துப் பாடல்களும் இருக்கின்றன.

No. 1714. திருமேற்றளித்தோத்திரம். TIRUMEṞṞAḶITTŌTTIRAM.

Pages, 3. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 422*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதன் கண் இந்தப் பாடல்கள் பத்தும உள்ளன.

No. 1715. திருவிளையாடற்கருணைத்திருவிருத்தம். TIRUVILAIYĀḌARKARUṆAITTIRUVIRUTTAM.

Pages, 8. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 180*a* of the MS. described under No. 304.

Complete in twelve stanzas.

A poem extolling the grace and mercy of God Śiva by referring to His 64 miraculous deeds done as a matter of sport in Madura.

Beginning :

திருவிளையாடல் கருணை(த்) திருவிருத்தம்.

திருவாலவாயர் சவுந்தரநாத ரங்கயற்கண் செல்வி
பாகர்
விரிவாகச் செய்த வெண்ணெண் விளையாடல் தனைச்
சுருக்கி விருத்தப்பாவா[ர்](ம்)
பரிவாகச் செய்வதற்குப் பொற்பதும(ம)லர்க் -
கரையிற்[ப்] பண்பால் வைகும்
மருவார்ந்த பிறை மவுலிச் சித்தி வி[ந](நா)யகன்
மலர்த்தாள் வழுத்தல் செய்வாம்.
பொன்னுலகத் திடையவர்கோன் பழி நீக்கி
வெள்ளானைச் சாபம் போக்கி
மன்னுகடம் பாடவியை மாமதுர புரமாக்கி
மகம் புரிந்த
தென்னவற்கு மகளாகி மூன்று முலையுடன் திக்கு
விசயஞ் செய்[து](த)
கன்னிதனை மணம் புணர்ந்து முடிதரித்து
நடம் புரிந்[து] (த)கருணை வாழ்வே. (க)

End :

இத்தகைய லீலைதனை யடியருக்கா[ய்]ச் செய் தருளு
மிறைவர் யாங்கண்
முத்த நகை மீன விலோசனையாள் (தன்)பொற்[ப்]
பாத முழுது (ந)ம்புங்
கொத்தடிமை(ப்) பரம்பரையா மடிச்சேரி
யாதவி[நா](னு)ற் கருணைகூர்ந்து
சித்தமிரங்கிக் காத்தல் கடனுகும் தென் -
மதுரைத் தேவதேவே. (யஉ)
திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.

(த-பு.)—
இந்நூல், மதுரையில் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களை யியற்றிய சிவபிரானது கருணையைப் புகழ்வது. அத்திருவிளையாடல்கள் இன்னின்ன வென்றும், அவை அவரது கருணையானே நிகழ்ந்தனவென்றும் கூறுவது. காப்புச் செய்யுளுடன் 12 பாடல்களையுடையது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

No. 1716. திருவிளையாடற்கருணைத்திருவிருத்தம்.
TIRUVIḶAYĀḌAṞKARUṆAITIRUVIRUTTAM.

Pages, 8. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 180*a* of the MS. described under No. 304.

Complete.

Same work as the above.

(க-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதி பூர்த்தி யுடையது.

No. 1717. திருவுசாத்தானத்தோத்திரம்.
TIRUVUŚĀTTĀNATTŌTTIRAM.

Pages, 5. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 77*a* of the MS. described under No. 335.

Complete.

The work described under R. No. 310(*c*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2, was copied from this one.

(க-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 310 (*c*) நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1718. திருவுளப்பத்து.
TIRUVUḶAPPATTU.

Pages, 5. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 13*a* of the MS. described under No. 314.

Complete.

The work described under R. No. 302(*d*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2, was copied from this work.

(க-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 302 (*d*) நம்பர் பிரதிக்கு மூலப் பிரதி. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1719. நமச்சிவாய மாலை.
NAMACCIVĀYAMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 14⅝ × 1 inches. Pages, 18. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other works herein are Mūvarammānai 1*a*, Vaḍivuḍaiyammai navarattinamālai 20*a*, Tiruvāmātturkalambakam 39*a*.

Complete.

A eulogy on God Śiva in 104 stanzas, each of which begins with the successive letters of the alphabet and ends with the expression Namaccivāya. The name of the author is not given. The work has been printed but the present MS. contains some additional stanzas and variations in the readings. The author of the work appears to be Gurunamaśivāya Dēvar of Cidambaram.

Beginning :

அலைகடலயனு[ம்] (மா)லும மாரு முனிவர்தாமு
முறை முறை வணங்கியேத்து முதல்வனே நமச்சிவாய. (க)
ஆதியாய் வேதநான்கு மடிமுடி தெரியாவண்ணஞ்
சோதியா[யவொ](யொ)ளியாய் நின்றதுணைவனே நமச்சிவாய. (உ)

End:

[வு]உறுவன பலவுயி[ற்](ர்க்)கு முயி[ற்](ர்க்) குயிரான சோதி
வேறுரு வுருவுங் காணேன் விமலனே நமச்சிவாய. (க0ங)
[ஔ]வணுவர்[ன](ந)ன் புலத்தில் ஓமென்று நின்ற மூர்த்தி
காணுவார் காண நீண்ட கடவுளே நமச்சிவாய. (கOச)

(கு-பு.)—

இந்நூல் சிவபெருமானுடைய தோத்திரமாக வமைந்தது. அகரமுத லாக, மொழிக்கு முதலில்வரும் எழுத்துக்களை முறையே ஒவ்வொரு செய்யுட் களின் முதலிலும், 'நமச்சிவாய' என்பதை இறுதியிலும் அமைத்து இயற்றப்பட்ட நூற்றுநான்கு செய்யுட்களாலாகியது. சிதம்பரம் - குருநமசி வாய தேவர் இதை இயற்றினரென்று தெரிகிறது. இப்பிரதியில், அச்சுப் பிரதிகளில் இல்லாத பாடல்கள் சிலவும், பல பாடபேதங்களும் காணப்படு கின்றன.

No. 1720. பொய்யாமொழீசர் அஷ்டகம். POYYĀMOḺĪŚAR AṢṬAKAM.

Pages, 4. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 79*a* of the MS. described under No. 372.

Complete.

A work in eight stanzas in praise of Poyyāmoḻīśar, a form of God Śiva, worshipped in Poykaipākkam. The name of the author is not given.

Beginning :

கன்னல்வில்லியும் வன்னமாமலர்க் கணைகளேவியே யணுகிறு
னுன்னையே கதியென்றுவாடி மெயுருகுமு ளினிமருவுவாய்
புன்னைமத்தமுங் கொன்றைதும்பையும் பூணும்வேணி புராணனே
யின்னிலத்திற் பொய்கைப் பொய்யாத மொழீசனே சருவேசனே. (க)

End :

ஆறுமாறு மேனூறுபத்தி தழம்புயத்துனே நம்பினேன்
வேறுமாறிலைத்தேற வென்னையாள்வேத நாதவிநோதனே
நீறுமாறு மெய்வீறுகம்புனே நித்தனே பரிசுத்தனே
யேறிலேறும் பொய்கைப்பொய்யாதமொழீசனேசருவேசனே. (அ)

Colophon :

அஷ்டகம் முற்றும்.

(த-பு.)—

இது, பொய்கைப்பாக்கமென்னும் ஊரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பொய்யாமொழீசர் என்னும் சிவபெருமான் விஷயமானது. எட்டுச் செய்யுட்களாலாயது; ஆதலின் அஷ்டகமெனப் பெயர்பெற்றது. இயற்றிவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1721. பொய்யாமொழீசர்கலித்துறை.
POYYĀMOḺĪSARKALITTUṞAI.

Substance, palm-leaf. Size, 10 × $\frac{7}{8}$ inches. Pages, 92. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Incomplete.

Similar to the work described above.

Beginning :

(* * * *)

நா(ணு)மையாற் செய்ததென்பர் சுகத்தினிலட்டமுற
வூணுடலயர் வுற்றிடிற் முனென வோருடலைத்
தாணுடினன்கு மாட்டாப் பேர்தெய்வத்தாழ்வென்பர் புல
வீணுமதியதென்றோ பொய்கைப் பாகையிலீசுரனே. (க)

பல்லுயிரும் படைத்தானளிப்பா னென்மை பண்பறிந்த
நல்லவரா யறிவுற்றுது குடும்ப[ற்றை](த்தை) நாடிமெலிந்
தல்லவர்கொள்வார்சிகரிப் ? பொம்மைபோலறி யாமையன்றோ
யெல்லவரும் புகழும் பொய்கை(ப்) பாகையிலீசுரனே. (௧௦)

* * * *

வருந்திடு மாசையினுல் வைத்தவேடன்வலையிற்பட்ட
பருந்துதன் வாய்ப்பன்னகந் தேரைநொய்ய பறவைமது
வருந்திடும் பாரவிசாரச் சுகமொப்ப தாங்குடும்பத்
திருந்திடும் புன்சுகமே பொய்கைப் பாகையிலீசுரனே. (௧௫)

End :

பொரு(ளு)டலாவியுலகமை(ம்)பூததியற் கைமெய்பொய்
யருளுணர் ஞானஞ்சுவர்க்க நரகமதாயிருந்தும்
பொருளாரணுகியிருந்தனை யொன்றிரு போதமுமாய்
இருளொளியாகி நின்றாய் பொய்கைப் பாகையிலீசுரனே. (௧அ)

ஒன்றுகக்லபபலமமாது மனனுடலுக்கு மொண்பொருட்டு
. . . . பெருத்தசைவற்
றென்றைக் கியானிருப்பேன் பொய்கைப்பாகையிலீசரனே. (௧அ)

(கு-பு.)—

இது பொய்கைப்பாக்கமென்னும் ஊரில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் விஷயமான துதி; இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை, முதலிலும் இறுதியிலும் சில ஏடுகள் இல்லை. இடையிடையே பலஏடுகள் முறிந்துள்ளன. இது தாழ்ந்த நடையாலாயது. பிழை அதிகம்.

No. 1722. போற்றித்திருவிருத்தம்.

PŌṞṞITTIRUVIRUTTAM.

Pages, 2. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 9*a* of the MS. descrided under No. 1074

Contains only a few stanzas. Apparently a eulogy on God Śiva. The name of the author is not given.

Beginning:

வள்ளலே மலரேபோற்றி மண்சுமந்தருள்வாய் போற்றி
யுள்ளமே யொளியேபோற்றி யும்பர்கள்தலைவா போற்றி
தெள்ளுசெந்தேனேபோற்றி தீவினைதவிர்ப்பாய் போற்றி
யெள்ளிலுமென்னையாள்(வா)யிறைவனே போற்றிபோற்றி. (௧)

End:

சங்கராபோற்றிபோற்றி தயாபரா போற்றி (போற்றி)
மங்கைபங்காளா போற்றி வானவர்க்கரசே போற்றி
* * * *
சுந்தரத்தோளாபோற்றி தொல்வினையறுப்பாய்போற்றி
அந்தரவானோர் போற்றியாதியே போற்றிபோற்றி.

(கு-பு.)—

இது சிவபெருமான் விஷயமானதுதி. இந்தப் பிரதியில் முதற்பாட்டு மட்டும் ஒழுங்காக இருக்கிறது. ஏனைய பலவாறிருக்கின்றன. ஆகலிற் பாடவித்துணையெனக் குறிக்கக்கூடவில்லை. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

No. 1723. வீரபத்திரசுவாமிபதிகம்.

VĪRAPATTIRASVĀMIPADIGAM.

Substance, palm-leaf. Size, 17 × 1⅞ inches. Pages, 20. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, new.

Begins on fol. 11*a*. The other works herein are Sāmaḷaiyammai Navrattinam 1*a*, Padivaṭṭammaipadikam 21*a*, Mārkavalammaipadikam 30*a*, 43*a*.

Complete.

A poem in ten stanzas in praise of God Vīrabhadra as worshipped in a place called Anumantapuram; by Svāminatha Piḷḷai of Payyanūr.

Beginning:

சிற்பரா சத்தியின் புத்ர பரவஸ்துவாந்
தீனரக்ஷக காரண
சின்மயானந்த வைபவ குணநிதி சர்வ
ஜீவாத்ம கோடிக்கெலாம்
தற்பர தற்குண நிட்கள நிர்வாக
தடவிகட காத்ரரூப
சண்டப்பிரசண்ட கோலாகல தெய்வீக
சாட்சாத்து பரமபுருட
சற்சனவிவேக சம்பன்ன யானைக்கிளைய
சற்புத்ர தீரகோர
சனகன்முதல் முனிவர்புகழ் கனகமணி பரவுபய
சாம்[பி]ராச்ய பிரபுடீகனே
விற்பனமிகுத்த பெரியோர்திருடி யாதிபர்கள்
வீறுமனுமந்த புரிவாழ்
வீரருத்திராவமிசதீரபுத்ராய வோம்
வீரபத் திராய நமவே. (க)

End:

அஞ்ஞான விருளறவு மெ(ய்)ஞ்ஞான வரமுறவு
மனுக்கிரகஞ் செய்வதென் றன்
னுதரவி னுற் பிரம மாதியாண் டினிவிதை
யாக்கிறேன் சீர்கருணனும்
மஞ்சார் பொழிற்சூழ்ந்து வளமைபெ றுபையநகர்
வாழ் சாமிநாத கவிஞன்
வகுத்ததமிழ் நவரத்தின மாலை யொன்பானிவை
வாடா தொளிர்ந்து நிற்கும்
கஞ்சாசனத்தனும் பஞ்சாயுதத்தனுங்
கடவுளர் தமக்கரசனுங்
கைக்கட்டி யுனதுக்ர கெம்பீர ப்ரதாபத்தை(க்)
கட்டியஞ் சொலிவாழ்த்தவும்
வெஞ்சூர் திடுக்கிட வெற்றிலைக் காப்பணியும்
வீறுமனு மந்தபுரிவாழ்
வீரருத்திராவம்சதீரபுத்திராய வோம்
வீரபத்திராய நமவே.

(கு-பு.)—

இது, அனுமந்தபுரத்தில் இருக்கும் வீரபத்திரர் துதி; இயற்றியவர் பையனூர் - சாமிநாதபிள்ளை என்பவர். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. சிறந்த நடையதன்று.

No. 1724. வேதகிரீசர்துதி.
VĒDAGIRĪŚARTUDI.

Pages, 8. Lines, 7—10 on a page.

Begins on fol. 43*a* of the MS. described under No. 271.

Complete.

Same work as that described under R. No. 293 (j) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2. After the end of the work there are two leaves containing some unconnected stanzas.

(த-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக் 293 (j) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன் 2-ஏட்டில் வேறு சில பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

No. 1725. வேதபுரீசர்துதி.
VĒDAPURĪŚARTUDI.

Substance, palm-leaf. Size, 15 × 1 inches. Pages, 11. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 15*a*. The other work herein is Vēdapurīsvar andādi with commentary 1*a*.

Complete in eleven stanzas.

Similar to the work described above. In praise of God Śiva, as worshipped in Puduvai.

Beginning:

சீதளடகீ(ரதி) நிலாவணி சடாதர த்[ரி]ரிலோசன
வியோமருயிரைத்
தேடிவரு நீலநிற வாலகள கோடிரவி சிரிகுவார் குழையனே
போதன்முதலோர்கள்சிர மாலையரவாரெயிறு
யோகியுபவீதகுலனே
பூணுகலைமான்மழு கபாலதி[ரி]சூலகர போர்வைமத மாவுரியனே
காதியெதிர் பாயும்வய மாவினதள் மேவரைய
காளியுட னுடலிசையே
காணவணி நூபுரச ரோசபதமாதவர்கள் காணவரிதான பொருளே
வேதமொரு நாலுமலர் தூவிமிகு பூசைசெய
மேன்மைதரு மூலமுதலே
மேடைமலரோடை கடலாடை மதின்சூழ்புதுவை வேதபுரிநாத
சிவனே. (க)

End:

ஆனையணி தேர்புரவி சேனையுலகாளு மதிகாரதிதி
சேரவருமே
ஆசமுதனாலுகவி பாடவருமே யதிக
வாண்மைதிதிவாய் மைவருமே

99

மானமிசை தானநிறை வாகைதிசை நீதிபொறை
. . குமதிபூகம் வருமே
மானே நிகரான விழிமாதர் சுதராதரவு மாமகிழ்வு பூணவருமே
ஞானநிறை வானசிவ யோகவனு போககுரு நாதனருள்
போதம்வருமே [தோ
நாளுமிருதாளிணையின் மீதுமலர் தூவியுனை நாடிடில் வராது முனை
. . . . . . நானிலமும் வானவரும் மானவரும் மேன்மை
பெறுவாழ்வுபெறவே
மேடைமலரோடை கடலாடை மதிள்சூழ் புதுவை வேதபுரிநாத
[சிவனே. (க)

Colophon:

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் "மேடைமலரோடை கடலாடை மதிள்சூழ் புதுவை வேதபுரி நாத சிவனே" என்பதை மகுடமாகப் பெற்ற பதினொரு செய்யுட்களாலாகியது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. வடமொழிப்பதங்கள் மிகுதியாக விரவிவந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியில் 11 பாடல்களும் பூர்த்தியாகவுள்ளன. பிரதிமிகச் சிதிலமாயிருக்கிறது.

No. 1726. வேதபுரீசரந்தாதி, பதவுரையுடன்.
VĒDAPURĪSARANDĀDI WITH COMMENTARY.

Pages, 28. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 1a of the MS. described under No. 1725.

Incomplete.

Similar to the work described above and with meaning word by word.

Beginning:

"வளத்தாரணிபுகழ் . . . . . . குஞ்சரமே" என்பது: வள்-வளவிய தாரணி-பூமியிலுள்ளார்கள், புகழ்-புகழாநின்ற, வேதபுரீசர்-வேதபுரியையுடைய[வீ]சுரர், வணங்கும்-தம்மை வணங்காநின்ற, அன்பர்-அடியார்களுடைய, உளத்தார்-உள்ளத்திலே யிருக்கின்றவர், அணி-அலங்காரம், வளர்-மிகுந்த அந்தாதி-அந்தாதி யென்னும் பிரபந்தத்தை, உவந்துகாக்க-மகிழ்ந்து காப்பாயாக, பரிமள - (வாசனை)பொருந்திய, தார்-மாலைகளும், அணி-ஆபரணங்களும், திகழும்-பிரகாசியாநின்ற, தனவல்லபை-தனத்தையுடைய வல்ல(பை யை) . . . . . . இ[ட]டப்பாகத்துடையவனே, மணற்குளத்து-மணற்குளத்திலே, ஆர்-பொருந்தாநின்ற, படை-ஆயுதமா . . . . சத்தை, அணி-தரிக்காநின்ற, ஐங்கரக்குஞ்சரமே-ஐந்து கரத்தையுடைய வாரணமுக விநாயகனே, என்றவாறு. (க)

End :

சிவனேயவரவர் செய்வினை யூட்டுந்திறமையில் வல்
லவனே யவரறியாதவனே யஞ்சமஞ்சவென்ற
தவனே யவன்பர்புகழ் வேதபுரந்தழைக்க மகிழ்
பவனே யவனவளதவை முன்புன்றன் பணிதிலேயே. (மக)

எ-து ' சிவனே-பரமசிவனே, அவரவர் அவரவர்கள், செய்வினை-செய்த நல்வினை தீவினைக்குத்தக்கதாக, ஊட்டுந்திறமையில்-ஊட்டுதலைச் செய்யுந்திறத்தில், வல்லவனே-வல்லமையுடையவனே, அவரறியாதவனே-அவர்களு மறியக்கூடாதவனே, அஞ்சும்-பஞ்சேந்திரியங்கள் விடயமாய் வராநின்ற ஐந்தவாவினையும், அஞ்ச-பயப்படும்படியாய்,வென்ற-செயித்த,தவன்-தவத்துக்கு, எய்-இசைந்த, அன்பர்-அடியார்கள், புகழ்-புகழாநின்ற, வேதபுரம்-வேதபுரி, தழைக்க-செழிக்க, மகிழ்பவனே-மகிழ்ச்சி கொள்ளப்பட்டவனே, அவன்-உயர்திணையாண்பாற் (படர்க்கை யொருமை) யாகவும், அவள்-உயர்திணைப் பெண்பாற் படர்க்கையொருமையாகவும், அது-அஃறிணையொருமையாகவும், அவை-அஃறிணைப்பன்மையாகவும், முன்பு-முற்காலத்திலே, உன்றன்-உன்டைய, பணிதிலே-செய்கைதிலையல்லவா ; என்றவாறு. (மக)

(கு-பு)—இது வேதபுரீசரந்தாதியின் பதவுரை. செய்தவர்பெயர்முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூலின் 18 செய்யுட்களே உரையுடன் இருக்கின்றன. உரைநடை சாதாரணமானது.

No. 1727. வேதபுரீசரந்தாதி.

VEDAPURISARANTADI.

Substance, plam-leaf. Size, 12 × $\frac{7}{8}$ inches. Pages, 102. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete in 105 stanzas including the introductory and benedictory stanzas.

Same text as that described under the previous number.

Beginning :

வளத்தாரணி புகழ் வேதபுரீசர் வணங்குமன்ப
ருளத்தாரணி வளரந் தாதிகாக்கவு வந்துபரி
மளத்தாரணி திகழுந்தன வல்லபை வாமமணாற்
குளத்தாரணி படையங்குச வைங்கரக் குஞ்சரமே.

போதவனத் தத்தன் வச்சிரபாணி பொதியவரை
மாதவனத் தத்தன் மெய்யருள்வேற் கந்தவாவிமையச்
சீதவனத் தத்தன் செந்திரு நற்கல்வி(ச்) செல்விமன்னும்
வேதவனத் தத்தன நதாதியான் சொல்லமெய்த்துணையே.

உருவை யருவை யொளியை வெளியை யுயிர்க்கண்மல
மருவை நீகர்மன்னும் வேதபுரீசரை வாழ்த்துதற்குத்
திருவை மெய்ஞ்ஞானத் தெளிவையுதவுஞ் சிவசமைய.
குருவைப் பரவிப்பதத்தை மனத்திற் குடிவைப்பனே.

மணிக்காவியம்புய வாவி கடுயேவளே வயல்க
ளணிக்காவியம்பு(தம்)போல முழங்கும் பொன்னூலையங்க
ளெணிக்காவியம்புகழ் வேதபுரீச வெனதுளத்தி
னணிக்காவியம்புந் தமிழியல்பான நலனெய்தவே. (க)

End:

புரந்தர ன்றேவல மேதாதிசூர் முப்புரத்தசுரர்
இரந்தர னேயுன்பதந்துணை யென்ன விணிதிரங்கும்
நிரந்தர னின்மலனிற் குணனித் தனிமலனெற்கு
வரந்தர வந்தவன் வேதபுரன் செம்மணி வண்ணனே. (ாக)
முன்னவர் வேதபுரீசரந் தாதிமொழியென் றன்பாய்ச்
சொன்னவர் வாழி துதித்தவர் வாழி சுருதிவல்லோன்
றன்னவர் வாழி தருமமும் வாழி தரணியை யாள்
மன்னவர் வாழி மனுநீதி வாழி வளம்பெறவே.

(கு-பு.)—

இது வேதபுரீசர் விஷயமான துதி. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. செய்யுள் நடை நன்றாகவிருக்கிறது. காப்பும் வாழ்த்துந் தவிர 101 பாடல்களிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதி பூர்த்தியுடையது.

PĀRVATĪ.

No. 1728. அகிலாண்டேசுவரிதோத்திரம்.

AHILĀṆDĒŚUVARITŌTTIRAM.

Pages, 10. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 159*a* of the MS. described under No. 1074.

Incomplete, containing only six stanzas.

A metrical eulogy on Ahilāṇḍēśvari, a form of Goddess Pārvatī, worshipped in the shrine at Kāvai.

Beginning:

தாயார்வயிற்றிலே [செ]கர்ப்பந்தரித்த பின்தற்காத்து ரட்சித்தவளுநீ
தரணியிற்பிறந்தபின் மதலையெனவே யமுதசத்தமுங் கேட்டவளுநீ
ஆயுமெனக்கினி நோவுபிணிமற்றதும் அணுகாமற் காத்தவளுநீ
அஞ்சுவயதானபின் பள்ளிக்[கு]கூடத்திலே அரியதமிழ்தெரியவேணு
[மென்று வைத்தவளுநீ. (?)
ஆதலால் உந்த[னிட](னுடை) கிருபா கடாட்சத்தினு
லரிவரிமுதற்கொண்டு திவாகரம் வரைக்குமே
அன்பாய்ப படித்துவந்தேன்
பொற்றுமரைக் கண்ணி பொன்கா வையிற்குள் வாழ்வே
பொன்னி நதியிருபுறம் தன்னையென
வந்தவள் பொன்னி னகிலாண்டவுமையே. (க)

End:

குழையிட்ட காதினில் மூக்குத்தி முத்தும்
கொஞ்சுகிளி மதுரமொழியும்

கோகர்ண மானவிழி சந்தி ரோதையம்போற்
குளிர்ந்தமுக சே[ர்]வையழகும்
வளையிட்டகையு மிருமார்பிற் பதக்கமும்
வாகானபூத தயவும்
வையகந்தன்னிலே சூரனைக் கொல்லமால் மருகனைப்பெற்ற வயிறும்
இழையான விலைபெற்ற நவரத்தின மிழைத்திட்ட
வேகாந்தப்பட்டு உடையும்
எள்ள [வுயர்] வாகிலு முந்த[னிட](னுடை) தெரிசனம்
எளியெனுக் கீயுமம்மா
என்னபிழை பொருத்தருளும் பொற்றுமரைக்
கண்ணிபொன் காவையிற்குள் வாழ்வே
பொன்னிநதி யிருந்தனை யெனவந்
தவள் பொன்னி[ந](ன)கிலாண்டவுமையே. (சு)

நன்றாக.

(கு-பு.)—

இது காவைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் அகிலாண்டேசுவரி விஷயமான துதி. இந்தப் பிரதியில் 6 பாடல்களே இருக்கின்றன. செய்யுள் நடை மிகத்தாழ்ந்தது, பிழைகள் மிகுதியாகவுள. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரிவில்லை.

No. 1729. அங்காளம்மைபதிகம்.
AṄGĀḶAMMAIPADIKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 10¾ × 1 inches. Pages, 10. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on foll. 1*a*. The other works herein are Ñānasambandartudi 7*a*, Ñānasambandarkīrttanai 8*a*, Ñānasambandartudi 13*a*, Kapālisarkīrttani 18*a*.

Wants the fourth folio containing the fifth and sixth stanzas.

A eulogy in 11 stanzas on the goddess Angālammai, as worshipped in a place called Mahiṣapuri.

Beginning:

அங்காளம்மன்பேரில் பதிகம்.

காப்பு : வெண்பா.

சீரார் மகிஷபுரிச் செல்வியங்கா ளம்மையின்மேற்
பேரார்திரு ப்பதிகம் பேசவே—யேரார்
குணமதியி னற்புதமே கொண்டவருட் செல்வக்
கணபதியின் பொற்பதமே காப்பு

(. . . . . மட்டு . விருத்தம்.)

அணியே திகழுங் கருங்குழலு மமிர்த கிரணவொளி முகமும்
பணியே சிறந்த திருத்தனமும் பவளவாயு மலர்க்கரமும்

[யெ](எ)ண்ணியே துதிக்கும் பொற்பதமு மெளியேன்காண
[வந்தருள்பொன்
மணியே கொழிக்கு மகிஷபுரி வாழ்வேயெனது மனத்துணையே. (க)

End:

ஆழிக்கரனு மெண்கணனு மயிராவதத்தில் வருவானுங்
கோழித்துவசப் பெருமானுங் குசைமாநதியும் வயல்வளமு[ம்]
மேழிப்படையு நினைப்படரவும் விரதத்தவரு மறையவரும்
வாழிக்கவிஞர் மகிஷபுரி வாழ்வே யெனதுமனத் துணையே. (கக)

(கு-பு.)—

இது மகிஷபுரியிலுள்ள 'அங்காளம்மை' என்னும் தேவி விஷயமான துதி. 'மகிஷபுரி வாழ்வே யெனது மனத்துணையே' என்னும் மகுடத்தை யுடைய 11 பாடல்களாலாயது. இந்தப் பிரதியில் 4-வது எண்ணமைந்த ஏடு இல்லாமையால் அதிலுள்ள 5, 6-வது பாட்டுக்கள் இல்லை. பிரதி சிறிது சிதிலமாயிருக்கிறது.

No. 1730. கற்பகவல்லிதுதி.
KARPAKAVALLITUDI.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 119*a* of the MS. described under No. 445.

Contains the first three stanzas and a portion of the fourth stanza.

A eulogy on Goddess Karpakavalli, a form of Pārvatī, as worshipped in the Śaiva shrine at Mylapore. The name of the author is not given.

Beginning:

மயிலைக் கற்பகவல்லியம்மன்பேரில் விருத்தம்.

கொண்டலை நிகர்த்தபைங் கூந்தலழ கும்நுதற்
குலவுநற் சுட்டி(யழகுங்)
(கு)ணிசிலை நிகர்த்தபுரு வத்தினழ கும்மலர்க்
குவளையிரு விழியினழகும்
கண்டு மகிழிருகுழைக் காதினழகுங் குமிழ்க்
கடிமலரினுசி யழகுங்
கதிர்மதி முகத்தழகு முத்துநகை யழகுங்
கழுங்கணி (க)ரத்தி னழகும்
செண்டுநிகர் கனதனத் தழகுமிடை யழகுமொளிர்
செந்தா மரைக்கு நிகர் நின்
செஞ்சிலம் பணிபாதசேவை யழ குங்கண்டு
தெரிசிக்கவருள் புரிகுவாய்
வண்டுமது வுண்டுகளி கொண்டிசைகள் பயில்சோலை
மயிலைமா நகரின்வாழ்வே
மதுரமுற் றிடுசொல்லி நளினபொற் பதமெல்லி
வனிதை கற்பகவல்லியே. (க)

End:

அருவ மோரு(நான்கிலோ) வருவநான்கத
னிலோ அருபரூபமொன்றிலோ வறையுத . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் மயிலாப்பூர்க் கற்பகாம்பிகையின் தோத்திர ரூபமாகவுள்ளது. "மயிலைமாநகரின் வாழ்வே, மதுரமுற்றிடு சொல்லி நளின பொற்பத மெல்லி வனிதை கற்பகவல்லியே" என்பதை மகுடமாக வைத்துப் பாடப் பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முதல் மூன்று பாடல்களும் நான்காவது பாடலில் சிறிது பாகமும் உள்ளன. செய்யுள் நடை நன்றாகவிருக்கிறது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

No. 1731. கௌரிப்பத்து.
GAURIPPATTU.

Pages, 6. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 17*b* of the MS. described under No. 314.

Complete.

This is the original, from which the work described under R. No. 302 (*f*) was copied.

(கு-பு.)—

மூலருடத்திய காட்லாக் 302 (f) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1732. சாமளையம்மைநவரத்தினம்.
ŚĀMAḶAIYAMMAINAVARATTINAM.

Pages, 18. Lines, 4 on a page.

Begins on fol 1*a* of the MS. described under No. 1723.

Complete.

Nine stanzas in praise of the goddess Śyāmaḷādēvi, a form of Pārvatī, worshipped in Paiyānūr. The author is Svāminātha Piḷḷai of Kanakkar caste. The composition of the work is of a very inferior order.

Beginning:

சாமளையம்[மன்](மை) நவரத்தின விருத்தம்.

செகத்தோர் துதிக்கின்ற சரணவிர லாழியுஞ்
சிறுகிற வெண்சி லம்புஞ்
சிறுத்தநுண் ணிடையினிற் பீதாம்ப ரத்தின்மேற்
றிகழுமே கலையி னொளியும்

புகலரியமார்பினிற் பொற்பின்னலா(ர)ங்கள்
பூண்டகண் டத்தில் பொட்டும்

புவியிலுள வடியருக் கஞ்சலெனு மபய(ர)ஸ்தம்
புகலுகிளி யன்னங்களும்
முககமல மதிவிரு நயனகுளிர்பார்வையு
மூக்குத்தி முத்தி னொளியு
மொழியுந்திரு முடியுட னடியனுடைகண்காண
முன்வந்து கிருபைபுரிவாய்
அகிலலோ கத்திதற் கொப்பிடா வளமைநிறை
யளகைநிகர் பையநகர்வாழ்
அருமறைகள் புகழுமலை யரையனருள் புதல்விநிலை
யானசாமளை வல்லியே. (க)

End:

செந்தமிழ்ப் பாமாலை சொல்லத்துணிந்தவிச்
சீர்கருணசாமிநாதன்
செப்பினன் பாசுரந் தொகையொன்ப தாகச்
சிறந்த நவரத்னமிதனை
உந்த[னிட](னுடை) மார்பினி லாரமாய்ப் பூண்பதற்
குரைத்தன னதிலேயொரு
உற்றபிழை யாகி னுங் கற்றபே ரிகழார்க
ளுனதுதியாகையாலே
பந்தமாயு[ந்த](ன்ற)னை நினைத்தவர்கள் பிணி[கடி](தீ)ரப்
பரிவாக(ச்) சேவைதந்து
பார்மீது(உ)ன்னைவிட வேறுதுணை யாரெனப்
பட்சம்வைத் தாள நினைவாய்
அந்தெங்கு கதலிமா கன்னல்செஞ் சாலிவள
ரளகைநிகர் பையநகர்வாழ்
அருமறைகள் புகழுமலை யரையனருள் புதல்விநிலை
யானசாமளை வல்லியே. (கூ)

(கு-பு.)—

இது, பையனூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் சாமளாதேவியின் துதி ; இதை இயற்றியவர் கணக்கர் சாதியிற் பிறந்த சாமிநாத பிள்ளை யென்பவர். செய்யுள்நடை தாழ்ந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இது அச்சிடப்படவில்லை.

No. 1733. சிவகாமியம்மை துதி.
ŚIVAKĀMIYAMMAITUDI.

Pages, 13. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 4*a* of the MS. described under No. 225.

Contains 1–13 stanzas.

A eulogy on Śivagāmiyammai, a form of Goddess Pārvatī, worshipped in the temple at Cidambaram. The name of the author is not given.

Beginning :

நித்யகல் யாணசுப மங்கள சவுந்தரி
நிரந்தரி யனந்தரூபி
நிக்ரகி யனுக்ரகி நிரஞ்சனி தயாலதனி
நிர்மலி செயாட்சகி
சுத்தபரி பூரணி க்ருபாகரி சதாநந்தி
தூலசூக் குமகாரணி
சூலிகுண சாலிபரி பாலியென் றனுதினந்
துதிசெய்து கதிபெறுவரே
புத்தமுத மொத்தவச னத்தியம யத்தரசி
பொற்புட னளித்தபுதல்வி
பொங்குபாற் கடலில்வளர் செங்கண்மால் சோதரி
புராந்தகர்க் கினியமனைவி
சத்தமறை யாகம புராணசாத் திரவொலி
தழைத்திடும் புலியூரில்வாழ்
சலசமக லாதவல்லி கலையினிரு வாகவல்லி
தலைவிசிவ காமவல்லியே. (க)

End:

இன்னமிப் பாழுட லெடுத்துழல வைப்பையோ
வீனர்பின் செலவிடுவையோ
வில்வாழ்க்கை யென்னுமொரு பொல்லாப்பி லேசற்று
மெண்ணும லுழல்விப்பையோ
நன்னய மிலாக்கொடும் புல்லரொ டிணங்கிவீ
ணாள்கழித் திடவைப்பையோ
நச்சுவிழி யார்கண்மே லிச்சைகொடு பித்தனாய்
நாகெய் திடச் செய்வையோ
அன்னமுத வானமுக் கனியெனுஞ் சனிபித்த
ரடலைப் படச்செய்வையோ
அடுபிணி யெனும்பெருங் கொடுமைக டொடர்ந்ததி
லலக்கழித் திடவைப்பையோ
தென்னனரு மைப்புதல்வி யெப்படிசெய் தாலுமுன்
சித்தமென் பாக்யமம்மா
தில்லைநட ராயர்நேயி புல்லரைய டாதமாயி
செல்விசிவ காமியாயியே. (கஙு)

(கு-பு.)—

இது சிதம்பரம் சிவகாமியம்மையின் தோத்திரம். செய்யுள்நடை சாதாரணமானது; இதில் 13 பாடல்கள் இருக்கின்றன. முதலிலுள்ள 8 பாடல்கள் "சலசமகலாத . . . சிவகாமவல்லியே" என்ற மகுடத்தையும் இறுதியிலுள்ள 5 பாடல்கள் "தில்லைநடராயர் . . . சிவகாமியாயியே" என்ற மகுடத்தையும் உடையன. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1734. சிவகாமியம்மைதுதி.

ŚIVAKĀMIYAMMAITUDI.

Pages, 14. Lines, 16-17 on a page.

Begins on fol. 144*a* of the MS. described under No. 1629.

Contains 1 to 13 stanzas.

Same work as the above, being a copy made from it.

(கு.பு.)—

இது முன் பிரதியைப் பார்த்தெழுதப்பெற்றது. அதில் உள்ள அளவே இதிலும் இருக்கிறது.

No. 1735. சிவகாமியம்மைதுதி.

ŚIVAKĀMIAMMAITUDI.

Pages, 2. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 120*a* of the MS. described under No. 445.

Contains the latter half of the 11th and the whole of the 12th stanza which are herein numbered as the 9th and 10th stanzas.

Same work as the above.

(கு.பு.)—

இதில் முன் பிரதியிலுள்ள 11-வது செய்யுளின் பிற்பாதியும் 12-வது செய்யுளும் இருக்கின்றன. அவை முறையே 9, 10-வது செய்யுட்களாக இந்தப் பிரதியிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1736. சௌந்தரியலகரி.

SAUNDARIYALAHARI.

Substance, palm-leaf. Size, 13¼ × 1½ inches. Pages, 110. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

A Tamil rendering by Vīraikkavirājā Paṇḍitar from the oral translation made to the author by Piramātarāyan of the Sanskrit Saundaryalaharī of Śaṅkarācārya. It is in praise of Śakti and is considered to represent the Śaktimantra called Śrīvidyā. The work has been printed.

Beginning.

மொழிந்தமறை நூலியற்று முகபடா மணிந்து
முது ஞானந் தானம்
பொழிந்துதன இணைமணியென் றிருசுடரும்
புனைகளிற்றைப் போற்றல் செய்வாம்

வழிந்துபெரும் புனல்பரந்து வடவரையிற்
றுலகேழு மே[ா]ழு மொக்க
வழிந்திடினு மழியாத வபிரா[மை](மி) பாடல்வள
மளிக்க வென்றே.

* * * *

இன்ன தன்மைய நூலி னைக்கவி ராச ராசவ ரோதய
மன்ன னம்பிர மாதி ராயன்வ குத்த ரும்பொருள் கூறவே
கன்ன வஞ்சிலை வேளை னுங்கவி ராச பண்டிதன் வீரையான்
சொன்னயம்பெறு காவி யக்கவி சொல்ல வென்று [து](தொ)டங்குவான்.

சிவமெனும் பொருளுட(ா)தி சத்தியொடு
சேரிலெத்தொழிலும் வல்லதா
மிவள் பிரிந்திடிலியங்குதற்கு மரிதரிதெனு மறை
யிசைக்குமால்
நவ . . . . புவனமெ . . . . . கைத்தொழி
னடத்தியாவரும் வழுத்துதா
ளவனியின் கணொருதவமிலார் பணிய
லாவதோபரவ லாவதோ. (க)

End:

ஆதவனுக் கவன்கிரணத் தங்கியைக்கொ டாலத்தி
சுழற்ற வென்கோ
சீதமதிக் கவனிலவுக் குருகுசிலைப் புனல்கொடுப
சரிப்ப தென்கோ
மோதியமைக் கடல்வேந்தை யவன்புனலான்
முழுகாட்டு முறைமை யென்கோ
நீதருசொற் கவிகொடுனைப் பாடியுன தருள் பெறுமென்
னீதி யம்மே. (ாஎ)

வேதநுண்பொருளாயசுந்தரி வீறடங்கலு மோதவே
யீதயர்ந்து விடாசொலுங்கவிராசபண்டித வீரையா
னுதரஞ்சகி தாள்பெறுந்திருநாம மென்பது நூறுமே
யோதனன் பலபோகமுஞ் சிவலோகமும் பெறுவார்களே. (ாச)

Colophon:

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சக்தியின் விஷயமான தோத்திரம். சக்தியின் அருளைப்பெறுதற்குரிய மந்திரம் போன்ற பெருமைவாய்ந்தது. வடமொழியில் ஸ்ரீசங்கராசாரிய சுவாமிகள் செய்த சௌந்தரியலகரியின் மொழி பெயர்ப்பாகும். இது பிரமாதராயன் என்பவர் மொழி பெயர்த்துச் சொல்ல வீரைக்கவிராச பண்டிதரென்னும் புலவர் இதனை இயற்றினரென்ப. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் நடை சிறந்தவை. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்ணமாகவிருக்கிறது.

No. 1737. சௌந்தரியலகரி, உரையுடன்.

SAUNDARIAYALAHARI WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 9⅝ × 1⅜ inches. Pages, 168. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, very old.

Complete.

Same work as the above and with a commentary by Ellappanāyinār of Tālainagar.

மொழிந்தமறை நூலியற்று முகபடா மணிந்துமுது
ஞான தானம்
பொழிந்துதன திணைமணியென் றிருசுடரும்
புனைகளிற்றைப் போற்றல் செய்வாம்
வழிந்துபெரும் புனல்பரந்து வடவரையிற்
றலகேழு மேழு மொக்க
வழிந்திடினு மழியாத வபிராமை பாடல்வள
மளிக்க வென்றே.

எ-து. இக்கவிமுதல் 6 கவியும் பாயிரம் கூறப்பட்டன. "தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்ப் பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப." என்பதுகொண்டு தேவியுடைய சரித்திரத்தையும் வைபவத்தையும் எடுத்து வட மொழியினால் முற்காலத்துச் சொல்லப்பட்ட பனுவலை மொழிபெயர்த்துத் தமிழ்மொழியில் இறக்கிச்சொல்லப்படும் பனுவல் இதுவாகலானும், தமிழ் வழங்கு மெல்லையளவும் இது நடத்தலானும், கற்போர் நாவிற்கு இனிய மொழிபடச் செய்தமையானும் இகபரமிரண்டினும் நல்வழிப்படுத்து மென்பதனாலும் உரையெழுதவேண்டிப் பிற்காலத்திற் சொல்லப்படும் பனுவல் இதுவென்பதுகருதி இதற்கு முற்காலத்தினும் பிற்காலத்தினுங் கூறிய இலக்கண இலக்கியங்களுள் சில எடுத்துக்காட்டி யானறிந்த அளவினால் எழுதினேனாகலான் இவ்வாறெழுதிய உரைகொண்டும் தேவியுடைய சரித்திரங்களைச் சொல்லும் பிறநூல்கொண்டும் அந்தணர்முதலிய அறிவுடையோர் சொல்லு முபதேசங் கொண்டும் இதன்விரிவெல்லாம் தெரிந்துகொள்க.

(இதன் பொருள்) கடல்களெல்லாம் தத்தம் எல்லைகடந்து மகாப்பிரளய சலமாகப்பரந்து வடமேருகிரியும் இறுதலையடைந்து அம்மேருவால் நிலைபெற்ற கீழேழுலகமும் மேலேழுலகமும் அழிந்திடினும் அழியாத அபிரா[மி]யுடைய பனுவலாக யான்சொல்லும் பாடலுக்கு வளந்தருக வென்று சிவனாற் சொல்லப்பட்ட வேதமாகிய நூலினால் இயற்றப்படு முகபடாத்தையணிந்து முற்றுப்பெற்ற ஞானமாகிய மதத்தைப் பொழிந்து சந்திரசூரியராகிய இருசுடரையும் தனது இரண்டுமணியாகப் புனைந்த யானையைப்போற்றுதல் செய்வாம். . . . . . .

(* * * *)

இன்ன தன்மையி னூலி னைக்கவி ராச ராசவ ரோதயன்
மன்ன னன்பிர மா(தி)ராயன் வருத்த ரும்பொருள் கூறவே
கன்ன லஞ்சிலை வேளெ னுங்கவி ராச பண்டிதன் வீரையான்
சொன்ன யம்பெறு காவி யக்கவி சொல்ல வென்றுதொ டங்குவான.

எ-து. கவிவேந்தர்க்கும் கவிவேந்தராயிருப்பார்வணங்க வரத்திஞல் உதயஞ் செய்த . . . . . . கவிராசபண்டிதனென்னும் சிறப்புப்பெயரையுடையான் . . . ஆரம்பிப்பானென்றவாறு . . . . 5.

End :

ஆதவனுக் கவன்கிரணத் தங்கியைக்கொண் டாலத்தி
சுழற்ற லென்கோ
சீதமதிக் கவனிலவி ஞெழுதுசிலைப் புனல்கொடுப
சரிப்ப தென்கோ
மோதியமைக் கடல்வேந்தை யவன்புனலான்
முழுகாட்டு முறைமை யென்கோ
நீதருசொற் கவி தொடுனைப் பாடியுன தருள்
பெறுமென் னீதி யம்மே.

எ-து. தாயே நீதந்தசொல்லால் தொடுக்கும் கவிகொண்டு உன்னைப் புகழ்ந்துபாடி உனதருளைப்பெறும் என்னீதி . . . . வருணனை அவனுடைய புனலிஞல் முழுகச் செய்யும் முறைமையென்று சொல்லுவேஞே நீ சொல்வாயாக எ-று.

நான்கஜுருபை இரண்டனுருபாகக்கொள்க. முழுக ஆட்டு மென்பது முழுகாட்டு மெனக் கடைக்குறை விகாரம். . . . . . கூறினன். (103

(* * * *)

பிறைபுனைந் தருளுஞ் சிவன்றன துவகைப்
பெருக்கென வடமொழிக் கலைவ
னறைசவுந் தரிய கரியைத் தமிழா
லருள்கவி ராசபண் டிதன்றன்
னிறைமனங் கருதித் தாழைமா நகரா
னிலைபெறு வாழ்கவி யெல்வ
னிறையள வெனினுந் தவறிலா துரைசேர்த்
தெழுதின னெழில்விளக் கெனவே.
சவுந்தரியலகரி உரையுடனெழுதி முடிந்தது.

(கு-பு.

இது மேற்குறித்த சௌந்தரியலகரியின் உரை. இதனை யியற்றியவர் தாழைநகர் 'எல்லப்ப நயிஞர்' என்னும் புலவர். உரை நடை சிறந்தது. அச்சிடப்பட்டுளது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1738. சௌந்தரியலகரி, உரையுடன.

SAUNDARIYALAHARI WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 147. Lines, 6-8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

At the end of the work there are two leaves containing some of the stanzas of the Uttarabōdaka.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. முதலிலிருந்து 11 ஏடுகளில் மூலமும் 61 ஏடுகளில் உரையும் உள்ளன. இவை இதில் முற்றும் உள்ளன இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன் 2 ஏடுகளில் உத்தரபோதகச் செய்யுட்கள் சில தொடர்பில்லாமல் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

No. 1739. சௌந்தரியலகரிச்சக்கரங்கள்.

SAUNDARIYALAHARICCAKKARAṄGAḶ.

Substance, palm-leaf. Size, $8\frac{3}{4} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 35. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Contains 130 diagrams relating to Saundaryalaharī and Ānandalaharī, with the respective Mantras and the manner of repeating them.

(கு-பு.)—

இதில் சௌந்தரிய லகரி ஆனந்த லகரிக்குரிய சக்கரங்கள் 130 இருக்கின்றன. சக்கரங்களுக்குரிய மந்திரங்களும் அவற்றைச் செபிக்கும் விதமுதலியனவுங் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது நிரம்ப உபயோகமானது.

No. 1740. சௌந்தரியலகரி, சக்கரங்களுடன்.

SAUNDARIYALAHARI WITH DIAGRAMS.

Substance, palm-leaf. Size, $9\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 118. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 54*a*. The other work herein is Śriraṅgamāhātmyam 1*a*.

Complete.

Same work as the above and with the addition of the mystic diagrams appertaining to the Mantra conveyed in each stanza.

(கு-பு.)—

இதில் சௌந்தரிய லகரி முற்றும் ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் சக்கரங்களோடு இருக்கிறது. இது மிகப் பயன் படத்தக்கது, பிரதி மிகச் சிதிலமாயிருக்கிறது.

No. 1741. தேவியகவல்.
DĒVIYAGAVAL.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 121*a* of the MS. described under No. 251.

Complete.

A eulogy on Goddess Dēvi written in a kind of composition called Agavaṟpā. The name of the author in not given.

Beginning:

தேவ தேவி திரிலோக[ஞ](நா)யகி
கனக [றப](பன்)மா சனத்தாளே
சிவந்த மேனியு முயர்ந்த முடியும்
மூன்று கண்ணும் நா[ங்](ன்)கு தோளும்
முடிமேற் பிறையும் முற்றின கொண்டையும்

*　　*　　*　　*

ஈசனு மங்கோ ரிஷபமதேறி
நேசமாகவே நின்றடிபணியப்
பாமனு மங்கோரனம மேதறப
பெய்வளைக் கலைகள் பேணிநின்றொலிப்பத்
திருமாலு மங்கோர் கருடனிலேறி
யொருமா மலர்கொண்டு வகினின்றே[ற்ற](த்த)க்

End:

நினைத்ததைவெல்லாம் நீயே மு[கி](டி)த்தருள்
போற்றி போற்றி புவன நாயகியே போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவசிறியுங் குறியுங் குறெங்கோதண்ட வயிரவா சிவகா.

ஹரிஓ ஓம் நன்றாக குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இது, உமாதேவியின் தோத்திரமாக அமைந்தது. அகவற்பாவாலாகியது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்ணமாகவுளது.

No. 1742. நெல்லைவடிவுடையம்மைபதிகம்.
NELLAIVAḌIVUḌAIYAMMAIPAḌIKAM.

Pages, 6. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 5*a* of the MS. described under No. 314.

Complete.

The work described under R. No. 302(*b*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. III, Part 2, has been copied form this one.

(கு-பு.)—

இது மூவருடைத்திய காட்லாக் 302(b) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1743. படைவேட்டம்மை துதி.
PAḌAIVĒṬṬAMMAITUDI.

Pages, 18. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 21*a* of the MS. described under No. 1728.

Complete in nine stanzas.

A eulogy on the goddess Paḍaivēṭṭammai, worshipped in Paiyanūr near Tiruppōrūr. The author appears to be one Snāminathappiḷḷai.

Beginning:

திருமருவுநூபுரத்தாளிலொளியும் முழந்
தாளுஞ்சிறந்தொண்டையும்
இரண்ட மணியிடையினிற்றங்கு பீதாம்பரத்
திவ்வியமே கலையினழகும்
பெருமைசேர் பரசுராமனை நீனே யீன்றதொரு
பிரபல வயிற்றினழகும்
பேசரிய மார்பினிலாபரணமும்
பிறங்கிய[க்] கந்தரத்தின்
இரவியொளிபோல் பொட்டு மங்கையிற்றமருகமு
மெழுமணிச்சூல வொளிவும்
இசைந்த செவ்வாய் நாசிபதும முகமலர் விழியு
மெண்டிசை[ைய] காக்குமுடியும்
பரிவாகவேயடியர் சேவிக்கவே யிந்த(ப்)
பையநகர்வந்தமர்ந்தாய்
பட்சம்வைத்தடியர்தமை ரட்சித்து கீர்த்தியமை
ப(டை)டவேட்டெல்லம்மையே. (க)

End:

கன்னனூர் ப(டை)டவேடு கடம்பாடி கஞ்சனூர்
கண்கண்ட வூற்றுக்காடு
கள்ளழகர் பதிபெரிய பாளயம் சேர்க்காடு
கனத்தகொல்லூர் தன்னிலும்
இன்னமும் பலதேச சஞ்சாரமாயிருந்
தேற்றவர்க் குதவியாகி
யெள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும் நிறைந்த நீ
யென்னுவிலுமமர்ந்தாய்

சொன்னதொரு நவரத்ன விருத்தத்திலே பிழை
 தோற்றினு மங்கீகரித்து(ச்)
சொற்பொருள லங்கார வகைகள் பிசகாமலே
 தொடுப்பதுன் கடனம்மணி
பன்னுமொழி கிளிகளுமன்னமுங் கொஞ்சுசிற
 பையநகர் வந்தமர்ந்தாய்
பட்சம்வைத்தடியர்தமை ரட்சித்து(க்) கீர்த்தியமை
 ப(டை)டவேட்டெல்லம்மையே. (க)

(கு-பு.)—

இது, பையனூரில் உள்ள படைவீட்டம்மையின் விஷயமானது. இதை இயற்றியவர் சாமிநாத பிள்ளையா யிருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது. 9 பாடல்களாலாயது. இதில் முற்றுயிருக்கிறது.

No. 1744. பெரியநாயகியம்மை பதிகம். PERIYANĀYAKIYAMMAI PADIKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 6½ × 1 inches. Pages, 7. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 8*a* The other work herein is Anumantappattu 1*a* and 14*a*.

Breaks off in the 5th stanza.

A eulogy on Goddess Periyaṇayakiyammai, a form of Pārvatī, worshipped in Vālikōṇḍapuram in Trichinopoly, where the monkey warrior Vāli is said to have worshipped God Śiva called Vālināyagar.

Beginning:

அரிபிரமாதி தேடுதற்கரிதே
 யன்னபூரணி சதா நந்தி
யந்தரி கௌரி சுந்தரி யகோரி
 யம்பிகை, துரந்தரி மாரி,
திரிபுரதகனி மயிடசங்காரி
 தேவர்கள் பணித்த சிங்காரி
திங்களஞ்சடைச்சி யிங்கித நடைச்சி
 செங்கண் மீனுட்சி செம்படைச்சி,
சொருகு(குந்)தளச்சி யழகுகண் சுழிச்சி
 திர்க்கையா மனிதுடியிடைச்சி
துங்கமா மறைச்சி விபூதி ருத்ராக்ஷி
 துரந்தரமான சொல்லாட்சி,
மருமலர்ச் சோலை வரநதி சூழும்
 வாழ்ந்திடும் வாலிமா நகரில்
வாலி பூசித்த வாலிநாயகரை
 மருவிய பெரியநாயகியே. (க)

End:

அண்டையிற் றினமு மணிதுணையாக
வாட்சியிராயிருந்து கொண்(டு)டன்னை
யலையவிட்டிருந்தா லடுக்குமோ வுனக்கு
அடைவல்ல அசட்டையாயிராதே,
யுண்டிலையென்று சொல்வதெந்நேர
மூமையோ பேச நீயம்மா
வுத்தரப் பிரதியில்லாமலிருந்தா
லுனைத்தெய்வமென்று நான் வணங்கேன்
விண்டுபோகாமல் மனஞ்சலியாமல்
வெறுப்புவந்திடாமலே

* * * *

(க-பு.)—

இது திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலுள்ள 'வாலிகொண்டபுரம்' என்னும் ஊரில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெரியநாயகியம்மை விஷயமான துதியென்று தோற்றுகிறது. செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. இந்தப்பிரதியில் நான்கு செய்யுளும் ஐந்தாவது செய்யுளிற் பாதியுமேயுள. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

No. 1745. பெரியநாயகியம்மை பதிகம். PERIYANĀYAKIYAMMAI PADIKAM.

Pages, 3. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 438*a* of the MS. described under No. 1272

Contains only 1 to 5 stanzas.

A eulogy in ten stanzas on Goddess Pārvatī worshipped under the name Periyanāyagi Ammai in Vṛddhācalam: by Kumāradēvar, disciple of Śāntaliṅgasvāmi.

Beginning:

அறிபொரு ளறிவோன்றீ வினை[க்] கெடுப்போ
னெனமுப் பொருளுமோர் வி[ஷ]யம்
பொறியுறப் பிடித்தா லுளவிதை விடுத்தோர்
பொருளோநா டென்முன ரிடையே
பிறிவறத் தோன்றுஞ் சொரூபமிங் கிதனிற்
பேசமுப் பொருள்களு மிலவாங்
கிறியற வறிதி யென்றனள் விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. (க)

End:

சொரூபமே தானென் றுணர்தரிற் பரனுந்
தகளுறு சீவனுஞ் சகமு
மருவுதன் னினைவி லெழுந்தமித் தைகளாய்
வந்திடும் பந்தம்வீ டிலவா

மொருவுயிர் தானென் றுணரினம் மூன்று
    முள்ளவாய்ப் பந்தம்வீ டௌவாம்
விரகுற வறிதி வைதிகஞ் சைவம்
    விளம்புவ திம்முறை யென்றுள்
கிரிதவப் பயனும் வருமொரு விருத்த
    கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௬)

(௧-பு.)—

இந்நூல், விருத்தாசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெரியநாயகியம்மை யின் துதியாகும். சாந்தலிங்கசுவாமிகளின் சிஷ்யராகிய குமாரதேவர் இயற் றியது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இந்நூலின் 10 பாடல்களில் இந்தப் பிரதி யில் 5 பாடல்களே உள. இதன் இறுதிப் பாடலில் 5 அடிகள் காணப்படுகின் றன இந்தப் பிரதிக்கும் அச்சுப்பிரதிக்கும் மிக்க வித்தியாசமுண்டு.

No. 1746. பார்வதி பதிகம்.
PĀRVATI PADIKAM.

Pages, 17. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 10*a* of the MS. described under No. 1074.

Complete.

A eulogy on the Goddess Pārvatī in eleven stanzas.

Beginning:

மதியொத்த முகவழகுஞ் சிலையொத்த புருவமும்
    வரிசை பெறுகுமிழ் நாசியும்
வாகான குழையதனில் கொந்தல வோலையுடன்
    வயிரமணி கொப்பி யழகும்,
கோதியே முடிக்கின்ற கூந்தலிற் பிறை மின்னக்
    குப்பியின் தொங்க லழகும்
குடமாலை பதக்கமுங் கோதம்பை கட்டுவட
    கொத்துசர மார்பி னழகும்,
சோதிபெறு கரங்களிற் கங்கண வளைய லுஞ்
    சூல கபாலத்தி னழகும்
துய்யவிடை மீதிலணி சரிகை பாவாடைமேல்
    துலங்கு மொட்டியாணவழகும்,
பதங்களிற் சிலம்பொலி புலம்பிட நந்தியூர
    பரமர் நஞ்சுண்டர் தனையே
பாசமுடனே மருவும் பூசை நிறைந்திடு செல்வி
    பராபரி பார்வதி யம்மையே. (௧)

End:

கலங்காத வீரமுங் கல்வி நல்லாண்மையுங்
    கனமான சொற் பெருமையுங்
கைப்பொருளாண்மையு முறமுறையார் பந்துவுங்
    கவிவாணர் புகழாண் மையும்,

செல்வமுடனே மாது சீர்மையுந் தனதானிய
 தீர்க்கா யுசுங் கொடுத்து(ச்)
செயமாக(க்) காக்கின்ற காரணி நாரணி
 சித்திரா லங்கார விமலி,
நலமான வயிரவ மகாரிஷி [தன்] கோத்திர நாம
 நாகரி கவுரி மகிபன்
. . . . னருள் சுப்பராயன் . . . பரவுதன் மனதிலே
 நன்மையா யிருந்து ரக்ஷி
பலமைபெறு நந்தியூர் தன்னிலே குடிகொண்ட
 பரமர் நஞ் சுண்டர் தனேயே
பாசமுடனே மருவும் பூசை நிறைந்திடு செல்வி
 பராபரி பார்வதி யம்மையே. (யக)

ஆறுமுக குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இது பார்வதி விஷயமான தோத்திரம். "பாசமுடனே மருவும் பூசை நிறைந்திடு செல்வி, பராபரி பார்வதி யம்மையே" என்பதை மகுடமாக வைத்துப் பாடிய பதினொரு பாடல்களையுடையது. செய்யுள் நடை தாழ்ந்தது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1747. மாரியம்மை தாலாட்டு.
MĀRIYAMMAI TĀLĀṬṬU.

Pages, 10. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 17*a* of the MS. described under No. 306.

Complete.

Lullaby songs in praise of the Goddess Māriyammai, a manifestation of Śakti.

Beginning:

கன்னனூர் மாரிமுத்தைக் கனங்குழையைத் தாலாட்ட
வண்ண முகமுடைய மதகளிறே மு(ன்)னடவாய்
பேழைத் திருவயிற்றிற் பெரிய விநாயகரை
ஏழை முகமாக விளையாடி வந்தாளோ. (க)

கந்தன் கணபதியைக் (கை)தொழுது தாலாட்ட
எந்தன் வினைதீர வெழுந்தருளி வந்தாளோ. (உ)

பூலோகமெங்கும் புகழ்பெரிய நாயகியாள்
மாலோகம் போற்றும் மகமாயி வந்தாளோ. (ங)

End:

தீண்டாப் பிசாசுகளுந் திட்டவே தானழைத்துக்
கொண்டாடப் பெற்றதொரு கோகநகமே மாரிமுத்தே. (கச)

எங்கும் புகழ வெல்லோருந் தாம்பணிய
மங்களமாக மாரிமுத்து வந்தாளோ. (கரு)

மங்களம் பாட மனுசோபனம் பாட
மங்களம் மங்களமோ மாரிமுத்து வந்தாளோ. (௫௬)

Colophon:

மாரியம்மன்பேரில் தாலாட்டு முற்றும்.

இ[வை](து), பொய்கைப்பாக்கத்தில் எழுதினது. இராக்ஷஸஹு புரட்டாசிமீ ௰௨௨.

(கு-பு.)—

இது, சக்தியின் மூர்த்தி பேதங்களில் ஒன்றாகிய மாரியம்மையின் மீது பாடப்பட்டதொரு தாலாட்டு. நடை தாழ்ந்தது. பிழைகளும் மிகவுள்ளன. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1748. மாரியம்மை துதி.
MĀRIYAMMAI TUDI.

Substance, palm-leaf. Size, 16 × 1⅛ inches. Pages, 34. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

A song of praise on the Goddess Māriyamman commonly sung by Pūśaris or priests.

Beginning:

முந்தி முந்தி விநாயகரே முக்கணனார் தம்மகனே
கந்தருக்கு முன்பிறந்த கணபதியே முன்னடவாய்
வேலவற்கு முன்பிறந்த விநாயகனே முன்னடவாய்
கன்னனூர் மாரிமுத்தைக் கைதொழுது யான்பாட
எனக்கு எடுத்தமுடி வெழுத்தாணி சாயாமல்
நாவு தவறாமல் நல்லோசை தாருமையா.

End:

காக்கக் கடனுனக்குக் கட்டழகி மாரிமுத்தே
மாரி கதையுரைக்க மண்ணுள்ளோர் மிகவாழ்க
தேவி கதையுரைக்கத் தேசமெங்கு மிகவாழ்க
அம்மை கதையுரைக்க வல்லவரு மிகவாழ்க
ஆல்போற் றழைத்து அறுகுபோல் வேரோடி
மூங்கில்போல் சுற்ற முசியாமல் வாழ்ந்திருப்பார்.

Colophon:

செகச்சனனி ரக்ஷிக்கவும். திரிபுரசுந்தரி ரக்ஷிக்கவும். குங்குமாங்கித வர்ண (யா)குந்தேந்து தவள(ஸ்மிதா). மாரியம்மன் தாலாட்டு முற்றும். சுபமஸ்து. இராக்ஷஸஹு மார்கழிமீ ௧௪௨ சோமவாரம் நிறைவேறினது.

(கு-பு.)—

இது மாரியம்மை மீது, பூசாரிகள் குறி சொல்லும்பொருட்டுப் பாடும் உடுக்கைப் பாட்டு. நடை மிகத் தாழ்ந்தது. இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1749. மாரியம்மை துதி.

MĀRIYAMMAI TUDI.

Pages, 10. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 3*a*. of the MS. described under No. 356.

Complete.

A eulogy on the Goddess Māriyamman, worshipped in a place, called Kōliyanallūr.

Beginning:

கோவியநல்லூர் மாரியம்[மன்](மை) பேரில் விருத்தம்.

பூமேவு மேகநிக ரளகமுங் கோட்டுமதி போன்றநுத லுஞ்பசுந்தாட்
பொற்கமல நிகரான வதனமு மூவரைப் புதல்வரென வருளுதரமு
மாமேவு பொற்றுகிலு மேகலா பரணமணி மருங்குவா லழுத்தண்டு நேர்
மன்னிய கவானுஞ் சிவந்த பஞ்சூட்டி நலமான நூபுர பாதமுங்
காமேவு மயிலன்ன சாயலுந் தமியனேன் கண்டு களிகூ[ற](ர) வென்றன்
சன்மவினை நீக்கியே யடியேனை யனுதினங் காத்து ரட்சித்தருளுவாய்
தேமேவு மலர்வாவி சூழ்ந்திடச் செல்வஞ் செழித்தளகை தன்னை நிகராஞ்
சிங்கபுரி மேவுமக மாயியே யெக்கலா தேவி புத்திலாயி யுமையே. (௧)

End:

வங்கைவா ரஞ்செய்யுங் காட்டேரி மோகினி மகாபூத வேதாளமும்
வழியதனில் மாந்தரை மருட்டிடுங் குறளிகளை வருகொள்ளிவாய் பேய் [களும்
வெங்கண் சிவந்திடு சடாமுனிக ளிலையுந்தன் வேம்பின்மா லிகை யணிந்தே
விபூதியிட் டவர்தமைக் காணுமிவ் வுலகம் விட்டோடுமிது மிசமதாம்?
சங்கரி சமையபுரி கன்னனூர் படை வீடு தக்க வூற் றுக்காட்டினில்
சந்ததமு மேவிவளர் சத்தி யேந[த்த](ற்ற)வர்க டன்னிடத் திலகு [பரையே
திங்கண் மும்மாரிபெய்தேயதிக செல்வஞ் செழித்தளகை தன்னை நிகராஞ்
சிங்கபுரி மேவு மகமாயியே யெக்கலா தேவி புத்திலாயி யுமையே. (௧௦)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, கோவியநல்லூரிலுள்ள மாரியம்மை விஷயமான துதி; இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. நடை தாழ்ந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இதுவும் 1746 நம்பரில் வந்துள்ள பார்வதி பதிகமென்னும் நூலும் வாக்கு ஒத்திருத்தலின் இவ்விரண்டும் ஒருவராற் பாடப்பெற்றன வென ஊகித்தற்கிடமுண்டு.

No. 1750. மாரியம்மை பதம்.

MĀRIYAMMAI PADAM.

Pages, 4. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 32*a* of the MS. described under No. 306.

Complete.

A kind of rhythmic song in praise of the Goddess Māriyammai.

Beginning :

ஏனம்மா - உன் திருவிளையாட்டுக்கு
ஆளல்ல நாங்களம்மா
அம்மாவுன் திருவுளம்பார்த்து நீ
யென்பிணி தீருமம்மா
வர்மமோ முத்துக்கன்னனூர் வாழும்
மாரியம்மைத் தாயே ஏனம்மா.

(* * * *

கள்ளர் கவடர் மனதில் நில்லா[ளே]யே
கற்றவர் பங்கில் தினமுமிருப்பாயே
எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ லெங்கு நிறைந்தாயே
ஏழையடியாரை யீடேற்றுந்தாயே.
மாயச் சிலந்தி தலையிலே வந்தல்லோ
வஞ்சகஞ் செய்யுதம்மா
தாயற்ற பாவிபோல் நானுந் தவிக்கலே
தர்மமோ வுன்ற[னு](ன)க்கு
பூதல புவனமெல்லாந் தேடியே வந்தேன் உன்
பாதமே கதியெனக் கொண்டாடியே நின்றேன்
ஏனம்மா . . . . தீருமம்மா.

End:

வண்டு வுண்ணு மலர்கள்போலவே தேகமெல்லாம்
வருந்தியே மிகநொந்து வாடுதே
மண்டலங்கள் துதிக்குந் தேவியே கீர்த்திபெற
வளருங் காத்தவராய தீரனே
உனக்கு எதிரி யாருமில்லையே பூலோகத்தி
லுன்னைப்போலே தெய்வ மில்லையே
கலியுகத்தில் மிஞ்சின தேவிநீ காமாக்ஷி நீதான்
கனத்த வரம் பெற்ற தேவியே
சினத்தபேற்கு(ச்) சிங்காராயனே நாகமுத்து(த்) துணைவன்
காத்தவராய தீரனே.
தந்தானத் தினத் தானத் தந்தனத் தானத் தான.

சிவமயம்.

Colophon :

முற்றும்.

(த-பு.)—

இது மாரியம்மை விஷயமான துதி. பதமென்னும் ஒருவகை இசைப பாட்டாலாயது. மிகத் தாழ்ந்த நடையுடையது. பிழைகள் அதிகம். இதில் மாரியம்மையின் பரிவார தேவதைகளான வீரன், காத்தவராயன் முதலியோர் விஷயமும் இடையே வந்துளது.

No. 1751. மாரியம்மை பதிகம்.
MĀRIYAMMAI PADIKAM.

Pages, 11. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 34*a* of the MS. described under No. 306.

Complete in ten stanzas.

In praise of the goddess Māriyamman, worshipped in Uṟṟukkāḍu. The composition is of a very inferior order.

Beginning:

மாமேவு மச முபொழ்யு முகில்வெருவு மளகமும்
என்ன மணியுறு மவுலியும்
மதிநுதற் சுட்டியு மிருவிழியின் மையழகும்
வச்ரமூக் குத்தி யழகும்,
காமேவு மிருகுழையி லிலகு பொன்ஞோலையுங்
களம தனின் மங்கலியமுங்
கனகவா பரணமு மஞ்சணு லிலகவுங்
கனதன [றவு](ரவி)க்கை யழகும்,
பூமேவு கரமதி லுடுக்கையுஞ்சூலமும்
பொன் வளையலும் பிரம்பும்
புதுமைசெறி பத்திரியு மிடையி லொட்டியாணமும்
பொற் பதத்திற் சிலம்பும்,
தேமேவு மலரடியை யான்கண்டு களிகூர(த்)
தெரிசனந் தரவருகுவாய்
திகழ்பரஞ் சோதியே யூற்றுவன மேவிவளர்
செகமாயி மகமாயியே.

End:

பத்துமொரு பதிகமது எல்லம்மை யுன்றன்மேற்
பரிவுடனுரைத்தே னம்மா
பாவன்|மொழிகின்ற தமிழதை வினவியான்செய்த
பாவங்களைப் போக்கியே,
நித்தமென்னிட முற்றுவித்தகியே யெற்குநீ
நிசதெரிசனந் தருகுவாய்
நீளுலகிற்றிங்கண் மும்மாரியது பொழியவு
திருபர்செங்கோல் வாழவும்,
புத்திரர்கள் மீதிலருள முத்துகள் சிதறுமற்
பொற்புட னிரங்கிநாளும்
பூதலந்தனில்வாழ்க மேன்மேலுநின் கிருப
போதுகா[ற்ற](த்த)ருளுமம்மா,
சித்தமகிழ் கொடுகொத்த முத்துரண சூரனைச்
செயமுடனளித்த வுமையே
திகழ்பரஞ் சோதியே யூற்றுவனமேவி வளர்
செகமாயி மகமாயியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதிப்பிரகாசமாகிய புவனேசுவரியே ரட்சிக்கவும்.

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது ஊற்றுக்காட்டிலுள்ள மாரியம்மை விஷயமான துதி. தாழ்ந்த நடையுடையது. பதினொரு கழி நெடிலாசிரிய விருத்தத்தாலாயது. பாடினோர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்த்தியாயிருக்கிறது.

No. 1752. மேற்காவலம்மை பதிகம்.

MĒṞKĀVALAMMAI PADIKAM.

Pages, 25. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 30*a* of the MS. described under No. 1732.

Complete.

A eulogy on the Goddess Mērkāvalammai, as worshipped in Kaḍalūr, a place on the banks of river Pālār. From the concluding stanza of this work it is made out that the author may be Payyanūr Sāminātha Piḷḷai.

Beginning:

கடலூர் மேற்காவ(ல)ம்மன் பத்தும் பதிகம்.

நீர்கொண்ட கந்தரங் கண்வளராநின்ற
நீளுத்தியானம் வளர்கடலூர் வாழும்
சீர்கொண்ட மேற்காவலு(ய்)ச்சியார்க்கு(ச்)
சிந்தை மகிழ்வாய்ப் பத்தும் பதிகஞ்சொல்ல(க்)
கூர்கொண்ட மருப்பத்னாற் பாரதத்தைக்
குவட்டிலெழுதிய வீர விக்கினேசன்
தார்கொண்ட கோகனக வுபைய[ச்]செய்ய
சரணமதை(ச்) சந்ததமும் பணிகுவாமே.
அருமறை யொலிக்கின்ற கீதகிண் கிணியுமென்
லகத்தி ருளகற்றுபாதத்
தழகுற்ற சங்கத்தின ருகு சா னுவுமுருக்
கமைந்திடு மருங்குதுத்த
மொருமையுட் பட்டாடை யுந்திரோ மக் கொடி
யுரம்பெறும் மார்பு தனிலே
யுவமைசொல் லரியவிரு பயோதரஞ் சிலீமுக
மொருநான்கு வத்தமதனில்
தருவுற்ற வங்குயிலின் மீதினிற் றுங்கிய
டமருகத் திரிசூலமுஞ்
சங்கத்தை யொத்தகந் தரமதிற் றுலியுந்
தரளதில முகவிழிகளும்
திருமுடிப் பின்னலுஞ் செஞ்சடா டவியுடன்
சிறந்தகடலூரில் வளரும்
தேசுபா லாற்றருகில் வாசமுறு கின்றசெக
தீசமேற் காவலுமையே. (க)

End:

கலியுக நாலாயி ரத்தொன்ப தாஞ்சகங்
　　கண்ட வெழு பத்தேழினிற்
காணரிய யுவவருட மதனிலிக் கவிதையைக்
　　கற்பித்த கருணார்திலகன்
சலியாத விரதனுஞ் சாமிநாதக் கவிஞன்
　　சாற்றினன் றமிழிலிதனைத்
தடையின்றிப் பத்தியொடு துதிசெய்யு மடியரிடர்
　　தாப சோபங்கள்மாற்றி
நலியாமல் காசினியி லாயிரம் பிறைகண்டு
　　நமனருகிற் சாராமலே
நாலாம் பதங்களாஞ் சாயுச்சிய வீடதனில்
　　நண்ணுவர்களுன தருளினால்
கலிபன்மனு வாதியோ ராண்டவிப் புடவியிற்
　　சிறந்த கடலூரின் வட பால்
தேசு பா லாற்றருகில் வாசமுறு கின்ற செக
　　தீசமேற் காவ லுமையே. (மக)

(கு-பு.)—

இது, பாலாற்றங் கரையிலுள்ள கடலூர் மேற்காவலம்மையின் தோத்திரமாக வமைந்தது. பையனூர் சாமிநாத பிள்ளை என்பவர் இந்நூலை இயற்றினதாக இறுதியிலுள்ள செய்யுளால் தெரிகிறது. செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1753. மேற்காவலம்மை பதிகம்.
MĒṞKĀVALAMMAI PADIKAM.

Pages, 29. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 43*a* of the MS. described under No. 1732.

Complete.

Similar to the work described above.

Beginning:

சீர்கொண்ட முகிலனைய வளகவழ குமபிறைத்
　　திருநுதற் சுட்டி யழகுந்
திலதமரு புண்டரக் கீற்றினழ கு(ம்) மருட்
　　டிரியம்ப கத்தின ழகு(ம்)
வார்கொண்ட திலத சத கோடி சூ ரியரொளிகொள்
　　வசிகரபுரத்தினழகும்
வைரமர கதவடைய வரதவத்தத்தழகும்
　　வலிஞான வடிபர்துதியோ

டேர்கொண்ட குழல்கொள் முடங்குளைமடங்கன்மிசை
　　யேறியெனதெதிரில் வந்தாள்
இசைசாரி யருள்வாரி சிவபாரி சுகவீரி
　　யிலகுசெகமனி கௌமாரி
வீர்கொண்ட புட்கரத் தோங்கு பூங் காவனம்
　　வீறு கடலூரில் வளரும்
மீக்காவ னப்பெண்மணி காக்காவெனக் குண்மணி
　　மேற்காவ னைக் கண்மணியே. (க)

End:

இயல் கலந் தும்பெரிய விசை கலந் துந்தூய
　　வினிய நல் மொழிகலந்தும்
இன்பமிகு தின்பாத சீர்கலந் துங் கணித
　　விதைய வடிதொடை கலந்து
பயில் பாவி னங்கலந் தீரைந்து கவிதையாய்ப்
　　பாடினே னின் சீரினிற்
பண்பாயு னைப் போற்று மடியர் பா டலையொப்பப்
　　பகரவறியேனெளியனேன்
துயில்தாளவங் குசப்பாலவளித்த டியேற்கு(ச்)
　　சொற்கவிதை பாடவருளாய்
சுயசோதி சதுர்வேதி சிவபாதி வரநீதி
　　சொலித சொர்க்கவனுதி ?
வெயில் கிரண விரவிதேர்ப்பரிசெலுத்துங் கொடிகள்
　　வீறு கடலூரில் வளரும்
மீக்காவனப் பெண்மணி காக்காவெனக் குண்மணி
　　மேற்காவனைக் கண்மணியே. (க0)

Colophon:

பத்தும் பதிக முற்றும்.

(குபு.)—

இதுவும் மேற்சொன்ன மேற்காவலம்மை விஷயமான பதிகம்; இதையும் பையனூர் சாமிநாத பிள்ளையே இயற்றினாரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. முன் பிரதியினும் இது வேறானது. பிழைகள் மிகுதியாகவுள்ளன.

No. 1754. வடிவுடையம்மை நவரத்தினம்.

VAḌIVUḌAIYAMMAI NAVARATTINAM.

Pages, 27. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 106*a* of the MS. described under No. 1125.

Complete.

A eulogy in nine stanzas on Vaḍivuḍayammai, a manifestation of Goddess Śakti, as worshipped in Tiruvoṟṟiyūr.

Beginning :

வடிவுடையம்[மன்](பிகை) பேரில் நவரத்தின விருத்தம.

செல்வமிகு மொற்றிநகர் தேவிவடி வாம்பிகைமேற்
சொல்லுநவ ரத்[தி]னவிருத் தஞ்சூட்ட—நல்லமு[ர்]த
வாக்கு நடக்கும் படியிசைய மாமுகனே
காக்குமயில் வாகனனே காப்பு.

இங்கிதஞ்சே ரொற்றிநக ரெங்கள் வடிவுடைமேற்
றங்கநவ ரத்[தி]னவிருத் தம்பாட(ச்)—செங்கமல
மாதுபுகழ் வெண்டா மரையதனின் மேவிவளர்
சோதிகலை வாணி துணை.

சீரிலங்கும் மேகநிறமிலங்குங்கூந்தல் செயமிலங்குமரத்தினச்
சிகழிகையிலங்[கு](கி)வளர் நெற்றியிற் சிந்துரத் திலதமுமிலங்குபுருவச்
சிலையிலங்குங் குமிழுறுசியுமிலங்கு செவ்வரியிலங்குங் கண்களின்
செயலிலங்குந் திவ்விய செவியிலங்கும் வெள்ளை செய்யவாயிதழிலங்குந்,
தாரிலங்குங் கமுக நேரிலங் குஞ்சுகந் ரர்திலங்குங்கந்தரந்
தானிலங்கும்புயத்தின்மேலணிந்த முத்தார பூஷணமிலங்குஞ்
சரியிலங்கும் முன்கை வரியிலங்கு மோதிர மிலங்குங்கைகளின்
தண்கரும்பும் புஷ்பபாணமுமிலங்குநற்றத்தைகளிலங்கிவளரும்
வாரிலங்குந்தன மில[ங்]கு[ம்] வடபத்திரமணியிலங்கும் விகசித
வலம்புரியிலங்குசுழியுந்தியு மிலங்குமந்தரமிலங்குமேகலை
வடிவமுமிலங்கு தாமரையிலங்கும் முனதுமலர்ப்பதமிலங்கவடியா
ரகமிலங்கும்படி நடம்புரிந்தனுதினம் வழுத்தவரமேயருள்செய்வாய்,
ஆரிலங்கும் பூதியணியிலங்கும் ருத்திராக்கமுமிலங்குபுலியி
னதளிலங்கும்பணியிலங்கு பூஷணத்தியாகமிலங்கும் மமிர்தமே
யயனிலங்குந்தேவர் துதியிலங்கு மொற்றியம் பதியிலங்குகௌரி
யன்னநடை யெனுமெல்லி மின்னுகொடி யிடைநல்லியன்னை வடிவுடை
[வல்லியே. (க)

End :

சித்திரவடிவான நவரத்தினவடிவே யுசித சின்மயானந்தவடிவே
திகழும்வடிவே தேவர் புகழும்வடிவே புவிசெழிக்கும்வடிவே யளவிலாச்
சீலவடிவே வெற்றிநீலவடிவே கிருபைசெய்யும்வடிவே யொருமையாஞ்
செம்புவடிவே முழுதும் நம்புமடியார்கள் வினைதீர்க்கும்வடிவே பெரு
[மைசேர்
முத்திவடிவே பரிசுத்தவடிவே மும்மூர்த்திகள் வணங்கும்வடிவே
மூலவடிவே யருட்பாலவடிவே மேலுமுப்புரமெரித்தவடிவே
மோனவடிவே மெய்ஞ்ஞானவடிவே முத்திமுதலாயிருந்தவடிவே
மோட்சவடிவே மிகுகா(ட்சி)வடிவே மறைமொழிந்த கலை[க்கி](ஞா)ன
[வடிவே
சத்தவொளியாகமபுராணவடிவே நித்தியச்சசிதானந்தவடிவே
சரியை கிரியை யோகஞானவடிவே நீதிதழைக்கும் வேதாந்தவடிவே
தவத்தின்வடிவே யஞ்சுகத்தின்வடிவே யெங்குந்தானுய்நிறைந்த வடி
[வே

தங்கவடிவே மூலலிங்கவடிவே யென்சொல் தமிழுக்கிரங்கும்வடிவே
அத்திமுகன் முருகனைப்பெற்றவடிவே யுனதருமைதனையாளும்வடிவே
ஆதிவடிவே பெருஞ்சோதிவடிவே தியாகராக மகிழாநந்தவடிவே
அயனிலங்குந்தேவர் துதியிலங்கு மொற்றியம் பதியிலங்கு கெவுரி
அன்னநடையெனு மெல்லி மின்னுகொடியிடைநல்லியன்னை வடிவுடை
[வல்லியே. (க)

Colophon:

வடிவுடையம்[மன்](மை) நவரத்தினம் முடிந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, திருவொற்றியூர் வடிவுடையம்பிகை விஷயமானது. செய்தவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. ஒன்பது செய்யுட்களாலானது. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்த்தியாக இருக்கிறது.

No. 1755. வடிவுடையம்மை நவரத்தினம்.
VAḌIVUḌAIYAMMAI NAVARATTINAM.

Pages, 37. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 20*a*. of the MS. described under No. 1719.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1756. ஆதிமூலப்பத்து.
ĀDIMŪLAPPATTU.

Substance, palm-leaf. Size, 16¼ × 1⅛ inches. Pages, 6. Lines, 5 on page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 18*a*. The other works herein are, Avināśippattu 1*a*, Gaṇapatiyaśiriyaviruttam 4*a*, Vīrarāgavartudi 5*a*, Vaḍivuḍayammaitudi 9*a*, Sarasvatituḍi 10*a*, Gaṇapatitudi 11*a*, Mayilviruttam 12*a*, Subramaṇyartudi 13*a*, Māriyammanviruttam 14*a*, Ārumugakkaḍavuḷtudi 15*a*, Naraśingapattu 20*a*, Murugantudi 23*a*, Subramaṇyar Tiruniṟṟuppattu 24*a*, Vēṅkaṭēśar Tiruvanantal 25*a*, Vēṅkatēśartōttiram 29*a*.

A eulogy on God Viṣṇu, each stanza of which ends with the foot Ādimūlamē, Ādimūlamē.

Complete in twelve stanzas.

Beginning:

முடிவுமன்றியே முதலுமாகியே
முதலுமன்றியே வடிவுமாயினும்
வடிவுமன்றியே வண்ணமாயினும்
வண்ணமன்றியே யெண்ணமாயினும்

படியையுண்ட செம்பவளவாயிலே
பாலையுண்டுநீ பாவைதன் கையால்
அடி . . க்குலத்தழுவ தென்சொலாய்
ஆதிமூலமே ஆதிமூலமே. (ரு)

End:

பெற்றதாயுநீ பெரியசெல்வநீ
உற்றதந்தைநீ யுரியஞானநீ
(* * * *
கற்றவித்தைநீ கண்கொளாதநீ
காவியாகனே காளமேகமே
அற்றபோதவந் தஞ்சலென்றிடாய்
ஆதிமூலமே ஆதிமூலமே. (யஉ)

Colophon:

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது திருமால் விஷயமான தோத்திரம். ஒவ்வொரு பாடலும் "ஆதி மூலமே ஆதிமூலமே" என்ற விளியை ஈற்றிலுடையது. ஸர்வேஶ்வர னாகிய நீ என்னை நல்வழிப்படுத்திக் காக்கவேண்டுமென வேண்டிக்கொள் வது. செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்று மிருக்கிறது.

No. 1757. எம்பிரான் சதகம்.

EMBIRĀN ŚATAKAM.

Pages, 19. Lines, 5–6 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 347.

Incomplete.

A eulogy in 100 stanzas on God Viṣṇu by Gōpalakṛṣṇa. Each stanza ends with the expression (எம்பிரானே) Embirānē and so the work is called Embirān Śatakam.

Beginning:

எம்பிரான் சதகம், தோத்திரம்.

என்றுந் திருமாலுக் காளாவே னெ[ன்](ம்)பெருமா[ன்]
னென்று மெனக்கே பிரானவன்—என்றும்
பிறவாத பேராளன் பேரா யிரமும்
மறவாமல் வாழ்த்துகவென் வாய்.

ஸ்ரீதேவராச சுவாமி ரெக்ஷிக்கவேண்டியது.

(* * * *)

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடல் போ[த்து](ற்று)
மரிபத்தன் கோபால கிருஷ்ணனன்பிற்
கே[ழ்](ள்)வியாற் றனதறிவின் மிகுதியாலுங்
கிருபைகூர் குருகிருபா கடாட்சத்தாலுந்
தாழ்விலா வெம்பெருமான் சதக[ம்] நூறும்
சாற்றினன் போற்றியன்ப ரேத்தும் வண்ணங்
கே[ழ்](ள்)வியா லனுதினமுங் கீர்த்திப் பாதங்
கிளர்விஷ்ணு வைகுந்தத் துள்ளாய் வாழ்வார். (க)

* * * *

மாதவநீ திருமங்கைக் குபதே சித்து
மந்திரஞ்சே ஞைபதிசெ(ய்)ச் சடகோ பஞ்சேர்
நாதமுனி யுடனுய்யக் கொண்டார் மிக்க
ஞானமணக் கால்நம்பி யாள வந்தார்
நீதிபுனே பெரியநம்பி யுலகம் போ[த்து](ற்று)ம்
நிகரில்லா மானுசன்ரு ளுபதேசம் பெற்றேன்
ஏதமற வெழுபத்து நாலு பேர்க்கு
மெதிராச னுரைக்கவைத்தா யெம்பி ரானே. (௩.)

End:

திருக்கச்சி நம்பியுனே நம்பிச் செம்பொன்
திருவால வட்டஞ்சே வித்துப் போற்றிப்
பெருக்கமகிழ்ந் தேதிருவாய் மலர்ந்து . . . .
. . . . திஷ்டமாயிருக்க வோர்நாள்
கருக்கலுற வருளாள நிலவிற் றூங்கு
. . . . ளாரவென்றால் நில்லா
திரக்கமுடன் கைவிளக்குத் தான்பி டித்[தி](து)
மீடேற்றுஞ் சீரரியே யெம்பிரானே. (௩௩.)

(கு-பு.)—

இது திருமால் விஷயமானது. ஒவ்வொரு பாட்டும் 'எம்பிரானே' என்னும் இறுதியை யுடைமையின் 'எம்பிரான் சதகம்' எனப் பெயர்பெற்றது. திருமாலுடைய குணங்களும் ஆற்றலும் இதில் நன்கு புகழப்பட்டுள்ளன. இது நூறுபாடல்களாலாயது. இந்தப் பிரதியில் 33 பாடல்களே இருக்கின்றன. இதனைச் செய்தவர் கோபாலகிருஷ்ணன் என்னும் பெயருடைய ஒருவரென்று இதன் முதற் பாடலாற் றெரிகின்றது. பாடல்கள் மிகப் பிழையாக எழுதப்பட்டுள. பிரதி மிகச் சிதிலம்.

No. 1758. தசாவதாரப்பத்து.

DAŚĀVATĀRAPPATTU.

Pages, 10. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 73*a* of the MS, described under No. 495.
Complete.

A eulogy in ten stanzas on the ten incarnations of God Viṣṇu.

Beginning:

தாமரைமலர்மீ துறையும் விதியின்
சதுர்வேதந் திருடி(த்)
தத்துதரங்க மிரங்கி நெருங்குஞ்
சாகரமதின் மறையுஞ்
சோமுகவசுரன் றன்னை வதைக்க(த்)
துங்கமிகுங் கங்கை(த்)
துறைசேர்ஸ்வ வச்சுத மனுவர்க்கிய(ந்)
தோயக் கரமதனில்

மாமணிநேர்பெறு செங்கட் பிறைவாய்
மச்சத் திருவுருவாய்
வந்தொரு நொடியினி லிந்திரனிமையோர்
வாழ்வுதருந் தேவே
வீமணிலங்கிய பொற்புய மீதில்
விளங்கிய கருமுகிலே
மீன்றிகழ் வானள வோங்கியசீர்வட
வேங்கட மாதவனே.

End:

கள்ளத் தனமிகு வோபர்க் கிசையு(ங்)
கசடறவே நன்னூ(ல்)
கற்றா ராய்ந் துயர் மேலோர்க் கிழிவுங்
காசுக் காசைதரும்
வள்ளத் தனமே கதியென வீணர்
மதித்துக் கனபோக
வலையிற் சிக்கிய நாலாம் யுகமெனை
வருகலி யுகமுடிவிற்
றள்ளற் கரிய பெரும்புகழ் சேருந்
தாமிர பொருனைமிகுந்
தமிழ்நா டதனிடை யந்தண னொருவன்
றனைய னெனப் பரவும்
வெள்ளைப் பரியுரு வெனவரு மாவே
வேதாந் தப் பொருளே
மீன்றிகழ் வானள வோங்கியசீர்வட
வேங்கட மாதவனே. (௰)

(கு-பு.)—

இது திருமாலின் பத்து அவதாரங்களின் வரலாற்றையும் பத்துச் செய்யுட்களிற் கூறித் துதிப்பது. செய்யுள் நடை நன்றாயிருக்கிறது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியிற் பத்துச் செய்யுட்களும் இருக்கின்றன.

No. 1759. நமப்பத்து.
NAMAPPATTU.

Pages, 8. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 314.

Complete.

This is the original of the work described under R. No. 302(*a*) of the Triennial catalogue of MSS. Vol. I of the Tamil Part.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 302 (a) நம்பர் பிரதிக்கு மூலப் பிரதி இதில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1760. நரசிங்கப்பத்து.
NARASIÑGAPPATTU.

Pages, 5. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 20*a* of the MS. described under No. 1756.

Complete.

A eulogy in ten stanzas on Nṛsiṁha; the man-lion incarnation of God Viṣṇu. From the last stanza it is made out that the author is Ñānasambandar of Śīkāḻi.

Beginning:

எச்சுற்ற மெத்தந்தை யெத்தாய ரெப்பெண்டிர்
என்மக்க ளென்பூத மேதுந்தனித்தே
அச்சுற்ற போதென்றன் முன்வந்து நிற்பாய்
அப்போது நீயல்லா லாராகி லுண்டோ
பச்சைப் பசுந்தண்டுழாய் மாலை மார்பா
பரந்தாமனே பற்பநாதா விநாசா
நச்சுப் படத்[த்தை](தில்) நடிக்கும் பிரானே
நரசிங்க ரூபா நமஸ்தே நமஸ்தே. (க)

End:

தண்டாத வுலகேழு முண்டே யுமிழ்ந்தாய்
ஒருபாத மேகொண் டுலகே யளந்தாய்
[உ](க)ன்றால் விளாவின் கனியை யெறிந்தாய்
கடலைக் கடந்தன்று கவிராச னெடுபோய்
வென்று யரக்கர் குலமேழு மாள
வேதங்கள் கூத்தாட விண்ணோர்கள் போற்ற
நன்றாக சீ[யா](கா)ழி ஞான சம்பந்தன்
நரசிங்கப் பத்தோத நரகம்புகாரே. (ω)

Colophon:

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது நரசிங்க மூர்த்தியின் விஷயமான தோத்திரம். "நரசிங்கரூபா நமஸ்தே நமஸ்தே" என்ற இறுதியுடைய 10 பாடல்களாலாயது. இயற்றியவர் சீகாழி ஞானசம்பந்தரென்று இறுதிச் செய்யுளிற் குறிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1761. மகரநெடுங்குழைக்காதர்தோத்திரம்.
MAKARANEDUNKUḶAIKKĀḌARTÖTTIRAM.

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 28*a* of the MS. described under No. 314.

Same work as that described under R. No. 302(*i*) of the Triennial Catalogue of MSS. of which this is only a copy.

(த-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 302 (i) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. இதில் அதிலுள்ள அளவேயிருக்கிறது.

No. 1762. வீரராகவர்துதி.
VĪRARĀGAVARTUDI.

Pages, 8. Lines, 5, 6 on a page.

Begins on fol. 5*a* of the MS. described under No. 1756.
Complete.

Same work as that described under No. 1086 ante.

(த-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1086-வது நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1763. வேங்கடேசர்திருவனந்தல்.
VĒṄKAṬĒŚARTIRUVANANTAL.

Pages, 10. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 25*a* of the MS. described under No. 1756.
Complete.

A eulogy on God Vēṅkaṭēśa as worshipped in Tirupati. These stanzas are intended to awaken God Vēṅkaṭēśa from His sleep.

Beginning:

செண்பகமு . . பவழ முத்துங் கொணர்ந்தனர்
தீபமும் வெளிறி வருகுது
திங்களும் பிரபை மாறி வெள்ளியுதையம் பெருகுது
தியிரத நிலமுந் தெளியுது
பண்புறு சிலம்புது கங்கையு மெழுந்தனள்
பளபளத் தொளிரு தகிலம்
பகல் விளக்கென்னவே யுடுக்கண மலர் முரசபட
படாதன மிங்கெழுகுது
உம்பர் தொழு[து](வு)தையகிரி செக்கச்செவேலென்
றொளியுணர்த்திற்றருணன்
உயரவே சூரியன் செங்கோலமர்ந்தது
உ(ல)கமது விளங்கு சமையம்
அம்புய மலர்த்திடும் கண்ணனே சேஷகிரி [மாயவா]
அச்சுதா பள்ளி உணராய்
அலர்மேலு மங்கையுறை ஸ்ரீவெங்கடாசலு
அரிகரி பள்ளியுணராய். (க)

End:

இந்துளு ? முழங்குது யிரவிடு வொளியாகுது
இலகு கோழிகள் கூவுது
எட்டுத்திக்குப் பாலகர் ரிஷி[கள்] முனியோர்களு
மிமையோரும் வந்து தொழுகிறார்
கொந்துலவு குழல்மாதர் பரதர் வியாச
ரிட்டமுடன் வந்துநிற்கிறார்
கோடிமறை வேதியர்கள் துளபமாலே கொண்டுவந்து
கோபுரவாசலில் வந்துநிற்கிறார்
. . ந்தமுடன் சங்காழிவெனதுகிலின்
மீது வினேயுடன் காண முன்வந்து நிற்பாய்
வீருன நூற்றெட்டுத் திருப்பதியிலெந்நாளும்
மேவிவாழ் நாராயண
அந்தியென்னு நதியில் வந்தருளும் சேஷகிரி [மாயவா]
அச்சுதா பள்ளியுணராய்
அல(ர்)மேலுமங்கையுறை ஸ்ரீவெங்கடாசல
அரிகரி பள்ளியுணராய். (௧0)

(கு-பு.)—

இது திருப்பதி வெங்கடேசர் விஷயமானது. பள்ளியெழுச்சியைக் குறித்துப் பாடப்பெற்றுளது. செய்யுள்நடை தாழ்ந்தது. மிகப்பிழையாயிருக்கின்றது. செய்தவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லே.

No. 1764. வேங்கடேசர்தோத்திரம்.

VĒṄKAṬĒSARTŌTTIRAM.

Pages, 4. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 30*a* of the MS. described under No. 1756.

Complete in eleven stanzas.

A eulogy exhorting God Vēṅkaṭēsa to protect the supplicant.

Beginning:

கண்ண முகுந்தா கருண காரமேக
வண்ண வுலகளந்த மாயவா—என்றறியப்
பீதாம் பரந்தரித்த பேரருளா . . . . .
. . . . . பிறியாய் விடை.

பூதல நிரைத்த தோளா புவிதனே யளந்த தாளா
வேதநா ரணனே மூர்த்தி வித்தகா விண்ணோர் போற்றுஞ்
சீதர முகுந்தா வுன்றன் திருப்பதி மலேமே . . . மும்
மாதவா வேங்கடேசா வந்தெனே ரட்சிப்பாயே. (௧)

End :

தருவு யரவ(ர்)மேல்மங்கைத்தாயுளமகிழும் பெம்மான்
மருவுறு துளவமாய[வ]ன் வடமலை வேங்கடேசன்
. . . . . . ளுதன்மீது செந்தமிழ் விளங்கச் சொன்னேன்
வருதுயர் தீர்த்து வென்முன் வந்தென்னை ரட்சிப்பாயே. (கக)

(கு-பு.)—

இது திருப்பதி வேங்கடேசர்மீது, ஒருவர் தன்னை யாட்கொண்டிரட்சிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துப் பாடியுள்ள பதினொறு அறுசீர்க்கழிநெடிலடிவிருத்தத்தாலாய ஒரு சிறு நூல். செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. இந்தப் பிரதியில் பூர்த்தியாக இருக்கிறது.

No. 1765. வேண்டும்பத்து.

VĒṆḌUMPATTU.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 29*a* of the MS. described under No. 314.

Incomplete.

The work described under R. No. 302 (*j*) has been copied from this one.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 302 (j) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. அதிலுள்ள அளவே இதிலுமிருக்கிறது.

No. 1766. வைகுந்தசதகம் உரையுடன்.

VAIKUNDAŚATAKAM WITH COMMENTARY.

Pages, 56. Lines, 25 on a page.

Begins on fol. 19*a* of the MS. described under No. 490.

Complete.

A eulogy on God Viṣṇu conceived as the Lord of Vaikuṇṭha. The author seems to be Payyanūr Varadaraja Piḻḻai.

Beginning

வைகுந்த சதகம். சடகோபர்விஷயம்.

பொன்ஞர்மிளிர் வைகுந்தநற் புரியிற் றிரு மகள்பூமகள்
மின்ஞரிருவரும் வைகவே வேட்புற்றிருக் கும்வாமனன்
தன்ஞர் சத கஞ் சொல்லச் செஞ் சடகோபஞ ரடி வாரிசம்
என்ஞளு மென் னிதயத்திலி ருத்தித் துதி செய்வாமரோ.

இதன் பொருள்.—அழகும் பிரகாசமும் பொருந்திய ஸ்ரீவைகுந்த நகரத்திலே . . . . தோத்திரஞ்செய்வேனென்றவாறு.

திருமேவு வெண் சங்காழி விற் றிறலார் கதை வடிநாந்தகம்
தருமேவு செங் கரமின்னவே தமியேன் முன்வந் தருள் செய்குவாய்
குருமேவு சாந்திபருக்கு(ச்) சேய்குணமாய் நெரு நன்னலங்கிய
மருமேவு தண்டுளவாரனே வைகுந்தனே வைகுந்தனே. (க)

இதன் பொருள்.—சுவாமி அழகும் வெண்மையும்பொருந்திய பாஞ்சசன்னியமும் . . . . துளபமாலையணிந்த வைகுந்தவாசனே வைகுந்தவாசனே என்றவாறு.

End:

சீர்மேவு நற் பூதேவியுஞ் சீதேவியு நனிவாழிவன்
னோர்மேவுவைனன் வாழிதண்ணேய் குல்லமாமறு வாழிநீள்
கூர்மேவு மைம்படை வாழி வைகுந்தச் சதகம் வாழியுள்
தேர்மேவு பாடலையன்பில் வாசித்தோரெழுதினர் வாழியே.

இதன் பொருள்.—சிறப்புப் பொருந்திய நல்ல பூமிப்பிராட்டியும் சீதேவியாகிய மகாலட்சுமியும் மிகுதிவாக வாழி. வலிமையும் அழகுமுள்ளவைனதுகிய கெருடாழ்வான் வாழி. குளிர்ந்த துளபமாலையும் பெருமைபொருந்திய க[வ](வு)ஸ்துவாபரணமும் வாழி. நீண்ட கூர்மையுள்ள பஞ்சாயுதமும் வாழி. வைகுந்தநாதன்பேரில் சொல்லிய சதகமாகிய நூறுபாடல்களும் வாழி. மனதில் தெளிவு உண்டாக்கும் இந்த(ப்) பாடலை அன்புடன் வாசித்தவர் எழுதினவர் [வாழி] வாழக்கடவது என்றவாறு. (ளக)

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பையனூர் சீர்கருணிகன் வரதராஜ பிள்ளை எழுதியது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வைகுந்தநாதனுகிய திருமால்விஷயமானது. பையனூர் வரதராஜப் பிள்ளை யியற்றியதெனத் தோற்றுகிறது. செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1767. சனீசுவரன் தோத்திரம்.
ŚANĪŚVARAN TŌTTIRAM.

Pages, 3. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 49*a* of the MS. described under No. 185.

Complete in twelve stanzas.

A eulogy on the planet Saturn wherein the supplicant offers his worship to Śani, the presiding deity of the planets and requests him not to annoy him with evils.

The work has not been printed. The name of the author is not given.

Beginning:

தேவரெண் டிக்கதிபர் சித்தரொடு கிம்புருடர்
மூவர் முனிவர் முதலோரை—பே வியுறுந்
தாரணிந்த மார்பன் சனிபகவான் சீர்புகலக்
காரணிந்த யானைமுகன் காப்பு.

ஆதிவே தாந்தமுத லறியா ஞான
வைந்தெழுத்தி னுட்பொருளை யயன்மால் தேடும்
சோதிசிற் றம்பலத்தி லாடி நின்ற
சுடரொளியை நீபிடித்த தோஷத் தாலே
பாதிமதி சடைக்கணிய வரவம் பூணப்
பதியிழக்கச் சுடலைதனிற் பாடி யாடச்
சாதியில்லா வேடனெச்சிற் றின்ன வைத்தாய்
சனியனே காகமேறுந் தம்பி ரானே. (க)

End:

அப்பர்தமைக் கருங்கல்லோ டலையிற் சேர்த்தா
யரனடியின் முயலகனை யடக்கஞ் செய்தாய்
செப்புமா ணிக்கர்தமைச் சிறையி லிட்டாய்
சீதரனை மாவுருவெ டுக்கச் செய்தாய்
ஒப்பிலனு மான்வாலி லொளிதீ யிட்டா
யொலிகடலி னஞ்லைசயர னுண்ண வைத்தாய்
தப்பிலா துனைத்தொழுதே னெனைத்தொடாதே
சனியனே காகமேறுந் தம்பி ரானே.
நீரினையுண் டெழுமேகக் கண்ணாய் போற்றி
நெடுந்தடத்தி லுறுங்கமலக் கண்ணா போற்றி
சூரியன்றன் றவத்திலுவந்த பாலா போற்றி
துலங்குநவ கிரகத்துண் மேலா போற்றி
காரியெனும் பேர்கொளும் ப காரா போற்றி
காசிதனிற் பிரகீர்த்திபெற்ற தீரா போற்றி
மூரிகொளு நோய் முகவா முடவா போற்றி
முதுமணிகள் முண்டகத்தாள் போற்றி போற்றி.

Colophon:

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, நவக்கிரகங்களுள் ஒன்றாகிய சனிபகவானது தோத்திரம். "யாவரையும் பிடித்துத் துன்புறுத்த வல்லோய் நின்னைத் தொழுகின்றேன் என்னைத் தொடாதொழிவாயாக" என்று வேண்டி, "சனியனே காகமேறுந்தம்பிரானே" என்பதை மகுடமாக வைத்து அழகாகப் பாடப் பெற்றுள்ள பதினொரு ஆசிரிய விருத்தத்தாலாகியது. காப்புள்படச் செய்யுள் பன்னிரண்டு. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுள்ளது. இது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

No. 1768. சூரியன் தோத்திரம்.
SŪRIYAN ṬOTTIRAM.

Pages, 2. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 16a of the MS. described under No. 374.

Contains six stanzas, including the Veṇba stanza in the end.

A eulogy on Sūrya, the Sun, conceived as God Śiva. The name of the author is not given and the composition of the stanzas is very commonplace.

Beginning:

நயனத்தில் மணியான வொளியே சிவாயநம
நாளுகி நீயாகிநின்ருய் சிவாயநம
பயனுற்ற பொருளான வருளே சிவாயநம
பணிவார்கள் பிணிதீர வருவாய் சிவாயநம
அயனச்சு தன் சிவனு மாளுய் சிவாயநம
ஆறூறு சமயங்க ளாளுய் சிவாயநம
செயமுற்ற தேரேறு மழகே சிவாயநம
சிவசூரியாயநம சிவனே சிவாயநம. (க)

End:

அவ்வாகி யஞ்செழுத் தாளுய சிவாயநம
அடியார்கள் பிணிதீர வருள்வாய் சிவாயநம
யுவ்வாகியவ்வாகி யாளுய்(ச்) சிவாயநம
வுணர்பிங்க ளாதிக்கு ளுறைவாய் சிவாயநம
பொய்வார மில்லாத முதலே சிவாயநம
பொன்னுன திருமேனி யுடையாய் சிவாயநம
செய்வார் தவப்பேறு நீயே சிவாயநம
சிவசூரி யாய நம சிவனே சிவாயநம. (சு)
அருமணன்மணித் தேர்நடத்த வாரணங்கள் போற்றத்
தருணமணி மாலை தயங்க—[யி](வி)ருளகலப்
பாரியா முன்னமே பச்சைப் பரிநடத்துஞ்
சூரியா நீயே துணை.

(கு-பு.)—

இது சூரியபக்வான் விஷயமான தோத்திரம். இதில், சூரியனைச் சிவனுகவே பாவித்துத் துதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் ஐந்து விருத்தங்களும் இறுதியில் ஒரு வெண்பாவுமுள்ளன. செய்யுள் நடை சிறந்ததன்று. இயற்றியவர் இன்னுரெனத் தெரியவில்லை.

No. 1769. நவக்கிரகத்தோத்திரம்.
NAVAKKIRAHATTOTTIRAM.

Pages, 6. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 60a of the MS. described under No. 250.

Complete in ten stanzas.

A eulogy on the nine planets in nine stanzas, each stanza having been written in praise of a planet. The efficacy of the worship of the planet is given in a separate stanza at the end.

Beginning:

சரவணபவன் ர[க்ஷ](க்ஷி)க்க.

நவக்கி[ற](ர)க(த்)தோத்திரம்.

காசினி யிருளை நீக்கிக் கதிரொளி யாகி யெங்கும்
பூசுர ருல கோர் போற்றப் பொசிப்புடன் சுகத்தை நல்கும்
வாசியே ழுடைய தேர்மேல் மகாகிரி வலமாய் வந்த
தேசிகா வெனைரட் சிப்பாய் செங்கதிரவனே போற்றி.

End:

மாதுசேர் நெடுமால் முன்னம் வானவ[ற்](ர்க்) கமுத மீயும்
போது நீ நடுவிருக்க(ப்) புன்சிரந் துள்ள வெய்யத்
தீதில்சேர் கதிர்வி ளங்க(ச்) சிவன்கையிற் சிரமே பெற்ற
கேதுவே யுனைத் துதிப்பேன் கீ[ற்](ர்த்)தியாய் ரட்சிப் பாயே (கூ)

சூரியன் சோமன் செவ்வாய் சொற்புதன் வியாழம் வெள்ளி
காரிய னிராகு கேது கடவுளொ ன்பதுபேர் நாம
தாரியன் சக்க ரத்தைத் தரித்திரன் பூசித் தாலு(ம்)
பாரிற் புத் திரரு மஷ்ட பாக்கியம்பெறுவார் தாமே. (ய)

ஸ்ரீராமசெயம்.

(கு-பு.)--

இது நவக்கிரகங்களின் விஷயமான துதி. இதில் ஒவ்வொரு கிரகத்தையும் தனித்தனி ஒவ்வொரு பாடலிற் றுதித்தது, இறுதியில் பலன் ஒரு பாடலிற் கூறப் பட்டுளது. ஆக இதிலுள்ள பாடல்கள் பத்து. செய்யுள் நடை நன்றாக விருக்கிறது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1770. கச்சியப்பமுனிவர்துதி.

KACCIYAPPAMUNIVARTUDI.

Pages, 6. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 174*a* of the MS. described under No. 83.

Complete.

A eulogy in ten stanzas on Kacciyappamunivar, the pupil of Śivañānamuni of Tiruvāvaḍuturai Mutt and the author of famous works, such as Taṇikaippurāṇam and Vināyākapurānam. It is written in Antadi form of composition and is not yet printed. At the end there are two stanzas on Sivañānamunivar.

Beginning :

மாவடுவுண் கண்மாதர் மயன் மூழ்கி
மயங்கிமதன் கருப்பு வில்விற்
பூவடு வேறுண்டயரும் புலையனேன்
றனையழைத்தோர் பொருளாக்கொண்டெ
ணுவடு வேறத்துதிப்பித் தொருசொல்லா
னவைமுழுது நலிவித்தாண்டா
ணுவடு தண்டுறை சைவளர் கச்சியப்ப
தேசிகன் மெய்யன்பர் வாழ்வே. (க)

End :

கதிர்த்தவருட் டுறைசைவளர் கச்சியப்ப
குருக்கடவுள் கடவுளென்று
மதித்திரங்கு மடியருக்குக் கன்மமீது
மாயையிது மாயேயம்மீ
தெதிர்த்தருடி ரோதமிது மலமிதரு
ளிது விதுநீ நானீதென்று
மதித்தருளிப் பேரானந்தம் வழங்கி
யவாமயன்மா வடுதீர்த்தானே. (ம)

(கு-பு.)—

இது திருவாவடுதுறைச் சிவஞானமுனிவரது மாணாக்கரும், தணிகைப் புராணம், விநாயக புராண முதலிய நூல்களை இயற்றிய சிறந்த புலவருமான கச்சியப்ப முனிவர்மீது பாடப் பெற்றது. அந்தாதியாகவுள்ள 10 பாடல்களாலாகியது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

இதன்பின் சிவஞான முனிவர் விஷயமான 2 பாடல்கள் ஓரேட்டில் எழுதப் பெற்றுள்ளன.

No. 1771. கச்சியப்பமுனிவர் துதி.
KACCIYAPPAMUNIVARTUDI.

Pages, 8. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 67*a* of the MS. described under No. 270.
Complete.
Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப்பிரதியின் 71-வது ஏட்டிலும் முன்பிரதியிலுள்ள சிவஞான முனிவரைக்குறித்த இரண்டு பாடல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1772. கச்சியப்பமுனிவர் துதி.
KACCIYAPPAMUNIVARTUDI.

Pages, 5. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 431*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete.

Same work as the above

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் பத்து விருத்தங்களும் உள்ளன.

No. 1773. கச்சியப்பமுனிவர் துதி.
KACCIYAPPAMUNIVARTUDI.

Pages, 4. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 10 of the MS. described under No. 1185.

Contains only the first seven stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில், முதலேழுபாடல்கள் மட்டுமே உள்ளன. ஏடுகளிரண்டும் பாதி ஒடிந்துள்ளன.

No. 1774. சரவணதேசிகர் தோத்திரம்.
ŚARAVAṆADEŚĪKAR TŌTTIRAM.

Pages, 4. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 101*a* of the MS. described under No. 270.

Contains five stanzas.

A eulogy by Kumārabhārati of Puduvainagar on Saravaṇadēsikar, a Śaiva devotee and Guru who lived in Kāñcīpuram.

Beginning:

புதுவை நகர்க்குமாரபாரதியார் செய்த குருத்தோத்திரம்.

சச்சிதா னந்தநித்த நிட்களநின் மலப்பொருளாந்
தானுவேயிங்
குச்சிமேற் கரங்குவித்து(ப்)போற்றமெய் யன் பீய்ந்தண்மை
யுரைத்தென் றுள்வாய்
வச்சிரா யுதன்பிரமன் திருநெடுமால் முதலினரும்
வணங்கு மேன்மைக்
கச்சிமா நகரில்வந்த சரவணசற் குரவவென்மேற்
கருணை பாரே. (க)

End:

> தெள்ளுதமிழ்க் குறுமுனிமுன் சங்கத்தார்க் கிலக்கணத்தைச
> செப்பி னாற்போல்
> வள்ளலே யுனதருளாற் றெக்கணா மூர்த்திகுரு
> வந்து நாயேன்
> உள்ளமிகத் தெளியச் சொற் பொருளுரைத்தத(லை)கமையி(ன)
> லுய்ந்தேன் மேலுங்
> கள்ளிருக்கும் பொழிற்கச்சிச் சரவணசற் குரவவென்மேற்
> கருணை பாரே.

(கு-பு.)—

இந்நூல், கச்சிமாநகரிலிருந்த சரவணதேசிகர்மீது, புதுவைநகர்க் குமார பாரதியென்பவரால் இயற்றப்பட்டது. இந்தப் பிரதியில் ஐந்து விருத்தங்களே உள்ளன. "சரவணசற்குரவவென்மேற் கருணை பாரே" என்பதை மகுடமாக வமைத்துப்பாடப்பெற்றுள்ளது. செய்யுள் நடை நன்றாகவிருக்கிறது.

No. 1775. சரவணதேசிகர் கலித்துறை.
ŚARAVAṆADĒŚIKAR KALITTUṞAI.

Pages, 4. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 116*a* of the MS. described under No. 270.

Contains six stanzas.

Similar to the above. The author appears to be Cidambara Svāmigaḷ, the pupil of Śaravaṇadēśikar. The work is in the form of a message sent to Śaravaṇadēśikar through a parrot, a swan, etc., by a person seeking the accomplishment of his spiritual desires.

Beginning:

> மோனந்தரு கச்சியப்ப முனிசொல்லு மூதுரைகொ
> ளானந்தருத்திர ரம்புயத்தாணிதி (யள்ளி,யள்ளித்
> தானந்தரு மெஞ்சரவண ஞானிதன் றாள்வணங்கி
> யீனந்தரு மென்னிடுக்க ெ[ன](ண)ல்லா முரையின்கிளியே. (க)

End:

> திருமேவு கச்சிச்சரவண தேவனைச் சே[ர்]வைசெய்து
> ஓருநாள் பழகினு மோருரை கேட்பினு மோங்குமின்ப
> மிருநாழிப் பாலையுரியாகக் கா(ய்)ச்சி யிறக்கிவைத்திட்
> டொருநாழிசேனி யிட்டுண்பதுபோ லினிப்புற்றிடுமே.

(கு-பு.)—

இது கச்சிச் சரவணதேசிகர் விஷயமானது. கிளி, அன்னப்பறவை முதலியவற்றைச் சரவணதேசிகரிடம் தூதுசென்று தங்குறை முடிக்கும்வண்ணம் ஒருவர் வேண்டுவதாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

இயற்றியவர் இவரது மாணுக்கராகிய சிதம்பர சுவாமிகளெனத் தோற்றுகிறது. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் ஆறு. நடை நன்றாக விருக்கிறது.

இதில் ஐந்தாம் பாடலாகவுள்ள "எண்ணரிய பிறவிதொறும்" என்னும் அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம் குருத் துதியாக நூலின் முதலில் இருக்கவேண்டுமெனத்தோற்றுகிறது. அல்லது, வேறு நூற்செய்யுளாக விருத்தல்வேண்டும். ஆதலின் இது கவனிக்கத்தக்கது.

No. 1776. சரவணதேசிகர் தோத்திரம்.
ŚARAVAṆADĒŚIKAR TŌTTIRAM.

Page, 4. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 76*a* of the MS. described under R. No. 271.

Contains three stanzas.

This work has been copied from the MS. described under R. No. 293(*l*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 293 (l) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. அதிலுள்ள அளவே இதிலும் இருக்கின்றது.

No. 1777. சரவணதேசிகர் தோத்திரம்.
ŚARAVAṆADĒŚIKAR TŌTTIRAM.

Pages, 3. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 119*a* of the MS. described under No. 270.

Contains only three stanzas.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் அம்மூன்று பாடல்களும் உள்ளன.

No. 1778. சரவணதேசிகர் வெண்பா.
ŚARAVAṆADĒŚIKAR VEṆBĀ.

Pages, 2. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 118*a* of the MS. described under No. 270.

Contains three stanzas.

Similar to the work described above.

Beginning:

ஆழியெலாம் வெந்நீரே யாறு லவைதவிளவச்
சூழ்புனல்வே றுண்டோவித் தொல்புவியி—லேழையேன்
றன்னையினி நீமுனிந்தாற் றஞ்சமெனக் காருயிர்க்கு
மன்னு சரவணதே வா. (க)

End:

தவப்பிரகா சையனிரு தாடலைமேற் கொண்டு
சிவப்பிரகா சம்புணர்ந்த தேசிவ—யவத்தனுக்கிப்
போதே பெருகருளாற் பொற்று மரையனதின்
றுடா சரவணநா தா. (ரு)

(கு-பு.)—

இது, கச்சிச் சரவணதேசிகர்மீது, அவர் மாணுக்கருள் ஒருவராற் பாடப் பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் மூன்று வெண்பாக்களே யுள்ளன.

No. 1779. சற்குருமாலை.

SARKURUMĀLAI.

Pages, 5. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 103*a* of the MS. described under No. 270.

Complete.

A eulogy on Śaravaṇadēśikar of Conjeeveram. In a note made in the margin of the work it is stated that the author is Cidambarasvāmigaḷ.

Beginning:

சிதம்பர சுவாமிகள் செய்த சற்குருமாலை.

சீரணியானந்த ருத்திரர் சன்னிதிசேர் பிறங்க
வாரண வாகம மாதிய யாருமளந்தறிய
ஆருணி நீரென யாவர்க்கு மூதி[ப](ய)ம் வாய்ப்ப வெள்ளிர்
தாரணி மீமிசை வந்தாய் சரவண சற்குருவே. (க)

தொந்தப் பிறவியனேக மெடுத்துச் சுழன்றலுத்தே
னந்தப் பிறவியிவின்ப மொன்றில்லை யணுவளவு
மிந்தப் பிறவியிவின்ப தின்னுவிவணெய்தப் பெற்றேன்
றந்தையின் மிக்க . . . . வெ சரவண சற்குருவே. (உ)

End:

தீக்கையி லக்கினித் தேவராறியத் திரவியமு
மாக்கையு மாவியு மங்(கை)யில் வாங்கினை யாங்கதற்பின்
போக்குவரவுசெய் தாக்கையிற் போகம் பொசிப்பவர்யார்
தாக்கிய சங்கையைத் தீர்ப்பாய் சரவண சற்குருவே. (க)

கரணங்கொ டுன்னை நினைக்கப்புகிலவண் காணப்படாய்
மரணப்படிலவை கேவலம்வந்து மருவுமெனக்
கரணமபுகல் கச்சியானந்த ருத்திர ரம்புயப்பொற்
சரணம் பிரியாதிருக்குஞ் சரவண சற்குருவே. (ம)

Colophon:

சற்குருமாலை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, காஞ்சீபுரம் சரவணதேசிகர் விஷயமாகச் செய்யப்பட்ட துதி. சிதம்பர சுவாமிகளென்பவர் இதை இயற்றினதாக முதலிலுள்ள வாக்கியத்தால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1780. சிதம்பரசாமிகள் துதி.

CIDAMBARASĀMIGAḶ TUDI.

Pages, 3. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 72*a* of the MS. described under No. 27.

Contains four stanzas.

A eulogy on Cidambarasvāmigaḷ, disciple of Kumāradēvar and the author of Tirupporūrsannidhimurai.

Beginning:

கானெனு மூரு மானெனும் பேருங்
கரிசில்வெண் புள்ளிசே ருருவுங்,
காட்டிடு மறியைக் காட்டியோர் மறியைக்
கவர்பவன் போலெனைக் கவர
மானிலத் தாரும் பேருமோ ருருவு
மருவிடான் மருவியம் மூன்று
மதித்(துள) வெனைப்போற் (ற)ரணிவந் (த)ருளி
மருவிரு பொருளிரண் டிடத்துத்,
தானுறத் தரிப்பித் தொருபொரு ளிடையே
தவிருமுத் (தேச)மா திகளுந்
தருவிருப் பாகி மாயையுங் காட்டித்
தவிர்த்தொரு பொருளோரா டுதன்மூன்
ருனநின் னிலேயே தென்றனன் போரி
யமர்சிதம் பரகுரு தேவ
னழிவினின் சொரூப நா(மு)மென் றடிதர
மூளவிலென் றனைக்கவர்ந் தனனே. (க)

End:

இருந்த படியிருந்தா லேதுகுறை யுண்டென்
றிருந்தபடி யென்னை யிருத்திப்—பொருந்தியுடன்
சாரு மிருவினையுஞ் சாராமற் றனே[த்தா](ற்று)ன்
போரி(ச்) சித(ம்)பரதே வன்.

(கு-பு.)—

இது, குமாரதேவரிடத்து உபதேசம் பெற்றவரும், "திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை" யியற்றியவருமாகிய சிதம்பரசுவாமிகள் மீது இயற்றப்பட்ட துதி. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் நான்கு. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இது முற்றுப் பெறவில்லையெனத் தோன்றுகிறது.

No. 1781. சிதம்பரசாமிகள் துதி.

CIDAMBARASĀMIGAḶ TUDI.

Pages, 3. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 440*b* of the MS. described under No. 1272.

Contains five stanzas.

Similar to the above. Cidambarasāmi is said to have been the head of the Vīraśaiva Mutt at Tirupporūr.

Beginning:

பொய்ப்போதந் துளங்கின்மனம் மனந்
துளங்கிற் சகம்பிறங்கும் பொலிவினோர்ந்திங்
கெப்போது சகமனதின் மனம்போதத்
திருத்திடுவை யெழில்சேர் முத்தி
யப்போதுண் டென்வோதி யளவில்பவந்
துடைத்தெனையாண் டடிசேர்வித்தான்
சிற்போதன் முத்திவித்தாந் திருப்போரிச்
சிதம்பரமெய்த் தேவன் றானே. (க)

End:

எங்குமாய் விரிசத் தாதியே பாச
மிதனையோர் வதுபசு விதனுக்
கங்கறி வளிப்ப தருட்பதி யாகு
மாயமூப் பொருளுமோர் விடயந்
தங்குறிற் றோன்றுந் தவிர்ந்தொரு விடயந்
தாவுமுன் னிடையினிற் சொருப
மங்கண்முன் னிகழு மென்றனன் போரி
யருட்சிதம் பரகுரு தேவன். (டு)

(கு-பு.)—

இது திருப்போரூரிலிருந்த வீரசைவமடாதிபதியாகிய சிதம்பரசுவாமிகளது தோத்திரம் இந்தப் பிரதியிலுள்ள செய்யுட்கள் 5. இது தனி நூலன்று. முன் பிரதியின் முதலிலு மீற்றிலுமுள்ள "காமெனு மூரும்" "இருந்தடி" என்னும் பாடல்கள் இதில் இடையேயிருக்கின்றன. இந்நூல் அபூர்ணமென்று தோற்றுகிறது.

No. 1782. சிவஞானமுனிவர்துதி.

ŚIVAÑĀNAMUNIVARTUDI.

Pages, 2. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 440*a* of the MS. described under No. 1272.

Two stanzas in praise of Śivañānamunivar of Tiruvāvaḍuturai Mutt, who is wellknown as the author of Śivañānabhṣāyam, Kāñcippurāṇam, etc. See also R. No. 334(*e*) of the Triennial catalogue of Tamil MSS. for another copy of this work.

Beginning:

ஓவியங் காணச் சுவரிலை சுவரை
யுற்றறிந் திடிலவை யிலபோன்
மேவுசத் தாதி காணுறிற் சிவமும்
விளங்குறா விளங்குறச் சிவத்தைப்
பாவிநீ சிவம லாதிலை யெனவே
பரம பூரணம்விளங் குறுமென்
றூவடு துறைசை யமர்சிவ ஞான
தேசிக னறைந்தன னன்றே. (௧)

End:

கண்ணிறுற் காணிற் சித்திரங் கையாற்
றடவுறிற் சுவரல திலையே
எண்ணுபொய்ப் புலனுற் காணுறிற் சகமாய்
நணுகுமப் புலன்வழி யொழுகா
தண்ணிறை யருளா லுற்றறிந் திடிலவ்
வுறுசக மகன்றுபூ ரணமே
[ன](ந)ண்ணுமென் றுரைத்தா னுவடு துறைவாழ்
நஞ்சிவ ஞானதே சிகனே. (௨)

(௧-பு.)—

இது, திருவாவடுதுறையில் இருந்தவரும் சிவஞான பாஷ்யம், காஞ்சிப் புராணம் முதலிய நூற்களை இயற்றியவருமாகிய சிவஞான முனிவரது துதி. இதில் உள்ள செய்யுட்கள் இரண்டு. செய்யுள் நடைசிறந்தது. அச்சிடப் படவில்லை.

No. 1783. சிவஞானமுனிவர்துதி.

ŚIVAÑĀNAMUNIVARTUDI.

Page, 1. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 71*a* of the MS. described under No. 270.

Contains two stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இரண்டு பாடல்களும் உள்ளன.

No. 1784. சிவஞானமுனிவர்துதி.

ŚIVAÑĀNAMUNIVARTUDI.

Pages, 2. Lines, 6 in a page.

Begins on fol. 176*a* of the MS. described under No. 83.

Contains the same two stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதிலும் அவ்விரண்டு பாடல்களேயுள்ளன.

No. 1785. சிவஞானமுனிவர்துதி.

ŚIVAÑĀNAMUNIVARTUDI.

Pages, 2. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 69*a* of the MS. described under No. 12:9.

Same work as the above.

The MS. described under R. No. 334 (*e*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2 has been copied from this MS.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 334 (e) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. இதில் இரண்டு பாடல்களும் இருக்கின்றன.

No. 1786. சிவப்பிரகாசர் ஊஞ்சல்.

ŚIVAPPIRAKĀŚAR ŪÑJAL.

Pages, 4. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 53*a* of the MS. described under No. 82.

Complete in ten stanzas.

In praise of Śivappirakāśar, a learned Śaiva devotee of Tiruvaṇṇāmalai, who is here considered to be resting on a swing. The name of the author is not known; but he refers in the last stanza to a prince named Vēṅkaṭācala who probably patronised him.

Beginning :

முந்துமறைப் பொருளாகி யெல்லையு மாகி
　　முதலீறு மிலவாகி முதன்மை யாகிப்
பந்தமறுத் துயிர்க்குல மளிப்பான் ஞானப்
　　பரமகுரு வடிவாகிப் பரிவு கூர்ந்து
வந்தசிவப் பிரகாசச் சாமி பாத
　　மலரடியைச் சொலுமூஞ்சன் மாலை பாடக்
கந்தனுக்கு முன்னவனுஞ் சிவப்பிர காசக்
　　கற்பகத்தின் பற்பபதங் காப்புத் தானே. (௧)

செம்பவளக் காணிறுவி யொளிகொள் வச்சிரந்
　　திரட்டுவிட்டம் போட்டுமணிப் பலகை சேர்த்துப்
பம்புமொளி மரகதத்தாற் கொடுங்கை பூட்டிப்
　　படருமொளி மாணிக்கத் தவிசு பாய்ச்சி
யும்பர்புக ழாணிமுத்தின் வடங்கள் பூட்டி
　　யொருகுமெத்தை யலங்கார வூஞ்சன் மீதி
லம்புவியோர் புகழருணை மேவு மெங்க
　　ளருட்சிவப்பிர காசகுரு வாடி ரூஞ்சல். (௨)

End :

பார்வாழி விண்வாழி யுயிர்கள் வாழி
　　பரமசிவ னடியார்கள் பலரும் வாழி
யேர்வாழி வேங்கடா சலம கீப
　　னெ[ன்னு](ந்நா)ளும் பூவுலகி லிருந்து வாழி
கார்வாழி மறைகளா கமங்கள் வாழி
　　கண்டிகைநீ றொடுபஞ்சாக் கரமும் வாழி
சீர்வாழி சன்னிதிச்சங் கமர்கள் வாழி
　　சிவப்பிரகா சையன்சே வடிகள் வாழி. (௧௦)

(த-பு.)—

இது திருவண்ணாமலையிலிருந்த 'சிவப்பிரகாசர்' என்னும் பெரியாரது துதி ரூபமானதொரு ஊசற்பிரபந்தம். காப்பு, வாழ்த்தும் உள்படப் பத்துச் செய்யுளாலாயது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. அச்சிடப்படவில்லை.

இறுதியிலுள்ள வாழ்த்துச் செய்யுளால் வேங்கடாசல மென்னும் பெயரையுடைய ஒரு பிரபு இந்நூலாசிரியர்க்கு உதவி புரிந்தவனென்று ஊகிக்கக் கிடக்கிறது.

No. 1787. ஞானப்பிரகாசர் தோத்திரம்.

ÑĀNAPPIRAKĀŚAR TŌTTIRAM.

Pages, 55. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 9*a* of the MS. described under No. 1294.
Complete in one hundred and two stanzas.

A eulogy on Ñānapprakāśar, the head of the Śaiva Mutt at Trinvalore. He is conceived as Śiva himself and the means of attaining salvation by the worship of Śiva are described herein.

Beginning:

சித்தி தருநாதன் தெனக[யி](ம)லை வாழ்நாதன்
பத்திதரு நாதன் பரநாதன்—முக்திப்
பெருநாதன் ஞானப் பிரகாச னுண்மை
தருநாதன் சற்குருநா தன்.

பரம ரகசியத்தைப் பாழான வாயா
விரவுபக லெந்நேர மின்றிக்—குரவெரியக்
கூப்பிட்டுங் காணுமோ கோலமுமட நெஞ்சேமால்
பூப்பிட்டுங் காணுப் பொருள். (௪)

End:

ஊநதறிவார் கண்டாலு மாரேனுஞ் சொற்று லு
மெந்த விருப்புவெறுப் பேய்ந்தாலும்—சிந்தையே
பார விசாரத்தைப் பண்ணுதே யேதேனுந்
தீர விசாரித்துச் செய். (௬௯)

இல்லைவனங் காசி திருவாரூர் மாயூர
முல்லைவனங் கூடல் முதுகுன்ற—நெல்லைவனங்
காஞ்சிகழுக் குன்ற மறைக் காடருணை காளத்தி
வாஞ்சியமென முத்தி வரும். (௱)

நன்கருத்தே தென்கமலை ஞானப் பிரகாசனே
யென்கருத்தை யுன்கருத்தென்றே . . . மே—லென்கருத்தை
யென்கருத்தென் றெண்ணி யான்பட்ட துன்பமெலா
முன் . . . . வறியும். (௱௧)

Colophon:

சாதாரண ௵ வையாசி ௴ 20௳ எழுதி நிறைந்தது.
மு[த்து](ற்று)ம்.

(கு.பு.)—

இந்நூல், திருவாரூர் ஞானப்பிரகாசர் விஷயமானது. அவரைச் சிவபெருமானுகவே பாவித்துத் துதிக்கப்பெற்றதுடன், சிவபெருமானை வழிபட்டு உய்யுமுறைமையையுங்கூறுவது. காப்புச் செய்யுளுடன் நூற்றிரண்டு வெண்பாக்களையுடையது. இயற்றியவர் ஞானப்பிரகாசரின் சிஷ்யர்களுளொருவரெனத் தோற்றுகிறது. செய்யுள் நடை நன்றாகவிருக்கிறது. இந்தப்பிரதியில் முற்றுமுள்ளது.

No. 1788. தவப்பிரகாசர்துதி.

TAVAPPIRAKĀŚARTUDI.

Pages, 8. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 81*a* of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as that described under R. No. 293*d* of the Triennial Catalogue of MSS. Vol. II.

After the end of this work, there are three additional stanzas in praise of Tavappirakāśar.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 293(d) நம்பர் பிரதி போன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இது பூர்த்தியானவுடன் ஷெயார் பேரில் பாடல் மூன்றுள்ளன.

No. 1789. திருஞானசம்பந்தர்துதி.
TIRUÑĀNASAMBANDARTUDI.

Substance, palm-leaf. Size, 11¼ × 1 inches. Pages, 37. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 13a. The other works herein are: Aṅgālamman padikam 1a. Tiruñānasambandar Tōttira Kīrttanai 7a. Kapālīśvarar Kīrttanai 18a.

Complete in ten stanzas.

A eulogy describing the leading incidents in the life of Tiruñānasambandar of Śīrkāḻi, one of the 63 Tamil Śaiva devotees and the author of a portion of the Tēvāram.

Beginning:

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்பேரில் துதி.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்வளருங் காழியில்வாழ் கவுணிய கோத்திரச்
சிவபாத விருதயருஞ் சிறப்பின் மிக்க
வேர்வளரும் பகவதியார் தாமுஞ் செய்த
வெண்ணரிய தவப்பேற்று லின்புற் றிந்தப்
பார்வளர வாதிரைநா ளவதரித்துப்
பருவமூன் றதனிலுமை பாலுண் டோங்கும்
பேர்வளரு ஞானசம் பந்த ரென்னும்
பிள்ளையார் கழலிணையைப் பேணி வாழ்வாம். (க)

End:

திருநல்லூர்ப் பெருமணம்வாழ் நம்பாண் டார் மூற்
செனனுந் தாங்கடொறுஞ் செயுந்த வத்தாற்
றரும்புதல்வி தனைமணந்தக் கோலத் கோடுந்
தந்தைதாய் மனைவிசுற்றஞ் சாரு மன்பர்
விரும்பியுடன் வந்திடவப் பெரும ணத்தார்
மெய்ச்சோதி யுடன்கலந்து விளங்கு மெங்கள்
பெருவாழ்வாம் ஞானசம் பந்த ரென்னும்
பிள்ளையார் கழலிணையைப் பேணி வாழ்வாம். (ம)

(கு-பு.)—

இது சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் விஷயமானது. அவர் பிறந்தது முதல் முத்திபெற்றதிறுதியாகவுள்ள வரலாற்றையும் இடையே அவர் செய்த பல அற்புதச் செயல்களையும் சுருக்கிக் கூறும் பத்து ஆசிரியவிருத்தங்களாலாயது. செய்யுள் நடை சாதாரணமானது. இயற்றியவ ரின்னாரென்று தெரியவில்லை. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாகவுளது.

No. 1790. திருஞானசம்பந்தர் தோத்திரக்கீர்த்தனை.
TIRUÑĀNASAMBANDAR TŌTTIRAKKĪRTTANAI.

Pages, 10. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. *7a* of the MS. described under No. 1789.

Complete.

Similar to the above. The mind is addressed herein with a view to worship Tiruñānasambandar.

Beginning:

திருஞான சம்பந்த[ர்]சுவாமிகள சரித்திர தோததிரம் விருத்தம்.

இருநிலத்தி லுறுமளவு மெண்ணரிய பெருஞ்செல்வ மெய்திப்பின்னர்
அருமறைகள் புகழ்கயிலை யத்தனடி நீழலின்கண் ணமரச்செய்யும்
திருவளருங் காழியில்வாழ் திருஞான சம்பந்தர் சீரைப்பாடி
யுருகியவன்புட னன்னோர்பொற் கழலேயேத் துவையேலுன்னு ணெஞ்சே.

கீர்த்தனை.

இராகம் - கலியாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஞானசம்பந்தர் திருவடிபூசித்தால், நன்மைபெற்
றுய்யலாம்—நெஞ்சே.

அநுபல்லவி.

வானளாவியசோலை மாடமாளிகைசூழும்
வளமும்பன்னிருபேரு மருவும்சீகாழிவாழும் (ஞான)

ச[ற](ர)ணங்கள்.

பார்புகழ் மறையோரீர் கவுணியகோத்திரச் சிவ
பாதவிருதயரும் அவர் பத்தினியாம்பக வதியாருஞ்,
செய்தவப் பயனுலண்டத்தவரும்,
ஆர்வமுறவாதிரை நாளிலுதித்தந்த ஆண்டுமுதல்
மூவாண்டில் அன்னையுமையாள்தந்த, பேர்வளர்
ஞானப்பா லருந்திச்சிவானந்தப் பெருமான்பாற்
கோலக்காவிற் பொற்றாளம் பெற்றுவந்த (ஞானசம்பந்தர்)

End:

திருமயிலையிற்சிவ நேசச்செட்டியார்முன்
செய்தவக்கொடியொன்று சர்ப்பந்தீண்டவவரங்கத்தை
மீண்டும்பூம்பாவையாச் செய்தப்பதியையகன்று
பெருமணநல்லூரில் நம்பாண்டாரெனுமொரு
பெரியோர்பெண்ணை மணம் புரிந்தபின்னதில்வரு
மிருவினையாகாதென் றவரோடின்பந்தரு
மெந்தைசபாநாதரிணையடி சேர்திரு ஞானசம்பந்தர்
திருவடிபூசித்தால் நன்மைபெற்றுய்யலாநெஞ்சே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் விஷய மானது. அவர் பிறந்தது முதல் முத்திபெற்ற வரையுள்ள சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாக அமைத்து, 'அவரைப் பூசித்தால் நன்மை பெறுவாய்' என்று மனத்தைப் பார்த்து ஒருவர் சொல்வதாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. 'கீர்த்தனை' என்னும் இசைப்பாட்டாலாயது. கீர்த்தனை தொடங்குமுன், அவரைத் துதிப்பதால் வரும்பயனை யுணர்த்தும் ஆசிரியவிருத்தமொன்றுளது. இந்தப் பிரதி பூர்த்தியுடையது.

No. 1791. திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை.
TIRUTTONDAR TIRUNĀMAKKŌVAI.

Pages, 3. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 184*a* of the MS. described under No. 304.

Complete.

A stanza embodying the names of the 63 Tamil Śaiva devotees by Śivañānamunivar of Tiruvāvaduturai. The work has been printed.

Beginning :

(காப்பு).

மெய்யன்பர் நா(ம)மெல்லாம் வெவ்வேறு போற்றிடவைங்
கையன் றிருவடியே காப்பு.

(நூல்).

தில்லைவாழந்தணர்கள் சீர்நீல கண்டனு
ரில்லை யளித்த வியற்பகையார்—தொல்லை
யிளையான் குடிமாறன் மெய்ப்பொருளார்க்கென் று
மிளையா விறன்மிண்டரென்ப—வளவுமமர்
நீதி யெறிபத்தர் நீண்டபுக ழேனாதி
நாதர்திருக் கண்ணப்பர்நன்கலையர்—மேதக்க

End :

சிந்தனைசெய்திந்தத் திருநாமக் கோவைதனை
மந்திரமாக்கொண்டு மயிர்சிலிர்ப்ப—நைந்துருகி
மெய்யன்பா வென்றும் விளம்பப்பெறுவார்கள்
கைதவமும் புல்லறிவுங்கற்பனையு—மையலுந்தீர்த்
தத்துவிதா னந்த வகண்டபரிபூரணத்து
ணித்தியமா வாழ்வார் நிசம்.

Colophon :

குருபாதமே துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.
மார்கழிமீ உ௨ முற்றும்.

(கு-பு.)—

இஃது, சிவனடியார்களாகிய நாயன்மார்களனைவர் பெயரையும் வரிசை யாகக் கூறும் ஒரு கலி வெண்பா. இதனை யியற்றியவர் திருவாவடுதுறைச் சிவஞான முனிவர். அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதி பூர்த்தியுடையது.

No. 1792. இட்டகாமியமாலை.
ITTAKĀMIYAMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 12 × 1 inches. Pages, 32. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Incomplete.

Same work as that described under R. No. 328*a*, which is only a copy made from this one.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 328a நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. இந்நூல் அதிலுள்ள அளவே இதிலும் உள்ளது.

No. 1793. குருமொழிவெண்பா.
GURUMOLIVENBĀ.

Pages, 6. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 171*a* of the MS. described under No. 250.

Complete.

A treatise bearing on Advaita Vēdāntā containing 13 stanzas in Venbā metre, in which a Guru imparts spiritual wisdom to his disciple. Two stanzas of Pattinattu Pillai are incorporated in this work.

Beginning :

குருமொழிவெண்பா.

முப்பாழும் பாழாய் முதற்பாழ் வெறும்பாழா
யப்பாழு மாதியந் தம்பாழா—யப்பாழே
சும்மா [யி](வி)ருக்கச் சுகந்தா(?)யேகுருவே
யம்மா [யி](வி)னிப்பிறவா மல். (க)

நானிருந்த பாழ்மனையை [ஞ](நா)ளளவே கைக்கொண்டாய்
நீயிருந்த பாழ்மனையை நீதந்தாய்—நேரே
கடக்க(க்) குதிக்கக் காலமாண் டடையக்
[கு](கொ)டுக்கப் பிறப்பான் குரு. (உ)

End :

காசித் துறையைக் கரைகடந்து காணமல்
வாசியைக் கொண்டாட மாட்டாமல்—பேசித்
தலைவள(ர்)த்துக் கூத்தாடி(த்) தாவடங்கள் பூண்டு
அலைவதினு மென்னு மடா. (யஙு)

(த-பு.)—

இது, அத்வைத மதத்தைச் சார்ந்ததெனத் தோற்றுகிறது. இதில், குரு, தன்னுடைய சீடனுக்கு ஞானமார்க்கத்தை உபதேசித்து நல்வழிப்படுத்துவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பதின்மூன்று வெண்பாக்களடங்கியது. இதி

லுள்ள "ஆரூராரிங்கிருக்க" "ஆவியொடு காய"மென்னும் வெண்டாக்களிரண்டும் பட்டினத்தார் பிரபந்தத்தைச் சேர்ந்தன." நடை நன்றாகவுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

No. 1794. கோயில்நான்மணிமாலை.

KŌILNĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 72. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1143 ante.

Complete.

A eulogy on God Śiva worshipped under the name Naṭarāja in the shrine at Cidambaram: by Paṭṭinattu Piḷḷai. The work has been printed.

Beginning:

திருச்சிற்றம்பலம். சிதம்பர நான்மணிமாலை.

பூமே லயனறியா மோலிப் புறத்ததே
நாமே புகழ்ந்தளவை நாட்டுவாம்—பாமேவு
மேத்துகந்தான் றில்லை யிடத்துகந்தா னம்பலத்தே
கூத்துகந்தான் கொற்றக் குடை. (க)

End:

சதுமுகன் றந்தைக்குக் கதிர்விடு கடவு
ளா[ளி](ழி)கொடுத்த பேரருள் போற்றி
முயற்சிகொடு பணிந்த வியக்கர்தங் கோனுக்கு
மாநிதி யிரண்டு மானப் பெருவளத்
தளகை யொன்றுந் தளர்வின்றி நிறுவிய
செல்வங் கொடுத்த செல்வம் போற்றி

(* * * *)

தில்லை மாநகர் போற்றி தில்லையுட்
செம்பொ னம்பலம் போற்றி யம்பலத்
தாடு நாடகம் போற்றி யென்றுங்
கென்றும் போற்றினு மென்றனக் கிறைவ
[யா] (வா)ற்றுசி(ல்)லேன் போற்றி யாயினும்
போற்றிபோற்றி [பு](பொ)லம்பூ வடிக்கே. (சம)

Colophon:

நான்மணிமாலை கனகாசலம் எழுதி முடிந்தது முற்றும்.

(கு-பு)—

இது சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நடராசப்பெருமான் விஷயமானது. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் இயற்றியது. மிக அழகானது. அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1795 சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

SACCIDĀNANDAVIḶAKKAM

Pages, 10. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 151*a* of the MS. described under No. 250.

Complete.

A treatise laying down that due meditation accompanied with a certain posture is conducive to the realization of Brahman. The name of the author is not known.

Beginning:

சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

ஓங்கார மாவதென வென்று கே[ழ்க்](ட்)கி
  லுகாரமொன நகாரமொன்று மகாரமொன்று
பாங்காக நின்றிடு[ம்] மே பி[ற](ர)ணவ மாச்சு
  பாரிருந்த கருவலோ வாசான்சொல்வான்
வாங்காத வகாரமது காரத்திற் சேர்ந்து
  மன்னிநின்ற [யி](வி)டமல்லோ மகாரமாச்சு
தாங்காதே நின்றுரைக்க(க்) கேசரியைக் காட்டுஞ்
  சச்சிதானந்த மென்ற மவுனந்தானே. (க)

End;

முறையாகத் தானென்ற [ய](வ)ரசை போக்கி
  மூதண்ட வேதாந்த சாத்திரத்தை(ப்)பார்த்து
நிறையாக மனமொன்று லறிவிற் சேர்ந்து
  நி[ற்](ர்க்)குணத்தின் வீதியிலே நொந்துகூடி
மறையாக நின்றதொரு கேசரியைக் கண்டு
  மனமொட்டிக் கலந்ததிலே தானேதானாய்த்
துறையான விரவுப்கல[த்தா](ர்ரு) லல்லோ
  சொல்லவா ஞானியெனச் சொல்லலாமே. (ய)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. கேசரி யென்னும் மூத்திரையைக்கூடி மவுனமாக இருப்பின் சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபமாகவுள்ள பிரமத்தை எளிதில் அறியலாம் என்று கூறுவது. பத்துப் பாடல்களாலாகியது. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1796. சட்டைமுனிநாயனார் ஞானம்வெண்பா ஆத்திசூடி.

SAṬṬAIMUNINĀYANĀR ÑĀNAMVEṆBĀ ĀTTISŪDI.

Pages, 8. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 52*a* of the MS. described under No. 802.

Incomplete; contains 28 stanzas only.

Same work as Āttisūdiveṇbā described under R. No. 175(*m*) and 280(*e*) of the Triennial Catalogue of MSS.

(த-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக் 175(*m*), 280(*e*) நம்பர்களில் "ஆத்திசூடி வெண்பா" என்னும் பெயருடன் வந்துள்ளதே. இதன் தலைப்பில் சட்டைமுனி நாயனார் ஞானம் வெண்பா—ஆத்திசூடி யென்று குறித்திருப்பதால் அப்பெயரால் வெளியிடப்பட்டது. இந்தப் பிரதியில் 28 வெண்பாக்கள் உள. ஆதலின் முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1797. சித்திரவெண்பா.

CITTIRAVEṆBĀ.

Pages, 13. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 164*a* of the MS. described under No. 250.

Complete in 29 stanzas of Veṇbā metre. A treatise bearing on Śaiva Vēdānta. The name of the author is not given.

Beginning:

அத்தி முகனே யறுமுக வன்துணைவா
வெ[த்தி](ற்றி) விநாயகனே விண்ணப்பம்—நித்[தியமாய்](தம்)
பரத்தி லடையாமல் பாழ்போன [ஞ](நா)னு
மறித்தெட்டுட் சேரவே வை. (௧)

வைப்பா யி[று](ரு)தயத்தில் மாறாத் தியானமது
செப்பாப் பொருளாந் திருவடியை—முப்பாழ்
கடந்த பொருள்மூலங் காரணமா[மாய்]க் கினைமேல்
அடர்ந்துநடங் கண்டிரு நீ யங்[கே](கு). (௨)

End:

மெய்யாய்ப் பிரணவத்தை மேவிப் புணர்வோர்க்கு
அய்யமறுத் தானந்த மாக்குமே—உய்ய
மனஞ்சென் றடைந்து(?) மாறாத் தியானமா
யினஞ்சேர்ந்து நின்ற [யி](வி)டம். (௨௮)

[மி](இ)டமான மூலத் தெழுந்தசுட ராகி(க்)
குடவயிர னின்ற குறைகே[ளு](ள்)—அடைய
விழுங்கி வரும்பிறவி வேரறுத்து விட்டான்
அழுங்காத வத்தி முகன். (௨௯)

குருவே துணை.

(த-பு.)—

இந்நூல் சைவ வேதாந்த விஷயமானது. அந்தாதித் தொடையிலமைந்த இருபத்தொன்பது வெண்பாக்களை யுடையது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. சிற்சில விடத்துப் பிழையுமுண்டு.

No. 1798. ஞானவம்மானை.
ÑĀNAVAMMĀNAI.

Pages, 7. Lines, 8, 9 to a page.

Begins on fol. 16*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete in 32 stanzas.

A treatise on Śaiva religion setting forth that the body and such other things are unreal and that spiritual knowledge alone is real. The name of the author is not given.

Beginning:

குஞ்சரக் கன்றினைக் குட்பிட்டே னம்மானை
கொள்ளைப் பிறப்பைக் குலைத்திட்டே னம்மானை
யஞ்சினேன் வஞ்சப் பிறப்பினுக் கம்மானை
யாகம்போய்க் கூற்றுவ னனதே யம்மானை. (க)

* * * *

* * * *

தன்பாதஞ் சென்னிமேற் றந்தானே னம்மானை
தான்மேலிட் டெல்லாமுந் தானானா னம்மானை
என்போதங் கீழிட் டிறப்பித்தா னம்மானை
யான்போன தென்னிலே யேகாந்தி யம்மானை. (எ)

End:

சேரச் சிவமாகி வேறற்றே னம்மானை
சித்தாகி வெற்றட லானேன்கா ணம்மானை
பாரப் பிர[வ](ப)ஞ்ச நீ[ற்றே](த்தே)ன்கா ணம்மானை
பரானந்த வெள்ளம் படிந்தேன்கா ணம்மானை. (கூக)

தேசிகன் றித்திரிப் போதொணு தம்மானை
தேசிக னம்மானை யான்கண்ட தெய்வமும்
மாசிலா மெய்கண்ட தேவன்கா ணம்மானை
யம்மானை யம்மானை யம்மானை யம்மானை. (கூஉ)

Colophon:

ஞானவம்மானை முற்றும்.

கச்சியப்ப தேவனடி யுச்சியுளம் வைப்பாம்.

(கு-பு.)—

இது சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. உடல் முதலியன பொய்ப்பொருளென்றும், உணர் வொன்றே உண்மைப் பொருளென்றும், அறிவுடையொருவன் தன்னனுபவத்தாலுணர்ந்து, ஏனையோர்க்குக் கூறுவதாக இந்நூலமைந்துள்ளது. காப்பு உட்பட முப்பத்திரண்டு பாடல்களை யுடையது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1799. திருமயிலைக் கபாலீசர்தோத்திரக்கீர்த்தனை.

TIRUMAYILAI KAPĀLĪSARTŌTTIRAKKĪRTTANAI.

Substance, palm-leaf. Size, 11¼ × 1 inches. Pages, 3. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 18*a*. The other works herein are Aṅgālammai-padikam 1*a*. Tiruñānasambandartōttirakkīrttanai 7*a*. Tiruñānasambandartudi 13*a*.

Complete.

A eulogy on Kapālēśvara, a form of Śiva, worshipped in the shrine at Mylāpore. In the eulogy the grace of Śiva as shown to the four Śaiva devotees is indicated.

Beginning:

திருமயிலைக்கபாலீசர்பேரில் கீர்த்தனை.

இராகம்—ஆனந்தபைரவி.

(பல்லவி.)

சூலபாணியர்கபாலீசர் - இவர் - தொண்டர்களுக்கு மகா நேசர்.

(அநுபல்லவி.)

ஞாலமெல்லாம்புகழுந் திருமயிலாபுரி

நண்ணுங்கற்பகவல்லி—நாயகராந்திரி சூலபாணியர்.

(சரணங்கள்.)

மெய்யன்பரெனும்வாதவூரருக்காய் - மேலெழுள்ளங்களிகூரச்

செய்யுந்திருவிளையாட்டெல்லாமறிவீர்களே .

பொய்யலவிவரால் மெய்ப் போதம் பெறுவீர்களே சூலபாணியர்.

End:

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி - உள்ளந்

தெரிந்தவரெண்ணமெலாம்பூர்த்தி

பரிவாயியற்றிப்பூம் - பாவைக்கிரந்தாரே

பெருஞ்சீர்வாயிலார்முத்தி பெறவிடைமேல்வந்தாரே.

சூலபாணியர்கபாலீசர் - இவர் - தொண்டர்களுக்கு மகா நேசர்.

(கு-பு.)—

இது மயிலாப்பூரிற் கோயில்கொண்டிருக்கும் கபாலீசுவரமூர்த்தி விஷயமான தோத்திரம். ஈசுவரன், சைவசமய குரவர் நால்வருக்கும் அருளிய தன்மையை வியந்து தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டுளது. கீர்த்தன மென்னும் இசைப்பாட்டாலாயது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுள்ளது.

No. 1800. திருமூலர்தியானக்குறிப்பு.
TIRUMŪLARDHYĀNAKKURIPPU.

Pages, 14. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 130*a* of the MS. described under No. 250.

Describes the self-realization of Tirumūlar as the result of contemplation. Of the 2- stanzas, one stanza, viz., the first alone is found in the printed edition of Tirumandiram of Tirumūlar; the other stanzas are not found therein.

Complete.

Beginning:

நாட்டமிரண்டும் நடுமூக்கில்வைத்திட
வாட்டமுமில்லை மனக்குமழிவில்லை
யோட்டமுமில்லை யுணர்வில்லைத்தா[நி](னி)ல்லை
தேட்ட முமில்லை சிவ[நி](னி)வனுமே. (க)

நாமே கண்(ண்)[ெ]ரண்டு நாசிநு[னி](னி)வைத்துப்
போமேயறிவைப்புரு(ரு)ம[ய்]யந் தாபித்து
ஓமேயிருக்க வுலகெல்லாந் தன்னுள்ளாந்
தாமேசிவமல்லால் தனித்தசிவமில்லையே. (உ)

End:

வைத்த திருவடிவாமூ மென்னுச்சிமேல்
நித்தலுமங்கே நி[ன](னை)வைக்கொளுவிட(ச்)
சித்தந்தெ(ழி)[ளி]ந்து சிவமயமாய்நின்றங்
கத்தனை(க)கண்டேனுங் காரமாண்டு[டு](ட)தே. (உஎ)

ஆங்காரமாண்[டு](ட)து புத்திதனைமொன்றாய்(ச்)
சாங்காலநாய்வீட்டில் சடைக்குற்றெறும்புபோல்
ஓங்கார மூலம்விட்டுச்சியினுட்கொண்டு
நீங்காமற்கொண்டுநிற்[க்]கும் நயனமே. (உஅ)

Colophon:

திருமூலர்தியானக்குறிப்பு திருமந்திர முற்றும்.

(கு-பு.) —

இந்நூலுக்கு, திருமூலநாயனார் தியானக்குறிப்பு என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இதன முதலிலுள்ள நாட்டமிரண்டு மென்னும் செய்யுள் ஒன்றே திருமந்திரத்தில் (அச்சிட்டநூலில்) காணப்படுகிறது. மற்றை இருபத்தேழு செய்யுட்களும் காணப்படவில்லை. ஆயினும் செய்யுளை நன்கு ஆராய்ந்தால் திருமூலநாயனார் வாக்கென்றே சொல்லவிடமுண்டு. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது

No. 1801. நெல்லைக்குமாரசுவாமிதோத்திரம்.
NELLAIKKUMĀRASUVĀMITŌTTIRAM.

Pages, 10. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 94*a* of the MS. described under No. 83.

A eulogy on Nellaikkumārasuvāmi, a Śaivā Guru who presided over the Iśāna Mutt (attached to Tiruvāvaḍuturai Mutt) in Tinnevelly. The name of the author is not given.

Complete in 13 stanzas.

Beginning:

சீர்தங்கு நின்னடித் தொழும்புசெய் தகண்டமாய்ச்
செறிந்தபா வெளியி னூடு
தெ[வு](வி)ட்டாத பேரின்பம் வாய்மடுத் தருந்தியே
தேக்கிட் டிருக்குமடியார்
ஏர்தங்கு செல்வக் குழாத்தோ டிருந்துநா
னிருவினைக் கட்ட றுத்து
னேகாந்த ஞானநி ராலம்ப வாரியை
யினிதுண் டிருப்ப தென்றோ
வார்தங்கு கொங்கை கௌ[வு]ரிமுன் பசுவான
வடிவந் தவிர்த்தணைத்த
மாசிலா மணியெங்கண் ஞானதே சிகனுறை[ர](ற)யு
மருமலர்ச் சோலைவேலி
நீர்தங்கு கழனிசூ ழாவடு துறைக்குள்வளர்
நெல்லைக் குமாரசுவாமி
நித்தபரி பூரண வகண்டவடி வாய்நின்ற
நி[ற](ன்)மலா நந்தகுருவே. (க)

End:

உன்பெருங் கருணையை மறந்துமல மயமாகி
யொளியிழந் தறிவுமாழ்கி
யுமிழுமு நெல்லெனக் களிம்புதோய் செம்பென்ன
வுவருடை பளக்க ரென்ன
வன்பெரும் பாந்தள்வாய் மணியெனத் தீயுண்ட
வல்லிரும் பென்ன நாளு
மறைவுண்ட வென்னையுங் கருணையாற் சகலத்தில்
வருவித்து வினைவயத்தால்
இன்பதுன் பங்களைத் துய்ப்பித்து மலபாக
மெய்துமா றறிந்து குருவா
யெழுந்தருளி வந்துதிரு வடிசூட்டி ஞானநிலை
யிதுவென்று காட்டியாண்ட
நின்பெருங் கருணையினை யென்னென்று சொல்லுவேன்
நெல்லைக் குமாரசுவாமி
நித்தபரி பூரண வகண்டவடி வாய்நின்ற
நி[ற்](ன்) மலா நந்தகுருவே. (எ)

மருண்மூடிக் கதியிழந்து ச[ை]மய நூலின்
வழிபிதற்றித் திரிந்துழலு முயிர்களெல்லா
மிருணீங்கிக் கண்விழிப்பச் சைவ வாய்மை
யெழில்பெருகத் தென்றுறைசை நமச்சிவாயன்

பொருணீடும் புகழ்விளங்கப்புலவர் போற்ற(ப்)
பூவுலகி லவதரித்த ஞானபானு
தெருணீடும் புகழ்நெல்லைக் குமாரசுவாமி
செய்யதளிர்(ச்) சீறடியென்சிரமேற் கொள்வாம். (க)

* * * *

செங்கனிவாய்க் குறுங்கையு நதிருமுகமண்
டலத்தழகுஞ் சிவந்த தாளும்
பொங்கியருள் பழுத்தனைய நயமொழியுஞ்
சிவவேடப் பொலிவு மாகி(க்)
கொங்கலர்பூம் பொழில்புடைசூழ் துறைசைநகர்
வருநெல்லைக் குமாரசுவாமி
மங்கலமா யிருந்தருளுந் திருக்கோல
மறந்தாலு மறக்கொ ணாதே. (௩)

குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் 'நெல்லைக் குமாரசுவாமி' என்பவரது தோத்திரரூபமாக அமைந்தது. 'நெல்லைக்குமாரசுவாமி, நித்தபரிபூரண வகண்டவடிவாய் நின்ற நின்மலானந்த குருவே' என்பதை மகுடமாக உடைய பத்துப் பாடல்களும், வேறு மூன்று பாடல்களுமாகிய பதின்மூன்று பாடல்களாலாகியது. இவர் திருநெல்வேலியில் (திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த) ஈசானமடத்தில் இருந்தவரென்று தெரிகிறது. இந்நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1802 பல தேவர்கள் துதி.

PALA DĒVARKAḶ TUDI.

Pages, 7. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 74*a* of the MS. described under No. 270.

Contains 10 stanzas.

A eulogy on Dakṣiṇāmūrti, Tirumūladēvar and Subrahmaṇya.

The work may more appropriately be called Mūvartudi.

Beginning :

மணிகண்டா நின்னை மருவடியேன் பாசப்
பிணிகண்டா வாவென்று பேராய்—நணிநின்ற
பூரண னென்னுமம் பொருந்தாதவைக் குளவாம்
பேரறிவும் போமே பிரிந்து. (க)

End :

பணிகைக்குக் கங்கண மாக்கொண்ட சங்கரன் பாலுதித்தோன்
றணிக்கைக்கு நாயகனாகிய சண்முகன் றன்னை நெஞ்சே
யெணிகைக்குவித்திரந் தேத்திநின்றாடி யிறைஞ் சுவையேல்
மணிகைக்கு வந்ததெனக்காட்டும் பேரின்பை வாழ்குதுமே. (ய)

(கு-பு.)—

இந்நூல், தக்ஷிணாமூர்த்தி, திருமூலதேவர், சண்முகன் ஆகிய மூவர்களின் தோத்திர ரூபமான பத்துப் பாடல்களையுடையது. பலதேவர்துதி யென்றதை மூவர் துதி யென்றலே பொருத்தமாகவுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1803. பாலையானந்தசுவாமிகள்ஞானக்கும்மி.

PĀLAYĀNANDASVĀMIGAḶJÑĀNAKKUMMI.

Pages, 53. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 30*a* of the MS. described under No. 250.

Complete in 185 stanzas.

Kummi songs of a philosophical nature. The name of the author appears to be Pālayānandasvāmi.

Beginning:

பாலையானந்த சுவாமியார் ஞானக்கும்மி பாடல்.
சீர்மேவு ஞானவடிவான பரதேசிகன் சற்குரு தன்னருளால்
பார்மீதில் ஞானக்கும்மிபாட(ச்) சிவபாலன் கணபதி காப்பாமே. (க)

அம்பிகைவாலை பதம்போற்றி யருளானந்தக் கும்மித் தமிழ்பாட(த்)
தும்பிமுகனுக் கிளையவனுஞ் சிவசுப்பிரமணியனுங் காப்பாமே (உ)

நாலாபேதமு மோராறும் வெகு[ஞ](நா)னுபேதமு நின்றுனை
மேலாய் போற்றி(க்) கு(ம்)மிப்பாட(ச்) செந்தில்வேலவர் தன்பதங்
[காப்பாமே (ங)

தாரிலுயர் மதுராபுரியில் வாலைதாசன் சொலுங்கும் மிப்பாடலுக்கு
மேருவதனடி மூலமுக்கோண விநாயகனார் பதங் காப்பாமே (ச)
ஆதியுமந்தமு மொன்றாகி வளரண்ட பிண்டமுமிரண்டாகிச்
சாதிபலபலவேறாகி நின்ற தத்துவங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே (ரு)

தேகமனைமலப் பாண்டமதில் சிற்பரம்வந்திடு முற்பனத்தை
யோகமென்றுந் தமி[ள்](ழ்)ப்பாடமன முகந்து கேளடி ஞானப்பெண்
[ணே (சா)
ஏகவெளிப்பெரும் பட்டணமாமதிலேதோ சித்தனொருவனுண்டாம்.

End:

சொல்லினுங்கல்லினு நில்லாதே பிரமஞ் சோதியை யாதியை(த்)தூ[ய்]
[வெளியை
வல்லதைத[ற்ப்](த்)பிரகாசமவுனத்தின் வகையறிந்து[க்]கொள் ஞானப்பெ
[ண்ணே (௧அ௩)
அறிந்து[க்]கொண்ட பெரியோர்கள் பதம[ற்](ர்ச்)சனை செய்து[க்]கும்மித்த
[மிழைப்
பிறிந்திடாமல்[னூத்தெ](நூற்றெ)ண்பத்தைஞ்சு கண்ணி பேசினே சற்குரு
[தான்வாழி (௧அ௪)
சற்குருபாதமிகவாழி வாலை சுவாமிதமிழ் நிதந்தான்வாழி
நற்குண ஞானக்கும்மித்தமிழ்க[த்த](ற்ற)வர்ஞான நெறி[யை](யும்) மிக
[வாழி (௧அ௫)

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. கும்மியென்னு மொருவகையிசைப் பாட்டாலாயது. ஆசிரியர் பாலையாநந்தசுவாமிகள் எனத் தெரிகிறது. 185 கண்ணிகளையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1804. மச்சேந்திரய்யர்ஞானக்கலிப்பா.

MACCĒNDIRAIYARÑĀNAKKALIPPĀ.

Pages, 15. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 156a of the MS. described under No. 250.

Complete in 20 stanzas.

Similar to the work described under No. 1795 ante ; the author appears to be Maccēndrar.

Beginning:

நெட்டுக்கொண்ட சடத்துக்குள்ளாரென்று
நின்றவன்னி ரவிசோம(ந)(னெ)ன்றல்லோ
கட்டிக்கொண்டடி வாயுவைப்பூரித்து(க்)
கலங்கிநின்று தவிப்பாருலகத்தோர்
பட்டு(ப்)பட்டுத் தி[ரு](ரி)ந்தாலுமென்பலன்
பா[ற்](ர்)க்கப பா[ற்](ர்)க்கமனமானமாய்கையால்
தெட்டுப் பண்ணி மயக்குந் திரோதகை
[சி](செ)கத்துக்காலயஞ் சிந்தையில் கண்டியே (க)

சிந்தைகூர்ந்து திரோதாயிமாயத்தைச்
சே(ர்)ந்தறிந்து செகமித்தையென்று நீ.
தந்தைதாயையறிந்தே புருமய்யச்
சார்வில்நின்று நீசாதகமாய்ச் சென்று
விந்தையான குருபதமேல் நின்று
வீட்டில்வன்னிரவி சோமன்கூடிய
மந்தைவீதியில் சொலிக்குஞ்சிகாமணி
மருவுங்கேசரி கண்டு கொள்மா[ற்](ர்க்)கமே. (உ)

End:

[யி](இ) ல்லையில்லையிறப்பும் பிறப்புந்தா
னேதிருலிப்படியாச்சு தென்[ரு](ற)க்கால்
அல்லையென்ற திரோதாயிமாயத்தை
யக[த்தி](ற்றி)நின்று அதீதமவுனத்தில்
எல்லைகண்டு இருந்திடங்கேசரி
வெளிசுவார்த்தை தா[ன்]யேத்த[(னேற்ற)]ங்கடினங்காண்
இல்லையெல்லைப் டதிதாண்டி நினறது
சென்றபேர்க்கு இறப்ப[த்த](ற்று)நின்றதே. (உ0)

(த-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. கேசரி முதலிய முத்திரையுடன் யோகஞ் செய்யில் முத்தியடையலாமென்று கூறுவது. இயற்றியவர் மச்சேந்திரர் என்று இந்நூலின் தலைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டதன்றி வேறு ஒன்றினாலும் விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இருபது பாடல்கள் உள்ளன.

No. 1805. மார்க்கசகாயர் துதி.

MĀRGASAHĀYARTUDI.

Pages, 10. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 4a of the MS. described under No. 1294.

Complete.

A eulogy in 11 stanzas on Mārgasahāyar a Śaiva guru, who lived in Virinchipuram. The composition seems good and the name of the author is not given. At the end there are a few words of a stanza which cannot be completely identified.

Beginning :

பதிபசு பாசமூன் றும் பரவுசீரடியார்க்கெல்லாம்
விதிவிதியாகக்காட்டி மெத்தவச்சிவானுபோகக்
கதிதரவேண்டிப்பாரிற் கருணையோர் வடிவாய்வந்த
சதுரனே வி[ரு](ரி)ஞ்சை மார்க்கசகாய சற்குருவே போற்றி. (க)

ஐந்துமாமுகமுநீத்[து அ](தே)யங்கைமாமழுவுநீத்துக்
கந்தரக்கடுவு நீத்துக்கயிலைமால் வரையுநீத்துப்
பந்தபாசங்கள் நீக்கப்பரன் குருவடிவாய்வந்த
சந்ததம்விரிஞ்சை மார்க்கசகாய சற்குருவே போற்றி. (உ)

End :

உருவெடுத்தின்னுள் தொட்டு முழன்றிடுமடியர்க்கன்பாய்த்
திருவருட்கருணைசெய்தே செவியில் மந்திரநவின்று
பரவுமைங்கலைகள் சுத்திபண்ணி மெய்ப்படிவங்காட்டிச்
சரணந்தந்தாளு மார்க்கசகாய சற்குருவே போற்றி. (யக)

சீர்பெற்ற வடியவர்கள் முகவனசமலர்வித்துத் திமோதையந்திமிர நீக்கிச் சிற்சமையமென்கின்ற கூகைகூட(டை)யவரு நிகழ்ஞானபானுவாகி

ஏர்பெற்ற நால்வேத வாறங்கமுபநிடத மினியசிவ சைவாகமமெண்கலைத் திரள்களுந் தெரிந்துதத்துவவிதமீ தெனக்கண்டு கொண்டே

பேர்பெற்ற சுத்த சித்தாந்த பரிபூரணப் பேரின்பவாரி யதனைப் பேசியடியார்களுக் கங்கையா[கமல](மலக)மெனப் பிரியாது காட்டிநிதமும்

சீர்பெற்ற வனதானஞ் . . . .

* * * *

கு°பு)—

இது விரிஞ்சிபுரத்திலிருந்த சைவகுருவாகிய மார்க்கசகாயரென்பவர் விஷயமானது. பதினொரு பாடல்களாலாயது. செய்யுட்கள் நல்ல நடையுடையன. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை.

இந்நூலின் பின்னர்க்குறிக்கப்பட்டுள்ள "சீர்பெற்ற" என்ற செய்யுளும் அன்னோர் விஷயமானதென்றே தோற்றுகிறது. அபூர்த்தியாயிருக்கின்றமையிற் றுணியக்கூடவில்லை.

No. 1806. மாணிக்கசுவாமி வெண்பா.

MAṆIKKASVĀMI VEṆBĀ.

Substance, palm leaf. Size, $8\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Pages, 20. Lines, 9 on page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete

A treatise on Śaiva religion by Māṇikkasvāmi. It lays down that salvation is attainable only through spiritual knowledge and in no other way.

Beginning:

தன்னை யறிவித்தான் தானேதா னைபிரான்
என்னை யறிய வியம்புவித்தான்—பின்னையொரு
தேவாரங் கண்டிலேன் தென்னன் பெருந்துறையான்
லாவாவென் னுண்டவமக்கு(?) (க)
மெய்க்குருவைத் தேடும் வெறித்த வெளிகாட்டும்
பொய்க்குருவைத் தேடிநீ போகாதே—நெய்க்குருகு
நாணுமல் நாடுங்கால் நடுவனியிலேநிற்கும்
தோணுமற் கோணுங் குறி. (உ)
நாணிருந்த வா[ள](ம்)டனேயை நாள[மு](டை)வேகைக்கொண்
தாணிருந்த பா[ள்](ம்)மனேயைத் தானீ[ய்]ந்தான்—ஊனில் [டான்
கடுத்துக் கொதித்தெழுந்து கால் மண்டையடக்(?)
கொடுத்தப் பா(ர்)ப் பான (ங்)குரு. (ங)
என்றுன் சென்ன மெடுத்தி ரெடுத்தக்கால்
வான்காணு மீசனேயே வாழ்த்துகிலீர்—ஊன்காயத்
தோடும் பொருளை யுணர்கி லீ ரோரெழுத்தைத்
தேடும் பிறவியிற் சென்று. (ச)
ஆரா ய்டுக்கு(?)மன்பத்தோ ரட்சரமும்
போராகச் செய்யும் பெருந்தவமே—கூறுய் (?)
ஏகவெளி யாய் நிற்கு(?)மிதய கமலத்[தே](திலே)
ஆகமுமா மஞ்செழுத்து மாம். (ரு)

End:

நானென்றும் நீயென்றும் நாடின தொன்றென்றும்
ஏனென்ற தொன்று மியம்பக்கேள்—தானின்று
சொல்லுறது மாகிச் சுகமு மவனுகிப்
பல்விதங்க ளாகும் பரம். (ராடுக)
அணடரண் டங்க[ளுக்கு] டகனுவாகி நின்றபிரான்
தொண்டரெவர்க்குஞ் சுகமாகிக்—கண்டுக்கோ
அந்தக் கரண மடக்கி யதின் மூழ்கி(ப்)
பந்தம் பிரிந்திருப்பார் பார். (ராஉ0)
மாத்திரனா மாணிக்கவாசகனு ரன்பர்கெதி
எத்திவெண்பா [னூத்தி](நூற்றி)ருப துமே—போற்றினர்
நாலாம் பதம்பெறுவர் ஞானகுரு தானவனுன்
மேலாம் பதம் பிறவி மெய். (கஉக)

Colophon:

மாணிக்கசுவாமி வெண்பா எழுதி முற்றும். செயஸு ஆனிமீ ௰௫உ சுக்கிரவார நாள் எழுதினது. சுப்பராயன்.

(கு-பு.)—

இது சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. மாணிக்கசுவாமி என்ற பெயருள்ள ஒருவர் இயற்றினதாகத் தெரிகிறது. ஞானத்தாலன்றி சரியை முதலிய மூன்றாலும் மோட்சமடைய முடியாதென்பதை விளங்கக் கூறுவது. இவ்வெண்பாக்களில் சிற்சில விடத்துத் தளைதட்டுகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்த்தியாக உள்ளது.

No. 1807. மாணிக்கவாசகர் ஞானத்தாழிசை.
MĀṆIKKAVĀCAKAR ÑĀNATTAḺIŚAI.

Pages, 8. Lines, 8, 9 on a page.

Begins on Fol. 57*a* of the MS. described under No. 1214.

Same work as that described under R. No. 280(*h*/1) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக் 280 (h/1) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1808. மாணிக்கவாசகர் ஞானத்தாழிசை.
MĀṆIKKAVĀCAKAR ÑĀNATTAḺIŚAI.

Substance, palm leaf. Size $9\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages 4. Lines, 6, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance old.

Begins on Fol. 4*a*. The other work herein is Ahattiyar Bōdakam 1*a*.

Contains the first five stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் முதல் 5 செய்யுட்களே உள்ளன.

No. 1809. மாணிக்கவாசகர் பதம்.
MĀṆIKKAVĀCAKAR PADAM.

Pages, 7. Lines, 6 on a page.

Begins on Fol. 188*a* of the MS. described under No. 802.

A note is made in the beginning of this Manuscript to the effect that the work is by Māṇikkavācakar, though the style of the composition does not warrant such a statement. The work is of inferior order and is philosophical in nature.

Beginning:

மாணிக்கவாசக[ா]ர் பாடின பதம்.

சிவன் துணை.

மனங்கலங்க(க்) கப்பல்[த்] திசைதப்பிப் போகாமல் வைத்துப் பிடித்திடுவ [கோன்

கரையோரம் வைத்துப் பிடித்திடுங்கள்

உங்க[ள்டெ](ளெ)ண் கலத்தினிக[ளு](ழு)மக[ா]ர[ா]ஞ் சேராமல்

எமக்கள்ளக் கப்பற்கா[ற](ர)ன் போ[ரு](ரா)டாமல்

End:

மாவிளங் கனிய[முர](மிர்)தமாரித்துளிகள் சொரியுமே

மாணிக்கமான வேல்[ப்]போலொருகைதான் ஒருகையாய்த்தெரியுமே

கூவிஞல்வந்தேனெ[ங்](ன்)குமே ய[முற்](மிர்த)க்

குமி[ளி](ழி)[ச்]கொண்டுகொண்[டியோ]டோங்குமேமனந்

சேவித்தாரிடத்தவரு(?)மே சின்னக்

குழந்தைவேலைப்போலெகுமிருக்குமே

அருண்மூலிகையொன்று காட்டிலிதா[ற](ரே)ன்ஊரும்

அடியார்க்கெல்லாம் நல்லவயித்தியமே.

(கு-பு.)—

இந்நூலின் தலைப்பில் "மாணிககவாசகர் பாடிய பதம்"—எனக் குறிக் கப்பட்டிருப்பினும், இது மாணிக்கவாசகர் வாக்கென்று தோற்றவில்லை. எளிய நடையாயிருத்தலோடு பிழைகளும் பொதிந்துள்ளன. இது இசைப் பாட்டுக்களுள் ஒன்றான கீர்த்தனை வகையிற் சேர்ந்தது. வேதாந்த விஷயமானது.

No. 1810. மாணிக்கவாசகர் பாடல்.

MĀṆIKKAVĀCAKAR PĀḌAL.

Page, 9. Lines, 5, 6 on a page.

Begins on Fol. 153a of the MS. described under No. 802.

Contains 15 stanzas.

A eulogy on God Śiva. Although a note in the beginning atributes the work to Māṇikkavācakar, the style of the composition does not warrant such a statement.

Beginning:

மாணிக்கவாசகர் பாடல்.

காயாமரத்தின் கனியாகி(க்) கனியிற்[க்]கொட்டை—யுள்ளாகி(த்)
தாயாயீரேழுலகுக்குந் தந்தையுமான த[ய்](யா)பரனே
[அ](ஆ)யாமறை[னு](நூ)ல்தனை வகுத்தவரனே யுன்றனடைக்கலங்காண்
பேயரவெங்கள் பெருமானே பித்தாவென்னையாளாயே. (க)

End:

நெருப்போவு[ந்த](ன்ற)ன் றிருமேனி
நீறே[ர](ற)பூசித்திரிவதெல்லாம்
பொருப்போவு[ந்த](ன்ற)னிருப்பிடந்தான்
புவியீரேழு புவனமெல்லாந்
தருப்போல்கிளைத்த(த்) தழைத்துநின்றேன்
சகலசிவத்துரூவுள்ளா[ற்]?
இருப்போவென்று வெளைக்கா[ற்]க்க[யீ]
வீசாவென்னையாளாயோ. (யச)

சமைத்த சடலத்தை மெய்யென்று
சாகப்பயந்து தடுமாறி
யி(ை)மத்துவிழித்து[யி](வி)ருப்போனே
யென்ன[யி](வி)(ை)டஞ்சலு[த்தோ](ற்றோ)னே
சுமத்தெண்டெறைக்களமான(?)கனி
தேன் சூலா[யி](ய்)(?)தனேயாலமுண்ட
அ(ை)மத்தாயெ[ந்தன](ன்ற)னங்கய[க்](ற்)கண்
ணம்மாவு[ந்க](ன்ற)னடைக்கலங்காண். (யரு)

(கு-பு)—

இது மாணிக்கவாசகர் பாடலென நூலின்முதலிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கினும் அவர் வாக்கென்று சொல்லவிடமில்லை. எளிய நடையாயும் பிழை பொதிந்து மிருப்பதால் வேறொருவரால் பாடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இப்பாடல்கள் பதினைந்தும் சிவபிரானுடைய தோத்திரரூபமாகவமைந்துள்ளன.

No. 1811. மூவரம்மானை.

MŪVARAMMĀNAI.

Pages, 49, Lines, 6 on a page.

Begins on Fol. 80*a* of the MS. described under No. 1125.

Complete.

A work containing stanzas in praise of God Viṣṇu, Vināyaka Śiva, Muruhakkaḍavuḷ and Pārvati. The work is however styled Mūvarammānai, both in the beginning and end. The first stanza of this work is found also in some other works.

Beginning:

காப்பு.

வேகமாய் நெறிசேரும் வினைகளும்
தாகபோகம் விடாத தளர்ச்சியுந்
சோகவாரியினால் வருந் துன்பமும்
போகயானை முகத்தனைப் போற்றுவாம்.
புந்திவணஞ்சூழும் பொருவில்லாப் பிள்ளையார்
தந்திமுகன் குடவயி[ற்]றன் சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகன்குடவயி[ற்]றன் சப்பாணியாமாகில்
இந்தவயிற்றுக்கிரையெங்கேயம்மானை
இன்றென்றேயீசனிரக்கவுற்றானம்மானை. (௧)

தெள்ளுதமிழ்பெருகுந் திருமுட்டத்தெம்பெருமா
னுள்ளதிலமெல்லா முழுதுண்டாரம்மானை
உள்ளதிலமெல்லா முழுதுண்டாராமாகில்
[கள்ளன்]கள்ளனிவனென்று கட்டுவதென்னம்மானை
கட்டாரோயோரிற் கதிரொளித்தாலம்மானை. (௨)

திருச்சிரமாபுரவீசன் செட்டிமகட்காய்வேடந்
[துரு]'தரி)த்துமருத்துவத்தின் றாயானாரம்மானை
தரித்துமருத்துவத்தின் றாயானாராமாகில்
மருத்தெண்ணெய்ச்சிக்கன் றிமணவிவர்க்கேதம்மானை
மட்டுவார்குழலிருக்க மணமரிநேராலம்மானை. (௩)

End:

சற்குருவினாசனத்திற் சரியாகவேயிருந்து
தர்க்கமிடுமூடருக்குத் தவம்வருமோவம்மானை
தர்க்கமிடுமூடருக்குத் தவம்வருமேயாமாகில்
இப்புவியிலேநரக மெய்துவதேனம்மானை
ஏழுநரகில் வீழேயிருந்தார்காணம்மானை. (௧௪)

அந்தப் பசும்பொற்கிரி வாழாதிசத்தி நாதரவர்
வந்தபுலித்தோலுரித்தவல்லாளரம்மானை
வந்தபுலித்தோலுரித்தவல்லாளராமாகி
விந்தமலைமேலிருப்பதென்[ன](னையோ)வம்மானை
இருந்தார் மலையின்மகளின்பத்தாலம்மானை. (௧௫)

Colohon:

மூவரம்மானை முற்றிற்று.

(௩-பு.)—

இது சிவபெருமான், விநாயகர், முருகக்கடவுள், திருமால், அம்பிகை ஆகிய இவர்கள் விஷயமான நூல். இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை, இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. நூலின தலைப்பிலும், இறுதியிலும் 'மூவரம்மானை' என்று இதற்குப் பெயர் குறிக்கப்பட்டிருப்பினும், இது மேற்குறித்த ஐவர் விஷயமாகவுள்ளது. இதன் முதலிலுள்ள "வேகமாய்நெறி" என்னுங் காப்புச்செய்யுள் வேறு நூல்களில் காணப்படுகிறது.

No. 1812. மூவரம்மானை.
MŪVARAMMĀNAI.

Pages, 15. Lines, 5 on a page

Begins on Fol. 1*a* of the MS. described under No. 1719.

Incomplete.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் 39 செய்யுட்களே உள. இவற்றின் பின் 2 ஏடுகளில் இரு நூலின் செய்யுட்களிற் சில, தொடர்பில்லாமல் எழுதப் பட்டுள்ளன. இடையே ஒரு பக்கம் எழுதாதுவிடப்பட்டிருத்தலின் 24—72 வரை உள்ள 4 பாடல்களும் இதில் இல்லை. பிரதி சிதிலமாகவிருக்கிறது.

No. 1813. மெய்ச்சுருக்கம் ஐம்பது.
MEICCURUKKAM AIMBADU.

Pages, 46. Lines, 7 on a page.

Begins on Fol. 184*a* of the MS. described under No. 250.

Complete.

Fifty-one stanzas of a philosophical nature. The work is attributed to Dakṣiṇāmūrti.

Beginning :

[தெ]த[ஷ்](ட்)சணாமூர்த்தியாரருளிச்செய்த
மெய்ச்சுருக்கம் [அன்] (ஐம்)பது.

குறுமுனியென் நந்தி குருபாத மு[ளக்](ட்)கொண்
டுறுதிபெற மெய்ச்சுருக்க மோதக்—குறுமுனியைக்
கொண்டாடிக் கொண் [டருளிக்](டு) குறிப்பறிந்து முப்பொருளைக்
கண்டார்க்குப் பூரணமே காப்பு.

அண்டமுதல் பிண்டமென்ற தெட்டினுலே
யாத்தானுமைப்பனு(ம்)மெண் டெட்டினுலே,
கண்டதொழிலாடுவது மெட்டினுலே
கனகாணு வாட்டமெல்லா மெட்டினுலே,
தொண்டுசெயும் வழிமுறைக[ள்]ளெட்டினுலே
சொல்லாத வுபதேச.மெட்டினுலே,
பண்டுறுதி விதியமைப்பு மெட்டினுலே
பாரமாய் வெளியான தெட்டுந்தானே. (க)

எட்[டு ரெ](டா)ண்டுங் கூட்டியல்லோ வயசு பத்தா
யிருந்தாளே யென்னுத்தாளழியாக் கன்னி,
கட்டழகியவள் வயசுபத்துக்குள்ளே
கற்பகம்போ லெனையீன்றுள நந் தவேளோ,
திட்டமுடன் யான்பிறந்தேன் ராசிகன்னி
சிவசிவா ந[ஷ்ஷ](ட்ச)த்திரஞ் சோதிசோதி,
விட்டகுறைபூருவ மாந்[.தி](த)சமி நாளில்
மெய்யான காரணமு மையன்பேரே. (உ)

End:

அறியலாம் பரப்பிரம சத்திரூப
மானந்தமதியமு[ற்](ர்)த பதியுந்தோ[ண](ன்ற),
அறியலாதே[ய](ம)கதி ராமயத்தின் சூ[ஷ்ச](க்ஷ்ம)
மப்பாலுமுப்பாமுக்கப்பால் நீயுங்,
குறியலாம் நி[ற்](ர்க)குணத்தின் குறியைக் காணக்
குறியறிய(ச்) சற்குணமா யுலகத்தோரே,
யறியலா மவரவர்கள் பேதாபேத
மறிந்த குருவுபதேச மருளுவாரே. (௩௰)

அருளானவருள் பெறவுங்குருவு மாவாய்
அட்டசித்தும் புரியட்டமெட்டிற் காண(ப்),
பொ[ஜ](ரு)ளானதொன்றுக்கு ளெட்[டெட்]டே யாடி(ப்)
போக்குவரத்துள் சூட்[ச](சும)மா(ய்)ச்சி பாதம்,
பொருளானதது கண்டு காட்சி கண்டு
பொய்யாமல் மெய்ச்சுருகக வையன் சொன்ன,
பொருளான பொருள்பெறவுமருளும் பெ[த்த](ற்றுப்)
போதறிவாயிருப்பார்கள் மெய்ச் சுருக்கமுறுறே. (௩௰க)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. தட்சிணாமூர்த்தியியற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1814. சச்சிதானந்தமாலை.

SACCIDĀNANDAMĀLAI.

Pages 36. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 129 *a* of the MS. described under No. 802.

Complete.

A treatise extolling the greatness of Śiva conceived of as Sat, Cit and Ānanda. The work is written after the model of the stanzas of Tāyumānavar but the author is not known.

Beginning:

சச்[சு](சி)தானந்தம்.

கடகரியோன் திருத்தாளை(க்) கருணைதர(த்)துதிசெய்து
விகடசடவியனுலகில் விளம்புவதற்கினிதான
சகடநெடுமால்மருகன் தகுதிமிகுவிநாயகனை
விகடமிலாமலேதுதிக்க வேறுவினையகலுந்தானே. (க)

முச்சுடராகியொன்றாய் மூலைத்திடுஞ்சோதிபாத
மச்சுதனயனுங்காணு வகண்டமாயளவிலாத
சச்[சு](சி)தானந்தமான சற்குருபரனைப்பாட
மெ(ய்)ச்சுடருதயமான மேன்மையையுண்மைசெய்வாம். (உ)

கண்ணினில்மணியாய்நின்ற காரணகுருவைப்போ[த்தி](ற்றி)
வி[ன்றி](ண்ணி)னிலொளியே பார்த்துமெ(ய்க்)[யி]குருபரனைப்பாட
ம[ன்றினி](ண்ணி)னில்யார்க்கு ஞானவழிதனையுணர்ந்தோர்க்கெல்லா
மொன்றினிலொன்றாய்நின்ற வுண்மையையுணர்ந்துபாரீர். (௩)

(வேறு).

முத்தமாநின்றபர[ஞ](நா)தவொலிகீதமது
முச்சந்திவீதிநடுவில்
மும்மலமகற்றியொரு நி[ற்](ன்)மலசொரூபமாய்
முச்சுடரினுச்சிமுகப்பில்,
உத்தமர்தெரிபரிசுத்தமா வஷ்டதிசை
யூடாடிவெட்டவெளியி
லொளியாகிவிரிசுட[ரு](ரி)னுதையகிரியணையிலே
யொருநாலுமிருநாலுடன்,
நித்தமாய்நின்றபரிபூரணசதாசிவ
நிலைகொண்டசோதிமயமே
நின்மகிமைகண்டுளே தெண்டனிடுதொண்டர்தம்
நினைவுசற்றயராதவா,
சத்தமாநின்றமணிரத்நமுடிமகுடமே
தரவேணுமிதுசமயமே
தற்பராநந்தசபை நிஷ்களாநந்தசிவ
சச்சிதானந்தகுருவே. (௪)

End:

பரமுமிதுபொருளுமிது வழியுமிதுதெளிவுமிது
பதினாலுலோகமதிலே
பாசவினையாலறிவு மோசமேமோசமிது
பாழறிவு பரமானதே
உரமுமிருகாலொ(ளி)யிரவுபகலின்றியே
(யிஷ்டா)ட்சரமுமதிலே
யொளி(வெளி)யிலொளியாகியிடநிடதநடனமா
ஆழிவிதியாளியெனவே
சிரமகுடமுடியிலே கனக மன் . சையிலே
சிவஞானதீபமது பார்
திருமருவுசிவசோதிமதி பெருகுகருவீடு
தெரி[சி](ச)னைகளாகமுடியுஞ்,
சரமுமிதுகதிசேர்வைசகலகலையனுராக
சாயுச்சியப[ா]தமரு[ள்](ளு)வாய்
தற்பராநந்தசபை நிட்களாநந்தசிவ
சச்சிதானந்தகுருவே.

குருசாமி துணை.

(கு-பு.)—

இது சச்சிதானந்தமயமான சிவத்தின் தோத்திரமாகவமைந்துள்ளது. இதில் முப்பது பாடல்களேயிருக்கின்றன. இவை, தாயுமானவர் பாடல்க

னில் போக்கைத் தழுவியிருக்கின்றன. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரிய வில்லை.

No. 1815. சச்சிதானந்தமாலை.

SACCIDĀNANDAMĀLAI.

Pages, 34. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 48 *a* of the MS. described under No. 1159.

Complete.

Same work as the above, but without the first stanza therein given.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. அதிலுள்ள கடகரியோனென்று தொடங்குஞ் செய்யுள் இதிலில்லை. முற்றுமுள்ளது.

No. 1816. அகத்தியர் திட்சை விதி.

AKATTIYAYR DĪKṢAI VIDHI.

Substance, Palm-leaf. Size, 10¼ × 1 inches. Pages 110, Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, Fair. Appearance, old.

Begins on fol. 121 *a*. The other works herein are Akattiyarpurāṇa-sūttiram 1*a*, Akattiyarpūjāvidhi 59 (*a*).

Complete.

Same work as that described under R. No. 9 (*c*) of the Triennial Catalogue of Tamil MSS., Vol. I.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக்காட்லாக்கின் 9 (c) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1817. அகத்தியர் திட்சை விதி.

AKATTIYAR DĪKṢAI VIDHI.

Pages, 13, Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 80 *a* of the MS. described under No. 1518.

Incomplete.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதி முன் பிரதியைப் போன்றது. இதில் 1—15 பாடல்களே உள்ளன. ஏடுகள் சிதைந்திருக்கின்றன.

No. 1818. அகத்தியர் தீட்சை விதி.
AKATTIYAR DĪKṢAI VIDHI.

Pages 14. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 92 *a* of the MS. described under No. 1490.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1819. அகத்தியர் பூஜைவிதி.
AKATTIYAR PŪJAIVIDHI.

Pages, 124. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 59*a* of the MS. described under No. 1816.

Complete.

Same work as that described under R. No. 9 (*b*) of the Triennial Catalogue of Mss, Vol. I, Part II.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்துக்காட்லாக்கின் 9 (b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்று மிருக்கிறது.

No. 1820. அகத்தியர் யோகம், ஆறு.
AKATTIYAR YŌGAM, ĀṞU.

Substance, Palm-leaf. Size, 9 ⅞ × 1¼ inches. Pages, 5. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, Fair. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Māṇikkavācakar ñānattaḻiśai 4*a*.

Contains only 6 stanzas.

Apparently deals with the realization of the Supreme Being through Yōga. The work is attributed to Akattiyar but there is no authority for it excepting that it is so written in the beginning of the manuscript.

Beginning:

சொல்லு [கு வே] (கிறே)ன் சூ [ஷ்ஷ] (ட்சும)த்தின் மகிமைகேளு
சுருதிவெளிக் கெட்டாத சூட்சுமமப்பா,
வெல்லுவையோ சொல்வதற்கு விள்ளாய் விள்ளாய்
வேதாந்தம் சித்தாந்தம் பரனுக்குள்ளே,
அல்லுபகலற்ற மகமேருவுச்சி
யாதித்தன் சந்திரனின்ற வெளியில் நில்லு,
மல்லுகிறேன் மயிர்ப்பாலமுண்டு நேராய்
மறிப்பார்க்கு அகாரநடு கொம்புதானே. (க)

End :

நிலைத்துநின்று சுழிமுனையைக் கட்டி நின்றால்
நேராகத்துவாரத்தின் பளிச்சென்றாற்போ
விலைக் குமட்டாலெரித்தூற்றுந் தங்கம்போல(க்)
கம்பியெழும் பளிச்சென்று பிரகாசம் பொங்கும்,
துலைக்குழியால் நிலைக்குவந்து அமிர்த[ம்] முண்ணுஞ்,
சோதியாம் பராபரத்தின் செயலேதென்றால்,
அலைத்துவிட்டு ஆதியந்தமி[ல்] லாதிடத்தில்
அருந் [து] (தி) நிற்கக்கட்டினன் தனிடந்தான்காணே. (சு)

(கு-பு.)—

இது யோகாநுபவத்தைக்கூறுவது. தனிநூலாகத்தோற்றவில்லை. இதில் ஆறு செய்யுட்களேயுள்ளன. அகத்தியர் செய்ததாக நூலின் முதலிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளதைத்தவிர வேறு ஆதாரமொன்றுந் தெரியவில்லை. செய்யுளிற் பிழைகளதிகம்.

No. 1821 கூர்மானந்தர் சூத்திரம், ஐம்பத்தொன்று.
KŪRMĀNANDAR SŪTTIRAM, AIMPATTONṞU.

Substance, Palm-leaf. Size, 10½ × 1¼ inches. Pages, 12. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, Good. Appearance, old.

Begins on fol. 35*a*. The other work herein is Koṅgaṇanāyanār daṇḍakam 1*a*.

Complete.

Same work as that described under R. No. 267 (*o*) of the Triennial Catalogue of Mss., Vol I, Part 2.

கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக்காட்லாக்கின் 267 (0) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்று மிருக்கிறது.

No. 1822. கொங்கணர் வாக்கியம்.
KOṄGAṆAR VĀKKIYAM.

Pages, 22. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 118*a* of the MS. described under No. 802. Contains 27 stanzas.

A work on the attainment of Jñana (knowledge of the Supreme Brahman) through Yōga. Explains the Pañcākṣara also.

Beginning :

ஒச்சு நின்ற ஓ [ங்] (மதுதான்மண்)ணை யுண்ணு(ம்)
உருவியந்த மண்சென்று சலத்தையுண்ணும்,

ப[த்தி] (ற்றி) நின்று சலமதுதான் தீயை யுண்ணும்
பாங்கான தீசென்று காலையுண்ணும்,
வெற்றி நின்ற கால்சென்று விண்ணையுண்ணும்
விழுந்ததப்பா சடமென்றுவேதாந்தம் போச்சு,
முத்திநின்று கூடுவது எந்தக்காலம்
மூடரே மதுவையுண்டு மேலே பாரீர். (க)

பாரப்பா வகாரமது உகாரத்தைக்கொள்ளும்
பாங்கானவுகாரமது மகாரத்தைக்கொள்ளும்,
நேரப்பா நகாரமது விந்துவைத்தான் கொள்ளும்
நேரான விந்துவது நாதத்தை [த்தான்]க் கொள்ளும்,
சேரப்பா நாதமொத்துச் சத்தியைத்தான் கொள்ளும்
சேர்ந்து நின்ற சத்தியல்லோ சிவத்தைக்கொள்ளும்,
ஆரப்பாசிவன்றன்னை (ப்) பராபரந்தான் கொள்ளும்
பராபரத்தைக் கொண்டவித மறிகிலேனே. (உ)

End:

துறைவிட்டு (ச்) சூடு சுழன்றலைந்து காணுதவா திகோடி,
யறையொட்டி (ப்)பொத்தியதோர் போகிகோடி யம்மம்மா
மறையெட்டி யெட்டாத ஞானத்தோர்க்கு [பூசையில்லா,
மகத்தான சூதர் வித்தை மைந்தா கேளு
குறைபோட்ட விட்டகுறை வந்ததானல் கூருனரத்தினமுங் கூடுங்
காணே. (உஎ)

குருவேதுணை.

கொங்கணர்வாக்கியம் முற்றும்.

Colophon:

(தீ-பு.)—

இது யோகமார்க்கத்தால் ஞானமடையும்முறைமையையும், பஞ்சாட்சரத்தின் அமைதி முதலியவற்றையுங் கூறுவது. கொங்கணரியற்றியதாக நூலின் முதலிலு மிறுதியிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இருபத்தேழு பாடல்களே யுள்ளன. நூல்முடிந்ததாகத் தோற்றவில்லை, வைத்தியநூல்கள் பல வியற்றியுள்ள கொங்கணரும் இங்கே குறித்துள்ள கொங்கணரும் ஒருவரோ, அன்றோ வென்பதும், இவர் பதினெண் சித்தருளொருவராவென்பதும் ஆராயத்தக்கன.

No. 1823. சிவயோக தீபிகை.

ŚIVAYŌGADĪPIKAI

Substance, Palm-leaf. Size, $3\frac{3}{4} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 174. Lines, 10,11 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old. Complete.

A rendering in Tamil of the sanskrit work Śivayōgapradīpikā described under No. 4384 and 4385 of the D. C. S. MSS., Vol IX.

Beginning :

சிதம்பரசிவயோக தீபிகையான மூலமந்திரம்.

வெள்ளை வாரணப், பிள்ளையார்பத,
முள்ளுவார்மனக், கள்ளமாறுமே.
ஆனைமுகனுமுகனம்பிகைபொன்னம்பலவன்
ஞானகுருவாணியையுண்ணுடு .

சிவயோகதீபிகை.

ஸ்ரீசதாசிவயோகீசுவர . . , . க்கப் பட்டசிவயோக . . . . . ன் கின்ற யோக சாத்தி . . . . . தாயும் சாவதானமாகிற . . . . கிரு, ரதெப்படி யென்னிற் . . . . . யோகீசுரர்களுடைய மனசாகிறது தாமரைப்புட்பத்துக்கு வண்டுபோலவுங், காரணத்திரயங்களுக்குக் காரணமாக . . . . . யமாகியுஞ், சகுணநிர்க்குணமாகி(ற) த(த்)துவ சொரூபமாகியுஞ், செனனமரணங்களில்லாத சதாசிவலிங்க சொருபமாகிய குருவைத்தன் (மனசி)லே ஈசனைப் . . . ணுகிறேமென்று குருவை ந . . . . பண்ணிய . . . சதாசிவ யோகீசுரரானவர் சிவயோக தீபிகை யாகிற கிரந்தத்தை . . . . . னை பண்ணுகிறார். (க)

End :

இந்த சிவயோக தீபிகை . . . . . மகார . . . . மாயிருக்குமிதை யப்பியசிக்க வயி(ராக்)கியமுண்டானவனு யிந்திரிய நிக்கிரகம்பண்ணினவனுஞ், சிவனிடத்திலேயுங் குருவினிடத்திலேயு(ம் அசஞ்)சலமான புத்தியுண்டான சற்புருடனுக்குக்[கு] (கொ)டுக்கத்தக்கது.

* * * *

Colophon :

இந்தத் திறமுடைய சிவயோக தீபிகை யென்கிற கிரந்தமான உ௱அ௰எ சுலோகங்களு நானுவிதச் . . ர்த்தங்களோடே யஞ்சு படலங்க . . . . பட்டதென்று சொல்லி . . . த . . தாவனுக்கிரகம் பண்ணின . . . . . குருவேதுணை . . . . ப்படி சதாசிவ யோகீசுரராலோ . . . யோக விடையம் . . . . டகவித . . மானவஞ்சாம் படலமுற்றும்.

ஆகப் படலமஞ்சுக்கு, சுலோகம் உ௱அ௰எ.

கச்சியப்பதேசிகனை நச்சியுளம்வைப்பாம்.
சிவஞான தேசிகனைப் பவமா[ற்](றப்)பணிவாம்.

(கு-பு.)—

இது ஸம்ஸ்கிருத டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக் 4384, 4385-ஆம் நம்பர்களில் வந்துள்ள "சிவயோகப்ர தீபிகா" என்பதன் மொழிபெயர்ப்பாகும். இந்நூல் வடமொழியில் ஐந்து படலங்களாலாயது. 280 சுலோகங்களுக்கு மேற்கொண்டது. சதாசிவ யோகீசுரர் என்பவராற் செய்யப்பட்டது. தமிழில் ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் பொருளையும் நேரே மொழிபெயர்த்து, ஆங்காங்கு, சுலோகத்தின் எண்ணும் குறிக்கப்பட்டுளது. மொழிபெயர்த்தவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. இஃதொரு நல்ல நூல். இந்தப் பிரதி பூர்த்தியுடையது. மிகச் சிதைவுற்றிருக்கிறது. அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1824 சிவயோகம்.
ŚIVAYŌGAM.

Pages, 10. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 26*a* of the MS. described under 1543.

Deals with Yōga. The name of the author is not known.

Contains only 10 stanzas.

Beginning:

சிவயோகம்.

பாரப்பா பதியளப்ப[யி](வி)[ன்னா](ந்நா)ல் வேணும்
பரையோகமென் பதற்கு மவுனம் வேணும்,
காரப்பா சயம்வேணுஞ் சித்திவேணுங்
களங்கமற்ற சறகுருவைக் காணவேணும்,
சாரப்பா சமாதி[கள்] பஞ்ச சமாதிவேணும்
சதிராக நந்தியு(டை)டநாட்டம் வேணும்,
ஆரப்பா வறிவர்க்ள் ஞான மா[ற்](ர்க்)க
மப்பனே பூரணத்தை ய[ழி](மு)த்திப்பாரே. (க)

End:

ஓதப்பா வொளிபோலாமுன்றன்றேகம்
ஒன்றுமில்லை பிடித்த(வி)டம் பொய்யாய்ப்போகும்,
நாதப்பா வண்டபகிரண்டமெல்(லாம்)
நாடலாமோடலா மநேகஞ்சித்தி,
நீதப்பா வாதாரமாறில் (வை)த்து(த்)
தப்பாத தேகமது கா[ப்]போற்காணும்,

. . . . . .

(கு-பு.)—
இந்நூல், யோக விஷயமானது என்று தெரிகின்றது. இப்பாடல்கள் எளிய நடையிலாயவை. இதில் பத்துப் பாடல்களேயுள்ளன. இந்நூலாசிரியர் சித்தர்களிலொருவராயிருக்கலாமெனத் தோன்றுகின்றது.

No. 1825 தற்செயலழிந்த தகைமை.
TARCEYALALINDA TAKAIMAI.

Page, 1. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 197*b* of the MS. described under No 1310.

Inculcates that everything is the work of God and nothing can be done by man.

Contains 10 stanzas.

Beginning:

ஆதரவாகி யருளினமிழ்ந்திடி
ஞாதரவாரறிவார்—மின்னே—ஆதரவாரறிவார். (க)
செஞ்சிலம்போசைகள் சிந்தவெழுந்திடில்
தஞ்செயலாரறிவார்—மின்னே—தஞ்செயலாரறிவார்.
(உ)

End:

வென்றிடுமைம்புலனை வென்றபோழ்தினில்
வென்றவரெக்குறைவார்—மின்னே—வென்றவரெங்
குறைவார். (௬)

உள்ளங் குளிர்ந்திட வுள்ளமலவாதைக்
கள்ளங் கடந்தவர்காண்—மின்னே—கள்ளங்கடந்தவர்-
காண். (௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, "எல்லாமீசன்செயலே நம் செயலொன்றுமில்லை" என்னும் விஷயத்தைக் கூறுவது. "மின்னே" என்ற மகடூஉ முன்னிலையையுடைய பத்துக் கண்ணிகளாலாயது. இது—ஒரு நூலின் பகுதியெனத் தோற்றுகின்றது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 1826. கபிலரகவல்.

KAPILARAKAVAL.

Substance Palm-leaf. Size 12½ × 1 inches. Pages, 17. Lines, 6 on a page. Character Tamil. Condition, Injured. Appearance, old.

Begins on fol. 10*b*. The other work herein is Ñānōpadēśam 1*a*. Complete.

A treatise written apparently in condemnation of caste and its distinctions. By Kapilar who is considered to be the brother of the well-known Tiruvalluvar.

Beginning:

குருபாதந் துணை
கபிலரகவல்.

நான்முக[த்தோ]ன்கூறிய நானுவழிவகை
ஆ[ன](ன்ற)சிறப்பி லரும்பொருள் கூறுங்கால்
ஆண்முதிதோ பெண்முதிதோ
[ஞ](நா)ள்முதிதோ கோள்முதிதோ
நல்வினை மூப்போ தீவினை மூப்போ
செல்வஞ் சிறப்போ அறிவு சிறப்போ
தொல்லைமாஞாலம் படைப்போ தோற்றமோ
எலவா(ப)பிறப்பு மியல்[பாயிது](போசெயற்) கையோ
நஞ்சுறு தீ(வி)னை துஞ்சுமோ துஞ்சாதோ
அஞ்சும்போ த[க]ப்பஞ்[சயி]சேந்திரியங்கள்
எ[ஞ](ன்)செயாதிற்குமோ எவ்விடத்தேகுமோ.

End:

குலமுமொன்றே குடியுமொன்றே
வா . . . . . . நாலு சாதியில்
புந்தியு(ம்)திருவும் பொன்னும் வேறதுவோ
புலையுங் கொலையுங்களவு[ந](ஞ்)சினமும்

நிலையுறக்களைந்து நிற்[ப]பதையறிந்தவர்க்கு
ஆணும்பெ[ர]ண்ணுமல்லது வே(ே)ற
குலமுமில்லை குடியுமில்லையிதைப்
பேணி நடப்பது பிழையெனப் படுமே(ர)
சிறப்புறு செல்வமுங் கல்வியுமல்லது
பிறப்பு நலந்தருமோ பேதையீரே. [பேதையீரே]

(கு.-பு.)—

இது, உலகத்தியற்கையைக் கூறி, ஜாதி வித்தியாசம் கூடாதென்று கூறுவது. திருவள்ளுவரோடு பிறந்த எழுவரில் ஒருவராகச் சொல்லப்படும் கபிலர் பாடியது. அச்சுப்பிரதிக்கும் இதற்கும் பாடபேதமிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுளது. இதன் 11-ஆவது ஏட்டில் இவரும், ஔவையும் பாடிய இரண்டு தனிப்பாடல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1827. தத்துவநூல்.
TATTUVANŪL.

Substance, palm-leaf. Size, 11 × 1 inches. Pages, 130. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, Old. Begins on fol. 42*a*. The other works herein are Ñānakkummi 1*a*. Ñānavettiyān 30*a*. Anusthānavidhi 51*a*. Jōtidappādal 59*a*. Incomplete.

A treatise of a philosophical nature, explaining the transcient nature of this world.

Beginning:

திறங்கெட்டா [னெ](னி)னங்கெட்டா ஞ(னக)ங்காரத்தா(ற்)
சே(ர்ந்திருந்)தோர் வாழ்ந்திருந்தோர் செகத்தின்மீதே,
அறங்கெட்டான் [பி](பு)றங்கெட்டா னருளுங்கெட்டா
னவரவர்[கள்] சொல்வார்கள் தம்பிரான்களென்று,
முறங்கெட்டாய் பேய்மனமே ந . . . . . குள்ளே
யினிக்கெட்டாய் பணமிருந்து(ம்) பிணமா[யி](ய்ப்)போச்சே. (க)

பணந்தேடி யா[ர்யி](ரி)ருந்தார் பூலோகத்தில்
பாவி [தி](து)ரியோதனனுர் பாட்டனும்,
குணமானதுரோணன் கர்ணன் கி[று](ரு)பன்பூரி
கூறியதோர் [தே](செய)த்திரதன் சகுனி சல்லியன்,
பிணமானு ரர்ச்சுனன்கை யம்பினலே
பெண்டிரும்பணங் காசும் பிறகேபோச்சோ,
மணமான வாழ்வுபொரு ளாடுமாடு
ம[யி](ற்றி)தெல்லாமொருமா[ய்கை](யை) [ய_ர]மதித்துப் பாரு[ம்]. (உ)

End:

இ[ண்ணை](ன்றை)க்குச் சதமென்றிருப் பதுவும் பொய்யே
யியலானமாடும் பொய் யாடும்பொய்யே,
என்றன்மக்கள் தந்தைதாய் மனைவிபொய்யே
வாகானபணமும் பொய் வாழ்வும்பொய்யே,

ஒ[ண் ணு](ன் று)ஞ் சதமில்லையப்பா சரீரம்பொய்யே
யூதாரி யாசையிலே யுழல்வதெல்லாம்,
நின்றிருக்கு நீர்தனிலே குமி[ளி](ழி)யைப்போல்
நிலையில்லாக் காயமிது நீநம்பாதே. (௰௮)

சுபமஸ்து.

(கு-பு.)—

இது உலகத்தின் நிலையாமையைக் கூறி ஞானமூட்டுவது. நூலாசிரிய ரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. செய்யுள் நடை தாழ்ந்தது. இந்தப் பிரதியில் பதினெட்டுப் பாடல்களேயுள்ளன; ஆதலின் நூல் முற்றுப் பெறவில்லை. முதற் செய்யுளில் மூன்றடிகளேயுள்ளன. பிரதி சிதைந்துள்ளது.

No. 1828. போகநாயனார் யோகநூல்.
BHOGANĀYANĀR YŌGANŪL.

Substance, Palm-leaf. Size, 15¾ × 1½ inches. pages, 118. Lines, 7, 8 in a page. Character, Tamil. Condition, Fair. Appearance, Old. Complete.

A work on Yōga in 362 stanzas. It is stated in the beginning of the manuscript that the author is Bhōgar.

Beginning:

ஐந்துகரத்தனை யானைமுகத்தனை
யிந்துவிளமதி போலுமெயிற்றனை
[னை]நந்[து](தி)மகன்றனை ஞானக்கொழுந்தினை
புந்தியில்வைத்தடி போ[த்து](ற்று)கின்றேனே. (௧)

* * * * *
* * * * *

மூலாதாரம்.

தானானவேமூலட்சஞ் சிவன்றான்சொன்ன
சாத்திரத்தின் கருவெல்லாந்தரிக்கப்பண்ணி,
கோனானகுறு[னா](நா)வா[ய்] யேழுகாண்டங்
கொட்டினேன்வாதமென்ற முறையள்தன்னை,
பானானபாட்டரைத்தான் கருக்கள்கேட்டு(ப்)
பயின்றெடுத்த மாயிசொல்லின்பண்புகேட்டு,
தேனானகாலாங்கியை யரையுங்கேட்டுச்
செப்பினே[ன் யே](னே)ழாயிரந்தான்காணே. (௨)

* * * *
* * * *

அகாரத்தின்மேலாகக் கணேச(ர்)நிற்[ப்]பார்
அதிலேயொருகோணத்தி லுகாரம்நிற்கும்,
உகாரத்தில்வல்லபையாஞ் சத்திநிற்[ப்]பாள்
ஓடுங்கியதோர்முனை யொன்றில[க்]கதலிப்வாயூய்,

புகாரமாய்முகங்கீழ்க் குண்டலியாஞ்சத்தி
பொன்பாம்புபோல்[ச்] சுருட்டிச்சீறிக்கொண்டு,
சுகாரமாய்ச்சுழிமுனை யோடுருவிநிற்பாள்
துரியாதீதமென்ற வவத்தைதானே. (௪)

End:

உண்ணவேயிவ்வ[ழ](ள)வும் யோகமா[ற்](ர்க்)கம்
உறுதியாய்ப்பா(ர்)த்தபடி யுண்மைசொன்னேன்,
கண்ணவே காலாங்கியையர்சொல்ல(க்)
கடாட்சித்த பாட்டரென்றழுலனுயர்,
திண்ணவேயவர்பதத்தைச் சிரசில்வைத்து(ச்)
சிறந்தமனோன்மணித் தாயார்சொல்லக்கேட்டு,
விண்ணவேபதஞ்சலியார் வியாக்கிரபாதர்
[மும்]வினையுள்ளாரென்று சொல்லிப்போதித்தாரே. (௩௱௬௨)
போதித்தார்பெரியோர்கள் ருஷிகள்சித்தர்
புத்தியுள்ளானென்று சொல்லியடியேனுக்கு,
வாதித்தருஷிசித்தர் சொன்னபுத்தி
மனதில்வைத்து வாசியு(ன)டவண்மைபார்த்து,
ஏதித்தே[ளா](ழா) யிரத்தில்சுருக்கமாக
வெடுத்துரைத்தே யெல்லோருமெனைப்போலாக,
சோதித்தயோகத்தின் மார்க்கந்தன்னை(ச்)
சொல்லிவிட்டேன் முந்நூற்றில்சொச்சந்தானே. (௩௱௬௩)

Colophon:

யோகசித்தி முற்றும். குருவே துணை.

விடு பாட்டு.

காந்தண் மலருங் கடலு முறவாளு(ல்)
வந்துதனமிரண்டு[ம் வந்தெ](மெ)ய்யாதோ—காந்தண்தமலர்
காட்டிலேபூ[த்திரு]க்குங் கடலிலேகாய்காய்க்கும்
நாட்டிலேகேட்டிருப்போம் நாம்.

தேவி சகாயம்.

(கு-பு.)—

இது, யோகமார்க்கங்கள் பலவற்றை விரிவாக விளக்கிக் கூறுவது. 362 பாடல்களாலாயது. போகநாயனுர் செய்ததாக நூல் முதலிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. செய்யுள்நடை தாழ்ந்தது. பிழைகளதிகம். இந்தப் பிரதியில் நூல் பூர்ணமாகவுளது. இங்குள்ள காப்புச்செய்யுள் திருமந்திரத்தின் காப்புச் செய்யுளாகும்.

No. 1829. அகத்தியர் ஞானம், நூறு.
AKATTIYAR ÑĀNAM, NŪṞU.

Pages, 63. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 19*a* of the MS. described under No. 801.

Complete.

Same work as that described under R. No. 9(*a*) of the Triennial Catalogue of MSS. Vol. I, Part II.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக் 9(a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1830. அகத்தியர் ஞானம் நூறு.
AKATTIYAR ÑĀNAM NŪṞU.

Pages, 22. Lines, 35 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 332.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1831. அகப்பேய் சித்தர் பாடல்.
AKAPPĒI SIDDHAR PĀḌAL.

Pages, 24. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 59*a* of the MS. described under No. 802.

Complete.

A treatise of a philosophical nature attributed to Akappēi Siddhar. This work is printed.

Beginning:

நஞ்சுண்ண வேண்டாமே—அகப்பேய்
[ஞா](நா)யகன் தாள் பெறவே
நெஞ்சமலையாதே—அகப்பேய்
நீயொன்றுஞ் சொல்லாதே. (க)

பராபரமானதடி—அகப்பேய்
பாழாக வந்ததடி,
தராதல மேழ்புவியும்—அகப்பேய்
தானே படைத்ததடி. (உ)

End:

தோ[ணு](ன்று)ம் விதங்களெல்லாம்—அகப்பேய்
சூனியங்[கள்] கண்டாயே,
தோ[ற](ன்ற)மல் தோன்றிவிடும்—அகப்பேய்
சுத்த வெளிதனிலே.

பொய்யொன்றுஞ் சொல்லாதே—அகப்பேய்
போக்கும் வரத்தாகும்,
மெய்யென்று சொன்[ன](ன)க்கால்—அகப்பேய்
வீடு[பி](பெ)றலாமே,

Colophon:

அகப்பேய் சித்தர்பாடல் முற்றும்.

சிவமயம்.

(கு-பு.)—

இது ஞானவிஷயமான நூல். எளிய நடையில் கும்மிப் பாடல்போன்ற ஒரு வகைப் பாடலாலாயது. இயற்றியவர் அகப்பேய் சித்தர். ஒவ்வொரு கண்ணியிலும் அகப்பேய் என்ற விளியமைத்துப் பாடியிருத்தலின், இவர் இப் பெயர் பெற்றனர்போலும். இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1832. அகப்பேய் சித்தர் பாடல்.
AKAPPĒI SIDDHAR PĀḌAL.

Pages, 5. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 32*b* of the MS. described under No. 1036.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் பதினெட்டுக் கண்ணிகளே இருக்கின்றன. பிரதி நன்றாகவுளது.

No. 1833. அகப்பேய் சித்தர் பாடல்.
AKAPPĒI SIDDHAR PĀḌAL.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Pages, 12. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Ñānaccōbhanam. 7 *a*.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது.

இந்தப் பிரதியில் ஐம்பத்தைந்து கண்ணிகளே உள்ளன. ஆதலின் முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1834. அழுகணிசித்தர் பாடல்.
AḺUKAṆI SIDDHAR PĀḌAL.

Pages, 8. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 48*a* of the MS. described under No. 802.

Incomplete.

Similar to the above. It is attributed to Aḻukaṇi Siddhar who is considered to be one of the 18 Tamil Siddhars. The work is printed but the printed edition does not contain the stanzas found in this manuscript.

Beginning:

அ[ய்](ஐ)ங்கரனைத் தெண்டனிட்டேன்—ஆத்தாடி
அருளடைய வேணுமென்று,
தங்காமல் வந்தொருவன்—ஆத்தாடி
தற்சொரூபங் காட்டியென்னை,
கொள்ளைப் பிறப்பறுக்க—ஆத்தாடி
கொண்டான் குருவாகி,
கள்ளப் புலனறுக்க—ஆத்தாடி
காரணமாய் வந்தானடி.
ஆதார மாறினையும்—ஆத்தாடி
ஐம்பத்தோ ரக்ஷரமும்,
சூதான கோட்டையெல்லாம்—ஆத்தாடி
சுட்டான் துரிசறவே.
வாக்காதி யைவரையும்—ஆத்தாடி
மாண்டுவிழக் கேட்டேண்டி,
தத்துவங்களெல்லாம்—ஆத்தாடி
தலைகெட்டு வெந்ததடி.

End:

மஞ்சன நீராட்டி—ஆத்தாடி
மலர்பறித்துத் தூவாமல்,
நெஞ்சு வெறும் பாழாய்—ஆத்தாடி
நின்றநிலை காணேண்டி.
பாடிப் (பாடிப்) படித்து—ஆத்தாடி
பன்மலர்கள் சாத்தாமல்
ஓடித் திரியாமல்—ஆத்தாடி
உருக்கெட்டு விட்டேண்டி.
மாணிக்கத் துன்னொளி போல்—ஆத்தாடி
மருவி யிருந்தாண்டி,
பேணித் தொழுமடியார்—ஆத்தாடி
பேசாப் பெருமையன்காண்.
புத்தி கலங்கியடி—ஆத்தாடி
போந்தேன் பொறிவழியே,
பத்தி யறியாமல்—ஆத்தாடி
பாழி[ல் க்](ற்) க[வு](வி)ழ்த்தேனே.
தோற்ற மொடுக்க மில்லா—ஆத்தாடி
? ஆருமறியார்கள் . . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இது ஞான விஷயமானது. பதினெண் சித்தர்களு ளொருவராகிய அழுகணி சித்தரியற்றியது. இப்பாட்டுக்களின் போக்கு அழுகைபோலிருத்தலின் இவர்க்கு இப்பெயர் அமைந்ததுபோலும். இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுப்பெறவில்லை. இவை அச்சுப் பிரதியில் காணப்படவில்லை.

No. 1835. இடைக்காட்டுச்சித்தர்பாடல்.
IḌAIKKĀṬṬUSIDDHARPĀḌAL.

Pages, 4. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 46a of the Ms. described under No. 802.

Contains only 7 stanzas.

Similar to the above. The work is attributed to Iḍaikkaṭṭu Siddhar who probably belongs to the herdsman caste. The work is printed but the printed edition does not contain these stanzas.

Beginning :

> நூறாட்டிலைம்பது தூங்கப்போச்சு, இந்த—
> நோயாட்டி லஞ்சாடு நொந்துபோச்சு
> சீராட்டில் பதினைந்து சென்றுபோச்சு, இனி—
> செலவாடு முப்பதுங் கூலிக்கிடும்
> மாறாட்டம் பண்ணாதே மங்கைக்கோனே, நன்றாய்
> மங்காமல் நம்மாட்டை மடக்கித்தாரும்.

End :

> உச்சியுருமத்தி லெருதி லேறி
> பூரெங்குஞ்சுற்றி யுலாவிவந்து
> கச்சிவரதக்கோனான் தங்கையரை யிந்த(க்)
> கம்பக்கோனார் தாலிகட்டினாரே. (எ)

(கு-பு.)—

இது ஞானமார்க்கமான நூல். எளிய தாழ்ந்த நடையுடையது. எனினும் விஷயங்களை நன்கு விளக்குவது. சித்தர் பதினெண்மரி லொருவராய இடைக்காடராற் பாடப்பெற்றது. இவர் பாடல்களால் இவர் சாதியில் இடையராயிருக்கலாமெனத் தோற்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இவர் பாடல்கள் முற்றுமில்லை. இதில் ஏழு பாட்டுக்களே இருக்கின்றன. இவை அச்சுப் பிரதியிலில்லாதவை.

No. 1836. ஏனாதிச்சித்தர்பாடல்.
ĒNĀDICCITTARPĀḌAL.

Pages, 4. Lines, 5, 6 on a page.

Begins on Fol. 192(*a*) of the M.S. described under No. 802.

Ten stanzas attributed to Enā disiddhar on true knowledge on wisdom. These stanzas are not found in the printed edition.

Beginning:

> வேதாகமத்தின் விசும்பதனுள்புக்கு
> மெய்கண்டவேனாதி யென்கொண்டுவந்தீர்,
> பேதாதிபேதச் சமயப்பிணக்கைப்
> பிசைந்துள்ளடக்கும் வியன்கொண்டுவந்தேன். (க)

என்றும் பிறப்புமிறப்புமெமக்கில்லை
யென்கின்றவேனாதி யென்கொண்டுவந்தீர்,
நன்றும் பதங்களுங் குன்றுப்பதங்களுங்
கூடவிழுங்குங்குளிகை கொண்டுவந்தேன். (உ)

End :

தானுதனுதந்த ஞானுதனுவென்று
சாற்றியவேனாதி யென்கொண்டுவந்தீர்,
ஊனுயுயிரா யுறவாயிருக்கும்
ஒப்பிலா மெய்ஞ்ஞானங் கொண்டல்லோ வந்தேன். (சு)

அன்புக்குளன்பா யறிவாயிருக்கும்
அறிவுள்ளவேனாதி யென்கொண்டுவந்தீர்,
முன்செய் தவத்தின் முறையின் வழியே
முடிவில்லா மெய்ஞ்ஞானங் கொண்டல்லோ வந்தேன். (எ)

Colophon :

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது மெய்ஞ்ஞான விஷயமானது. இந்தப் பிரதியிலுள்ள பாடல்கள் பத்து ; ஏனாதிச்சித்தரென்னும் பெரியார் இயற்றியது ; இவருக்கும் மற்றொருவர்க்கும் ஸம்பாஷணைபோல, வினாவிடையாக ஒவ்வொரு பாட்டும் அமைந்துள்ளது. நடை சாதாரணமானது. இப்பாடல்கள் அச்சுப்பிரதியில் காணப்படவில்லை.

No. 1837. கடுவெளிச்சித்தர்பாடல்.
KAḌUVEḶICCITTARPĀḌAL.

Page, 1. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 191*b* of the MS. described under No. 802.

Contains 2 stanzas of a philosophical nature attributed to Kaduveḷisiddhar. The first of these stanzas is similar to a stanza found in the Tirumantiram of Tirumūlar.

Beginning and End :

வெல்லும்போது விடுவேன் வெகுளியை(ச்)
செல்லும்போது செலுத்துவேனாதை
அல்லும்பகலு மறிவுடன் றுஞ்சினல்
கல்லும் பிளந்து கடுவெளியாமே. (க)

எட்டுமிரண்டு மறியாத வென்னை
யெட்டுமிரண்டு மறிவித்தா யென்னந்தி
யெட்டுமிரண்டு மறிவா லறிந்தபின்
னெட்டுமிரண்டு மிலிங்கமதாமே. (உ)

(கு-பு.)—

இவை பதினெண்சித்தருள் ஒருவராகிய கடுவெளிச்சித்தரின் பாடல்கள். இந்தப் பிரதியில் இவ்விரண்டு பாடல்களேயுள்ளன. இவற்றில் 'வெல்லும் போது' என்னும் செய்யுள் திருமூலரியற்றிய திருமந்திரத்தில் சிறிது வேறு பட்டுக் காணப்படுகிறது.

No. 1838. காளச்சித்தர்பாடல்.
KĀḶACCITTARPĀḌAL.

Pages, 4. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 43*a* of the MS. described under No. 802.

Incomplete.

Similar to the above; the authorship of the work is attributed to Kāḷasiddhar.

Beginning:

எல்லாருங் கொல்லையுழு—எ[ய](வ)ன்தோழா
  என்கணவன் பள்ளமுழு(ப்),
பள்ளம் பழுத்தலவோ—என்தோழா
  பார்த்துவர பிள்ளையீரே. (க)

[மி](மு)ன்னோரும் பின்னோரும்—என்தோழா
  மூவணையும் ஓரணைதான்,
முன்னோருழுதமிட—என்தோழா
  முகவெள்ளைக் காளையடா. (உ)

End:

சந்திரருஞ் சூரியரும்—என்தோழா
  சந்திபண்ணும் பொய்கையிலே,
இந்திரனை நோக்கியடா—என்தோழா
  எடுத்தேனுழக்கோலே. (அ)

(கு-பு.)—

இந்நூல், பதினெண்சித்தருளொருவராகிய காளச்சித்தரியற்றியது ஞானவிஷயமானது. அதற்குரிய விஷயங்களைப் பல குறிப்புமொழிகளால் தெரிவிப்பது. இந்தப் பிரதியில் 8 கண்ணிகளேயுள்ளன. இப்பாடல்களால் இவர்க்குக் காளைச்சித்தரெனப் பெயரிருக்கலாமெனத் தோன்றுகிறது.

No. 1839. குதம்பைச்சித்தர்பாடல்.
KUDAMBAICCITTARPĀḌAL.

Pages, 2. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 45*a* of the MS. described under No. 802.

Incomplete.

Similar to the above; Attributed to Kudambaisiddhar. Some stanzas not found in the printed edition are found in this manuscript.

Beginning :

பட்டணஞ் சு[த்தி](ற்றி)ப் பகலே வருவார்க்கு
முட்டாக்கு ஏதுக்கடி—குதம்பாய்
(முட்டாக்கு ஏதுக்கடி). (க)

தாவ(ர)ரமில்லை தனக்கொரு வீடில்லை
தேவ(ா)ர மெ[த்து](ற்று)க்கடி—குதம்பாய்
(தேவ(ா)ர மெற்றுக்கடி). (உ)

End :

எருமுட்டைதட்டி யிதங்கண்ட பெண்ணுக்குக்
கருமுட்டை யேதுக்கடி—குதம்பாய்
(கருமுட்டை யேதுக்கடி). (ம)

இருபத்தொன்றுங்கெட்டு இரந்துண்டுமாண்டிக்குக்
கு[ருதை](திரை)க்கொம் பேதுக்கடி—குதம்பாய்
(குதிரைக்கொம் பேதுக்கடி). (மக)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. எளியநடையையுடையது. குதம்பைச் சித்தர் இயற்றியதாகவுள்ளது. ஓவ்வொரு கண்ணியிலும் குதம்பாய் என்ற விளியை அமைத்துப் பாடியிருத்தலின் குதம்பைச்சித்தரெனப் பெயர் பெற்றனர்போலும். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாகவில்லை. பதினொரு கண்ணிகளே உள்ளன. இது அச்சிடப்பட்டுள்ளது. அச்சுப் பிரதியிலில்லாத சில கண்ணிகள் இதிலிருக்கின்றன.

No. 1840. கொங்கணர்ஞானம்.
KOṄGAṆARÑĀNAM.

Pages, 11. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 87*a* of the MS. described under No. 1490.

Contains 10 stanzas only.

On the attainment of Brahman through true knowledge which i to be got through the grace of one's Guru; by Koṅgaṇar.

Beginning :

பறிந்திருந்து ஆடவென்றால் வயதோ கொஞ்சம்
போ போ போ வென்னசென்ம மெடுத்தார் லோகர்,
மறிந்திதிலே நோய்கோடி வறுமைகோடி
வயதுசென்று [க](கி)ழமானால் மயக்கங்கோடி,
நெறிந்திதிலே யென்னவித்தை யென்னஞானம்
நேராகப் பா[ற்](ர்)க்கவென்றா லாசை . . . . யா . .
குறிந்ததிலே நோக்கவென்றால் மனங்கூடாது
கொ . . க்கின்று பெண்ணாசை கொல்லுந்தானே. (க)

* * * * * *
* * * * * *

நன்றான புத்திரன்றான் பூரணத்திற் சென்றால்
நலமான பிதா நூறுவம்முசமும் முத்தி,
[நன்றான புத்திரன்றான் பூரணத்திற் சென்றால்
நலமான பிதா நூறுவமிசமும் முத்தி]
நன்றான புத்திரன்று னில்லாவிட்டால்
நரகத்துக் கேதுவா யெய்தும்பாரே.

End:

ஊடலாம் லக்ஷயத்தைக் குருசொல்லகேட்டு
உறைத்துநின்றால் மனமதிலே யொன்றிப்போகும்,
நீடலாம் பூரணத்தின் விலாசம்போல
நேராக மூன்றுவரை யேறிச்சொக்கி,
நாடெல்லாம் நாம்போத நாமேயொன்று
நம்மாலே பிரபஞ்சமெலாம் விரிந்ததென்று,
ஆடலாம் சித்தாட்டும் ஞானவாட்டும்
அப்பனே நீவேறாய் நின்றுபாரே.

(கு-பு.)—

இது, ஞானவழியாற் பரம்பொருளைக் கூடவேண்டுமென்றும், அந்த ஞானத்தை யடையக் குருவினுடைய அருள் வேண்டுமென்றுங் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் 10 பாடல்களிருக்கின்றன. கொங்கணரியற்றியதாக நூலின் தலைப்பில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1841. சட்டைமுனிஞானநூல்.
ŚAṬṬAIMUNIÑĀNANŪL.

Substance, palm-leaf. Size, 11¼ × 1¼ inches. Pages, 55. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, Good. Appearance, Old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Śaṭṭaimuniñānanūl 29*a*.

Complete in 100 stanzas.

A treatise of a philosophical nature dealing with the means of attaining the Supreme Brahmam. The work is attributed to Śaṭṭaimuni.

Beginning:

கை[யி]லாச பரம்பதத்திலென்னை யாண்ட
கடவுளொனுந் தெ[ஷண](க்ஷி)ணு மூர்த்திபாதம்,
கை[யி]லாசத் தென்னையீன்ற மாயிபாதம்
கருணையுடன் போற்றிநித்தம் ஞானஞ்சொல்வேன்,
கை[யி]லாச நி[ற்](ர்க்)குணமே நின்மலமேதேவர்
கட்டுகின்றீர் கேசரியைச்சின் மயமாய்க்கைகயில்,
கை[யி]லாச பரம்பரையாய் வந்தபேர்க்குக்
க(டை)டப்பிள்ளை ஞானத்தைப் பாடு(கின்)றே[னே](ன்).

தானென்ற ஞானத்தின் பூமிகேளுஞ்
சாதகமா யோகாரமென்ற அகாரவீடு
வானென்ற பூமியிலே வித்லைதக்கேளு
மருவிநிற்கு மறிவான உகாரவிந்து
வேனென்ற வெளியெல்லாம் பட(ர்ந்தநின்) .... று
வேதாந்த அந்தமென்ற மகாரமாச்சு
கோனென்ற நாதமங்கே கு[மி](மு)றியாடும்
கூப்பிட்டா[லக்](ற்) கேளாது கண்ணும்போச்சே. (கூ)

End:

காணிந்தப் படியெல்லாங் கண்டுகொண்டு
கலங்காம லிருக்க[ா]லாம் யுகமோகோடி
வாணிந்தக் காயமட்டே செகச்சாலமெல்லா
ம(ன)ந்தாண்டி யறிவில்வந்தாலெல்லாம்போச்சு
ஆணிந்தப்படி நீங்கள் சமாதிகொண்டு
[றி]வரையாட் டாற்குளிகையிட்டு ஓட்டிப்பாருந்
தோணிந்தப்படி சொன்னேனசி போதமுன்னைத்
தூக்குஞ்சுழல் காற்றுத்துரும்பதுபோல் மவுனமாச்சே. (௯)

மவுனமென்றி ரெனையாண்ட தெக்ஷிணாமூர்த்தி
மலர்பணிந்து ஞானமிதுநூறுஞ் சொன்னேன்
மவுனமென்ற ஞுதர்கள் பதத்தைப்போற்றி
வகையோடே திகண்டாக வாதஞ்சொல்வேன்
மவுனமென்ற ஞானம்பொய் யென்போற்கையா
வாகான செகண்டிபோட் டேநூறில்
மவுனமன்றோ சமரசந்தான் மக்காள்மக்காள்
வாகான ஞானமுறை மு[த்து](ற்று)ங்காணே. (௱௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞான விஷயமானது. நாதாந்தமான பரம்பொருளைத் தியானித்து உய்யும்வகை இதிற் கூறப்பட்டுள்ளது. நூறு பாடல்களாலாகியது. இயற்றியவர் சட்டைமுனியாரெனத் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1842. சட்டைமுனிஞானநூல்.
ŚAṬṬAIMUNIÑĀNANŪL.

Pages, 57. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 29*a* of the MS. described above.

Complete in 100 stanzas.

Similar to the work described above.

In the concluding stanza it is stated that the author already wrote 2,500 stanzas on the subject of Vādam and 200 stanzas on Ñānam. It may be noted here that a work in 1000 stanzas on Vādam by Kailāya

Saṭṭaimuni probably the same as the author of the work now under notice is described under R. Nos. 254(e), 256 and 262(a).

Beginning :

அகண்டபரி பூரணமா முமைமையாள்பாத
மப்புறத்தே நின்றதொரு வையர்பாதம்,
புக[ண்டு](ன்று)நின்ற கணேசனுடு நாதர்கள்பாதம்
புகழ்பெரிய வாக்குடைய வாணிபாதம்,
திகண்டெனவே யெனையாண்ட குருவின்பாதம்
நிரைநிரையாச் சொரூபத்தில் நின்றோர்பாதம்,
முகண்டெனை யீன்றெடுத்த சின்மயத்தின்பாதம்
மூவுலகும் மெச்சுதற்குக் காப்புத்தானே. (க)

தாங்கிநின்ற சரியையிலேநின்ற சடம்வீழ்ந்தால்
தப்பாது கிரியையிலே சாரப்பண்ணும்,
வாங்கிநின்று கிரிகைவிட்டு வீழ்ந்[து](த)தானல்
மகத்தான வுடலெடுத்து யோகம்பண்ணும்,
ஓங்கிநின்று யோகம்விட்டு வீழ்ந்[து](த)தானு
லுத்தமனே யு[ச](யர்)ந்துநின்ற ஞானத்தேகமும,
பாங்கினின்ற வுச்சின் மவுனமுத்தி[ப]
பரிவாக வாய்த்தவர்க ளறிந்துகொள்ளே. (உ)

End :

மருளாமலிருக்க வல்லோவாதஞ் சொன்னர்
மாண்டிறந்து மாண்டிறந்து பிறக்கநன்றே
வெருளாமல் மனம்பிடித்த வாதியானல்
வெகு[சளு](வில)கு ஏறுதற்கு ஞானவீதி
அருளாமோ பொருளாமோ வென்றுஎண்ணி
அலையாமல் நின்றவனே வாதயோகி
இருளாமோ வெளியாமோ வென்றுஎண்ணி
ஏகவெளி சுத்தவிரு ளாகப்போமே. (ளக)

Colophon :

ஆகவப்பா [யி](வி)ருபத்து அஞ்சுநூறு
அறைந்திட்டேன் வாதத்தை யறிந்துகொள்ளு
மாகவப்பா விதுக்குள்ளே ஞானநூறு
அப்[பி](பு)றத்தே சொன்னதொரு ஞானநூறும்,
ஆகவப்பா விருபத்து எழுநூறு[ம்]
மறிந்தமட்டுஞ் சொல்லிவந்தேன் வல்லோருண்டு,
கவப்பா பாத்துறைத்த விகபரமுஞ்சித்தி
ஆதியென்ற குருவருளால் மு[த்து](ற்று)ங்காணே. (ளஉ)

குருகிருபை.

(கு பு.)—

இது முன் பிரதியினும் வேறுனது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்று மிருக்கிறது.

No. 1843. சட்டைமுனிஞானநூல்.
ŚAṬṬAIMUNIÑĀNANŪL.

Substance, palm-leaf. Size, 17¾ × 1¼ inches. Pages, 42. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, Injured. Appearance, Old.

Begins on fol. 23*a*. The other work herein is Nādāntappiṟappu 1*a*. Complete.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இது, முன் பிரதிபோன்றது. ஆயினும், இதன் மூன்று பாடல்கள் 16-6-10(1) நம்பர் பிரதியிலுள்ள முதல் மூன்று பாடல்களுடன் ஒத்திருக்கின்றன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுளது.

No. 1844. சிவவாக்கியர்பாடல்.
ŚIVAVĀKKIYARPĀḌAL.

Substance, palm-leaf. Size, 12 × 1⅜ inches. Pages, 62. Lines, 9, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, Fair. Appearance, Old.

Contains 1—340 stanzas only.

A work on the significance of the Pañcākṣara, and on the importance of the knowledge of Śiva who is all-pervading. It is attributed to Śivavākkiyar.

This work is printed and the printed edition contains more than 500 stanzas.

Beginning :

அரியதோர் நமச்சிவாய மாதியந்தமானதும்
ஆறுநூறு கோடிதேவ ரன்றுரைத்தமந்திரம்
சுருதியஞ் செழுத்துளே சொல்லுமஞ்சுவாக்கியம்
சோதிதின் றிலங்குகின்ற தூரதூரதூரமே. (க)

ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமஞ்சுபூதமா
வாதியந்த மூலவிந்து நாதமஞ்செழுத்துமா
யாதியந்த மூலவிந்து நாதமேவிமேலதா
யாதியந்த மூலவிந்து நாதமேசிவாயமே. (உ)

மூலமண்டலத்துளே முற்சதுர மாதியாய்
நாலுவாச லெனவிரல் நடுவுதித்தமந்திரங்
கோலியஞ்சு மூன்றுமாய்க் குளிர்ந்தலர்ந்து[நின்று]நின்றதீ
மேலும்வேறு காண்கிலேன் விளைந்ததேசிவாயமே. (ங)

End :

கொடுக்கு நாலுவேதமுங் குசைப்புல்லுங் குடுமியும்
பிடித்ததென்று முண்டதாயப் பிராமணப் பிதற்றரே
நடித்தகோல மொன்றைவிட்டு ஞானமோத வல்லிராய்த்
திடத்தறிந்துண் மறந்துள்ளேசிவத்தையோது முண்மையே. (ருஎ)

தானதேது நீயதேது நடுவில்நின்ற தேதடா
கோனெடுத்துக் குறைவதேது குறித்தெமக் குரைப்பிரோ
வானதேது வழிவதேது வப்புறத்தி னப்புறந்
தானதேது ராமராமராமனென்று [ர] (ந)ாமமே. (இ௮)

பராபரநிலைமுற்றும்
குருபாதமுன்னிற்கவும்.

(கு-பு.)—

இது பதினெண்சித்தருள் ஒருவராகிய சிவவாக்கியராற் பாடப்பெற்றது: இந்நூல், பஞ்சாக்ஷரத்தின் உண்மையையும், அப்பஞ்சாக்ஷரத்திற்குப் பொருளான பரமசிவமே எங்கும் நிறைந்துளது; அச்சிவஞானந்தான் யாவர்க்கும் இன்றியமையாதது என்பதையும் தெளிவாய் விளக்கிச் சிவவறிவை வலியுறுத்தி அறிவூட்டுவது. நடை மிகச்சாதாரணமானது. இந்தப் பிரதியில் 340 செய்யுட்களிருக்கின்றன. பிரதி நன்றாயிருக்கிறது.

இந்நூல் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அச்சுப்பிரதியில் 500 பாடல்களுக்குமேல் இருக்கின்றன. ஆதலின் இந்தப்பிரதி அபூர்த்தியானது.

No. 1845. சிவவாக்கியர்பாடல்.
ŚIVAVĀKKIYARPĀḌAL.

Pages, 64. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 1a of the MS. described under No. 1036.

Incomplete and wants beginning.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முன்பிரதியில் வந்துள்ளதே. ஆயினும் இந்தப் பிரதியில் 175 பாடல்களே இருக்கின்றன. நூல் முதலிலிருந்து தொடங்கப்படவில்லை.

No. 1846. சிவவாக்கியர்பாடல்.
ŚIVAVĀKKIYARPĀḌAL.

Substance, palm-leaf. Size, $14\frac{1}{8} \times 1$ inches. Pages, 36. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, New.

Begins on fol. 1a. The other work herein is Catuṣkōṇamālai 19a.

Contains 122 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில் சிவவாக்கியர் பாடல்கள் 122 இருக்கின்றன. இந்தப்பிரதி நன்றாகவுளது.

No. 1847 சிவவாக்கியர்பாடல்.
ŚIVAVĀKKIYARPĀḌAL.

Substance, palm-leaf. Size $14\frac{1}{8} \times 1$ inches. Pages, 46. Lines 5 on a page. Character, Tamil. Condition, Much injured. Appearance Old.

Begins on fol. 5*a*. The other work herein is Auvaiyārpāḍal 1*a*.

Contains 125 Stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில் சிவவாக்கியர் பாடல் 125 இருக்கின்றன. இந்தப்பிரதி மிகச் சிதைந்திருக்கிறது.

No. 1848. சிவவாக்கியர்பாடல்.
ŚIVAVĀKKIYARPĀḌAL.

Pages, 40. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 23*a* of the MS. described under No. 802.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் 76 பாடல்களே இருக்கின்றன. பிழைகள் மிகுதியாகவுள.

No. 1849. சுத்தகாண்டம்.
ŚUDDHAKĀṆḌAM.

Pages, 5. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 84*a* of the MS. described under No. 1490.

Contains7 stanzas.

A treatise on the attainment of salvation through Caryā, Kriyā, Jñāna and Yōga. In the heading the name of the work is noted as Śaṅkarācāryar Suddhakāṇḍam.

Beginning :

தலங்கள் சு[த்தி](ற்றி)த் திரிதல் நதிமூழ்கல் புட்பந்
தனையெடுத்துச்சாத்தல் தொடுத்திடுதல் கோ[யி](வி)ல்
துலங்கமுடித்திடுதல் விளங்கிடுதல் கூட்டல்
சுத்திமெழுகிடுதல் பெரியோரைக் காணில்,
வலங்கொடு விழுந்தெழுந்து கரங்குவித்தல் நோன்பு
வருந்திடுதல் நந்தவனங் குளக்குழிவு செய்தல்,
நலங்கள் பெறுஞ்சரி[தை](யை) வழிகடந்திட்டோர்க்கு
நல்லறிவு மிகவாழ்வு பெறுவர்தாமே (௧

End :

சாதிகுல விரவுரையார் விரதம் நோன்பு
தனைவிரும்பி யுடலொறுத்துத் தவங்கள் செய்யார்,
நீதிபுராணங்கள் பல நூல்கள் பாரார்
நிட்டைதொழில் முறையறிந்து தீர்த்தமாடார்,

கோதிமுடி யாரசனஞ் சுகியப்பண்ணார்
கொடியதொழில் தனைவிரும்பிப் பணிகள்செய்யார்,
வீதிமனத் துடைய ராயுலகத்தோ டொத்து
விழிதுயில்வ[ற்](ர்) புளியோடு பழம்போலொத்தே.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. இதில், சரியை, கிரியை, யோகம் ஞானம் என்னும் நால்வகை மார்க்கங்களிலிருந்து செய்யவேண்டுவன இன்ன வெனவும் அவற்றால் அடையும் பயன் இன்னவெனவும் கூறுவது. எழுபாடல் களையுடையது. இந்நூலின் தலைப்பில் சங்கராசாரியர் சுத்தகாண்டமெனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதாதலின், இது வடமொழியினின்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளதெனத் தோற்றுகிறது.

No. 1850 ஞானக்கும்மி.

ÑĀNAKKUMMI.

Pages, 58. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1827.

Incomplete.

Same work as that described under N. 145(k) of the Triennial Catalogue of Tamil Manuscripts Vol. II.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடக் காட்லாக் 145(k) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் 1—115—பாடல்களுள்ளன. இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை ? இதற்கு வாலைக்கும்மிப் பாடலென்றும் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

No. 1851. ஞானமதியுள்ளான்.

ÑĀNAMATIYUḶḶĀN.

Substance, paper. Size, 13¼ × 8¼ inches. Pages, 52. Lines, 24-2 in a page. Character, Tamil. Condition, Good. Appearance, Old.

Begins on fol. 1*a*. The other works here in are Nītisāranubhavati raṭṭu 29*a*, Kannivāḍi Appaiya Nāyakar Vaṁśāvaḷi, 41 *a*, Nītisārak karu, 81*a*, Daivaccilaiyānviṟalividutūdū, 91 *a*.

Complete.

A treatise of a philosophical nature. In this work it is stated that a worldly-minded king while asleep dreamt that he had a vision of the goddess of wisdom and that thereafter he became spiritually enlightened and obtained salvation.

By Muttānandasvâmi.

Beginning :—

'நமச்சிவாயம்படிக்கின்ற மதியுள்ளான்.
தேவிதுணையுண்டாகவும்.

கொம்புசுழி கோணமல் கொண்டவண்டி சாயாமல்
அம்புபோல் கால்வாங்கி யய்யரே—கொஞ்சானு.

முத்தானந்தசுவாமி ஞானமதியுள்ளான்.

ஓமரிவிந்து நாதமுந்து ஆநந்திபதத்தைப் போற்றிப்
பரிமுந்து பத்தர்சித்தர் பண்புளோர் தன்னைவாழ்த்தி,
உரிமுந்து உழக்கிரண்டு ஒன்றெனப் பொருளினலே
கரிவந்து மதியுள்ளாடுங் கணபதி காப்புத்தானே.

* * * *

வண்மையா யுலகையாண்டு வாழ்ந்துதான் கோந்திமன்னன்
உண்மையாய் நூல்கள்பா(ர்)த்து உறுபொருளிதுவேயென்று
நன்மையாம் பத்தர்சே(ர்)ந்து ஞானமாம்பதியிலேறித்
தன்மையாம் வல்லியாலே தன்மதிகெட்டுள்ளானுன். (க)

மதிகெட்டு(ப்) புத்திகெட்டு வாழ்நகர் தன்னைவிட்டுப்
பதிகெட்டு(ச்) சதாசிவத்தின் பட்டணந்தன்னில்வந்து
விதிகெட்டு லச்சைகெட்டு மெய்ஞ்ஞானத் [துளா] (தா)டிப்பாடிப்
நதிகெட்டுப் பூசைவிட்டு நற்சடையாண்டியானுன். (உ)

கொச்சகம்.

End :

தாயேபூருவமதில் தானுடுகின்றவல்லி
நாயேன்படுந்துயரம் நாடோறுங் கண்டுவந்தாய்
பேயேனுனாலும் பிள்ளையென நீகாத்து
வாயேதிறந்து குருவாக்கியங்கள் சொல்வாயே. (௩௧௬)

* * * *

விருத்தம்.

குருநெறியருளினலே கொந்திமதேசத்துள்ளே
யருள்நெறிவளருஞ்சோதி யல்லிமாநகரில்வந்து
தருநெறிஞானபோதம் சங்கற்பம்வித்தையோகம்
வருநெறியறிவு நன்மை வகுத்தொரு வயணமாக
திருநெறியதனுள்சொன்னன் சித்தரானந்தமுற்றே. (௪௱௩)

Colophon :

முத்தானந்தசுவாமி அருளிச்செய்த ஞானமதியுள்ளான்
எழுதி முடிந்தது. முற்றும்.

ருதி[ாக]ரோத்காரிவூ சித்திரைமீ கடுஉ திங்கட்கிழமை நாள்
மிருகசீர்ஷ நக்ஷத்திரத்தில் மத்தியானத்துக்குமேல் எழுதிமுடிந்தது,

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, ஞானவிஷயமான வொருநூல், இதில் அஞ்ஞானபரனுய் உழன்றிருந்த வோரரசன் ஓர்கால் நித்திரையில் தனக்கு ஞானசக்தி பிரத்தியட்சமா

ணதாகக் கனவுகண்டு, பின் அதனைப் பலரோடுஞ் சொல்லிப் பித்தன்போலத் திரிந்து, அந்தச் சத்தியின் அருளைப் பெற்று ஞானம் எய்தி நற்கதியடைந்த தாக ஓர் கதை போல்விஷயம் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெண்பா, ஆசிரிய விருத்தம், கொச்சககக்கலிப்பா, சிந்துமுதலிய பலவகைப்பாக்கள் விரவிவரப்பாடப்பட்டுள்ளது. செய்தவர் பெயர் மூத்தானந்தசுவாமிகளெனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் செய்யுள் தொகை நானூற்றுமூன்று. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இது முடிந்தபின் வைத்திய விஷயமான இரண்டு பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1852. ஞானமதியுள்ளான்.
ÑĀNAMATIYUḶḶĀN.

Substance, palm-leaf. Size, $12\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 80. Lines, 6-8 in a page. Character, Tamil. Condition, Much injured. Appearance, Very old.

Complete.

Same work as the above which was restored from this manuscript.

(கு-பு.)—

இது, முன்பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. அதிலுள்ள அளவு இதிலும் உள்ளது. இந்தப் பிரதி மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளது. சில ஏடுகள் முறிந்துள்ளன.

No. 1853. ஞானமதியுள்ளான்.
ÑĀNAMATIYUḶḶĀN.

Substance, palm-leaf. Size, $12\frac{3}{4} \times 1$ inches. Pages, 113. Lines, 5, 6 in a page. Character, Tamil. Condition, Much injured. Appearance, Very old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முன் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்ணமாகவுளது. இதன் ஏடுகள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன.

No. 1854. ஞானமதியுள்ளான்.
ÑĀNAMATIYUḶḶĀN.

Substance, palm-leaf. Size, $11 \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 156. Lines, 5, 6 in a page. Character, Tamil. Condition, Slightly injured. Appearance, Old.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முன்பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில், இறுதி மூன்று செய்யுட்கள் தவிர மற்றவையுள்ளன.

No. 1855. ஞானமதியுள்ளான்.

ÑĀNAMATIYULLĀN

Substance, palm-leaf. Size, 12¼ × 1 inches. Pages, 94. Lines, 6, 7 in a page. Character, Tamil. Condition, Slightly injured. Appearance, Old.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் 1–318 பாடல்களேயுள்ளன.

No. 1856. ஞானவெட்டியான்.

ÑĀNAVEṬṬIYĀN.

Substance, palm-leaf. Size, 12¼ × 1⅛ inches. Pages, 25. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition. Much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 30*a*. The other works herein are:—Ñānakkummi 1*a*, Tattuvam 42 *a*, Anuṣṭhānavidhi 51 *a*, Amṛtayōgam, etc., 62*a*.

Contains 27 stanzas.

A treatise of a philosophical nature. The work is different from the printed edition.

Beginning :

ஒருவர்செய்தபாவபுண்யமொருவருக்கு
    வுண்டென்று சொல்லுகின்ற வூமைநெஞ்சே
தருகுமவரவருயிர்க்குத் துணையாய்ச்சொல்லுந்
    தந்தைதாய்பெண்டுபிள்ளை துணையுமாமோ,
வருகுமிந்தவியாதிகளும் வினைதானல்லோ
    மக்கள்பெண்டுதாய்தந்தை வாங்கிக்கொண்டு,
திருகியவர்பின்னொருவர்க் கீந்ததுண்டோ
    தி[ரு]ஷ்டாந்தங்கண்டு நீதெளிந்திடாயே. (௧)

End :

இன்னமின்னம்பிறவிதனில் பிறக்கநன்றோ
    வினிமேலும்பிறவாமலிருக்கநன்றோ,
வுன்னுகின்ற நினைவேதுகருத்தங்கேது
    ஓதுகின்றவாக்கேது செவிதானேது
பண்ணுகின்றகலையேது கண்தானெங்கே
    பாடுகின்றசத்தந்தான் தொனித்ததெங்கே,
முன்னிலையாய்ஞானகுரு மொழிந்ததேது
    முத்திநெறியாய்மனதே முனைந்துபாரே. (௨௭)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானமார்க்கத்தை விளக்குவது. அச்சிடப்பட்ட நூலினும் இது வேறானது. 27 செய்யுட்களேயுள்ளன. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1857 நாதப்பத்து.

NĀDAPPĀTTU.

Pages. 10. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 25*a* of the MS. described under No. 250.

Complete in 11 stanzas.

On the nature of Śiva conceived as existing in the form of the mystic sound Nāda and on the means of realizing Śiva and the bliss arising after such realisation.

The author is apparently a disciple of Cinmayānandaguru.

Beginning :

சின்மயானந்தகுரு பாதாரவிந்தந்துணை.
[ண](நா)தப்ப[ற்று](த்து).

பாரான நவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்துமல்ல
பஞ்சறிவாய் நின்று விளையாடியதுமல்ல,
நேரான சிவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்துமல்ல
நெறியான கருவி கரணாதிகளுமல்ல,
சீரான யவ்வெழுத்துமொவ்வெழுத்துமல்ல
சிறந்த சிதம்பரத்தமர்ந்த சிவநாதவிந்து,
பேரான வெளியேகி யுடற்புகுந்து நின்று
பேசியிடும் பெருமைதனைப் பிரித்தறிகுவீரே. (க)

நாசி நுனிநடுவெழுந்த கூத்தைக் கண்டோர்
நாதவிந்தின் செயலறிந்து பொருளைச் சொல்வோர்,
பாசியெனுமூல மலத்திருந்தோரெல்லாம்
பாடியிட்ட தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறும்,
பேசிவிழித்திடுவெரிந்த நாதப்ப[ற்றை](த்தை)ப்
பிரியமுடனே யெழுதிக் கற்றிட்டோர்கள்,
காசினியில் மெய்ஞ்ஞானத் தேவராகிக்
காலனையும் வென்று கைலாசமடைவாரே. (யக)

சின்மயானந்த சிவாய குருநாதர் பாதாரவிந்த சரோருகந் துணை.

இந்நூல், நாத ரூபமான சிவத்தின தன்மையையும், அதனையறியும் விதத்தையும், அறிந்தோர் அடையும் பயனையும் தெரிவிப்பது. பதினொரு பாடல்களாலாகியது. இதனை யியற்றியவர் "சின்மயானந்த குரு" என்னும் பெரியாரது சிஷ்யர்களுளொருவராகவிருக்கலாம் எனத் தோற்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்ணமாகவுள்ளது.

No. 1858 நாதாந்தப்பிறப்பு.
NĀDĀNTAPPIṞAPPU.

Pages, 44. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 1a of the MS. described under No. 1843. Apparently complete in 100 Stanzas.

A treatise of a philosophical character. It says that the world is pervaded by Śiva conceived as existing in the form of the mystic sound called Nāda and that he can be realized by a person only through proper initiation and instruction from a spiritual preceptor.

Beginning :

செத்திடுஞ் சீவனெல்லாந் திரும்பியும் பிறக்குமென்று
பித்தர்காள்[ளை[(நை)ந்து நின்றீர் பிறந்திடுவாவை(க்)கே(ளீர்)
வித்தி(னிற்பி)றந்தசீவ(ன்) விளைந்தபின் வித்தை . . . . .
இத்தை நீரறியமாட்டீ ரெப்படி முத்திசேர்வீர். (க)

(* * * *)
(* * * *)

சத்தியே யகரமாகுஞ் சிவமதே யூமையாகு
மெத்திசையுலகிரேழு மெழுந்தது (மக) ங்காரத்தால்
சுத்தமாஞ்சோதிதானே சொல்லெழுத்தாமையாகிச்
சத்தியுஞ்சிவமுமொன்றாய் நின்றது மூலவித்தே. (ம)

End :

நாதாந்தவீடதுவே நாதமாகும்
நலமுடைய . . . . விந்துவாகும்,
போதாந்தமானவுடல் சித்தானதான்
பொருந்தியதோர்களைகளெல்லா மாயையாகும்,
நாதாவே சிவகுருவே யென்று போற்றி
நலமுடைய வெட்டெழுத்தை நாடிநின்றால்,
நாதாந்தவீடுதனிலொன்று பின்னும்
நன்மையுடன் கைலாச நண்ணுவாரே. (ள)

நாதாந்தமானது வெளியதாகும்
நலமுடையவேதாந்த . . . .

. . . .
. . . .

கு.பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. உலகம் முழுதும், நாதாந்தமான சிவமய மாகவுள்ளதென்றும், அதனை அறியச் சற்குருவையடைந்து உபதேசம் பெற வேண்டுமென்றும் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் நூறுபாடல்கள் உள்ளன. இந்நூல் முற்றுப் பெற்றதாகவே தோற்றுகிறது. ஆசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

No. 1859 பட்டிணத்துப்பிள்ளையார் பாடல்.
PAṬṬINATTUPPIḺḺAIYĀRPĀḌAL.

Pages, 42. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 26*a* of the MS. described under No. 185.

Contains 185 stanzas.

A collection of stanzas composed by the well-known Paṭṭinattup-piḻḻaiyār on various occasions.

This MS. contains the stanzas composed in praise of God Śiva worshipped in the shrines at Conjeveram, Tiruvoṟṟiyūr, Tiruviḍai-marudur, Tirukkāḷatti, Madura., etc.

Beginning :

பட்[டண](டின)த்து சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
முதலாவது கே(ா)யி[த்தி](ற்றி)ருவகவல்.

சார்வரி௵ தை௴ ௭௨ சுக்கிரவாரம்.

நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம்பலவனை
நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே.
அலகை(த்)தேரி[ந](ன)லமரு காவின்
உலகப் பொய்வாய்க்கை[யை]யுடலையோம்ப(ற்)க
பிறந்தன வி[ரு](ற)க்கும் இறந்தன பிறக்கு(ம்)
தோன்றினமறையு மறைந்தன தோன்றும்
* * * *
நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே.
* * * *

திருவேகம்பமாலை.

அறந்தானிய[த்து](ற்று) மவனிலுங்கோடி
யதிகமில்லந்,
துறந்தானவனிற் சதகோடியுள்ளத்
துறவுடையோன்,
மறந்தா[நா](னறக்) கற்றறிவோடிருந்
திருவாதனையற்,
றிறந்தான் பெருமையை யென்சொல்லு
வேன் கச்சியேகம்பனே. (௧)

End :

எத்[த](தொழி)லைச் செய்தாலும் மேதவத்தைப் பட்டாலும்
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்க்
காதிவிளையாடி யிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான். (௱௧)

மாலைப் பொழுதினரு மஞ்சளரைத் தேகுளித்து
வேலையினுக் கிட்டு விழித்திருந்து—சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பேரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தா[நா](ன) ளென்செய்வாள் பின். (சὧ)

முற்றிற்று[ம்].

Colophon :

அகவல் ௪. திருவேகம்பமாலை ௪௧. திருத்தில்லை உὧ. திருச்செங்காடு ௧. திருவொ[த்தி](ற்றி)யூர் உ. திருவிடைமருதூர் உ. திருக்கழுக்குன்றம் ௧. திருக்காளத்தி ௬. கயிலாயம் ௮. மதுரை ௧. பொது ௬௪. வெண்பா ௩௮. ஆக அகவல் ௪, மற்ற கவிகள் ௱௮௧.

(கு-பு.)—

இது, பலராலும் போற்றப்படும் சிறந்த பக்திமானும், வைராக்கிய சிரோமணியுமாகிய பட்டினத்துப் பிள்ளையாரால் பாடப்பட்டது. இவரது ஊர் திருவெண்காடு. இவர் துறவறம் பூண்டிருந்தனர். ஆதலின் இவர் திருவெண்காட்டடிகளெனப் புகழப்படுவர். இவர் பல சிவஸ்தலங்களையும், சிவபிரானையும்பற்றிப் பாடிய பாடல்களும் பிரபந்தங்களும் பல. அவற்றுள் இந்தப் பிரதியில் நூற்றெண்பத்தைந்து பாடல்களே உள்ளன.

No 1860 பட்டிணத்துப்பிள்ளையார் பாடல். PAṬṬINATTUPPILḶAYĀRPĀḌAL.

Pages, 4. Lines, 5, 6 on a page.

Begins on fol. 72*a* of the MS. described under No. 1221.

Stanzas in praise of Cidambaram and of God Śiva worshipped therein under the name of Naṭarāja ; by Paṭṭinattupiḷḷaiyār.

These stanzas are called Koyii ruvakaval.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில், பட்டினத்தார் பாடிய கோயிற்றிருவகவல்மட்டு மிருக்கிறது. இந்த ஏட்டில் " ஆக்கையைப் பழித்தவகவல் " என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதி மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளது.

No. 1861 பட்டிணத்துப்பிள்ளையார் பாடல். PAṬṬINATTUPPILḶAIYĀR PĀḌAL.

Pages, 44. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 802.

Contains 96 stanzas.

Same work as that above.

(கு-பு.)—

இது, முன் பிரதிபோன்றது. இதில் தொண்ணூற்றாறு பாடல்களே யுள்ளன,

No. 1862 பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல்.
PAṬṬINATTUPPIḶḶAIYĀR PĀḌAL.

Pages, 15. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 27*a* of the Ms. described under No. 235.

Contains 43 stanzas

Same work as that above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் நாற்பத்துமூன்று பாடல்களேயுள்ளன. இவை அச்சிட்ட பிரதியினும் சிறிது பாடபேதத்துடன் காணப்படுகின்றன.

No. 1863 பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்.
BADDIRAGIRIYĀR MEYÑĀNAPPULAMBAL.

Pages, 45. Lines, 7, 8 on a page.

Begins on fol. 50*a* of the Ms. described under No. 1296.

Complete.

Same work as that described under R. No. 149(*f*) of the Tri. Cat. of Mss. Vol. II. Part 2.

Colophon:

பத்திரகிரியார்க[ளி](ழி) காலத்திரங்கல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 149(f) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1864 பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்.
BADDIRAGIRIYĀR MEYÑĀNAPPULAMBAL.

Pages, 23. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 4*a* of the Ms. described under No. 1064.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது, முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1865 பலபலவாக்கியம்.
PALAPALA VĀKKIYAM.

Pages, 4. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 194*a* of the Ms. described under No. 802.

A collection of select stanzas. The stanzas contained in this manuscript are 8 of which four belong to Śivavākkiyar.

Beginning:

பலபலவாக்கியம்.

வாக்கினுல் மனத்தினுல் மனத்த காரணத்தினுல்
நோக்கினுலும் நோக்கொணுத நோக்கல்காண நோக்குவார்
நோக்கினுலும் நோக்கொணுத நோக்கை நோக்கவல்லிராய்
நோக்கினுலும் நோக்கொணுத நோக்குவந்து நோக்குமே (க)

End:

சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவையறியுமோ
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள்ளிருக்கையிற்
கட்டிவைத்த பொத்தகத்த ? தப்பிதக்கொதக்கெவா ?
பொட்ட தா[யி](ய்மு)டிந்ததே பிராணேயானறிந்தபின். (அ)

(கு-பு.)—

இதிலுள்ள பாடல்களெட்டு, அவற்றில் சிவவாக்கியர் பாடல் நான்கு. ஏனேய நான்கும் தாழ்ந்த நடையுடையனவே. இன்னுரியற்றியவெனத் தெரியவில்லே.

No. 1866 மச்சமுனிஞானம்.
MACCAMUNI ÑĀNAM.

Pages, 31. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 100*a* of the Ms. prescribed under No. 1490.

Complete.

Same work as that described under R. No. 280(*c*) of the Triennial Catalogue of Mss. Vol. II. Part II.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக் 280(c) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1867 வேலப்பன் ஞானசூத்திர வெண்பா.
VĒLAPPANÑĀNASŪTTIRAVEṆPĀ.

Pages, 4. Lines, 9, 10 on a page.

Begins on fol. 61*a* of the Ms. described under No. 1214.

A treatise bearing on Śaiva religion. The name of the author is not given.

Beginning:

வேலப்பன் ஞானசூத்திரவெண்பா.

பாலப்பா வாநந்தப் பாதார விந்ததிலே
சீலப்பா வுன்னடனச் சேவடிசேர்—வேலப்பா
கண்ணுள்ளக் கண்ணுய்க் கருணேவடி வாயிருக்கும்
விண்ணுள்ளக் கண்ணும் வெளி (க)

நாலப்பா எட்டுடனே நாதனுருவாய்புணர்த்தும்
போலப்பா வன்பானபோதமே—வேலப்பா,
உள்ளத்துக் குள்ளாயொரு மனமொன்றுயிருக்கும்
உள்ளத்துக் குள்ளா மொளி. (உ)

End:

சாதி பலதில்லைச் சாருப்பமாயெடுத்த
வீதி பலதில்லை வெளிவீடு—நீதிகாண்,
வேலப்பன் கண்காண விளையாடுவானொளியான்
கோலப்பன் கொட்டாட்டுங் கோலம். (அ)

கோலமே யென்றறிந்த கோத்திரமொன்றுயிருக்குஞ்
சாலமாய் நின்றறிவுசாராது—சாலம்பொய்,
வேலப்பன் கண்ணுய்வெளி யாடிக்கண்டவறி
வாலப்பா வானநத மாம. (க)

ஆனந்தந்தானே யகண்ட பரிபூரணமாய்
வானந்தமெங்கும் வளியொளியாம்—மோனந்தம்
வேலப்பன்நின்று விரிவாடு மாநடனம்
போலப்பனுள்ளுனை போது. (ம)

குரு பாதமே கதி.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞான விஷயமானதொரு நூலாகும். இதில் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் ' வேலப்பன் ' என்றவொரு சொல் அமைந்துள்ளது. பத்துச் செய்யுட்களால் ஆகியது. பத்துச்செய்யுட்களும் இதில் இருக்கின்றன. எழுத்துப் பிழையுடன் உளது. ஏடுகள் சிறிது சிதைந்துள.

GENERAL INDEX TO THE DESCRIPTIVE CATALOGUE OF TAMIL MSS. VOL. IV

NOTE.—[The names underlined are those of the works described.]
[குறிப்பு:—இங்குக் கோடிடப்பட்டவை இக்காட்லாக்கில் வருணிக்கப்பட்ட நூல்களின் பெயர்களாகும்.]

AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN INDIA.

NEW BOOK COMPANY, Booksellers, etc., "Kitab Mahal," 188-90, Hornby Road, Bombay.

D. B. TARAPOREVALA SONS & Co., Bombay.

THACKER & Co. (LTD.), Bombay.

N. S. WAGLE, Circulating Agent and Bookseller, No.6, Tribhuvan Road, Girgaon, Bombay.

THE BOOK COMPANY, Calcutta.

BUTTERWORTH & Co. (LTD.) 6, Hastings Street, Calcutta.

R. CAMBRAY & Co., Calcutta.

THACKER, SPINK & Co., 3, Esplanade East, Calcutta.

The Proprietor, THE PUNJAB SANSKRIT BOOK DEPOT, Saidmitha Street, Lahore (Punjab).

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY FOR INDIA, Post Box No. 501, Park Town, Madras.

CITY BOOK COMPANY, Post Box No. 283, Madras.

C. COOMARASWAMI NAYUDU AND SONS, 27 and 35, Chinnathambi Street, Madras.

HIGGINBOTHAMS (LTD.), Mount Road, Madras.

THE LAW PRINTING HOUSE, 11, Mount Road, Madras.

G. A. NATESAN & Co., Madras.

P. R. RAMA IYER & Co., 368, Esplanade Row, Madras.

P. VARADACHARI & Co., Booksellers, 8, Lingha Chetti Street, Madras.

Agent, THE SOUTH INDIA SAIVA-SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, LTD., 6, Coral Merchant Street, Madras.

D. SRI KRISHNAMURTI, Editor of "Grama Paripalana," Ongole (Madras).

E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Pudumantapam, Madura (Madras).

M. SESHACHALAM & Co., Proprietors, The Hindu Press, Masulipatam (Madras).

THE HINDUSTAN PUBLISHING Co., LTD., Rajahmundry (Madras).

THE MODERN STORES, Salem (Madras).

S. KRISHNASWAMI & Co., Teppakulam Post, Trichinopoly Fort (Madras).

L. VAIDYANATHA AYYAR, Law Bookseller, Teppakulam P.O., Trichinopoly (Madras).

A. VENKATASUBBAN, Law Bookseller, Vellore (Madras).

P. N. SWAMINATHA SIVAN & Co., Commission Agents, Booksellers, etc., Pudukkottai State.

MOHANLAL DOSSABHAI SHAH, Books Agent, etc., Rajkot.

B. S. MATHUR & Co., Chatur Vilas, Paota Civil Lines, Jodhpur (Rajputana).

THE BOOKLOVERS' RESORT, Booksellers and News Agents, Taikad, Trivandrum.

NOTICE.

Official publications may be obtained in the United Kingdom either direct from the office of the High Commissioner for India, India House, Aldwych, London, W.C. 2, or through any bookseller.